

ਗੁਟਕਾ ਸਾਹਿਬ

16 ਮਾਰਚ 1908
ਮ: ੧ ਜਤੁ ਸਤਿਕ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਅਨੰਤ ਸਾਸ
ਜਗਾਇ ਸਚੁ ਪੈਰੀ ਸਚੁ ਪਸੀਰੀ ਸਚੁ
~~ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ~~
ਪਥਿ ਜੀ ਸਚੁ ਸਚਿਨ ਪਦ ਪੈਰੀ ਸੋ
ਚੀਲਾ ਖਦਾ ਦੁਖੈ ਚੁਧਿਨ ਪਦ ਪੈਰੀ
ਜੇ ਲਾਗੈ ਮੁਹਿਲਾ ਦਤਾ ਭਖਿ ਆਰਾਧ
ਨਭਿ ਤੇਜਿ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀ ਆਰਾਧ ਸਦਾ
ਸਿਧਾ ਲਾਧਾ ਧਰਮੁ ਪੁਰਿ ਕਰਨ ਚਲੇ
ਨੀਲ ਕਿਓ ਸਚਿ ਆਪਣੀ ਅੰਧਿ

Handwritten text in Gurmukhi script, likely a manuscript page. The text is faint and mostly illegible due to fading and damage. The page is framed by a double-line border. The text appears to be organized into lines, possibly representing a list or a series of entries. Some legible fragments include:

- ਪੰਨਾ ੧
- ਪੰਨਾ ੨
- ਪੰਨਾ ੩
- ਪੰਨਾ ੪
- ਪੰਨਾ ੫
- ਪੰਨਾ ੬
- ਪੰਨਾ ੭
- ਪੰਨਾ ੮
- ਪੰਨਾ ੯
- ਪੰਨਾ ੧੦
- ਪੰਨਾ ੧੧
- ਪੰਨਾ ੧੨
- ਪੰਨਾ ੧੩
- ਪੰਨਾ ੧੪
- ਪੰਨਾ ੧੫
- ਪੰਨਾ ੧੬
- ਪੰਨਾ ੧੭
- ਪੰਨਾ ੧੮
- ਪੰਨਾ ੧੯
- ਪੰਨਾ ੨੦
- ਪੰਨਾ ੨੧
- ਪੰਨਾ ੨੨
- ਪੰਨਾ ੨੩
- ਪੰਨਾ ੨੪
- ਪੰਨਾ ੨੫
- ਪੰਨਾ ੨੬
- ਪੰਨਾ ੨੭
- ਪੰਨਾ ੨੮
- ਪੰਨਾ ੨੯
- ਪੰਨਾ ੩੦
- ਪੰਨਾ ੩੧
- ਪੰਨਾ ੩੨
- ਪੰਨਾ ੩੩
- ਪੰਨਾ ੩੪
- ਪੰਨਾ ੩੫
- ਪੰਨਾ ੩੬
- ਪੰਨਾ ੩੭
- ਪੰਨਾ ੩੮
- ਪੰਨਾ ੩੯
- ਪੰਨਾ ੪੦
- ਪੰਨਾ ੪੧
- ਪੰਨਾ ੪੨
- ਪੰਨਾ ੪੩
- ਪੰਨਾ ੪੪
- ਪੰਨਾ ੪੫
- ਪੰਨਾ ੪੬
- ਪੰਨਾ ੪੭
- ਪੰਨਾ ੪੮
- ਪੰਨਾ ੪੯
- ਪੰਨਾ ੫੦
- ਪੰਨਾ ੫੧
- ਪੰਨਾ ੫੨
- ਪੰਨਾ ੫੩
- ਪੰਨਾ ੫੪
- ਪੰਨਾ ੫੫
- ਪੰਨਾ ੫੬
- ਪੰਨਾ ੫੭
- ਪੰਨਾ ੫੮
- ਪੰਨਾ ੫੯
- ਪੰਨਾ ੬੦
- ਪੰਨਾ ੬੧
- ਪੰਨਾ ੬੨
- ਪੰਨਾ ੬੩
- ਪੰਨਾ ੬੪
- ਪੰਨਾ ੬੫
- ਪੰਨਾ ੬੬
- ਪੰਨਾ ੬੭
- ਪੰਨਾ ੬੮
- ਪੰਨਾ ੬੯
- ਪੰਨਾ ੭੦
- ਪੰਨਾ ੭੧
- ਪੰਨਾ ੭੨
- ਪੰਨਾ ੭੩
- ਪੰਨਾ ੭੪
- ਪੰਨਾ ੭੫
- ਪੰਨਾ ੭੬
- ਪੰਨਾ ੭੭
- ਪੰਨਾ ੭੮
- ਪੰਨਾ ੭੯
- ਪੰਨਾ ੮੦
- ਪੰਨਾ ੮੧
- ਪੰਨਾ ੮੨
- ਪੰਨਾ ੮੩
- ਪੰਨਾ ੮੪
- ਪੰਨਾ ੮੫
- ਪੰਨਾ ੮੬
- ਪੰਨਾ ੮੭
- ਪੰਨਾ ੮੮
- ਪੰਨਾ ੮੯
- ਪੰਨਾ ੯੦
- ਪੰਨਾ ੯੧
- ਪੰਨਾ ੯੨
- ਪੰਨਾ ੯੩
- ਪੰਨਾ ੯੪
- ਪੰਨਾ ੯੫
- ਪੰਨਾ ੯੬
- ਪੰਨਾ ੯੭
- ਪੰਨਾ ੯੮
- ਪੰਨਾ ੯੯
- ਪੰਨਾ ੧੦੦

ਕੁਕੈਰੁਟੈ ਧਾਨੀਲੁ ਧੁਕਮਸਾਈ

ਚਲਾਨਾਨਕੀਲਾਖੀਨੀਲ ੧.

ਧੁਕਮੀਫੁਦੀਅਕਾਧੁਕਮੁਨਕਫਿ

ਅਜਾਈ ਧੁਕਮੀਫੁਦੀਸੀਕੀਅ

ਧੁਕਮੀਮਲੇਦੁਤਾਈ ਧੁਕਮੀ

ਓਤਮੁਨੀਚੁਧੁਕਮੀਲੀਖਦੁਧਾਸੁਖ

ਧਾਈਅਫਿ ਗਿਕਨਾਧੁਕਮੀਫੁਦੀ

ਬਖਸੀਸਾਧੁਕਮੀਸਦਾਭੰਦਾਈ

ਅਫਿ ਧੁਕਮੀਅੰਦੀਸਥਕਾਥਈ

ਧੁਕਮੀਨਕੀਲਾ ਨਾਨਕਧੁਕਮੀਜੋਬੁ

ਓਤਮੁਨੀਚੁਧੁਕਮੀਲੀਖਦੁਧਾਸੁਖ ੨

ਗਾਇਕ ਰਾਗ ਛਾਇਕ ਸੈਤਾ ਗਾਇ
 ਕਾਇਕਾ ਤਜਾਏ ਨੀਸਾ ਗਾਇਕ
 ਪ੍ਰਿਯਾਦੀਤ ਅਧਿਅਥਿਚੰਗ
 ਗਾਇਕਾ ਦਿੰਦਾ ਅੰਦਾਖਾਦੀ
 ਚੰਗਾ ਗਾਇਕਾ ਸੰਜਕੋਤੁਖ
 ਪਿ ਗਾਇਕਾ ਜੀਵਿਐ ਪ੍ਰਿਯਾਦੀ
 ਗਾਇਕਾ ਜਯੋਦਿ ਸੈਦੁਗੀ ਗਾਇ
 ਕਾਇਕਾ ਪਾਦਾਦੁਗੀ ਕਾਇਕਾ
 ਨਾਦੈਤਾ ਕਾਇਕਾ ਕਾਇਕਾ
 ਕਾਇਕਾ ਕਾਇਕਾ ਕਾਇਕਾ
 ਨਾਮਾ ਨਾਮਾ ਕਾਇਕਾ

ਮੁਕਮੁਚਲਾਉਣਾ ਨਨਕਾਇਗਸੈ
ਦੇਖਦੁ ੨ ਸਚਾਸਿਤੁਸਚਨਾ
ਮਿਤਰਾਅਰਓਅਧਾ ਅਖਮੰਗਓ
ਦੀਦੇਦੀਤਕੋਦਾਤਾ ਫੇਰਿਓ
ਅਗੈਅੀਅੈਸਿਤਦਿਸੈਦਰਬਾ
ਮੁੱਕਿਓਭਾਭਾਭੀਅੈਸਿਤਸੁਏ
ਧਰੀਧਾਅਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਯਾਸਚਨਾ
ਦਰਿਅਾਈਦੀਚਾ ਰਾਮੀਅੈ
ਕਧਜਨਦੀਮਖਦੁਆ ਨਨਕ
ਪ੍ਰਦੇਖਾਈਅੈਸਚੁਅਧੈਸਚਿਅਾ
੪ ਭਾਧਿਅਾਨਜੀਏਕੀਤਨਾਦੀ

ਅਧੇ ਅਧਿਨਿਗੰਦੁ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ
ਅੰਤਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਨਕ ਗਾਦੀਐ
ਹੁਦੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਦੀਐ ਸੁਦੀਐ ਮੰਗਿ ਕੀ
ਕੋਰਓ ਏਕੁ ਪਾਤਿਸੁ ਪ੍ਰਧਾਨਿ ਲੇਜਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਤ੍ਰਿ
ਅਸਮਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਾਗੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਰਮਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਣੀ ਜੇ ਭਓ ਜਾਣਾ ਅ
ਖੰਡੀ ਕਰਾਣਾ ਕਰਾਣੁ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰਿ
ਦੇਹਿ ਕੁਝੁ ਭਾਣੀ ਸਰਨਾ ਜੀ ਅਕਾਇਕੁ
ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੋਹਿ ਦਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ੫
ਤੀਰਥ ਨਦਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਰਵਾਇਤੁ ਕਰੇ

ਕਿ ਨਾਇਕਸੀ ਜੇਤੀਸੁ ਰਹਿਓਯਾਈ

ਦੇਖਾਇਦੁਕਰਮਾਕਿਨਾਮਲੇਖਾਈ

ਸੀਤੀਦਸਿ ਰਤਨਜਵਹਰਮਾਇਕ

ਜੇਸ਼ਿਕੁਮਾਰੀਸਿਖਿਸੁਈ ਭੁਗੀਏਕ

ਦੇਖਿਭੁਭਾਈ ਸਭਨਾਜੀਅਕਏਕੁ

ਦਾਤਸਮੈਦਿਸਸੀਨਜਾਈ ੬ ਜੇਹੁ

ਗਚੇਅਗਜਯੋਦਸੁਈਯਾਈ

ਨਵਅੰਤਰੁਜਾਈਐਨੀਲਚ

ਥੇਸਭੁਕੀ ਚੰਗਨੁਖੀਕੈਜਸੁ

ਕੀਮਤਿਜਮੀਲੇਯੋ ਜੇਤਿਸੁਨਦੀਨ

ਅਧਾਈਤਵਤਨਪੁਏਕੈ ਕੀਟ

ਅੰਦਰੀ ਕੀਟ ਕੀ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਯੋਗੇ ਨਨਕ
 ਨਿਗੁਨਿ ਦੁਖੁ ਭੁਖੁ ਕਰੇ ਭੁਖੁ ਵੰਤਿ ਅਭੁਖੁ
 ਦੇਖੁ ਮੰਤ੍ਰੇ ਫਕੀਰੁ ਨਾਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਸੁ ਭੁ
 ਲੁ ਕੀ ਕੋਰੇ ७ ਸੁਇਐ ਸਿੰਘ
 ਪੀਰੁ ਸੁਗੰਥ ਸੁਇਐ ਯਾਤਰਾ ਦੁਖ
 ਅਕਾਸੁ ਸੁਇਐ ਦੀਪਕੁ ਪ੍ਰਭਾਤੁ
 ਸੁਇਐ ਪਾਨਿ ਸਰੋਵਰੁ ਨਨਕ
 ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਦਿਗਾਸੁ ਸੁਇਐ ਦੁਖ ਪਖ
 ਕਾਨਾਸੁ ੮ ਸੁਇਐ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਖੁ ਗੁਣੀ
 ਦੁਖੁ ਸੁਇਐ ਮੁਖਿ ਸਭਾ ਪਦਮੰਦੁ
 ਸੁਇਐ ਜੋਗੁ ਗਾਤਰੀ ਭੇਦੁ ਸੁਇਐ

ਸਾਸਤੀਸਾਮ੍ਰਤਵੇਦ ਨਨਕਭਗਤਸ
 ਦੀਵਗਾਸੁ ਸੁਇਐਦੁਖਪਧਕਨਸੁ
 ੬ ਸੁਇਐਸਤੁਸੰਤੋਖੀਅਤੁ
 ਸੁਇਐਅਠਸਰਕੀਸਨਤੁ ਸੁਇ
 ਐਧੀਕਧੀਕਧੀਕਸਤੁ ਸੁਇਐਲਗੈ
 ਸਭਜੀਧੀਅਤੁ ਨਨਕਭਗਤਸਦੀਵਗਾ
 ਸੁ ਸੁਇਐਦੁਖਪਧਕਨਸੁ ੧੦
 ਸੁਇਐਸਤੁਗੁਲਕੀਗਤੁ ਸੁਇਐਸੇਖ
 ਧੀਧੀਤਸਤੁ ਸੁਇਐਅੰਧੇਧੀਕਤੁ
 ਸੁਇਐਧੀਕਤੁਅਸਗਤੁ ਨਨਕਭ
 ਗਤਸਦੀਵਗਾਸੁ ਸੁਇਐਦੁਖਪਧਕਨ

ਨਾਮੁ ੧੧ ਮਨੇਕੀ ਗਠਿ ਕਰੀ ਨਾਮੁ
 ਜੇਕਰੀ ਮਨੇਕ ਫੇਰਿ ਫੇਰੀ ਰਾਗਦਰ
 ਲਾਮਨੀ ਖਲਾਫੁ ਮਨੇਕ ਬਾਕਸ਼ੀ
 ਚਹੁ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਤਰੁ ਫੇਰੀ ਜੇਕਰੀ
 ਮਨਿ ਜਾਏ ਮਨਿ ਕਰੀ ੧੨ ਮਨੇਕੀ
 ਸੁਮਤਿ ਫੇਰੀ ਮਨਿ ਬੁਝਿ ਮਨੇਕੀ ਸਾਧਨ
 ਭਵਦਾਰੀ ਬੁਝਿ ਮਨੇਕੀ ਮੁਖਿ ਚਟਨਾ
 ਕਰੀ ਮਨੇਕੀ ਜਾਮਕੈ ਸਾਧਨ ਜਾਨੀ
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਤਰੁ ਫੇਰੀ ਜੇਕਰੀ ਮਨਿ
 ਜਾਏ ਮਨਿ ਕਰੀ ੧੩ ਮਨੇਕੀ ਸਾਧਨ
 ਭਾਵਨਾ ਕਰੀ ਮਨੇਕੀ ਧਰਿ ਮੁਖਿ ਚਟਨਾ

ਮੈਨੇ ਮਹਾਨ ਚਯੋਧੰਬੁ ਮੈਨੇ ਧਰਮ
 ਸਤੀਸੰਘੰਬੁ ਐਸਾਨਾ ਮੁਸੀਲੰਬੁ ਧਰੀ
 ਜੇਕਰੀ ਮਲਿਜਾਏ ਮਲਿਕੀ ੧੪
 ਮੈਨੇ ਧਰਮ ਦੁਖ ਦੁਖ ਮੈਨੇ ਧਰਮ
 ਧਰਮ ਸਧਾਰੁ ਮੈਨੇ ਧਰਮ ਤੇ ਧਰਮ ਸਿਖ
 ਮੈਨੇ ਨਾਨਕ ਭਵੰਤੁ ਭਵੰਤੁ ਐਸਾਨਾ ਮੁ
 ਸੀਲੰਬੁ ਧਰੀ ਜੇਕਰੀ ਮਲਿਜਾਏ ਮਲਿਕੀ
 ੧੫ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ
 ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ
 ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ
 ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ
 ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ ਧੰਚ

ਪਛਿਤੁ ਪਸੁਦੀਐ ਆਕਾਸੁ ਤੁ ਸੰਤੁਖੁ ਧੰਨੁ
 ਗਿਅੰਜੀਨੇ ਸੁਰਿ ਜੇਕਰੁ ਭੁਭੁਕੁ
 ਸਾਂਚਿਅੁ ਪਛਿਤੁ ਭੁਭੁਕੁ ਕੇਤੁ ਰਾਗੁ
 ਧਰਤੀ ਧਰਤੀ ਧਰਤੀ ਤਿਸੁ ਰਾਗੁ
 ਕਛਿਤੁ ਜੇ ਜੀਅ ਜਾਤੁ ਗੰਗਾ ਕੇ ਨਦੁ
 ਸਭਨਾ ਲਿਖਿ ਦੁਨੀ ਕਲਾਮੁ ਗੁਰੁ ਲੇਖਾ
 ਲਿਖਿ ਜਾ ਲੇਖਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਅਥੇਰੁ
 ਧਰਤੀ ਕੇਤੁ ਰਾਗੁ ਸੁਆਰੀ ਤੁ ਕੇਤੀ
 ਧਰਤੀ ਜਾ ਲੇਖਿ ਕਛਿਤੁ ਕੇਤੁ ਕੀਰਤਾ ਸਾਧਿ
 ਧਰਤੀ ਕੇਤੁ ਤਿਸੁ ਰਾਗੁ ਲੇਖਿ ਦਗੀ
 ਧਰਤੀ ਕੇਤੁ ਕਛਿਤੁ ਕੇਤੁ ਕੀਰਤਾ

ਨਜਾਦੇ ਕਦਾਹ ਜੋਤੁਧਰਾਦੈ ਸੰਕਲੀਕਾਹ

ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤੀ ਨਿੰਕਾਹ ੧੬ ਅਸੰਖ

ਖਜਪੁ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ਅਸੰਖ ਯੁਜਾ ਅਸੰ

ਖਤਪਤਾਉ ਅਸੰਖ ਗੰਥ ਮੁਖਿ ਦੇਦਪਤ

ਅਸੰਖ ਜਗਮਨਿ ਘਰਿ ਭਉ ਦਾਸ ਅਸੰਖ

ਭਗਤ ਭੁਇਗ ਅਨਦੀਚਾਹ ਅਸੰਖ ਸਰ

ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਹ ਅਸੰਖ ਸੁਗਮੁ ਪਿਤਾਸਾ

ਅਸੰਖ ਮਨਿ ਲਵਣੀ ਉਤਾਹ ਕੁਦਮਿ

ਕਠਿ ਦਕਠੀ ਚਾਹ ਦਾਹ ਅਨਜਾਦੇ

ਕਦਾਹ ਜੋਤੁਧਰਾਦੈ ਸੰਕਲੀਕਾਹ ਤੂੰ ਸ

ਦਾ ਸਲਾਮਤੀ ਨਿੰਕਾਹ ੧੭ ਅਸੰਖ ਸੁ

ਅੰਬੰਧਰ ਅੰਬੰਧਰੋਂ ਪਰਾਮਬਰੋਂ ਅੰਬੰਧ
 ਅੰਬੰਧਰੀ ਕਾਇਨਰੋਂ ਅੰਬੰਧਗਾਯਦਰ
 ਹਿਤਾਕਾਮੀਓਂ ਅੰਬੰਧਾਧੀਧਾਧੁਕੀਨਰਿ
 ਅੰਬੰਧੁਕੀਨਰਿ ਅੰਬੰਧੁਕੀਨਰਿ ਅੰਬੰਧ
 ਮਯੇਚਮਯੁਰਧਿਖੀਓਂ ਅੰਬੰਧਿੰਦਰੀਸਰ
 ਧਮੀਓਂ, ਨਾਨਕੁਨੀਚਕਰੈਵੀਚਰ
 ਭੁਵਨੀਕਰਿਓਂ ਭੁਵਨੀਕਰਿਓਂ, ਭੁਵਨੀਕਰਿਓਂ
 ਨਾਨਕਾਧੀਕਰਿਓਂ ਨਾਨਕਾਧੀਕਰਿਓਂ
 ਕਰਿਓਂ ਭੁਵਨੀਕਰਿਓਂ ਮੀਰੀਨੀਕਰਿਓਂ ੧੮
 ਅੰਬੰਧਨਾਧੀਕਰਿਓਂ ਅੰਬੰਧਨਾਧੀਕਰਿਓਂ
 ਅੰਬੰਧਨਾਧੀਕਰਿਓਂ ਅੰਬੰਧਨਾਧੀਕਰਿਓਂ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਧਜੁਹੀ ਦੇਹਸੰਬੁਲਾਹੁ ^{ਏਮੈ} ਓਹੁ
 ਧੀਓ ਭਗਿਐਸਤਿਧਧਾਕੇਸੀਯ ਓਹੁ
 ਧਧੈਨਾਦੈਕੈਗੰਗ ਪੁੰਨੀਧਾਧੀਅਬਲਾਨਾ
 ਕਹਿਕਹਿਕਹਲਾਹਿਯਾਧਿਲੇਜਾਹੁ
 ਅਧੇਬੀਜਿਅਧੇਖਾਹੁ ਨਾਨਕਪੁ
 ਮੀਅਦਹੁਜਾਹੁ ੨੦ ਤੀਸੁਤਧੁ
 ਧੀਅਦਤੁਦਹੁ ਜੇਕਾਧਦੈਤੀ
 ਧਕਮਾਨੁ ਸੁਧਿਅਮੰਨਿਅਮਸਿਕੀਤੀ
 ਰਾਓ ਅੰਤਗਗਤੀਤੀਕਾਮੀਯਨਾਓ
 ਸਭਿਯਾਤੀਗਮੈਨਾਧਿਕੀਹੁ ਦਿਦੁਧੁਧੁ
 ਕੀਤੀਭਗਤਨਾਹੁ ਸੁਅਸਤਿਅਧਿ

२
 ਥਾਈਥਮੰਓ ਸਤਿਸੁਪਦੁਸਦਮੰਓ
 ਚੰਓ ਕਵਲੁਸੁਦੇਯਾਦਕਤੁਕਵਲੁ ਕਵਲੁ
 ਖਿਤਿਕਵਲੁਕਵਲੁ ਕਵਲੁਸਿਰੁਤੀ
 ਮਾਧੁਕਵਲੁਜਿਤੁਪਤਾਅਕਾਧੁ
 ਦੇਲੁਨਧਾਧੀਅਧੰਤੁਤੀਜਿਤੁਦੇ
 ਧਿਯੇਧੁਧੁਗੁਲੁ ਦਕਤੁਨਧਾਧੀਧੀ
 ਕਾਧੀਅੰਜੀਧੀਧੀਧੀਧੁਕਾਧੁ
 ਖਿਤਿਕਵਲੁਨਾਧੀਜੀਧੀਧੀਧੀਧੀ
 ਧੁਨਕਵਲੁ ਜਾਕਾਤੀਸਰਕੀਕਥੀ
 ਜੇਅਧੇਜਾਧੀਧੀ ਕਵਲੁਕਵਲੁ
 ਧੀਕਵਲੁਸਾਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀ

ਨਾਨਕ ਅਖਾਸਰ ਵੇਈ ਅਥੈ ਗ੍ਰੰਥ

ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਾਹਿਬ ਦਰਸਾਈ ਬੁਝਨੀ

ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਨਾ ਕਾਛੈ ਨਾਨਕ ਜੋ

ਕੋਈ ਅਥੈ ਜਾਣੈ ਅਥੈ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਨ

ਸਭ ੨੧ ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਾਲ

ਖਾਅਗਾਸੀ ਅਗਾਸ ਫਿਰਕੀ ਫਿਰਕੀ

ਭਾਇਬੇ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤ ਦੁਹੀਤ

ਸਾਸ ਅਠਾਧਕੀ ਪ੍ਰਤਿਬਾ ਅਸੁ

ਭੁਭੁਭੁਤ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਲਖੀ ਕੀ

ਲੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਲਾਸੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾ

ਖੀ ਕੀ ਅਥੈ ਜਾਣੈ ਅਥੈ ੨੨ ਸਲਾਹ

ਸਾਧੀਏਤੀਸੁਖਿਨਧਾਈਅਨਦੀਅੰਤੈ
 ਦਗੁ ਧਦੀਸਮੁੰਦਨਜਾਈਅੰਤਸਮੁੰ
 ਦਸਾਧੁਲਕਲੁ ਘਿਉਸੇਤੀਮਾਧੁਧਨੁ
 ਕੀਤੀਤੀਯਨੋਦੁਖਜਿਤਸਮਨੁਕਦੀ
 ਸਾਧੀਤਨਖੁਦੈਕੋਇ ੨੩ ਅੰਤ
 ਸਿਧਤੀਕਪਲਿਨਅੰਤੁ ਅੰਤਨਦੇਕਲ
 ਸੁਖਨਿਨਅੰਤੁ ਅੰਤਨਜਥੈਕੋਕਾਮਿ
 ਮੰਤੁ ਅੰਤਨਜਥੈਕੋਕਾਅਕੁਰੁ ਅੰਤੁ
 ਨਜਥੈਧਾਧਾਦੁ ਅੰਤਕਾਗਲਕੋਤੋਖਿ
 ਰਿਯਯਾਧੁ ਤਕੇਅੰਤਨਧਾਧੇਜਾਧੁ
 ਘਿਉਅੰਤਨਜੀਜਾਧੈਕੋਇ ਬਹੁਤਾਕੋਇ

ਅੰਤਾਕਰੋਦੇਦੁਨਾਮੰਤੁ

ਐਕਤੁਤਾਧੀ ਦਰਸਾਇਸੁ ਉਚਾਰੁ
 ਉਚੇਉਧੀਉਚਾਰੁ ਏਕਉਚਾਰੁ
 ਏਕਉਚਾਰੁ ਤਿਸੁਉਚੇਕਉਚਾਰੁ
 ਜੇਕਉਚਾਰੁ ਜੇਕਉਚਾਰੁ ਅਧੀਅਧੀ
 ਨਾਨਕਨਦੀਕਰਮੀਦੀ ੨੪
 ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਧੀਅਧੀਅਧੀ
 ਦਰੁਦਰੁਤੀਤਉਚਾਰੁ ਕੇਤੇ
 ਮੰਗੀਧੀਅਧੀ ਕੇਤੀਅਧੀ
 ਤਨਧੀਧੀ ਕੇਤੇਅਧੀਧੀ
 ਕੇਤੇਧੀਧੀ ਮੁਕੀਧੀ ਕੇਤੀਮੁਕੀ
 ਅਧੀਧੀ ਕੇਤੀਅਧੀਧੀ

ਮਾਠ ਇੰਛਿਰਿਦੀਤਤੋਰੀਦਾਤਾ ਬੰਦ
 ਬਲਾਸੀਭਾਏਦੁਇ ਫੁਆਖਨਸਕੇ
 ਮੁਕੇਈਕੀਏ ਜੇਕੋਆਖਾਆਖਹੁਪਾਏ
 ਉਪਜਾਏਨੇਤੀਆਏਉਪਾਏ ਅਧੇ
 ਜਾਏਅਧੇਦੇਏ ਅਖੀਓਸਿਥੀਕੇਈ
 ਕੇਈ ਜਿਸਨੂੰਬਖਸੇਫੀਸਫੀਤਸਾਏ
 ਨਾਨਕਪਾਤਸਾਧੀਪਾਤਸਾਧੁ ੨੫
 ਅਮੁਲੁਲਾਅਮੁਲਦਥਾਹੁ ਅਮੁ
 ਲੁਦਥਾਹੀਏਅਮੁਲੁਭੰਗੁ ਅਮੁਲੁ
 ਅਦੀਓਅਮੁਲੁਲੇਜਾਓ ਅਮੁਲੁਰਾਇ
 ਓਅਮੁਲੁਸਾਮਾਓ ਅਮੁਲੁਧਾਗੁਅਮੁ
 ਲੁਦੀਧਾਹੁ ਅਮੁਲੁਤਲੁਅਮੁਲੁ

[illegible]

72

ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜਏ ਸਭ ਮ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ओमिगदंगदंग २६ मद्यम

五

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

दनेउतेनदअनेवअसंयवेउतेउते

ਵਾਦਲਾਏ ਗਾਢੀਭਰਤੁੰਪਕਲਧਾਲੀ

ਭੈ ਸੰਤੁਹਾਵੈ ਫਰਾਜ ਧਰਮੁਦ ਅਭੈ

ਸਾਦੀਪਤੁਰੀਚਤੁਪਤੁਰੀਲਖਿਜਲ

ਪ੍ਰੀਤਾਂਬੀਲੰਬਿਯਮੁਦੀਤਯੇ ਗਾਢੀ

ਭੀਸਰੂਥਰ ਮਾਏਵੀਦੀਸਿਓਸਿਓਨਿਸਦਸੰਦੀ

ਸਾਹਿਬੁੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁੰਦੀ

[illegible]

* ~~नेडेगागयनीमिडिकडीअतिवेडेगाटल~~
डगे!

ਸੋਭਿ

ਗਾਵੀਸਾਧਿਦਿਚੇ ਗਾਵੀਜਤੀਸਤੀ
ਸੰਤਖੀਗਾਵੀਦੀਕਰਾ ਗਾਵੀਧੰਤ
ਪਤਨੀਗੀਸਾਜੁਗੁਜੁਗੁਦੇਦਾਨਾਲੇ
ਗਾਵੀਮੋਹਦੀਆਸਨੁਸੁਗਾਮਿਭਿਧੀ
ਆਲੇ ਗਾਵੀਗਤਨਓਧਾਉਤੋਕੋਰੇਅ
ਠਸਓਤੀਕਥਨਾਲੇ ਗਾਵੀਜਧਾਮਫੁਥ
ਭਿਯੁਗਾਵੀਖਾਈਚੇ ਗਾਵੀਧੰਤ
ਮੰਡਲਵਾਰੰਤਕੀਕੀਕਥੇਕੇਧਾਏ
ਸੇਈਤੁਸੁੰਗਾਵੀਜਤੁਧਰਾਵੀਨਾਉ
ਭਤੇਤੋਰਗੀਤਸਾਲੇ ਭਿਕੇਰੇਗਾਵੀ
ਸੋਮੈਚਿਤਨਾਵੀਨਾਨੁਨਕਕਿਅ
ਦੀਚੇ ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਉ

ਸਚਾਸਚੀਨਾਈ ਫੈਰੀਫੁਸੀਜਾਨੀਨਜਮੀਰ
 ਚਨਾਜਲਿਰਚਾਈ ਗੰਗੀਗੰਗੀਰਤੀਕੀਕ
 ਮਿਜਨਸੀਮੀਏਅਜਨੇਓਧਾਈ ਕੀਕੀ
 ਵੇਖੈਕੀਤਾਅਧੁਲਾਜਿਵੀਤਸਦੀਵਡਿਅਈ
 ਜੋਤਿਧੁਰਦੇਸਈਕਾਸੀਫਿਤੀਪੁਰਮੁਖ
 ਲਾਜਾਈ ਸਧਤਸਧੁਸਧਯਠਿਸਧਿਭੁ
 ਜਲਨਲਕਮਦੁਰਜਾਈ ੨੭ ਮੁੰਦਾ
 ਸੰਤਬੁਸਾਮੁਖਤੁਲੀਧਿਅਨਕੀਕਮਤਿਥ
 ਭੁਤ ਖਿੰਬਕਾਯੁਕਅਗੀਕੀਏਅਜੁਗ
 ਤਿਕੰਨਧੰਤੀਤ ਅਈਧੰਬੀਸਗਲਜਮ
 ਤੀਮਲਿਜੀਤੈਜਗਜੀਤੁ ਅਦੇਸਤਿਸੈਅ

ਦੇਸੁ ਅੰਦਿ ਅਨੀਯੁ ਅਨਦਿ ਅਨਾਧਿ ਚੁਗ
 ਚੁਗਏਕੇ ਦੇਸੁ ੨੨ ਭਗਤਿਗ ਅਨੁਦੀਪ
 ਰੰਗਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਾਨਿ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ
 ਨਾਮਿ ਸਰਜਾ ਕੀਏ ਮਿਥਿਐ ਅਵਸਥਾ ਅਵ
 ਸੰਜਾਏ ਦਿਨੁ ਦੁਇ ਕਾ ਚਲਾਵੈ ਧੀਰ
 ਅਵਤਾਰਾ ਅਵੇਸੁ ਤਿਸੈ ਅਵੇਸੁ ਅੰਦਿ
 ਅਨੀਯੁ ਅਨਦਿ ਅਨਾਧਿ ਚੁਗ ਚੁਗਏਕੇ ਦੇਸੁ
 ੨੩ ਭਗਤਿਗ ਅਨੁਦੀਪ ਅਨੁਦੀਪ
 ਚਲੇ ਪਦਾਨੁ ਭਗਤਿਗ ਅਨੁਦੀਪ
 ਭਗਤਿਗ ਅਨੁਦੀਪ ਚਲੇ ਪਦਾਨੁ ਭਗਤਿਗ
 ਚਲੇ ਪਦਾਨੁ ਭਗਤਿਗ ਅਨੁਦੀਪ

ਭੁਵੇਖੈਭਿਨਾਨਦੀਨਾਏਬੁਤਾਏ
 ਭਿਨਾਨਾ ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ ਭਿਨਾਨਾ
 ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ
 ੩੦ ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ ਭਿਨਾਨਾ
 ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ
 ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ
 ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ
 ੩੧ ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ
 ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ
 ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ
 ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ
 ਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾਭਿਨਾਨਾ

ਵੀਅਕੀਟੁਹੀਅਹੀਸਿਸ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾ
 ਹੀਅਕੁਕੀਕੁਕੀਹੀਸ ੩੨ ਅਖੀਲ
 ਜੋਗਦਯੋਨਤਜੋਗ ਜੋਗਮੰਡਲੀਏ
 ਨਜੋਗ ਜੋਗਨਕੀਦਲਿਮੂਲਿਨਜੋਗ
 ਜੋਗਨਜਮਾਲਿਸਿਸਿਸ
 ਜੋਗਨਸੁਤੀਹੀਅਨਦੀਚੀ ਜੋਗਨਜੁਗ
 ਤੀਛੁਟੇਸੈਸਾਹੁ ਜਿਸੁਛੁਛਿਜੋਗਕੀਦੇਖੋ
 ਸੀਹੁ ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੀਹੀ ੩੩
 ਰਾਤੀਰੁਤੀਥੀਤੀਦਾਹੁ ਧਛਲਪਾਲੀਅ
 ਗਨੀਧਾਤੁਲ ਤਿਸੁਦਿਚਧਾਤੀਥਾ
 ਧਿਰਥੀਧਮਸਾਣ ਤਿਸੁਦਿਚਵੀਅ
 ਜੁਗਰੋਕੇਗੰਗ ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅੰਤ
 ਰਗਮੀਕਗਮੀਤੀਛੁਦੀਚੁ ਸਚਾਅਖੀ

ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ਤਿਕੈ ਸਪੁਰੀ ਪੁੰਦਰਾ
ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਦੈ ਨੀਸਾਦੁ ਕਚੰ ਪਕਾਈ
ਓਧੀ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਗਾਇ ਅਜਾਧੈ ਜਾਈ

੨੪ ਧਰਮ ਬੰਤਰਾ ਪੁੰਦਰਾਮੁ ਨਿਅਨ
ਬੰਤਰਾ ਅਕੁਰਾਮੁ ਕੇਤੇ ਓਲਾ ਪਾਈ
ਸੰਤਰਾ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਛੇਸ ਕੇਤੇ ਬਗੇ ਪਾਈ
ਪਾਈ ਅਗੁਰਾ ਗੰਗਾ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਕਰਮ ਭੁਮੀ ਮੇ
ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੁੰਦੁ ਦੇਸ ਕੇਤੇ ਹਿੰਦੁ ਚੰਦ ਸੁਰ
ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ਕੇਤੇ ਸਿੰਧ ਧਰਮ
ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਸ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ
ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਗਤਨਾਮੁੰਦ ਕੇਤੀ ਅ
ਪਾਈ ਕੇਤੀ ਅਥਾਈ ਕੇਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ

ਕੇਤੀਸੁ^ਮਸੀਦਕਕੇਤੇਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ ੨੫

ਗਿਆਨਬੰਗਮੀਧਿਗਾਤੁਪ੍ਰਚੰਤੁ ਤਿਥੈਨਾਦ

ਬਿਨਦਕਰਅਨੰਦੁ ਸਮਬੰਡਕੀਬਾਣੀ

ਮੁਖੁ ਤਿਥੈਘਾਤਤਘਤੀਐਬਹੁਤਅਨੁਮੁ

ਤਾਰੀਅਗਾਯਾਕਬੀਨਿਜਾਇ ਜੇਕੋ^ਮਪ੍ਰਿਥੈ

ਬਡੈਘਾਏਪ੍ਰਭੁਤਾਰੀ ਤਿਥੈਘਤੀਐਸੁਹਿਤਮ

ਤਿਮਨਭੁਧੇ ਤਿਥੈਘਤੀਐਸੁਹਿਤਮ^{ਸਿਧ}ਤਾਰੀ

ਸੁਧੇ ੨੬ ਰਸਮਬੰਡਕੀਬਾਣੀਜੇਤੁ ਤਿਥੈ

ਭੋਨਕਈਭੋ ਤਿਥੈਜੋਧਮਭਭਾਯਾਸੁ

ਤਿਨਮੀਧਮੁਸੀਧਅਭਾਧੁ ਤਿਥੈ

ਸੀਤੀਸੀਤਮਭਮਮੀਧ ਤਾਰੇਰੁਪਨਕਥ

ਨਿਜਾਇ ਨਾਉਧਮਸੀਧਨਤਾਰੇਜਾਇ

ਜਿਨਕੈ ਸੁਖ ਸੈ ਮਨ ਮਾਇ ਤਿਕੈ ਭਗ
ਤਵ ਸੈ ਮਨ ਮਾਇ ਤਿਕੈ ਭਗਤ ਵਸੀ ਕੇ
ਲਾਇ ਕਹੀ ਅਨੰਦ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਾਇ
ਸਚਿ ਬੰਤ ਵਸੈ ਈਸਰ ਕਹੁ ਕੀ ਕਹੀ ਦੇ
ਬੈਨ ਦੀ ਨਿਭਾਨ ਤਿਕੈ ਬੰਤ ਮੰਤ ਲਾਇ ਵਰਤ
ਪਾਠ ਜੇ ਕਹੈ ਕਿ ਕੈਤਾ ਅੰਤ ਅੰਤ ਤਿਕੈ
ਲਾਇ ਅਭਾਇ ਨਿਭਾਇ ਨਿਭਾਇ
ਤਿਕੈ ਤਿਕੈ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੈ ਕਹੈ ਵੀਚਰੁ
ਨਾਨਕ ਕਥਨ ਕਹਨ ਸਹੁ ੩੭ ਜਤੁ
ਪਾਠ ਧੀਰ ਜਪੁ ਸਾਇ ਅਭਾਇ ਮਨਿ
ਬੇਦੁ ਪਾਇ ਅਹੁ ਭਭਿਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ
ਰਾਇ * ਤਿਕੈ ਦੇਖੈ ਨਿਭਾਇ ਕਹੈ ਪਾਇ

ਤਿਕੈ ਦੇਖੈ ਨਿਭਾਇ ਕਹੈ ਪਾਇ

ਗਾਈਗਾਇਸਿੰਘ ਜੀ ॥
ਯਸਾਸਾਯਾ ਭੰਗੋਰਿ ਜੰਗੀਤਰੰਭਾ

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀਟੰਕਸਾਲ ਨਿਯ
ਨਿਯੰਤਰੀਕਰਮੁ ਤਿੰਨ ਕਾਰ ਨਾਨਕਨਦ
ਗੀਤਗੋਸਤਿ ੩੮ ਜਪੁਸੰਪੂਰ
ਨਾਨਕੁ ਭੁਲਾ ਦੁਕਾਬਖਸਿਲੈਦਾ

ਸਭੋਕੁ ॥ ਪਵਤਗੁਪਾਈਧਤਾਮਾਤਾਧਰਿ
ਮਾਤਾ ॥ ਦਿਵਸੁਗਤਿ ਦੁਇਦਾਇਦਾਇਆਕੇਈ
ਸਭਾਜਗਤਾ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਧਿਆਈਆਵਾ
ਚੈਧਰਮੁਤੁਰੀ ॥ ਕਰਮੀਆਧੋਆਪਣੀਕੇਨੇਕੈਕੇ
ਤੁਰੀ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਧਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਯਾ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂਸਾਹਿਬ ੧੭

ਗੁਰੂ ਅਸਾ ਮਃ ੧ ਸਦਗੁਰੂ

ਦੇ ਕੇ ਭਾਜਿ ਰਖਿ ਸਾਥ ਸਾਥਿ ਕੇ

ਤੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸਾ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਵਾਦ

ਲਾਭੇ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਗਾਧੀ ਸਿਓ ਕਾਭੀ

ਅਭਿ ਕੇ ਤੇ ਗਾਦ ਲਾਭੇ ਗਾਦੀ ਨਤੁਧਨ

ਓਧਿ ਲਾਭੇ ਏਥੇ ਸੰਤੁ ਗਾਦੈ ਗਾਧੀ

ਦੁਆਰੇ ਗਾਦੀ ਨਤੁਧਨ ਚਿਤੁ ਗਾਧੀ

ਭਿਖਾਯਾ ਲਾਭਿ ਭਿਖਾਯਾ ਭਿਖਾਯਾ ਭਿਖਾਯਾ

ਗਾਦੀ ਨਤੁਧਨ ਭਿਖਾਯਾ ਭਿਖਾਯਾ ਭਿਖਾਯਾ

ਪੁਨਿ ਸੁਦਾਸੰਦਰੇ ਗਾਦੀ ਨਤੁਧਨ ਭਿਖਾਯਾ

ਤੁਧਨ

ਭਿਖਾਯਾ ਭਿਖਾਯਾ ਭਿਖਾਯਾ ਗਾਦੀ

ਤੁਧਨ ਭਿਖਾਯਾ ਭਿਖਾਯਾ ਭਿਖਾਯਾ ਗਾਦੀ

ਤੁਧਨ

ਭਿਖਾਯਾ ਗਾਦੀ ਨਤੁਧਨ ਭਿਖਾਯਾ ਭਿਖਾਯਾ

ਗਾਈਗਣਿਸਿੰਘੁ ਜੀ ॥
ਯਸਾਸਾਯਾ ਤੇਰੇਰਹਿਜੈਸੇਰਹਿਤਰਹਿ

ਘੜੀਸੈਸਥਦੁਸਰੀਟੰਕਸਾਲ ਜਿਹ
ਜਿਕ
ਜਿਉਤਦੀਕਰਮੁਤਿਕੋਰ ਨਨਕਨਦ
ਹੀਨਦੀਨਿਛਾਯ ੩੮ ਜਪੁਸੰਤੁਰ
ਨਉਤੋ ਰੁਘਾਚੁਕਾਬਖਸਿਲੈਦਾ
ਸਭੋਕੁ। ਪਵਟਗੁਪਾਈਪਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿ
ਮਾਤਾ। ਦਿਵਸੁਗਰਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਈ
ਸਭਾਜਗਤਾ। ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਗਿਆਈਆਵਾ
ਚੈਧਗਮੁਦੁਗੀ। ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਤੇਕੈ
ਤੁਗੀ। ਜਿਨੀਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਇਆ॥
ਨਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਯਾ॥

ਪੀਯਾਦੀਨੰਦੀਕੁਕਰੇ ਗਾਦਨਤੁਧਨਕਿਧਿ
ਤੁਧਨ

ਤੁਧਨਨਿਧੀ ਸੁਸਾਗੁਜੁਗੁਦੇਦਨਾਨੇ

ਗਾਦਨਤੁਧਨਕਿਧਿਮਦਲੀਅਮਨੁਮਦਨਸੁਰ

ਗੁਮਿਧੁਧੀਅਨੇ ਗਾਦਨਤੁਧਨਕਿਧਿ

ਨਕਿਧਿਧੇਤੋਅਗਸਤੀਧਨਾਨੇ ਗਾਦਨ

ਤੁਧਨਕਿਧਿਮਦਬਧਸੁਰਗਾਦਨਿਧੀ

ਚੇ ਗਾਦਨਿਧਿਮਨੁਧਨਕਿਧਿਮਨੁਧਨਕਿਧਿ
ਤੁਧਨ

ਕਿਧਿਧੇਤੋਧੇ ਸੇਈਤੁਧਨਕਿਧਿਗਾਦਨ

ਜੋਤੁਧਨਕਿਧਿਗਾਦਨਕਿਧਿਗਾਦਨਕਿਧਿ

ਭੀਕੇਤੋਤੁਧਨਕਿਧਿਗਾਦਨਸੇਮੋਚਿਤਨ

ਗਾਦਨਨਨਕਿਧਿਅਧੀਚੇ ਸੇਈਸੇਈ

ਸਦਸਦਸਦਸਦਸਦਸਦਸਦਸਦਸਦ

ਪੈਰੀਪੈਰੀਪੈਰੀਪੈਰੀਪੈਰੀਪੈਰੀ

ਧੀ ਗੰਗੀਗੰਗੀਭਾਤੀਕਰੀਕਰੀਜਨਸੀ ਮਾਧੀ
 ਜਿਸੇਭਧਾਧੀ ਕਰੀਕਰੀਦੇਕੇਕੀਤਾਅਧਦਾਧੀ
 ਤਿਸਦੀਵੀਭਾਧੀ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ
 ਫਿਰਿਧੁਕਸੁਨਕਰਦਾਜਾਧੀ ਸੋਧਤਸੁਧਸਧ
 ਧਤਿਸਧਿਧੁਨਨਕਰਦਾਧੀ ੧ ੧

ਅਸਾ ਮਃ ੧ ਧੁੰਧੁੰਦਾਵਰਾਅਧੈ
 ਸਭਕੀਧੈ ਕੇਵਰੁਵਰਾਭੀਰਾਧੈ ਕੀਮਤਿਧਾਧਿ
 ਨਕਰਦਾਜਾਧੈ ਕਰਦੇਵਾਧੈਤੇਰੇਕੇਧਸਮਾ
 ਧਿ ੧ ਵੇਰੇਮੇਸਧਿਧਾਧਿਗੰਗੀਧਾ ਧੁੰਦੀਧਾ
 ਧਿ ਕੀਨਜਾਧੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਰੁਚੀਧਾ
 ਗਧਉ ਸਭਿਸੁਭਾਤੀਮਾਧਿਧੁਧੀਤਕਸਾਧੀ
 ਸਭਕੀਮਤਿਧਾਧੀਕੀਮਤਿਧਾਧੀ ਧਿਅਨੀ

ਧਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀ ਕਰਨਾਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਗੀਤ
 ਲੁਕੀ ਨਾ ਅਧੀ ੨ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪਾਥਿ
 ਚੀ ਅਧੀ ਅ ਸਿਧਾ ਧੁਰਾ ਕੀ ਅਦੀ ਨਾ ਅਧੀ
 ਅ ਤੁਧੀ ਦੁਹੀ ਸਧੀ ਕਿਨੈ ਨਾ ਅਧੀ ਅ ਕਮੀ
 ਮਿਲੈ ਨਾ ਧੀ ਰਾਗੁ ਗੁਣੀ ਅ ੩ ਅਖਾ
 ਵਾਧਾ ਕੀ ਅਵੇਚਾ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ
 ਨਾ ਸਿਸੁ ਤੁੰਦੀ ਤਿਸੇ ਕੀ ਅਚਾ
 ਨਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਗੁਣਾ ੪ ੨ ਅਸਾ

ਮਃ ੧ ਅਖਾ ਕੀ ਦਾਇਸਾ ਮੇਰੀ ਜਾਓ
 ਅਖਾਇ ਅਭਿਖਾਸਾ ਚਨਾਓ ਸਾਚੇ ਨਾਮਾ
 ਯੋਗੀ ਰੂਪ ਉਰੁ ਰੂਪੈ ਖਾਣੀ ਚਾਣੀ ਅਧਿਕੁ
 ੧ ਸੋਭਿ ਓਦਿਸਾ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਾਚਾ ਸਾਧੁ

ਸਚੈਨਾਏ ੧ ਗੁਰੂ ਸਚੈਨਾਮਕੀ
 ਤਿਉਦੀਨਾਏ ਅਧੀ ਅਧੀਕਾਰੀਮਤਿ
 ਨਦੀਪਾਏ ਜੋਸਥੀਮਾਧੀਕੇਅਧੀ
 ਧਾਏ ਦਫ਼ਤਰਦੇਖਾਇਨਜਾਏ ੨
 ਨਾਉਪਸਰੀਨਾਉਦੇਸਾਏ ਦੇਦਾਗੇਨਾਉਦੇ
 ਭਾਏ ਭੁਭੁਭੁਭੁਨਾਏਕੀ ਨਾਉਦੇ
 ਅਨਾਉਦੇ ੩ ਜੇਦਰਅਧੀ
 ਤੇਦਰਤੇਗੀਦਰੀਤ ਜਿਲਿਦਨੁਕ
 ਮਿਕੇਕੀਤੀਗੀਤ ਕਾਸਮੁਦਿਸਾਗੀਤ
 ਕਾਸਮਜੀਤ ਨਾਨਕਨਾਉਦੇਭਾਸਨੀਤ
 ੪ ੩ ਗੁਰੂਜੀ . ਮ: ੪
 ਭੀਕੇਜਨਸਾਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਥਿਕ
 ਕਰਭਗੁਪਸੇ ਧਮਕੀਰਿਕਾਸਨੀਤ

ਸਦਾ ਏਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਨਮੁਖਾਸਿ ੧ ਮੋ

ਮੀਰਿ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋਰਚਿ ਮੁਨਾ ਮੁਖਾਸਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੋਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੀਰਿ

ਗੁਰਮੀਰਾਸਿ ੧ ਗੁਰਿ ਭੀਜਨੇ

ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਰੋਜਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਹਿ

ਮਿਲੈ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ ੨ ਜਿਨ ਪ੍ਰੀ

ਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਨਾ ਮੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਸੰਤ ਗੁਰਸਾਹਿਬ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ੩ ਜਿਨ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਸਤ

ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਮਿਲਿ ਜਾਨ

੪ ੪ ਗੁਜਰੀ ਮਃ ੫

ਕਾਢੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹਿਓ ਦਮੁ ਜਾਂ ਅਭੀ
 ਧੀ ਨੀਓਧੀ ਅ ਸੈਲਧਰ ਮਹਿ ਜੰਤਰੁ
 ਧਾਏ ਤਕਾਨਿ ਕਰੁ ਅ ਗੋਬਿੰਦ ਧੀ ਅ ੧

ਮੋਮ ਧਰਨੀ ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਮੇਲੇ ਸੁਤੀ ਅ
 ਗੁਪਤ ਸੰਦੇਹ ਮਧ ਦੁਧੀ ਅ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ
 ਧੀ ਅ ੧ ਗੁਓ ਨਰਨਿ ਧਿਰ ਭੋਕ
 ਸੁਤ ਬਨਿ ਤਕਾਨਿ ਕਰਿ ਸਕੀਧੀ ਅ

ਸਿਸਿ ਸਿਸਿ ਨਰੁ ਸੰਬਧੇ ਰਾਗੁ ਕਾਮ
 ਰਓ ਕੀ ਅ ੨ ਉਨੇ ਉਨਿ ਅ ਦੇ ਸੈਕਸ
 ਤਿਸੁ ਪਥੈ ਬਚੇ ਚੀ ਅ ਤਿਨ ਕਰਿ ਕਲੁ
 ਅਲਾ ਦੇ ਕਟੁ ਲਚਗਾ ਦੇ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਾ ਕੀ ਅ

३ मरिनेयनदसअमरसियनउरुवर
उणयगिअ ननननरवीलवीलमर
वीलनगुीओउरअंउनयगदीअ

४ ५ १ २

[illegible]

ਜੋ ਸੇਵੀ ਪੁਤ੍ਰੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਨੁ ਕੁ ਰਖਾਣਾ
 ੨ ਯਹੀ ਐ ਅਵੀਰ ਯਹੀ ਐ ਅਵੀਰ ਪੁਤ੍ਰੁ ਜੀ
 ਸੇਵਨ ਜਗਮੀਦ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ
 ਮੁਕਤੁ ਰਹੇ ਜਿਨ ਯਹੀ ਐ ਅਵੀਰ ਅਵੀਰ
 ਲਾਗੈ ਸੇਵਨ ਦਾਸੀ ਜਿਨ ਸੇਵੀ ਅਸੀਨ
 ਸੇਵੀ ਅਸੇਗ ਯਹੀ ਜੀਤੈ ਯਹੀ ਯਹੀ ਸਮਾਸੀ
 ਸੇਧੰਤੁ ਸੇਧੰਤੁ ਜਿਨ ਯਹੀ ਐ ਅਵੀਰ ਅਵੀਰ
 ਨਰਾਇਣ ਭੀਲ ਜਾਸੀ ੩ ਤੇਹੀ ਰਹਿਤੈ ਤੇਹੀ
 ਰਹਿਤੈ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਭੇਅੰਤ ਭੇਅੰਤ ਤੇਹੀ
 ਰਹਿਤੈ ਰਹਿਤੈ ਸਲਾਹੀ ਪੁਤ੍ਰੁ ਜੀ ਯਹੀ ਐ
 ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ ਤੇਹੀ ਅਸੇ ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ
 ਰਾਜੇ ਰਾਜੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਜੀ ਤਪਤਾ ਧਰਿ ਜਾਧੀ

ਪੁਤ੍ਰੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨ ਲਾਗੈ
 ਤਨੁ ਕੁ ਰਖਾਣਾ

ਵੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤ ਤੇ ਅਨੇਕ ਤੇ ਅਨੇਕ
 ਜੀਵਹੁ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰੀਤ ਸਾਸਤਰੀ ਕੀ ਕੀ ਅਖੁ
 ਕਮਕੰਤ ਸੇਰਗਤ ਸੇਰਗਤ ਭਲੇ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜੀਤ ਵਹਿ ਮੇ ਧੀਰਗਵੰਤ ੪ ਹੈ
 ਅੰਦਧੁ ਅਧੰਧੁ ਕਮਰਾ ਜੀਤਧੁ ਜੇ
 ਦੁਹ ਅਦੁਹ ਕੋਈ ਹੁੰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਜੀਤੁੰ ਨਿਦਰ ਧੁਕ ਮਤਾ ਸਈ
 ਤੁਧੁ ਅਧੇ ਰਵੈ ਸਈ ਵਰਤੈ ਜੀਤੁੰ ਅਧੇ
 ਕਮਿਸੁ ਧਈ ਤੁਧੁ ਅਧੇ ਸਿਸਈ ਸਰ
 ਥਾਈ ਜੀਤਧੁ ਅਧੇ ਸਿਸਈ ਸਰਗਈ
 ਜਨਨਾਨੁਕੁ ਗੁਣਗਾਏ ਕਰਤੈ ਕੇ ਜੀਤ ਸਰ
 ਸੇਰਾ ਜਾਗਈ ੨ ੧ ਅਸਾ ਮਃ ੪

ਤੁੰਕਰਤਾਸਚਿਅਹੁਮੈਤਾਸਾਈ ਜੋਤਰੀ
 ਰਾਵੈਸਾਈਖੀਸੀਜਤੁੰਦੇਹਿਸਾਈਛੰ
 ਧਾਈ ੧ ਗਛ ਸਭਤੇਗੀਤੁੰਸਕੀ
 ਧਿਅਹੀਉਤਾ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮਿਤੀ
 ਨਾਮੁਕੁੰਨਧਾਈਉਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿਲਧਾਮਨ
 ਮੁਖਿਗਾਵਾਈਉਤਾ ਤੁਧੁਅੰਧਿਦੇਵ
 ਜਿਅੰਧੀਮਿਲਾਈਉਤਾ ੧ ਤੁੰਦਗੀਆ
 ਓਸਕੁਤਕੁਪੀਸਾਇ ਤੁਧੁਖਿਨੁਦੁਜਾ
 ਕੋਈਨਾਇ ਜੀਅਜੰਤਸਾਏਤੇਗਥੇਯੁ
 ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਾਇਏਕੁੰਤਾਸੰਜੋ
 ਗੀਮੇਯੁਜਿਸਨੇਤੁੰਜਾਨਾਈਹਿਸਾਈ
 ਜਨੁਜਾਏ ਫਿਰਹੁਸਦਪੀਅੰਧ

ਦਬਾਲੇ ਜਿਨਿ ਭੀ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਸੁਖੁ

ਪਾਇਓ ਅਸੁ ਜੇ ਭੀ ਨਾਮੁ ਮਨਾਇਓ ਅਸੁ

੩ ਭੁੰਘੇ ਘੋਰ ਤੇਰੇ ਗੰਗੇ ਅਸੁ ਭੁੰਘੇ

ਭੁੰਘੇ ਧਿਰ ਦੁਜਾ ਅਦੁਨ ਕੀ ਭੁੰਘੇ ਕੀ

ਦੇਖੀ ਜਾ ਲਏ ਸੀ ਜਨਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਪਿ

ਪੰਗਟੁ ਭੁੰਘੇ ੪ ੨ ਅਸੁ ਮਃ ੧

ਭਿਤ ਸਾਧਕ ਜੇ ਭੀ ਕੇਲਿ ਵਸ ਪਾਈਐ

ਦੁਰਿ ਤਨਿ ਭੀ ਅਪੰਕ ਜੁ ਮਧਿ ਗੁਨ ਭੀ

ਚਾਲੇ ਭਮ ਦੇਖਾ ਤੁਝ ਕੁਝੀ ਅਯੇ ੧

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤੀ ਸਮੁਕ ਮਨ ਭੀ ਬਿਸ

ਭਤ ਭੇਗੁ ਲਾਗਿਐ ੧ ਗੁਏ

ਗੁਏ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨ ਭੀ ਭੀ ਅਸੁ ਮੁਖ

ਮੁਗਧ ਜਨਮੁ ਭੀਤਾ ਧੁਲਵਤਿ ਤਨਕ
 ਤਿਨਕੀ ਸੁੰਦਰ ਜਿਨ ਤੁੰਤਰੀ ਦੀ ਸੀ
 ੨ ੩ ਅਸਾ ਮਃ ੫
 ਭਈਯੰ ਧੀਤ ਮਨੁ ਖਦੇ ਧੁਰੀਅ ਗਥੰਦ
 ਮਿਲਾਵੀਯੋ ਭਤੇ ਗੀਬੀਅ ਅਦੀਅ
 ਜਤੇ ਗੀਬੀਤ ਨਕਮ ਮਿਲੁ ਸਥਾ ਸੰਗਤਿ
 ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਮ ੧ ਸੰਜੀ ਮਿਲਾਯੁ
 ਭਵਜਲ ਤਰਾਵੈ ਜਨਮੁ ਬਿਥਾਪਾ
 ਤੰਗੀ ਮੀਯੋ ਅਵੈ ੧ ਗਠੰ ਜਪੁਤੁ
 ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨਕਮੀਯੋ ਸੇਵਾ ਸਥਾ
 ਨਜੀਨੁ ਅਧੀਯੋ ਵਰੁਨ ਨਕਮ
 ਨਿਚਕਰਮ ਸਲੀਯੋ ਕੀਰਤੀ ਸਮ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ੨੪

ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੀ ਦੀ ਪਰੀ ਮਃ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ

ਜੇਘਰੀ ਰੀਤਿ ਅਖੀ ਐ ਕਰਤੇ ਕਾਹੀ ਭੀ ਚੰ

ਤਿਤੁਘਰੀ ਗਾਵਹੁ ਸੋਢਿ ਲਾਜਿ ਵੀਰੀ ਸਰ

ਜਲਾਓ ੧ ਤਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਸਿਰਭਰ

ਕਾਸੋ ਡਿਲਾਓ ਫੁਟੀ ਸਿਤੁ ਸੋਢਿ ਲੇਸਾ

ਸੁਖੁ ਡਿਲਾਓ ੧ ਗਭਰੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ

ਅਤੇ ਸਮਾਜੀ ਅੰਨ ਦੇ ਖੈ ਗਾਵੇ ਵਲਾਓ

ਤੇ ਦਾਨੇ ਕੀ ਮੀਤ ਨਾਧੇ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ

ਕਦਾਹੁ ਸਮਾਜੁ ੨ ਸੰਬਤਿ ਸਾਧੁ ਲੇਖ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਧਾਵਹੁ ਤੇਘੁ ਦੇਹੁ ਸਾ

ਹਾ ਅਸੀਸ ਜੀਅ ਭਾਇਕੇ ਕਰਤੇ ਸਿਧ

ਜਿਓ

ਸਤਿਗੁਰ

ਮੇਲੁ ੩ ਘੰਗੀਏ ਏਧਾਦੁਚਾ ਸਦਕੇ
ਨਿਤਪਵੰਨੇ ਸਦਾਦੁਆਰਾ ਸਮਰਪਿ
ਐਨਾਨਕ ਸੋਇਤਾ ਅਵੰਨੇ ੪ ੧

ਅਸਾ ਮਃ ੧ ਚਿਤਾਘਰਿ ਅਗਰ
ਓਓਧਵੇਸ ਗੁਗੁਏ ਕੇ ਧੁਵੇਸ ਅਨੇਕ
੩ ੧ ਥਾਥਾ ਜੇਘੀਕਰਤੇ ਰੇਕੀਮਿਤਯੇ
ਸਪੁਰਕੁਦ ਰਾਣੀਤਯੇ ੧ ਗਧੁ
ਵਿਸੁਏਚੀਸਾਥਾਥੀਆਧਾਥੀਤੀਦਰੀ
ਮਾਧੁਥਾਥੀ ਸੁਗਧੁਏ ਕੇ ਹੀਤ ਅਨੇਕ
ਨਾਨਕਕਰਤੇ ਕੇਕੇਤੇਵੇਸ ੨ ੨
ਧਾਧਕਦਧਾਧੁਥੀਥੀਥੀਥੀਥੀਥੀ ਕਦਧਾ

ਸੁਮਤਿ ਜਿਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਧਦਰਿ ਕਦੇ ਦਸੰ ਜੋਗ
 ਮਿਲਓ ਪੁਰਖੁ ਤੁਨੈ ਧਰਮ ਧਰਮ ਨਿਮਾਸਦਾ
 ਧੀਜਧਰੈ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰੇ
 ਸੁਰਨ ਨ ਕੀਦ ਸੋ ਨ ਕਹੁ ਦੇਹੈ २ २
 ਸੁਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੧
 ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁ ਗੰਦਿ ਚੰਦੁ ਦੀਖ ਕਰਨੇ ਤੇਰੇ
 ਕਾਮੰਡਲੁ ਜਾਨ ਕਮੋਤੀ ਧੁਧ ਮਲ ਅਨਲੀ
 ਪਵਦੁ ਚਵਰੇ ਕੇ ਸਗਲ ਬਨ ਗੀਤੁ ਧੁਲੀ
 ਜੋਤੀ ੧ ਕੈਸੀ ਅਗਤੀ ॥ ਰਭਿ ਬੰਸਾ
 ਤੇਰੀ ਅਗਤੀ ਅਨਭ ਤਾ ਸਬਦ ਵਜੰਤ
 ਭੇਰੀ ੧ ਗਭਰ ਸਭ ਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨਨੈ
 ਧਰੁ ਤੇਰੇ ਕਉ ਸਭ ਸਮੁਹਿ ਤਨਾਏ ਕੁਤੋਰੀ

ਸਤਸਪਦਵਿਸਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸ

ਤਸੰਗੀਏਦਚਲਤਮੰਦੀਰਾ^੭ ਸਤਸਪਦ

ਸਤਸਪਦਿਜਏਜਏਤਸੰਗੀ ਤਿਸਚੰਨਇਸਰੁ

ਮੰਦਿਚਲਦੁਯੋ ਗੁਰਸਾਖੀਜਤਿਧੰਗਦ

ਯੋ ਜਤਿਸੁਰਦੈਸੁਆਤੀਯੋ ੩

ਤਰਚਲਕਦਲਮਕੰਦਲਭਿਤਮਨ

ਅਨਦਿਨਮੰਦਿਅੰਤੀਧਿਅਸਾ ਖ੍ਰਿਯਾ

ਜਲੁਦੇਫਿਨਨਕਸਾਗੀ ਕਉਯੋਜਾ

ਤੇ ਤੇਰੀਏਦਸਾ ੪ ੩ ਗਏਤੀਪੁਰੀ

ਮਃ ੪ ਕਮੀਕਯੋਨਗਵੰਦੁਕੀਅਮੀਲ

ਸਧੁਖੰਡਯਖੰਡੇ ਧੁਰਿਗੀਲਖਤੀਲ

੨੬

ਥੇ ਧੁਧੀਏ ਆਮੀ ਧੀਏ ਵਮੰਡਲਮੀ

ਭੇ ੧ ਕੀਸਧੁਧੀਏ ਧੁਧੀਏ ਵਮੰਡਲਮੀ ॥ ਕੀਭੰਡ
ਤਪੁਵ
ਭੰਡਾ ॥

੧ ਭੰਡ ਸਕਤ ਧੀਏ ਸਕਤ ਧੀਏ

ਇਥੀਏ ਤਨਥੀਏ ਧੀਏ ਮੈਕੰਡਥੇ ਜਿਥੇ

ਜਿਥੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਧੁਧੀਏ ਵਮੰਡਲਮੀ

ਵਮੰਡਲਮੀ ਧੀਏ ਸਕਤ ਧੀਏ ੨

ਧੀਏ ਜਨ ਧੀਏ ਧੀਏ ਸਕਤ ਧੀਏ

ਜਨ ਸਕਤ ਧੀਏ ਵਮੰਡਲਮੀ ਅਥੀਏ ਸੀ

ਧੁਧੀਏ ਆਧਮੀਏ ਧੀਏ ਸਕਤ ਧੀਏ

ਧੀਏ ਵਮੰਡਲਮੀ ੨ ਧਮਸੀਏ ਸਕਤ ਧੀਏ

ਧੀਏ ਵਮੰਡਲਮੀ ਧੀਏ ਵਮੰਡਲਮੀ

ਜਨਨਕਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੈ ਯੋਨਿ ਮੇਰੀ

ਸੁਖਾਸੰਗੇ ੬ ੬ ਗਉੜੀ

ਪੁਰਬੀ ਮਃ ੫ ਗਉੜੀ ਨੰਤੀ ਸੁਲਤ

ਮੇਰੀ ਤਾਸੰਤ ਟਪਕੀ ਬੋਲਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ

ਚਲਦੁ ਧੀਲਾ ਆਏ ਬਸਨੁ ਸੁਦਲਾ

੧ ਅਉਧਧਰੈ ਦਿਨ ਸੁਰੇਲੇ ਮਨ

ਗੁਰੀ ਮੀਲਕਾ ਜਸਦੇਰ ੧ ਗਉੜੀ

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਮੀਲਕਾ ਜਸਦੇਰ

ਤੀਰਥੁ ਮੀਲਕਾ ਜਸਦੇਰ ਜਿਸਾਇ ਜਗਾ

ਇਥੀ ਆਇਓ ਗੁਰੁ ਅਕਬਰ ਕਾ ਤੀਰਥੁ

੨ ਜਾਕਉ ਆਇਓ ਸੋਇ ਬਿਛੁੜਾ

ਪ੍ਰੀਤਗੁਰੇ ਮਨਿ ਭਿਖਸੇ ॥ ਨਿਜ ਅਧਿਕਾਰੁ

ਪਦੁ ਪੁਸ਼ਪ ਸਤ ਜੇ ਬਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਤੇਰੇ

੩ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਧੁ ਖਾਇ ਪਾਤ ਸਮਾ

ਮਨ ਕੀ ਧੁਰੇ ਨਾਨਕ ਦਸੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਾਗੈ

ਮੋਕਉ ਕਰੈ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਧੁਰੇ ॥ ੪ ॥

੧ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪੁਸ਼ਪੁ ਕਰੈ ਨਹੀਂ ਦਿ

ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਪੁਸ਼ਪੁ ਕਰੈ ਨਹੀਂ ਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤੁ ਪੁਸ਼ਪੁ ਕਰੈ ਨਹੀਂ ਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤੁ ਪੁਸ਼ਪੁ ਕਰੈ ਨਹੀਂ ਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤੁ ਪੁਸ਼ਪੁ ਕਰੈ ਨਹੀਂ ਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤੁ ਪੁਸ਼ਪੁ ਕਰੈ ਨਹੀਂ ਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤੁ ਪੁਸ਼ਪੁ ਕਰੈ ਨਹੀਂ ਦਿ ॥

ਸਿਅਨੁਕਵਦਿਤਾਈਓਤਾਸੰਤੀਸਭਿਮੀ

ਗਾਲਗਲਫਈ 4 9 ਸਲਕ

ਧਓਲਗੁਰੂਧਾਈਧਿਤਾਮਤਾਧਮਤਿਮੁਫਤ

ਮਦਸੁਗੀਤਦੁਇਦਾਈਦਾਈਅਥੇਲੈਸ

ਗਲਜਗਤ ਚੰਗਾਅਈਅਧੁਰੀਅਈਅ

ਦਚੇਧਮਮਧੁਰੀ ਵਰਮੀਅਥਾਅਧੁਰੀ

ਕੇਨਕੇਵਦੁਰੀ ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਅਈਅਚ

ਲਿਮਸਕੀਤਧਾਈ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਭੁਜਯੇ

ਕੇਤੀਏਟੀਨੀਲ 9 ਲਖਨੇਕੀਅਚੰਗ

ਅਈਅਲਖਧੁਨੀਧੁਦਾਏ ਲਖਤਧਓ

ਧਾਈਤੀਧਾਸਧੁਜਜੋਧੇਧਾਏ ਲਖਮੁਰ

ਤਦੁਸੰਗੁਸਰਲਮਧਿਏਟੀਧੁਦਾਏ ਲਖਮੁ

ਭੀ ਭੀ ਨਾਨਕੁ ਪਤੀ ਅੰਤਿ ਪਾਉਨਾ
 ਜਿਨੇ ਕਰੇ ਕਰ ਕੀਤੀ ਲਿਖਿ ਅੰਤ
 ਦੁਖ ਨਾਨਕ ਨਨਕ ਮਤੀ ਮਿਖਿ ਅਕਲੁ
 ਸਚੀ ਸੀਤੁ ੨ ਧੀ ਜੀ ਕੇ ਏਕੇ ਏਕੇ
 ਆਉ ਏਕੀ ਅਸ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ
 ਭੀ ਜਾਨੈ ਏਕੀ ੩ ਧੀ ਸੀਤੁ
 ਆਉ ਭੀ ਸੀਤੁ ਪਾਧੰ ਏਕੀ ਨਨਕ
 ਸਾਧਿਕਾ ਤਾਕ ਅੰਤੁ ਪਾਧੰ ੪
 ਸਾਧਿਕਾ ਏਕੀ ਸਾਧਿਕਾ ਸੀਤੁ ਅੰਤੁ
 ਸੀਤੁ ਏਕੀ ਸੀਤੁ ਅੰਤੁ ਸੀਤੁ
 ਸੀਤੁ ਏਕੀ ੫ ਧੀ ਸੀਤੁ ਏਕੀ
 ਏਕੀ ਸੀਤੁ ਏਕੀ ਏਕੀ ਏਕੀ
 ਏਕੀ ਏਕੀ ਏਕੀ ਏਕੀ ਏਕੀ

ਲਗੁ ६ ਧਰਮਚਾਰੁ ਪੁਰਾਣਿ ਅਸੀਸੁ
ਨਨਕਾ ਭਭੀ ਪ੍ਰਦਾਣੁ ੨
ਧੀਅਸੀਅਦਾਸੀ ਰਖੀ ਨਨਕਾਸੇ
ਨਾਨੀਭੀ ਰਖੀਅਸੀ ੨
ਸੰਧੁਗਲਭੀ ਰੁਧਾਚੁਕਾ ਬਖਸ
ਲੇਲਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ੨੧

ਅਸਾ ਕੀ ਦਾਸ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ ਮ: ੧

ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਜੇ ਕੀ ਧੁੰਨੀ ਸਲੋਕੁ

ਮ: ੧ ਬੀਲ ਫੀਗੁ ਅਥਲੇ ਦਿਉ

ਫਜੀਸ ਦਵਾ ਜਿਨਿ ਮਾਹਸਤ ਦੇ

ਵਤੇ ਕੀਏ ਕਾਤ ਨਾਗੀ ਦਾ ੧

ਮ: ੨ ਜੇ ਸਭ ਚੰਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸੁਆ

ਚਕੀ ਫਜਾਹ ਪੁਤੇ ਚਨਾ ਦਫਤਰ

ਗੁਰਿ ਬਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾ ੨ ਮ: ੧

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਾਮੋ ਤੀਸਰੀ ਅਥਲੇ

ਸੁਚੇਤ ਚੁਟੇ ਤਿਨਾ ਭੁਆਨ ਜਿਥ

ਸੁੰਦਰ ਅੰਦਾਸੇਰ ਬੇਰੈ ਅੰਦਾਸੇਰ

ਇਅਕੁਨਨਕਸੁਭਿਨੁ ਠਲੀਅੰਤ
 ਕੁਲੀਅੰਤ ਬਪੁਜੇਭੀਤਨੀਦਿਚਸੁਅੰਤ
 ੩ ਧਓਲੀ ਅਧੀਨੈਅਧੁਸੰਜ
 ਓਅਧੀਨੈਗਿਚਓਨੰਓ ਦੁਧੀਕਦਸੰ
 ਸਾਜੀਅਕੀਅਸਲੁਕੁਠਚਓ
 ਦਾਤਾਕਾਤਾਅਧਿਧੁੰਤੀਸਦੇਵੀਕਮੰਧ
 ਧਸਓ ਧੁੰਜਾਏਈਸਥਸੇਦੇਲੇਸਾਧ
 ਰਿੰਦਕਵਓ ਕੀਅਸਲੁਕੁਠਚਓ
 ੧ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਚੇਤੋਕੰਠ
 ਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਠ ਸਚੇਤੋਕੰਠ ਸਚੇਅ
 ਕਾ ਸਚੇਤੋਕੰਠੇਸਾਥਥੀਚਾ

੨੦ ਸਚ ਤੇਗੁਰੂ ਸਚਾ ਭੁਗਾਨਾ ॥

ਸਚ ਤੇਗੁਰੂ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਖਾਨਾ ਸਚ ਤੇਗੁਰੂ

ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ਸਚੇ ਭੁਗੁ ਅਖਾਨੇ

ਯਕ ਕਹੀਤ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਨੇ ਸਚੈ ਸਭਿ

ਜੀ ਸਚੀ ਤੇਗੀ ਸਿਫੀ ਤ ਸਚੀ ਸਾਧਨ

ਸਚੀ ਤੇਗੀ ਕੁਦਰਤ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਜੋਮੀ ਜੋਮੇ

ਸੁਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ੧ ਮਃ ੧ ਵਡੀ ਵਡੀ

ਅਧੀਨਾ ਵਡਾਨਾਓ ਵਡੀ ਵਡੀ ਅਧੀ

ਧੀਨਾ ਸਚੀਨਾਓ ਵਡੀ ਵਡੀ ਅਧੀ

ਜਾਨੀਨ ਚਲਾਓ ਵਡੀ ਵਡੀ ਅਧੀ

ਜਾਨੀਨ ਚਲਾਓ ਵਡੀ ਵਡੀ ਅਧੀ ਭੁਗੇ

ਸਭਿਤੁੰ ਦੁਨੀਦੁਨਿਅਈਨਾਧੁੰਦੁਨ

ਦੁਨੀਤ ਦੁਨੀਦੁਨਿਅਈਨਾਅਧੇਅਧਿ

ਨਨਕਰਕ^{*}ਕਰਕੀਨੀਹੁ ਕੀਤਾ
ਨ

ਕਰਕਾਸਕਰਕੀਹੁ ੨ ਮਃ ੨

ਇਹੁਨਾਮੁਸਚੈਕੀਵੈਰਤੀਸਚੈਕਾ

ਦਿਚਿਦਾਸੁ ਇਕਨਾਦੁਰਗੈਸਮਾ

ਇਯਾਇਕਨਾਦੁਰਮੇਕਾਇਲਾਸੁ

ਇਕਨਾਭਾਏਕਚਿਯਾਇਕਨਾਮਾ

ਇਅੰਦਿਚਿਨਿਯਾਸੁ ਏਦੀਕੁਅਥਿ

ਨਜਾਧੀਕਸੈਅਲੈਗੀਸ ਨਨਕ

ਯੁਧੀਨਾਈਐਨਕਰਕੀਧਿਕਰੇ

ਧਰਮਸੁ ੩ ਧਰਮੀ ਨਾਨਕੀਅ
 ਉਧੀਏਵੇਲੀਅਨਦੈਧਮੁਬਫੁਲਾਅ
 ਓਥੈਸਚੇਧੀਸਚਨਿਬਨੇਚੁਇਦ
 ਬਿਕਚੇਨਾਮਾਮੀਲਾਅ ਬਾਓਨਪਾ
 ਇਸਿਕੁਤਿਅਮੁਧਕਾਲੋਦਨ
 ਕਿਚੀਲਾਅ ਤੇਰੀਏਰੇਸੇਸਿ
 ਇਗਏਫੁਗੇਏਸਿਰਗਾਦਵੀਲਾਅ
 ਜਿਯਨਦੈਧਮੁਬਫੁਲਾਅ

੨ ਸਯਕ ਮਃ ੧ ਵਿਸਮਾ
 ਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਦੇਵ ਵਿਸਮਾਦੁ
 ਨੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਗੰਗ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇ
 ਚਿਹੀਦਜੰਤ ਵਿਸਮਾਦੁਪਭੀਦੁਵਿਸ
 ਮਾਦੁਪਾਲੀ ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖਿਨੁ
 ਵਿਨਾਈ ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁ
 ਖਾਲੀ ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਂਦਿਯਗਾਧਿਪਾਲੀ
 ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਨੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਦਿਨਗੁ
 ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ ਵਿਸ
 ਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਯਾਤੁ ਵਿਸ
 ਮਾਦੁ ਭੁਕਤਿਵਿਸਮਾਦੁਗੁ ਵਿਸਮਾ
 ਦੁਨੈਵੇਵਿਸਮਾਦੁਦੁਗਿ ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਵੇ
 ਭਜਨਾਭਜੁਗਿ ਦੇਖਿਵਿਨਾਦੁਗੁਗਿ

ਵਿਸਮਾਦ ਨਾਨਕਭੂਭੁਲਧੁਰੈਰਭੀ ੧

ਮਃ ੧ ਕੁਦਰਤਿਵਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਦੀਐ

ਕੁਦਰਤਿਰਭੁਸੁਖਸਾਹੁ ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਈ

ਅਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਾਥਅਕਾਹੁ ਕੁਦਰਤਿ

ਦਿਵਪੁਸ਼ਪਕਤੇਥਾਕੁਦਰਤਿਸਾਥਦੀਚਹੁ

ਕੁਦਰਤਿਖਾਦਾਪੀਲਾਧੈਨਾਦੁਕੁਦਰਤਿਸਾਥ

ਧਿਅਹੁ ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਗੰਗੀ

ਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਾਫਨ ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਅ

ਕੁਦਰਤਿਬਦੀਅਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅੰਗਮਾਨੁ

ਕੁਦਰਤਿਪਭੁਲਪਾਈਥੈਸੰਤੁਕੁਦਰਤਿਖ

ਠੀਕਾਹੁ ਸਰਤੇਹੀਕੁਦਰਤਿਤੁੰਕਦਿਗਕਰਾ

ਪਕੀਨਾਪੀਧਾਹੁ ਨਾਨਕਭੂਭੁਲਧੁਰੈਰਭੀ ੧

ਦਰਤੈਤਕੋਤਕੁ ੨ ਧਓਤੀ ਅਧੀਨੇ

ਭੋਮਭੋਮਕੋ ਫੁਲਿਭਸਮਾਜਿਭਉਗੀਸਧੀਭਾ

ਵਭਾਫੁਭਾਦੁਨੀਦੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਾਤਿ

ਚਘੀਭਾ ਅਭੋਕਰਈਕੀਰਿਭਦਾਚੀ

ਐਕਫਿਲੇਖਾਕਸਿਸਮਧੀਭਾ ਥਾਓਨੀਭੀ

ਫਦੀਧਓਦੀਫੁਲਿਸੁਦੀਐਕਿਅਭੁਭੀਭਾ

ਅ ਮਨਿਅੰਧੋਜਨਮੁਗਦੀਭਾ ੩

ਸਯਕ ਮਃ ੧ ਭੋਦਿਚਿਧਵਦੁਦੇ

ਸਦਵਉ ਭੋਦਿਚਿਚਘੀਫੁਲਘਦ

ਗੀਭਉ ਭੋਦਿਚਿਅਗੀਕਚੈਦਗੀ

ਭੋਦਿਚਿਧਾਤੀਦਬੀਭੀ ਭੋਦਿਚਿਭੀਭੁ

ਫਿਰੀਸੀਭੀ ਭੋਦਿਚਿਭਾਧਾਮਦਭਾ

ਭੈਦਿਚਿਸੁਮਚੁਭੈਦਿਚਿਚੰਦੁ ਕੋਕਰੀ
 ਚਲਤਨਾੰਤੁ ਭੈਦਿਚੀਸਧਬੁਧਸੁਮ
 ਨਥ ਭੈਦਿਚਅਨਾਦੇਅਕਾਸ ਭੈਦਿਚਿ
 ਜੋਧਮਭਵਲਾਸੁ ਭੈਦਿਚਅਦੀ
 ਜਾਦੀਭੁਧ ਸਮਾਯਅਭਉਲੀਖਿਅ
 ਸਿਧਿਯੇਬੁ ਨਾਨਕਨਿਗਰਉਨੀਕਾਸੁ
 ਭੁਕ ੧ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕਨਿਗਰਉਨੀ
 ਕਾਭਉਕੇਤਹਮਾਦਾਲ ਕੇਤੀਅਕੰ
 ਨਕਾਭਉਕੇਤਹਮਾਦਾਲ ਕੇਤੀਅਕੰ
 ਨਚੀਭਮੰਗਟੇਗੀਕਮੁਜਿਧੁਗੀਤਾਲ
 ਬਾਜੀਬਾਜਮਾਭੀਕਚੀਭਾ
 ਜਾ ਗਾਭੀਭਾਜੀਅਭੀਭਾ

ਪਤਾਲ ਲਖਟੀਕ ਅਕੇ ਮੁੰਦਰੇ ਲਖ
 ਟਰਿਕ ਅਕੇ ਟਰ ਜਿਤੁ ਭੀਨ ਪਾਣੀ ਅੰਤ
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਤਨ ਫੁਟੀ ਚੰਗਾ ਸਿਅਨੁ
 ਗਾਨੀ ਚੁੰ ਚੀ ਐ ਕਬ ਨ ਕਰ ਜਾਨੁ
 ਕਰੀ ਮੀ ਲੇ ਤਥਾ ਧੀ ਐ ਫੋ ਫਿਕ ਮਤਿ
 ਫੁਕ ਮੁਖੁ ਅਹੁ ੨ ਪਓੜੀ ਨਦੀਕ
 ਮਿਠ ਜੇ ਅਪਲੀ ਤਾਨਦੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ
 ਸਿਧ ਜੀ ਓਥ ਫੁਤੇ ਜਨ ਮਭਗੀ ਮਾਤਾ
 ਸਤਿਗੁਰੀ ਸਬਦ ਸੁਲਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ
 ਜੇਵਰੁ ਦਾਤ ਕੀ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸੁਦਾਤੁ
 ਲਕਸ਼ਮੀ ਧੀ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮੀਲ ਐਸ
 ਚੁਪਾਇਆ ਜਿ ਨੀਸਚੇ ਸਚ ਕੁਝੁ ਧੀ

ਮੁੰਦਰੇ ਲਖ
 ਟਰਿਕ ਅਕੇ ਟਰ
 ਜਿਤੁ ਭੀਨ ਪਾਣੀ
 ਅੰਤ

੪ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਘਰੀਅਸੇ

ਗੋਪੀਅਧਾਰਕੰਤਗੋਪਾਲ ਗਫਲੇਖ

ਉਦਧਾਲੀਥੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੁਮਨੁਅਵਤਾਰ

ਸਾਧਨੀਧਰਤੀਮਾਉਧਨੁਦਗਰੀਲਸ

ਭਵਜੰਜਾਲ ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਇ

ਪੁੰਨਾਖੀਗੁਗੀਅਜਮਕਾਉ ੧

ਮਃ ੧ ਵੀਰੀਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁ

ਯੋਗਦਲੀਸਿਫਾਨੀਸਾ ਉੰਗੁਉੰਗੁ

ਗੰਢਾਭਟੈਧੀ ਦੇਵੈਲੋਕੁਭਸੈਧੀ

ਜੀਉ ਗੋਲੀਅਕਾਗਿਧੁਮੀਤਾਨ

ਅਧੁਧਛਾਜੀਧਰਤੀਨੀਯ ਗਦਨ

ਗੋਪੀਅਗਾਵੀਨਕਨ ਗਾਵੀਸੀਤਾ

ਸ੍ਰੋਤਸਮ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਸਚੁਤਮੁ
 ਜਾਕਾਕੀਅਸਮਾਯਾਜਾਫਲੁ ਸੇਵਕ
 ਸੇਵਕਿਕਰਮਿਚਜਾਓ ਭਿੰਟੀਗੋਲਾ
 ਜਿਤਮਾਨਿਚਾਓ ਸਿਖੀਸਿਖਿਅਕੁ
 ਵੀਚਰੀ ਨਦਰੀਕਾਗਮਿਯਾਏਯਾਏ
 ਕਯੁਚਰਾਚਕੀਚਕੁ ਬਲਾਦੋਲੇ
 ਬਧੁਤਅਨੰਤ ਲਾਟੁਮਾਯਾਈਅਅਨਗੁ
 ਪੰਥੀਭੰਓਈਅਯੋਨਿਨਸਾਧ ਸੁਤੀ
 ਚਾਨਿਰਵਾਧੀਅਯੋਨਿਨਸਾਧ ਨਨਕਭੰਓ
 ਦਿਅਗਾਏਤਨਤੰਤ ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾ
 ਏਸਏ ਪਾਏਏਕਰਤਿਨਚੇਸਕਾਕੀ
 ਨਚਿਨਚਿਧਾਏਚਯਾਏਸੇਗੀ ਓਭਿਨ

ਜਾਪੀਸਿਧਾਯਤਾਇ ਨਚਦੁਕੁਦਲੁਮਨ
 ਕਾਚਓ ਨਨਕਾਜਨਮਨੀਰਉਤਿਨਮਨੀ
 ਰਓ ੨ ਧਓਲੀ ਨਓਤੋਗੀਨੀਕੁ
 ਫੈਨਾਯੁਲਾਏਨਕਿਨਜਾਪੀਐ ਜੀਓ
 ਧੰਨੁਸਰੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਅਧਿਗਦਾ
 ਧੀਐ ਜੇਲੋਜੀਓਚੰਗਾਅਧਾਦਾਕੀ
 ਧੁੰਨੁਤੁਨੀਚੁਸਦਾਧੀਐ ਜੇਜਗਦਾ
 ਧਓਜਗਦੇਸਕਰੇਦੀਆਧੀਐ ਕਰੋ
 ਨਕੁਗੀਐਧਾਧੀਐ ੫ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੧ ਮੁਸਲਮਾਨੀਸਫਤਿ ਸੀਸੀ
 ਤਿਧੀਜਧੀਜਕਰੇਧੀਚੰਗ ਭੰਦੇਸੇ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਅਲਾ ਅਕਾ ਅਕਾ
 ਹੀਨਿ ਅਖੀ ਸੁਹੰ ਫੇਜਾ ਦੀ ਭੀਤ ਨੀਭ
 ਤੇਰੀਸਾ ਨਨਕਰ ਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਧ
 ਦੁਸਚੁਨ ਸੁਭਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ
 ਪੀਛਿ ਦੁਹਾਤੀ ਗੁਲਵੰਤਿ ਅਧਾਰੁ

੧ ਮਃ ੧ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲ ^{ਮਠ} ਕੀ

ਯੇਨੇ ਧੰਤੀ ਕੁਮਾਰ ਘਜ਼ਰ ਬੋਧੀ
 ਵੀ ਅਜਲ ਦੀ ਕੋਧੁਕਾ ਜੀਲਜ
 ਮਿਲੇ ਦੇ ਬੰਧੁ ਨੀਭ ਨੀਭ ਧਵੀ ਅੰਧੀ
 ਅਨ ਨਨਕਾ ਨਿਕਾ ਤੇ ਕਾਦਰੀ ਅ

ਸੋਨਾ ਦੇ ਕਰਤੂ ੨ ਧਓਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਧੀਏ ਅ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਨੈਨ ਧਾਰੀ

ਦਿਚਿ ਅਧੁਗੀਓਨੁ ਕੀ ਧਾਟੁ ਅਥੀ
ਸੁਲਾਯੋ ਅ ਸਤਿਗੁਰੀ ਲਿਖੇ ਸਦਾ

ਮੁਕਤਿ ਫੇਜਿ ਨਿਦਿਚੁ ਮੁਖਿ ਕੁਵਲੋ ਅ

ਭੁਕਤੁ ਭੁਖੀਚੁ ਭੁਖੀਚੁ ਸਚ

ਮਿਥੁ ਚਿਤੁ ਲਾਯੋ ਅ ਜਗਤਿ ਭੁ

ਭੁਕਤੁ ਭੁਖੀਚੁ ਭੁਖੀਚੁ ਸਚ

ਮਃ ੧ ਭੁਕਤਿ ਚਿਤੁ ਅਧੁਗੀ

ਭੁਕਤਿ ਚਿਤੁ ਗੀਤੁ ਭੁਕਤਿ

ਭੁਕਤਿ ਚਿਤੁ ਅਧੁਗੀ ਭੁਕਤਿ

ਭੁਕਤਿ ਚਿਤੁ ਗੀਤੁ ਭੁਕਤਿ

ਭੁਕਤਿ ਚਿਤੁ ਅਧੁਗੀ ਭੁਕਤਿ

ਭੁਕਤਿ ਚਿਤੁ ਗੀਤੁ ਭੁਕਤਿ

ਭੁਕਤਿ ਚਿਤੁ ਅਧੁਗੀ ਭੁਕਤਿ

ਕੁੰਤਾਨੁ ਫੁੱਦਿ ਚਿਧਾਧੁੰਨ
 ਦੀਚਨੁ ਫੁੱਦਿ ਚਿਨਾਰੇ ਸੁਗੀਅ
 ਵਤਨੁ ਫੁੱਦਿ ਚਿ ਫਸੇ ਫੁੱਦਿ ਚਿ ਫਸੇ
 ਫੁੱਦਿ ਚਿ ਰਗੀਐ ਫੁੱਦਿ ਚਿ ਧੋਵੇ
 ਫੁੱਦਿ ਚਿ ਨਾਤੀ ਜਿਨ ਸੀਖਦੇ
 ਫੁੱਦਿ ਚਿ ਮੁਖ ਫੁੱਦਿ ਚਿ ਸਿ ਅਲਾ
 ਮਖ ਮੁਕਤੀ ਕੀ ਸਾਗਨ ਜਲਾ ਫੁੱਦਿ
 ਵਿਚਿ ਮਾਧੁ ਅਫੁੱਦਿ ਚਿ ਚਾਹੀਐ
 ਫੁੱਦਿ ਮੈ ਕੀ ਕੀ ਜੰਤ ਚੁਧੀਐ
 ਫੁੱਦਿ ਮੈ ਚੁਧੇ ਤਾਦੁ ਸੁਧੇ ਗਿਅਨ ਦਿ
 ਫੁੱਦਿ ਮੈ ਕੀ ਕੀ ਲੁਧੇ ਨਾਨਕ ਫੁੱਦਿ

ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ਜੋ ਫੁਟੇ ਖਾਓ ਫੁਟੇ ਫੁਟੇ

੧ ਮਃ ੧ ਫੁਟੇ ਮੈ ਪੁਛ ਜਾਤਿ ਫੁਟੇ ਮੈ

ਕਾਮ ਕਾਮੀਏ ਫੁਟੇ ਮੈ ਪੁਛੀ ਬੰਧਨੀ ਠੀਠੀ

ਜੋ ਨੀਧੀਏ ਫੁਟੇ ਮੈ ਕੋ ਬੁਢੁਧ ਜੋ ਕੋ ਰੁਸੰਜਾ

ਮਿਸ਼ੀਫਾਜੀਏ ਫੁਟੇ ਮੈ ਪੁਛੋ ਫੁਟੇ ਕਾਮੁ ਫੁਟੇ ਪਾਏ ਐਕੀ

ਤਿਠੀਠੀਏ ਫੁਟੇ ਮੈ ਦੀ ਘਾਗੁਏ ਚੁਕੀਏ ਸੁ

ਮਾਏ ਕਿਆ ਕੋ ਜੇ ਅਧਾਈ ਰਾਗੁ ਕਾਮ ਬ

ਦੁਕਾਮਾਏ ਨਾਨਕੁ ਕੋ ਸੁਦਾ ਫੁਜਾਨੁ ਫੁਟੇ

ਸੰਜਾ ਮਿਦੁ ਕਾਜੀ ੨ ਪਛੀ

ਸੇਵਕੀ ਰੀਸੰਤ ਕੀ ਏ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸੁਦਾ ਐ

ਮਿਥਾ ਫੁਟੇ ਮੈ ਦੇ ਪੈਰੁ ਨਾ ਖਛੀ ਕੋ ਸੁਦਾ

ਧਰਮੁਕਮਲੇਅ ਓਨੀਦੁਨੀਅਤਕਥੰ

ਨਾਨੁਪਾਲਿਕਥੰਅੰਗੇਅ ਤੁੰਬਖਸੀਸੀ

ਅਗਲੀਨਰਦੇਵੀਚਰੀਸਦੀਅੰ

ਦਸਿਅੰਗੀਦਰੁਪੰਗੇਅ ੭ ਸਲਕੇ

ਮਃ ੧ ਧਰਮੰਥਰਮੰਤੀਅਤਟਮੇਥੰ

ਖੇਤਾਨੁ ਦੀਪਾਲਅਮੰਡਲਅੰਡਾਦਰੁ

ਤਾਨੁ ਅੰਡਾਜੇਗਜੰਤੁਤੁਜਾਖਾਲੀਸੇਤ

ਜਾਨੁ ਸੰਮੀਤਜਾਨੇਨਾਨਕਸਾਮੇਜੰਤਾਨੁ

ਨਾਨਕਜੰਤੁਪੰਗੇਕੈਸਮੁਲੇਸਥਨਾਨੁ

ਜਿਨੀਕਾਤੇਕਰਲਾਕੀਅੰਚੰਤਾਭਿਕਰਲਾ

ਤਾਨੁ ਸੰਕਰਤਾਚੰਤਾਕੋਜਿਨੀਭੁਪੰਗੇ

ਅੰਜਗੁ ਤਿਸੁਜੰਤਾਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁ

ਦੀਖਦੁਖਾਨੁ ਨਾਨਕਸਾਮੇਜੰਤਾਨੁ

NamdhariLibrary@gmail.com

੨੯

ਪ੍ਰਿਅ ਦਿਚਿਦੁਤੀਅਕਾਏਅੰਗਿਅ

੮ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਧੰਨਧੰਨਗਤੀ

ਲਾਦੀਅੰਡ ਧੰਨਧੰਨਗਤੀਅੰਡਸਾਖ

ਧੰਨਧੰਨਵੇਤੀਧਾਨੀਐ ਧੰਨਧੰਨਗ

ਤੀਅੰਡਖਤ ਧੰਨੀਅੰਡਨੇਤੇਬਰਸ

ਬਰਸਧੰਨੀਅੰਡਨੇਤੇਮਾਸ ਧੰਨੀਐ

ਨੇਤੀਅੰਡਧੰਨੀਅੰਡਨੇਤੇਮਾਸ

ਨਾਨਕਯੋਗਿਐਗਲਫੁਲਫੁਲਮੈਐ

ਲਾਭ ੧ ਮਃ ੧ ਲਿਖੀਲਖਿ

ਧੰਨਅੰਤੇਤਕਾਨਿਅ ਬਹੁਤੀਭਭ

ਦਿਅੰਤੇਤਲਾਦਿਅ ਬਹੁਭੇਖਰੀਅ

ਦੇਫਿਦੁਰੀਅ ਸਹੁਦੇਨੀਅਅਪਲਾ

ਰੀਅ ਅੰਧੁਧੰਨਾਸਦੁਗਦਹੀਅ

ਬਹੁਧੰਨੀਅਦੁਕਾਰੀਅ ਬਸਤ

ਪਰੈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਿਕਰੇ ਮਨੇ ਦਿਗੁਤਾ ਬਿਉ
 ਜੇ ਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ਪਗਓਏ ਤਾਲਾ ਅਪਰਾ
 ਕੀਤਾ ਕਮਾਲਾ ਅਲੁ ਮਾਧੁਖਾਈ ਸਿਰਿ ਚਾ
 ਈ ਪਾਈ ਮੁਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ਦਿਨੁ
 ਨਾ ਦੇਖਿ ਉਥਾਈ ਨ ਪਾਈ ਗੈ ਕੇਥਾਈ
 ਮਨੀ ਮਾਸਾਈ ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੀ ਪਛਾ
 ਲੀ ਸੰਤ ਗੁਰੁ ਬੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਏ ਧੀਰਾ
 ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਦੀ ਕੇ ਸੋ ਪਾਏ
 ਅਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਪਕੇ ਵਲੁ ਪਛਮੈ ਸਬ
 ਦਿਨ ਯਾਏ ੨ ਪਥਿ ਜੀ ਭਗਤ ਤੇ
 ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਦੇਹੀ ਸੋ ਪਾਨਕੀ ਮੀਤ ਗਵਾਏ
 ਨਾਨਕ ਕਰਮਾਥਾ ਫੇਰੀ ਚੰਦ੍ਰਾਨੁ ਛਾਨੀ
 ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਮੁਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਅਪਰਾ ਅ
 ਲਾਏ ਅਧੁ ਗਾਈਏ ਪਛਿਰਾ ਚੀਕੀ ਚ

ਜਾਤਿ ਭੀ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾ ਹੋਵੇ ਤਿਨ
ਮੰਗੀ ਜਤ ਭੈ ਧਿਆਵੇ ੨ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੧ ਕੁਰੁ ਮਾ ਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭ ਕੁਰੁ ਮਥ
ਸੰਸਾਰ ਕੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੁਰੁ ਮਾ ਕੀ ਕੁਰੁ ਬੈਸ
ਲਭ ਕੁਰੁ ਸੁਖਿ ਨ ਕੁਰੁ ਮਧ ਕੁਰੁ ਪੈ
ਲਭ ਕੁਰੁ ਕਾਇਆ ਕੁਰੁ ਕਧ ਕੁਰੁ
ਮੁਖ ਅਧ ਕੁਰੁ ਮੀਆ ਕੁਰੁ ਬੀਬੀਖ
ਬਿਭੇਖਿ ਕੁਰੁ ਕੈਨੇ ਭੁਲਾ ਗਏ
ਸਭਿ ਆਕਾਤ ਕੁਰੁ ਨੀਲ ਕੀ ਚੈਦਮ
ਤੀਸਰੁ ਜਗੁ ਚਲਾਯਾ ਕੁਰੁ ਮਥ ਕੁਰੁ
ਮਾਥ ਕੁਰੁ ਕੈਨੇ ਬੈਧਾ ਨਾਨਕ ਦਸਾਵੈ ਬੈ
ਨਤੀ ਭਧੁ ਬਾਧੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ੧ ਮਃ ੧

ਭਾਗੁ

ਸਚਤਾ ਧਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਗੀ ਦੇ ਸਚ ਭਈ
 ਕੁਜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਪਛਾਯੀ
 ਸਚਤਾ ਧਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰਮਿ
 ਭਈ ਨਾਭਿ ਸੁਰਿ ਮਨ ਮੁਖੀ ਐ ਤਾਧਰੇ
 ਮਖਦੁ ਭਈ ਸਚਤਾ ਧਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ
 ਜੁਗਤਿ ਕਾ ਲੈ ਕੀਓ ਧਰਮਿ ਕੀ ਭਾ
 ਸਾਧਿ ਕੇ ਫਿਰਿ ਦੇਹਿ ਕਰਤਾ ਥੀਓ ਸਚੁ
 ਤਾਧਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਾਖਸਚੀ ਲੇਹਿ ਚੀਓ
 ਭਾਜਾ ਲੈ ਜੀ ਐ ਕੀ ਕਰੁ ਧੁਨ ਦਨੁ ਕੇਹੀ
 ਸਚਤਾ ਧਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਅਤਮ ਭੀਖੀ
 ਕੇਹੀ ਵਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਨੇ ਧੁਛਿ ਕੇ ਥਫਿਰੇ
 ਕੇਹੀ ਵਸੁ ਸਚੁ ਸਰਨੁ ਧੀ ਦਰੁ ਧਾਧ

ਕਚੈਯਹਿ ਨਨਕੁਦਖਾਏਬੇਨਤੀਜਿਨ
 ਸਚੁਪਲੈਫਹਿ २ ਧਓਨੀ ਦੁਨੁਮ
 ਫਿੰਡਾਤਾਨੀਖਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿ
 ਲਾਈਐ ਕੁਜਾਯਾਯਦੁਛਕੀਐ
 ਫਹਿਯਿਕਮਸਿਅਯਕੁਯਿਅਯਾਈਐ ਫਹਿ
 ਤਦੇਫਹਿਯਾਈਐ ਜੇਦੇਫਿਕਮਯਾਈਐ
 ਜੇਫਹਿਯੁਗੀਯਾਈਐਤਾਤੁਯਿਕੀਐ
 ਦੀਯਾਈਐ ਮਤਿਬੀਜੀਸੇਦਗਯਾਈਐ
 ੧੦ ਸਯਕ ਮਃ ੧ ਸਚਿਕਾਯੁ
 ਕੁਜਦਹੀਤਅਕੀਯਕਾਯਕਬੇਤਾਯ
 ਥੀਫਿਥੀਜਿਪਤਿਯੋਗਏਅਥਿਕਓਓਯਦੇ
 ਦਾਯ ਜੇਯਕੁਯਾਈਤਓਯਦੇਕੁਤੀਫੁਯਿ
 ਯੁਯਿ ਨਨਕਯਾਏਥਾਯਕਾਯਕੀਯਨਸੋਯ

ਭੈਂਦਿਓ ਭ੍ਰੰਬਿ ਚਤ੍ਰਾਈ ਐਸਾ ਮੁਖਾ ਧੁਤਨੀ
ਪ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਸੋ ਮਧੈ ਕੁਕੈ ਸਾਇਨ
ਕੈਏ १ ਮਃ १ ਯਥੁ ਪਥੁ ਦੁਇ
ਹਾਜਾ ਮਧਤਾ ਕੁਕੁਤਾ ਅਸਿ ਕਦੁ
ਕਾ ਮੁਨੇ ਕੁਸਾਇ ਪੁੱਛੀ ਐ ਕੀ ਕੀ
ਕੈ ਬੀਚਹੁ ਅੰਧੀ ਮਾਤਿ ਗਿਅਨ
ਦਿੰਦੁ ਲੀਭਾਇ ਭੋਗ ਮੁਕਦੁ ਗਿਅਨੀ
ਨਚਾਇਦਾ ਜੇਦਾ ਦਿਹੁ ਪਕਸੀ ਸੀਗੁ
ਉਚੇ ਕੁਕੁਤਾ ਦਾਗਾ ਦਾਇਜਾ ਕਦੀ
ਚਾ ਮੁਖਧੰਡੀ ਭੀਰ ਮਤਿ ਧੁਜਤਿ
ਸੰਜੈ ਕਾਇਥਿਅਹੁ ਧਰਮੀਯਾ ਮੁਕਾਇ
ਗਾ ਦਾਇਮੰਗਾਇ ਮਖਦੁਆ ਜਤੀ
ਸਦਾ ਦਾਇਜੁ ਗਤਿ ਨਕਾਹਾਇ ਲਖਿ

ਬਧੰਧਾਬੁ ਸਭੁਕੇਧੁ ਅਧੇ
 ਫੁਟਿਧੀਨਕਈਅਧੇ ਪਤਿਧੰਧਾ
 ਪਿਥੇਧਾਈਐਨਨਕਤੀਲਅਧੇ

੨ ਮਃ ੧ ਵਦੀਸੁਵਜੀਗਨਕਾ

ਸਚਦੇਖੈਸਥਿ ਸਭੁਨੀਥਾ
 ਮਾਗੀਅਕਾਤਕਰੇਸੁਥਿ ਅਗੇ
 ਜੀਤਨਜੇਹੁਏਅਗੇਜੀਓਨਦੇ
 ਜਿਨਕੀਐਐਪਤਿਧਦੇਚੰਗੇਸੇਈ
 ਕੇਥਿ ੩ ਧਓਤੀ ਧੁੰਨਕਾਮੁ
 ਜਿਨਕਉਤੁਧੁਧੀਅਤੀਤਨੀ
 ਅਸਮੁਧਿਅਥੀਅ ਏਨਾਜੰਤਕੈ
 ਵਸਿਕਿਓਨਓਤੁਧਦੇਕੀਜਗਤ

ਓਪਾਇਓ ੴ ਕਰਨੇ ੴ ਮੇਲਿ ਲੇਖੇ
ਹਿਰਿ ਅਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਧਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰਿ
ਪਾਤਿ ਜਾਇਓ ਜਿਥੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਪੁਤ੍ਰ
ਹਿਤ ॥ ਸਭ ਜੇ ਓਸ ਚਿ ਸਮਝੀਓ ॥

੧੧ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਦੁਖ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਗੁਰਿ ਹਿਤ ਜਾ ਸੁਖ ਤੀ ਮਨ ਡੇਰੀ
ਤੰਗਤ ਮੈਨ ਡਿਜ ਡਿਕ ਗੀਨ ਡੇਰੀ
੧ ਬੀਯ ਡਿਕ ਗੀਨ ਡਿਕ ਗੀਨ
ਤੰਗਤ ਮੈਨ ਡਿਜ ਡਿਕ ਗੀਨ
ਜਾਤਿ ਮਾਧਿ ਜਾਤਿ ਮਾਧਿ ਜਾਤਿ
ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਗੁਰਿ ਮਾਧਿ ॥ ਤੰ
ਸਚਾ ਸਾਧਿ ਸਾਧਿ ਸਾਧਿ ਸਾਧਿ

ਕੀਤੀਸਧਾਧੀਧੀਧੀ ਕਹੁਨਨਕਕਰਤੇ
ਕੀਤੀਧਾਤਾਨੀਕਿਉਕਰਨਾਸਕੀਧੀਧੀ

੨ ਮਃ ੨ ਜੋਗਸਥਦੀਗੀਤਾ
ਸਥਦੰਬਦਸਥਦੰਬੁਮਦੁ ੪੨੨
ਥਦੰਬੁਸਥਦੰਬੁਦਸਥਦੰਬੁਕਿਤਾ

ਸਾਥਸਥਦੰਬੁਸਥਦੰਬੁਕਿਤਾ
ਨਨਕੁਤਾਕਾਦਸੁਦੈਸਥੀਨਿੰਦੁਨਦੇਓ

੩ ਏਕੀਸਨੰਸਾਥਦੇਦਾਦੇਦੇਦੇ
ਅਤਮਾ ਅਤਮਾਥਾਸੁਦੇਦੀਸਨੇਕੇਜਾ
ਏਥੇਓ ਨਨਕੁਤਾਕਾਦਸੁਦੈਸਥੀਨਿੰਦੁਨਦੇਓ
੪ ਮਃ ੨ ਕੁੰਭੇਥਧਾਨ

ਯੁਗੇਜਾਥਿਕੁੰਭੁਨਦੇਓ ਗੀਤਾ
ਥਧਾਮਨੁਗੈਧਾਥਿਕੁੰਭੁਨਦੇਓ ੫

ਪਓਨੀ ਪੀਤਕਾ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਸਾਧੁ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਪੀਤਕਾ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ

੧੨ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਮੁਖੀ
ਸਾਧੁ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਸਤ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਦੁਇ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਦੁਇ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ
ਵਾਸੁ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਰਾਮੀ

ਦੁਹ ੧ ਮਃ ੧ ਸਮਕੈ ਸੇਤੰਬਰ
 ਸੁਅਮੀ ਸਚਮੰਦ ਅਥੈ ਸਚਿ ਗੈ
 ਸਰਕੋ ਸਚਿ ਸਮਦੈ ਗੁਰਕੈ ਮੰਦਾ
 ਤਸੁਧੀ ਗਮਨਾ ਮੁਦੇ ਦਾ ਮੰਦੁ ਸੁ
 ਨੀਯੁਯੀਯੁ ਤੇਧੈ ਚਤੁਰੀਯੁ ਨਾਨਕ
 ਰਭੀ ਮਖੰਤੁ ਪਾਯੀਯੁ ॥ ਜੁਜਾ ਮੰਦਿ ਜੀਯੋ
 ਲੀਚੰਦ੍ਰ ਦਲਕਾ ਨਕਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ
 ਰੀਯੁ ਅਧਾਨਾ ਤੁਗਧੀ ਲੈ ਅਯੀਯੁ
 ਖਿੰਦ੍ਰ ਬਨਮੰਦਿ ਗੁਰੀਯੁ ਕਲਿਮੰਦਿ
 ਬੇਦ ਅਥੈ ਬਦੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ਦੁਣੀ
 ਅਯੁਯੁ ਰੀਯੁ ਨੀਯੁ ਬਸਤ੍ਰੇ
 ਕਧਕੇ ਪਾਇਤੁ ਗੁਰਪਰਾਈ ਅਮਲੁ
 ਕੀਯੁ ਚਾਹੈ ਦਯੈ ਸਚਿ ਅਯੁ

ਪਤੀਪੁਰਾਪਤਿਨਚਾਵੀਚਾ ਕਉ
 ਕੁਮਾਰੀਨੀਚੁਸਦਯੇ ਨਨਕਉ
 ਮੇਂਤੁਪਯੇ ੨ ਪਥੀ ^{ਤਉ} ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਿਟੁਦੀਅੰਜਨੀਮੀਲਐਅਸ
 ਮੁਸਮੀਲਾਅੰ ਜਿਨੀਕੀਉਪਦੇਸੁ
 ਗਿਅਨਅੰਕੁਦੀਅੰਗੀਤੀਨੇਤੀਜ
 ਗੁਰੀਨੀਲਾਅੰ ਅਸਮੁਛੇਕੁਦੇਜੇ
 ਲਗੇਕੁਥੇਸੇਵਦਾਜੀਅੰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੈਥਪੈਥੀਦਾਨੇਕੈਵੀਚੀਅੰ
 ਕੀਕੀਪਯੀਉਤੀਅੰ ੧੩

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਿਸਲਾਕੁਸਾ
 ਗੁਰਾਅਤਿਦੀਗਥਾਅਤਿਮੁਚ ਈਉ
 ਜਿਅੰਦੀਪੁਅਸਕੀਜਪੁਨਾਮੇਥੇ

ਠਲੀਓ ਕੇ ਠੁਲ ਬਕਬ ਕੇ ਕਮੀਨ ਆਈ
 ਪਤ ਮਿਰਤੁ ਨੀਵੀਨ ਨ ਕਾਹੁ ਦੁਚੰਗ
 ਆਈ ਆ ਤੁਤ ਸਰਕੋ ਨਿਵੈ ਅਧਕੁ
 ਪਰਕੁ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ਧੀਰ ਚੁਤਲੀ
 ਐ ਨਿਵੈ ਸੁਗਭਿ ਗਭਿ ਅਧਿਯੋ ਦੁਲਾ
 ਨਿਵੈ ਜੋ ਭਤੀ ਮਾਗਿ ਸੀਸਿ ਨਿਵੈ ਐ
 ਕਾ ਅਖੀ ਐ ਜਾਗੇ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਗਿ १

ਮਃ ੧ ਪਤਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿ ਅਬਦੰ
 ਸਿਲਪੁ ਜਮਿ ਬਹੁ ਲਾਸ ਮਧੰ ਮੁਖਿ ਭੂਠ
 ਬਿਭੂ ਬਦਾਸੰ ਤੈਧਾਨ ਤਿਧਾਨ ਬਿਭੰ
 ਗੀਲ ਮਾਯਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਣੰ ਦੁਇ
 ਧੰਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਧਾਣੰ ਜੇਜਾਲੀ ਸਭੁ ਮੰ
 ਕਮੰ ਸਭਿ ਕੋਰ ਨਿਭ ਚਭ ਕਮੰ ਕਦੁ

ਨਾਨਕ ਨਿਭ ਚਉਥਿਆ ਦੇ ਦਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰ

ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ੨ ਪਉੜੀ ਕਥਾ ਕੁਸੁ

ਸੁਧਾ ਦਲਾਈ ਰਿਦੁ ਨੀਤਿ ਅੰਦੀ ਨਾਦਲਾ

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਅਥਲਾ ਅਥੇ ਓਥੀ ਤਾਥ

ਲਾ ਫੁਰਮਾਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹੀ ਰੀਜੈ

ਅਧੀਕਾ ਦਲਾ ਨੰਗਾ ਦੇ ਕਰਿ ਚੀਲਾ

ਦਿਸੈ ਖੰਡਾ ਦਲਾ ਰੀਤ ਅਭਿਗਨਾ

ਤਾਦਲਾ ੧੪ ਸਲੋਕ ਮ: ੧

ਦੀਪ ਅਕਾਸ਼ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਰਜਾਤ ਗੰਢੀ ਸ

ਤਦਦੁ ਏਹੁ ਜਾਨੈ ਓਧੀ ਅਕਾਸ਼ੀ ਤਾਥੇ

ਘਰ ਨਾ ਏਹੁ ਤੈਨ ਮਧੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ

ਯੇਨ ਜਾਇ ਧੰਨੁ ਸੁਮਾਦ ਸਨਾਨ ਕਾ

ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ਚਰਕੀ ਰੂਪਿ ਅਲਾ

ਹਿਅਬਫਿਚਓਕੇਧਾਇਅ ਸਿਖਾਂਕੰਚਨ
 ਈਅਗੁਰਬ੍ਰਹਮਦੁਖਿਅ ਓਹੁਮੁਅਓ
 ਕ੍ਰਿਤਧਾਇਅਦੇਤਗਾਗਾਇਅ ੧ ਮਃ ੧
 ਲਖਚੰਗੀਅਲਖਜੰਗੀਅਲਖਕੁੰਦੀਅ
 ਲਖਗੰਗੀਲ ਲਖਗੰਗੀਅਪਦਿਨਮੀਂਗੰਗੀਦ
 ਨਸੁਜੀਅਨਾਇ ਤਗੁਕਪਾਛੁਕਤੀਐਥਾ
 ਮਲਦੁਦੇਅਏ ਕੁੰਦਕਰਗੰਗੀਅਏ
 ਸਕੁਕੇਅਏਧਾਇ ਓਹੁਪੁਰਾਨਸੁਟੀਐਰੀ
 ਓਹੀਧਾਇਐਓਹੁ ਨਨਕਤਗੁਨਤਦੀਜੇਤੀ
 ਓਹੁਏਓਹੁ ੨ ਮਃ ੧ ਨਾਇਮਸਿਐਧਤਿਓ
 ਧਜੈਸਾਧਓਸਚਸੁਤੁ ਦੰਗਛਾਛੰਦੀਧਾ
 ਈਐਤਗੁਨਤਦੀਸਧੁਤ ੩ ਮਃ ੧
 ਤਗੁਨੀਐਤਗੁਨਨਾਗੀ ਓਲਕੇਕੁਕਧਵੇ
 ਨਿਤਦਾਨੀ ਤਗੁਨਧੀਗੀਤਗੁਨਤਦੀ ਤਗੁਨ

ਜਿਹੜਾ ਤਲੁਨ ਅਖੀ ਦੇਤਗਾ ਅਥੇਵਤੇ
 ਵੀਧਾਗੇ ਅਵਾਘਤੇ ਯੇਰਾ ਜਿਕਰੇਦੀ ^ਮਦੁ
 ਕੰਢਕਾ ਗਲੁ ਦਸੈ ਗੁ ਸੁੰਦਰੇ ਬਹੁਲੇ ਕਾ
 ਪ੍ਰਦਿਵਨਾ ਮਨਿ ਅੰਧਾਨ ਓਸੁ ਜਾਣੁ
 ੪ ਪਉੜੀ ਸਾਧਿਉ ਧੀ ਦ੍ਰਿਅਾਨੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇਰਤ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਾਇਸੀ ਸਸੇਵਕ
 ਸੇਵਾ ਕੇਰੀ ਜਸਨੇ ਪੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ਫੁਲੁ
 ਮਨਿ ਐਵਧ ਪਦਾਨੁ ਤਾਸ ਮੈ ਕਮ ਧਲੁ ਧਾ
 ਏਸੀ ਅਸਮੈ ਭਵੈ ਸੋ ਕੇਰਮਨੁ ਚੰਦਿ ਅਸੇ
 ਚਲੁ ਧਾਇਸੀ ਤਾਦੇ ਗਯੈ ਧਾ ਜਾਇਸੀ

੧੫ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਗੁਰਿ ਬਿਧਿ ਮਲਕੁ
 ਕੁਲਾਵੁ ਗੁਰੀ ਤਰਲੁ ਨ ਜਾਈ ਧੋਤਿ ਸਿੰਘ
 ਤੇਜ ਧਮਾਈ ਧਨੁ ਮਲੇ ਚਾਖਾਈ ਅੰਤਰੇ ਧੁਜਾ
 ਪਤਿ ਕਰਤੇ ਬਸੰਤ ਸੁਤਾਰ ਕਾਈ ਚੰਦੀ ਅਧੇ

ਪਾਖੰਡ ਨੀਮਲਾਇਤੋਂ ਜੀਤੰਦਾ ੧ ਮਃ ੧

ਮਾਲਸਖਾ ਦੇ ਕਮੰਦਿ ਵਾਜ ਚੁਗੀ ਗਾਈ
ਤਿਨ ਗੀਤਾਨਾ ਤਿਨ ਘੀਬੁ ਮਲੁ ਮੁਖਿ

ਉਤਰੀ ਅਵਤਾਰੀ ਮਦ ਉਤੀਰੀ ਮੁਖਿ

ਦਘਰ ਉਤਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਪੁਰ ਸਮਧਾ

ਮਕਾਨੇ ਦੁਹਿ ਨਨਕ ਉਤਰੀ ਅਠਾਧੁਹਿ

ਮਥੇ ਦਿਕਾ ਤੇ ਸਿਧੀ ਤੀਕਾਈ ਫਿਰ ਚੁਗੀ

ਗਤਕਸਾਈ ਨੀਲਕਸ਼ਤ੍ਰਪਤੀ ਪਦੀ ਪਦੀ

ਮਲੇ ਚਧਰੁ ਲੇਖੁ ਜੀਤੁ ਜੀਤੁ ਪੁਰਾਣ

ਅਠੀਖ ਅਕਾਕੁਰਾ ਬਕਾਖਾਣਾ ਚਠੀਕੇ

ਮਿਕਿ ਸੇਨਾਨਾ ਦੇਵੇ ਚਠੀਕੇ ਕਾਕੀ ਕਾ

ਉਪਾਸੀ ਬੈਰੇ ਕੁੰਜਾ ਮਤੀ ਕਟੇ

ਦੇ ਮਤੀ ਕਟੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਾਠੀ ਕਟੇ

ਤਨੀਛਟੈਛੇਜ਼ਕਰੇਸਿ ਮੁਨਿਜੁਠੈਚੁਯੀਰ
 ਮੇਨ ਕਰੁਨਨਕਸਚੁਯੀਅਧੀਐ ਸੁੰਦ
 ਫੈਤਸਚੁਯੀਐ ੨ ਪਓਨੀ ਚਿਤੈ
 ਅੰਦਰੀਸਕੁਥਵੇਖਿਨਦਰੀਫਿਚਲਾਏਦਾ
 ਅਧੇਵੇਦਰਿਅਧੀਅਧੇਫਿਕਰਮਕ
 ਰੀਏਦਾ ਵਡੁਵਡਾਵਡੁਮੇਦਨਸਿਮੇਸੀ
 ਧੰਧੇਲਾਏਦਾ ਨਦਰੀਓਧਰੀਜੇਕਰੇਸੁਲਾ
 ਤਨਾਘਾਫੁਕਾਏਦਾ ਦਰਿਮੰਗਨਿਓਧ
 ਨਧੀਏਦਾ ੧੬ ਸਲੋਕ ਮੁੰ: ੧
 ਜੇਮੁਓਕਾਘਰਮੁਓਧਰਮੁਓਧਰੀਧੰਦੇਏ
 ਅਗੈਵਸਰੁਸਿਓਧੀਐਧੀਐਓਕਰੇਏ
 ਵਡੀਅੰਤੁਫਕਦਲਾਏਕੇਮੁਸਫੀਏਫਕੇਏ
 ਨਨਕਅਗੈਸੰਮਲੇਜਿਥਦੇਘਾਲੇਏਏ

ਜਿਉ ਜਿਉ ਮਿਸਰ ਵਲੀ ਅਵੇ ਵੇਵੇ
 ਜੁਰੇ ਜੁਰਾ ਮੁਖਿ ਵਸੇ ਨਿਤ ਨਿਭੀ ਖੁਸ਼
 ਸੁਚੇ ਏਨ ਅਬੀ ਤੀ ਬਧਨਿ ਜਿਧੰਤਾ
 ਧੰਤੁ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨਨਕਾ ਸਿ ਨਮਸਿ ਵ
 ਸਿ ਆਸੇ ੨ ਧਰਤੀ ਤੇ ਧਰਾ
 ਚੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਗਧਰ ਗੰਗੀ ਪਸਸ ਵੀ ਅ
 ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਧਮਾ ਤੀ ਆਲੀ ਏਥੇ ਕੇ ਕੀ ਧਮਾ
 ਸਿ ਅ ਚੀਜ ਕਾ ਸੇ ਮਨਿ ਭਾਵੇ ਧੰਤੁ
 ਕੁਨਿ ਨ ਧੰਤੁ ਅ ਕੀ ਕੁਮਾਰੀ ਸਖੀ
 ਅਵੇ ਧਮ ਧਲਾ ਤਿ ਮਾਨੁ ਦਸਾ ਅ
 ਜੁ ਆਈ ਜਥੇ ਸੇ ਧੰਤੁ ੧੬ ਸਲੋਕ

ਮ: ੧ ਨੇਕੀ ਸੁਤ ਕਮਨੀ ਓ ਸਭ ਤੇ ਸੁ
 ਤ ਕੁਧੀ ਗੀਤ ਤੇ ਲਕ ਤੀ ਅੰਦਰ

ਕੀਤਾ ਯੋ ਜੇਤੇ ਦਾ ਦੇ ਅੰਨ ਕੇ ਕੀਤਾ
ਬਾਝੁ ਨ ਕਹੈ ਧਰਿ ਯਾ ਧਾਈ ਜੀਉ ਏ
ਜਿਤੁ ਯੋਗ ਸਰੁ ਕਹੈ ਸੁਤ ਕਰਿ
ਕਹਿ ਸੀ ਅੰਸੁ ਤਕੁ ਪਦੈ ਸੋ ਨਾਨਕ
ਸੁਤ ਕਹੈ ਵਨ ਉਤਰੇ ਸੀ ਅੰਸੁ ਉਤਰੇ ਸੀ

੧ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕਹੈ ਭੁਏ
ਜਿਹਾ ਦਾ ਸੁਤ ਕਹੈ ਅਖੀ ਸੁਤ ਕਹੈ
ਦੇਖਾ ਧਾਧਾ ਸਧਾ ਸਿਰਿ ਅਧੁ ਕੰਨੀ
ਸੁਤ ਕਹੈ ਕੰਨੀ ਯੋਗੀ ਤਬਾਹੀ ਖਾਇ

ਨਾਨਕ ਭੰਸਾ ਅੰਦਰ ਮੀਥੈ ਜਮ ਧਰਿ
ਜਾਇ ੨ ਮਃ ੧ ਸਰੋ ਸੁਤ ਕਹੈ
ਮੁਏ ਦੁਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ਜਮ ਲਾਮ ਲਾ
ਫਰਮੁ ਏ ਰਹੈ ਅਦੈ ਜਾਇ ਧਾਧੀ ਲਾ

ਧੀਵਰੁ ਦੇਵਤੋ ਨੂਹੀ ਜਗੁ ਸੰਬੰਧਿ ਨਾਨਕ
 ਜਿਨੀਗੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਅੰਤਨਾ ਸੁਤੁ ਨਾਇ
 ੩ ਧਰੰਤੀ ਸਹਿ ਲੁਕਵਨ ਕਹਿ ਸਭਾਧੀ
 ਐਸਾ ਸੁਦਿ ਦਿਖਾਈ ਅਵਸਥਾ ਆਈਆ
 ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਨ ਦਹੀ ਆਈਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ
 ਹਾਤ ਅੰਦਸ ਆਈਆ ਕਹਿ ਧੁਰਮੁ ਮਸਤਕਿ
 ਧੁਰਧਰੀ ਦਿਖਾਈ ਮਹਿ ਕਹੀ ਆਈਆ ਆਈਆ
 ਸਹਿ ਤਰੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਈਆ ੧੮

ਸਭਕੇ ਮ: ੧ ਧਰੰਤੀ ਸੁਚਾ ਅਧਿਕ
 ਹਿ ਸੁਚੈ ਥੈਰਾ ਅਧਿਕ ਸੁਚੈ ਅਗੈ ਮਧਿ
 ਕੋਇ ਨ ਭਇਓ ਜਾਣੀ ਸੁਚਾ ਪੀਰੈ ਜੇਦਿ
 ਆਯਾ ਗਾਧ ਜੀਏ ਸਭਕੇ ਕੁਝੀ ਜਾਣੀ
 ਸਹਿ ਅੰਕੁ ਸੁਭੈ ਧੁਰਮਾ ਦੇਖੁ ਅੰਤੁ ਦੇਵਤ

ਪਾਹੀਦੇਵਰਾਬੈਸੰਤੁਲੁਲੁਪੰਜਵਧੀਅ
 ਧਿਅਤੁ ਤਾਤੁਅਧਕਪੀਦੁ ਧਾਧੀਸਿਓ
 ਤਨੁਗੀਤਾਧੁਕਧਾਈਅਤਿਤੁ ਜਿਤੁਮੁ
 ਬਿਨਾਮੁਨਉਚਗੀਧਿਨੁਨਾਦੈਸੁਖਾਧ
 ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਹੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਧੁਕਧਾਧ
 ੧ ਮਃ ੧ ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਸੰਮੀਐ
 ਭੰਡਿਮੰ^੪ਲੁਦੀ^੪ਭੰਡੁਭਵੈਦਸਤਿਭੰ
 ਭਡਚਯੋਗੁ ਭੰਡੁਮੁਅਭੰਡੁਤਾਹੀਐ
 ਭੰਡਿਭਵੈਬੰਧਾਨੁ ਸੋਭਿਓਮੰਦਾਅਖੀਐ
 ਜਿਤੁਜੰਮੀਭਾਜਾ ਭੰਡੁਭਵੈਭੰਡੁਧਾਧ
 ਭੰਡੈਥਾਨੁਕੀ ਨਾਨਕਭੰਡੈਥਾਨੁਕੀ
 ਸਚਾਸੀ ਜਿਤੁਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਪੀਐਤ
 ਸਾਹੀਚੀ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੀਤਿਤੁ

ਸਚੈ ਦਰਬਾਰੀ ੨ ਧਰੰਨੀ ਸਕੁਕੀ
 ਅਥੈ ਅਪਰਾਜਿਸੁ ਨ ਭੀ ਸੋਚੁ ਦਿਖਾਈ
 ਵੀਤਾ ਅਥੈ ਅਪਰਾ ਅਥੈ ਫੀਲੇਖਾ ਸੰਗੀ
 ਐ ਜਾਪਦਾ ਨ ਭੀ ਤੇਜ ਨਿਤ ਕੀਤੁ
 ਗਾਇਓ ਭੀ ਮੰਦਰਿ ਸੈਨ ਅਥੀ ਐ ਪੰਜ
 ਅਥੈ ਭੀ ਮੁਹਬੈ ਨੀਲ ਨਲੁ ਭੀ

੧੯ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕੀ ਕੇ
 ਬੀਠ ਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਰਾਇ ਫਿਰਾਇ
 ਸਦੀ ਐ ਫਿਰਾਇ ਕੀ ਸਭਿ ਫਿਰਾਇ ਗਾਏ
 ਸੁਟੀ ਐ ਮੁਖਿ ਕਾਫਿਰੇ ਪਾਠੀ ਫਿਰਾਇ
 ਅਥੀ ਐ ਪਾਠੁ ਲੋਸ ਜਾਇ ੧ ਮਃ ੧
 ਅੰਦਰੁ ਭੇਦੁ ਪੈ ਜਾਏ ਪਰਿ ਦਨੀ ਅੰਦਰਿ ਭੇਦੁ
 ਅਰਸੈ ਭੇਦੁ ਕੇ ਸਦੀ ਭੇਦੁ ਕੇ ਸਦੀ

ਸਚੇ

ਜਿਨਖਟ ਅੰਦੀਕਾ ਧੀ ਧੁਦਕੁਤੇਰ ਯੇਸੰਸੀ
ਤਿਨਤੇਪੁਯਾਗਾ ਰਾਮੇਤੀਦੇ ਘੋਈਚੀ
ਗੰਗਾਪਸੀਪੰਗੀਗੰਗਾਦੀਚੁਪਰੀਕੀਜਾਇ ਪੰਦ
ਪਨਾਪੀਕਸੇਕੇਗੀਬਾਣਨੀ ਦੀਵਟਭੁਯੀ
ਖੰਚਮਾਗਾਜਾਵੇਦੇਉਤਖੀ ਦੀਬਾਨੁਏਕੇ
ਕੰਠਮੇਕਾਪਮਾਤਮਾ ਮੇਲੁ ਦੀਯੇਯੇਯਾ
ਪੀਜਿਭੁਟੇਨਨਕਾਜਾਉਤੇਲੁ ੨ ਪਉਤੀ
ਅਧੇਪੀਕਮਲਾਰੀਓਕੰਠਅਧੇਪੀਤਯਾਗੀ
ਦੇਖੀਕੀਤਾਅਧਲਾਯਾਕਚੀਪਕੀਸਗੀਐ
ਜਾਅੰਗੀਅੰਸਚਲਸੀਸਰੁਕੇਈਅਈਵਾ
ਗੀਐ ਜਿਸਕੇਜੀਅਧਾਪੀਕਓਸਪਿਥੁ
ਮਨਪੁਦਸਾਗੀਐ ਅਧਲਾਪਕੀਅਧਲਾਅ
ਧੀਪੀਕਾਜਸਵਾਗੀਐ ੨੦ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੨ ਭੁਭਕਿਤੇਫੀਅਸਕੀਦੁਜੈਲੋ
 ਜਾਇ ਨਾਨਕਅਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਫੀ
 ਹੋਸਮਾਇ ਚੰਗੈਚੰਗਕੀਮੰਨੇਮਦੇਮੰ
 ਦਾਫੀ ਅਸਕੁਏਹੁਨਅਖੀਐਜਿਲੇ
 ਬੈਦਗਤੈਸਾਇ ੧ ਮਃ ੨ ਸਲਾਮੁ
 ਜਬਾਬੁਦੈਕਗੇਮੁੰਢਯੁਥਜਾਇ ਨਾਨਕ
 ਦੈਦੁਰੀਅਖਾਇਨਕਾਈਧਾਇ ੨
 ਧਫੀ ਜਿਤਸੇਦਤੈਸੁਖਧਾਈਐ
 ਸਸਦਿਭੁਸਦਸਮਾਣੀਐ ਜਿਤਕੀਤਾ
 ਧਾਈਐਅਧਦਾਸਧਾਯੁਗੀਕਿਭੁਧਾ
 ਣੀਐ ਮੰਦਮੁਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੀਮੀ
 ਨਦੀਨਿਭਾਣੀਐ ਜਿਭਿਸਾਫਿਬਨਾਇ
 ਨਾਈਐ ਤੇਵੇਭਧਾਸਾਢਾਣੀਐਕਿਭੁ

ਯੋਗਿਯਾਣੀਐ ੨੧ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੨ ਚਕੁਲਗੈਚਕੀਨਾਯੋਗ
ਬੁਝਦੁ ਗਲਾਕੋਘਲੇਗੀਅਥਸਮਨ
ਘੋਸਦੁ ਅਧੁਗਦੀਸੇਦਾਕੋਤਕੋਦੁ

ਘੋਸਦੁ ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਯੋਗੀਤਸੁ
ਸਿਲੇਯੋਗਸਧੈਦੁ ੧ ਮਃ ੧

ਜਨੀਯੋਗਸੁਭਗਦੇਸੁਭਕੀਅਦੁ
ਬੀਜੈਬਖਸ਼ਮੰਗੀਪੁਰੁਦੇਖਦੁ ਪੁਰੁਤਾ

ਉ ੨ ਮਃ ੨ ਨੀਲੀਯੋਗਦੇਸੁਭ
ਕਦੇਨਾਦੇਸੁਭ ਜੇਯੋਗਦੇਸੁਭਦੇ

ਬੰਦੁਕੀਨਾਨੀਸ ਦਸਤੁਅੰਦੀਦਸਤੁਸਮ
ਦੇਦੁਨੀਯੋਗਸੁਭ ਮਾਭਿਕਸੇਤੀਪੁਰਮੁਨਾਯੋ

ਕਪੀਕਲੈਅਗਦੀਸ ਕੀਤਕਮਦੇਕੁ

ਭਵੰਨਾਨ ਕੀਸਥੀਤੀਦਗੀਸ ੨ ਮਃ ੨
 ਨੀਯੀਯੁਅਏਦਸਤੀਦਗੀਸਥੀਤੀ
 ਧਾਈਅੰਦਰੀਯੀਕਜਿਥੀਤੀਸਦਾਧਾਥੀ
 ਬੇਦੁ ੪ ਮਃ ੨ ਭਵੰਨਾਨ ਕੀਸਥੀਤੀ
 ਕੰਮੁਅਥੀਦਾਨਸਕੇਗੀਸ ਜੇਥੀਕਥੀਚੰਗੀ
 ਕੇਦੁਜੀਥੀਦੇਗੀਸ ੫ ਧਥੀਤੀ ਚਕਰ
 ਲਗੈਚਕਰੀਜੇਚਲੇਥੀਸਮੇਥੀਤੀ ਦੁਸਮ
 ਤਿਤੀਸਨੇ ਅਗਾਥੀਦਿਜਾਦੁਥੀਦੁਲਾਥੀ
 ਨੀਯਥੀਸਮੇਥੀਕੇਥੀਦੀਥੀਗੀਤੀਤੀ
 ਦੀਥੀਤੀ ਦਿਜਾਦੁਥੀਦੁਲਾਥੀ
 ਮੁਥੀਧਾਥੀਤੀ ਜਿਸਦੀਦਰਥੀਦਾ
 ਤਿਸੁਕਥੀਥੀਸਥੀਸ ਨਨਕਥੀਮੁਨਚਲ
 ਥੀਨੀਯਥੀਸਮਚਲੇਥੀਦੀਸ ੨੨.

ਬਰਾਬਰ

ਮਲਕ ਮਃ ੧ ਏਕ ਕਿਨੇ ਧੀ ਦਰੁ

ਅਧਸਤੇ ਜਥਾਈਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਾ

ਤਿਸਾ ਏਕੁ ਤੈ ਜਮਲੇ ੧ ਮਃ ੨

ਏਕ ਕਿਨੇ ਧੀ ਚਾਗੀ ਜਿਤੁ ਰਭਿ ਸਮਨ

ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਸਾਧ

ਜਿਸੇਤੀ ਸਮਾਏ ੨ ਧਰਤੀ ਨਾਨਕ ਅੰਤ

ਨਜਾਧਨੀ ਧੀ ਤਕੇ ਧਾਗਾ ਅਧਿਕ

ਸੁਧਾਧਤੀ ਧੀ ਅਧਿਕਾਏ ਸਾਧ

ਏਕ ਲਾਗਾ ਲੀ ਜੰਜੀ ਗੀ ਅਧਿਕੁ ਤੁਗੀ

ਚੜ੍ਹੀ ਤਿਸੀ ਅਧਿਕਾਏ ਕਾਢੀ

ਅਧਿਕੁ ਏਕੇ ਸਿਉ ਕੀਧੁ ਕਾ ਨਾਨਕ

ਕਾ ਲੀ ਜੀ ਕੀ ਕਾਢੀ ਤਿਸਾ ਕਾ ਲੀ ਸਾ
੨੩ ਮਲਕ ਮਃ ੧

ਅਧੇਰਾ ਸੰਜ ਅਧੇਰਾ ਧੁਰਾ ਦੇਹੁ
 ਭੁਕੀ ਦੁਸਮਾਈ ਐਹੁ ਭੁਕੁ ਲੈ ਕਹਿ
 ਚੜੇ ਭੁਕਿ ਮੇਲਿ ਭੁਯੈ ਸਦਾ ਭੁਕਿ
 ਭੁਯੈ ਕਹਿ ਬੜੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਨਾਨਕਾ
 ਜਿਨ ਕਉ ਨਦੀ ਕੇਰੇ १ ਮਃ ੨
 ਅਧੇਰਾ ਸੰਜ ਕੇ ਅਧਿ ਜਾਇ ਰਿਗੈ ਅਧਿ
 ਤਿਸੁੰਦੀ ਚੰਨ ਤਉ ਧਾਇ ਕੇ ਕੈ ਬਾਧਿ
 ਭੁਯੈ ਕਿਸਨ ਕਹਿ ਐ ਨਾਨਕਾ ਸੁਰਖਿ ਭੁ
 ਅਧੇਰਾ ੨ ਧਰਤੀ ਦੇਵੀਆ
 ਦੀਨਾ ਅਧਿ ਆਕਿ ਭੁਕਾ ਕਹਾ ਕਹਾ ਨਾਨਕਾ
 ਸੋਗਤ ਕਾ ਦਰਗੀ ਮੁਖੇ ਭੁਕੀਆ
 ਮਿਜਰਾ ਸੰਬਾਧਿ ਸਾਈ ਬਾਗ ਮਾਦਲੀ
 ਧੁਰਿ ਭੁਕੀ ਤਿਨੇ ਧਾਇ ਨਾਨਕਾ ਭੁਕੀ

ਭੰਦੁਜੀਤਪੀਤਾਇ ਸੋਰੇਸ਼ਵਰਿ
ਮਨੀਐ ੨੪ ਅਸਕੀਦਗਸੰਧੁੰਗਲ
ਭੰਦੁ ਸਰਸਲਕੋਨੀਐ ੬੦
ਭੁਭੁਚੁਕਾਬਕੀਸਕੇਲਾ ਭੁਸੀ
ਕਮਲੀਧੀਤਕੇਦਨੁਦੇਵਲਾਭੁਭੁਚਿ
ਅਏ ਦਭੁਭੁ ਦਭੁਭੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ੫੪

ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਮ: ੧

ਸਿਧਾਂਤ ਕਰਮ ਅਸਾਹਿਬੈ ਤੇ ਸੰਤ ਸਰਬੈ

ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਚ

ਅਧਾਰ ਅਧਾਰ ਮਸਤਕ ਕਰਿਯੋ ਤਿਸੁ

ਅਗੈ ਗੁਰੂ ਅਗੈ ਦੇਵ ਨਾਨਕ ਸੰਤ

ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਧਾਰੀ ਐਸਾ ਜਗੀ ਜਾਸੁ

ਲੇਖ ੧ ਕਿ ਅਭੰਦੀ ਐਸਾ ਸੁਖ

ਧਰੀ ਸਾਚਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ

੧ ਗੁਣ ਕਰਨੁ ਤੁਮੈ ਕਿ ਅਨਭ

ਤਮਾ ਕਰਿਨੁ ਮਾਗੁ ਕਰਿਨੁ ਸੁਆਭ

ਸਚੁ ਕਰਨੁ ਅਸਾਹਿਬ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੁੰਨ

ਚਰਾਗੀਲ ਜਾਏ ਕਰ ਬੈਸਾ

ਕਰਾਖੀਐਥਾਏਕਫਾਅਫੁਕਫਾਜਫ
 ਨਾਨਕੁਬਲੈਸੁਲਥੈਗਾਹੀਥਿਅਤਮਾ
 ਗਏ ੨ ਘਇਘਇਥੈਸਿਨਿਤੀਮਧੀ
 ਐਚਾਲੀਸਤਿਗੁਰਭਏ ਸਫਜੇਅਏ
 ਫੁਕੀਸਧਏਨਾਨਕਸਦਾਗਜਏ ਅਸ
 ਲਿਖੈਸਲਿਖਿਗੁਨਾਗੀਏਦੁਐਸੀਗੁਮਾਰਿ
 ਧਏ ਗੁਮੁਖਿਥੁਥੈਅਧੁਧਚਾਏਸਥੇ
 ਸਚਿਸਮਏ ੩ ਦੁਨੀਆਸਾਗੁਦੁ
 ਤੁਕਫੀਐਕਿਉਕਰਿਧਏਐਧਯੋ
 ਚਧਦੁਬਲੈਅਓਧੁਨਾਨਕਦੇਫੁਸਾ
 ਥੀਚਯੋ ਅਧੇਅਥੈਅਧੇਸਮਥੈਤਿਸੁ
 ਰਿਅਓਤੁਰਦੀਜੈ ਸਚੁਕਫਾਤਮ

ਧਰਮ ਗੰਗੀ ਤੁਝਿ ਭਿਖਾਏ ਸੁਰਦੀ ਜੈ
 ੪ ਜੈ ਸੇਜਣ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ
 ਮੁਖੁ ਗਾਇ ਨਿਸਾਲੇ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
 ਕਦਾ ਗੁਰਗੀਐ ਨਨਕ ਨਮੁ ਦਖਾਏ
 ਛਪਿਏ ਕੰਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅੰ ਅਸਾ
 ਮਹਿ ਨਿਰਸੇ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ
 ਜਿਦ ਕਏ ਨਨਕ ਤਕਾ ਦਸੈ ੫
 ਸੁਇਸੁ ਅਮੀ ਅਹਦੀ ਸਤ ਮਹੀ ਪੁਰਖੁ
 ਸਚੁ ਬੀਚਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਓਤੁਰੁ ਬੀਜੈ
 ਕਿਓ ਪਾਈਐ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਚਲਤ ਓਸਦੁ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਨਕ ਨਮੁ ਅ
 ਧਾਰੁ ਅਧੇ ਮੇਲੀ ਮੇਲਾਏ ਕਰਤਾਰੁ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੬ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੭ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੮ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੯ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੦ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੧ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੨ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੩ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੪ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੫ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੬ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੭ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੮ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੧੯ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ ਨਮੋ ॥ ੨੦ ॥ ਭਟੀਬਟੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਾਯ

ਸੋਵਦੁਖਦੁਗਸਨਹੁਕਧੰਬਾ ਹਿੰਸ
 ਥਿਥਿਮਨੁਸਮਸ਼ੁਧੀਐਧੁਮਥਾਬੁਧਿ
 ਚਦਨਥਾਧੀਐ ਨਨਕਥੇਯੋਗੁ
 ਮੁਖਿਬੁਥੇਜਗਜੁਗਤਿਹੁਵਧਾਧੀਐ
 ੨ ਅੰਤਹਿਸਬਦੁਨਿਹੰਤੀਮੁੰਦੁ
 ਫਓਮੈਮਸਤਾਦੁਗਕਰੀ ਰਾਮੁਕਰੀ
 ਧੁਅਫੰਕਹੁਨਿਦਯੋਗੁਕੋਸਥਦਿ
 ਸੁਸਮਾਥਿਧੀ ਥਿਥਾਥੁਧੀਥੀ
 ਧੁਮੀਗੀਫਾਨਨਕਤਹੈਏਕਧੀ
 ਸਚਾਸਾਧਿਬੁਸਾਚੀਨਾਧੀਧਮਥੇ
 ਗੁਮਰੀਥਾਥੀਤਥੀ ੧੦ ਉਧਓਧ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਭੁਟੀ ਵੀਹ ਅਕਸ਼ਾਸ
 ਦਮਨਜੀਤੀ ਸਤੁ ਸੰਤ ਕੁਸੰ
 ਜਾਮੁਏ ਨੀਲ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
 ਮੁਸਮਾਨੀ ੧੧ ਕਦਨਸੁਗੁਪਤਾ
 ਕਦਨਸੁਮੁਕਤਾ ਕਦਨਸੁਅੰਤੀਬਧੀ
 ਜੁਗਤਾ ਕਦਨਸੁਅਦੈਕਦਨਸੁਜਾਨੀ
 ਕਦਨਸੁਤ੍ਰਿਭਵਨੀ ਹਿਅਸਮਾਨੀ
 ੧੨ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਮੁਖਿਮੁਕ
 ਤਾ ਅੰਤੀਬਧੀ ਸਵੀਦਸੁਜੁਗਤਾ
 ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈ ਅਦੈਜਾਨੀ ਨਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਸਾਸਾਨੀ ੧੩ ਕਿਉਕੀ

ਥਾਧਾਸਾਧੀਥਾਧਾ ਕਿਉਕੀਥਾਧਿਥਾ
 ਕਿਉਕੀਥਾਧਾ ਕਿਉਕੀਥਾਧਿਥਾ
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ਥਾਧੀਥਾਧਿਥਾ
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ੧੪ ਥਾਧੀਥਾਧਿਥਾ
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ਮਨਮੁਖੀਥਾਧਿਥਾ
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੀਥਾਧਿਥਾ
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ਨਾਨਕਥਾਧਿਥਾ ੧੫ ਥਾਧੀਥਾਧਿਥਾ
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ਨਿਰੰਤਰੀਥਾਧਿਥਾ
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ਨੈਨਕਥਾਧਿਥਾ
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ਨਾਨਕਥਾਧਿਥਾ ੧੬
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ਕਿਸਕੀਥਾਧਿਥਾ
 ਥਾਧੀਥਾਧਾ ਕਿਸਕੀਥਾਧਿਥਾ

ਕਿਸੁ ਵਖਰੇ ਤਮ ਵਦਾ ਜਾਏ ਕਿਓ ਕਹੀ
 ਸਾਧੁ ਲੰਘਾ ਦੁਪਯਾਏ ੧੭ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅਜਿਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦਾਸ ਨ ਕੈਤਾਈ
 ਰੇਖਾ ਲਿਵਾਸੀ ਸਾਚ ਵਖਰੇ ਤਮ ਵ
 ਦਾ ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਮੀ ਆਏ
 ੧੮ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਧੁਰਾ ਜਾਨਮੁ
 ਵਟਾਇਓ ਅੰਧੇਰ ਉਤਮੀ ਧੁਰਮੁ
 ਧਾਇਓ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਅਸਾਮਨ ਸਾਖਾ
 ਧੀ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਧਾਈ
 ਬਿਨੁ ਦੰਤ ਕਿਓ ਬਾਈ ਐਸਾ ਨਾਨਕ
 ਸਾਚ ਕਹਾਵੀ ਚਾਹੁ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਜਾਨਮੇ ਗਵਨੀ ਮਟਾਇਓ ਅਨੁਭਵੇ

ਹਿੰਦੁਸਨੁ ਲਯੋ ਅੰਤਰਿ ਮਨਸਾਂ ਸਬ
 ਦਿਨਾ ਲਯੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿ ਸੰਤਰਿ
 ਧੰਧੀ ਤੇ ਕੁਲ ਮੇਟੇ ਬਧੀ ਐਸਾ ਹੁ ਨਾਕ
 ਤੇ ਤਾਗੁ ਲਾਗੁ ੨੦ ਅੰਦਰੁ ਕਰਨੁ
 ਬੀਚਰੁ ਕਬੀ ਅਲੇਸੁੰ ਨ ਕਠਾ ਧਰਨੁ
 ਮਿਅੰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕਰਨ ਕਬੀ ਅਲੇਖੀ ਏਥੇ
 ਕਰਨੀ ਨ ਦਸੋ ਕਾਨ ਕਾੰਗੀ ਗਾ ਕੰਠਿ
 ਧੰਧੀ ਅਲੇਖੀ ਨਿਰਕੁ ਧੰਧੀ ਜਾਧੀ ਐ
 ਸਦਾ ਜਸੰਤ ਬਕਾ ਅਸਾਨੁ ਜਾਨੈ ਕਿਉ
 ਏਦੇ ਬੋਧੀ ਐ ਗੁਰੈ ਸਬ ਦਿਉ
 ਮੈਂ ਬਕੁ ਮਾਏ ਤਨਿ ਜਾਧੀ ਮਿਠੈ ਦਸੋ
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਅੰਤਿ ਮਸਖੀ ਦਧ ਕਰੇ

ਜੀਅ ਗੁਰਬਚਤੀਅਦਿਗਤਿਸਮਾਈ
 ਐਤਤੀਨਿਨਿਰੁਸਪਜਿਲੈ ਨਨਕ
 ਦੁਖੀਕਾਗਤਕਾਈਸੇਦੈਸਕੁਸੁਖਸ
 ਲੈਦੇ ਫੁਰਮਾਇਸਮਾਦਫੁਰਮਾਇ
 ਲੇਜੀਅਗੁਰਗਤਿਸਚਕਾਈਸਈ
 ਅਧੁਮਾਇਨਿਗਾਨਮੁਖਿਦੈਅੰਤੀਸਚੁ
 ਜੋਗਕੀਐਸਈ ੨੩ ਅਦਿ
 ਗਤੀਗਮਾਈਦੁਰੁਧਜੈਨਿਗੁਰਦੇ
 ਸਗੁਦੁਖੀਅ ਸਤਿਗੁਰਦੈਧਾਮ
 ਧਦਧਾਈਐਸਾਦੈਸਬਦਿਸਮਾਗੁਲੀ
 ਅ ਏਕੇਕਰੁਸਚੁਏਕਾਜਾਈਫਰਮਾਇ
 ਦੁਨੀਕੀਅ ਸਜਗੀਗੁਰਸਬਦਧਾਈ

ਅੰਤਰਿਕਸਲੁਪੁਹਾਸੁਬੀਅੰ ਜੀਵਤੁਮੈ
 ਤਸੁਕਿਕੁਸੁਕੈ ਅੰਤਰਿਜਾ ਲੈ ਸੁਖਦੀਅੰ
 ਨਾਨਕਉਮਲੈਵ ਨਾ ਹੀ ਅਧੁਪਛਾਣੈ
 ਸਾਬਜੀਅੰ ੨੪ ਸਚਉਧਜੈਸਾਚ
 ਸਮਾਦੈਸਾਚੇਸੁਚੇਏਕਮਾਇਅੰ ਭੁਠਾ
 ਯਠਠਵਾਨਪਾਈਦੁਜੈਅਦਾਗਵਾ
 ਰੀਅੰ ਅਦਾਗਉਲਾਮਿਟੈਗੁਸਾਬਦੀ
 ਅਧੇਧੰਧੈਬਖਸਿਯਾਇਅੰ ਏਕਾਕੇਦਨ
 ਦੁਜੈਬਿਅਪੀਨਾਮੁਸਾਇਲਾਦੀਸੀਅੰ
 ਸੋਭੁਕੈਜਿਸੁਅੰਧਬੁਝਾਏਗੁਕੈਸਬ
 ਦਿਸੁਸੁਕਤੁਰੀਅੰ ਨਾਨਕਤਾਗੇਤਾਲ
 ਯਾਯਉਮੈਦਜਾਪਯਾਈਅੰ ੨੫

ਮਨਮੁਖਿ ਰੁਠੈ ਜਮਕੀ ਕਹਿ ਧੰਧੁ ਜੁ ਜਾਏ

ਭਲੇ ਭਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੁਠੈ ਰੋਬ ਬਧੇ

ਦੇਸਾਗਾਮੁ ਸੈਮੰਤਿ ਮਾਸਾਇ ਸਥਦਨ

ਜੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬੀਧ ਨਾਨਕ ਸਾਚਰ ਤੇ

ਸੁਖੁ ਜਾਇ ੨੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੇ ਕਾ

ਭਉ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਧੁ ਜੁ ਪਾਤ

ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਧੁ ਜੁ ਪਾਤ ਵੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਮਰਾਯੀ ਭੁਲਾਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਪਾਇ ਤੁਧ ਮੰਦੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ

ਸਿਮਰੀਐ ਅਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚ

ਸਮਾਵੈ ੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਠੈ ਬੀਚਰੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜੈ ਤਗੀਐ ਤਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪ੍ਰਚੈ ਸੁਸਥਿਦਿ ਗਿਅਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਚੈ ਤੰ
 ਬਿਧਿ ਜਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਐ ਅਲਖ
 ਅਪਾਰ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ
 ੨੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕੁ ਬੁਕ ਬੈਥੀ ਰਹਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬੈ ਸਪੰਦੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ
 ਐ ਅੰਤੀ ਪਿਅਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਐ
 ਸਥਿਦਿ ਅਚੀ ਸਥਿਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਏ ਜਾ
 ਰਾਣੀ ਨਨਕ ਭਉ ਮੈ ਜਾਓ ਸਾਮਣੀ ੨੩
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਸਚੈ ਸਾਜੀ ਤਿਸਾਹੀ
 ਭਯਾਤਿ ਬਪਤਿ ਬਾਜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਿਦਿ
 ਮੁਖੈ ਗੁਣਾਹੁ : ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਧਿ ਪਾਏ
 ਜਾਣੁ ਸਾਚ ਸਥਿਦਿ ਬੁਨੁ ਪਾਏ ਪਾਏ

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਿਉ ਸਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ੩੦

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਭੁਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਬਿਰਦ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਸਚ ਸੁਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਬਿਸਯ ਅਧਾਸਾਧਿ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪੰਦਰਹਿ ਤਨਾਇ ਰਿਖ ਚਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਤੋਧੀ ਭਿਰੋ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ

ਨਿਸਤਾਰੈ ੩੧ ਨਾਮੋ ਰੇ ਭਉ ਮੈ ਜਾਣੈ

ਨਾਮਿ ਰੇ ਸਾਧਿ ਸਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮਿ ਰੇ

ਪਾਦੋ ਪੈ ਸਾਧਿ ਸਾਧਿ ਨਾਮਿ ਰੇ

ਸਭਿ ਭਿਰੋ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰੇ ਸਦਾ ਸੁਖ

ਭਿਰੋ ੩੨ ਨਾਮਿ ਰੇ ਸਾਧਿ ਸਾਧਿ ਭਿਰੋ

ਨਾਮਿ ਰੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਭਿਰੋ ਨਾਮਿ ਰੇ ਸਦਾ ਸੁਖ

ਲੀਸਹੁ ਨੀਮਤੇਹੁਲੀਗਅਨਥੀਚਹੁ
 ਬਿਨੁਨਦੈਥਲੈਸਹੁਦਕਹੁ ਨਨਕਨੀਮਤੇ
 ਤਿਨਜੈਕਹੁ ੩੩ ਭੁਭੁਤੇਨਮੁਖੀਯੁ
 ਅਜੀਯੁ ਜੋਯਜੁਗੀਤਸਚਿਗੋਸਮੀਯੁ
 ਬਾਹਮੀਦਜੀਗਿਗਮਾਏਸੰਨਿਅਸੀਓਚੀਯੁ
 ਹੁਕੈਸਬੀਦਜੀਮੀਜੀਦੈਸਧਾਏਮ
 ਬਦੁਆਹੁ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭਿਦੁਜੋਯੁ
 ਹੋਦੇਖਦੁਹੈਥੀਚੀ ਨਨਕਦਨੋਸੇਦੁ
 ਰਾਹੀਜਨੀਸਦੁਹਿਅਓਹਧੀ ੩੪
 ਹੁਮੁਖੀਰਤਨੁਲਛੀਲਵਲੀਯੁ ਹੁਮੁ
 ਮੁਖੀਯੋਰਤਨੁਸੁਰੀਯੁ ਹੁਮੁਖੀਸਾਚੀ
 ਕਾਹਕੀਯੁ ਹੁਮੁਖੀਸਾਚੇਮਨੁਪਤੀਯੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਭਯੁਭਯਯੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੰਟੇ ਨਖਾਵੈ ੩੫
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੁਹੀਯਾ ਸਨਾਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਯਾਹੈ ਸਾਧਿ ਜਾਇ ਭਾਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਾਵੈ
 ਦੁਹੀਯਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੰਡੀ ਚੰਡੀ ਧਾਵੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਲੀ ਕਾਲਾਵੈ ਨਾਨਕ
 ਮੁਖਿ ਮੇਲੀ ਮੇਲੀ ੩੬ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਸਤਰੀ ਸਾਸਤਰੀ ਥੇਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਾਵੈ
 ਘਟ ਘਟ ਥੇਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਾਵੈ
 ਦਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੀ ਗਾਤੀ ਮਾਵੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮਹੀ ਗਾਤੀ ਨਾਨਕ
 ਮੁਖਿ ਕਸਤੂਰੀ ਚਾਤੀ ੩੭ ਥੇਰ

ਗੁਰਗਮੈ ਅਦੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਾਥਾ ॥
 ਨਪਦਈ ਬਾਥੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥
 ਰੋਧੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਿ ਰਾਤਿ ਨਾਹੀ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਿ ਸੀ ਅਰੁ ਸੋ ਮਰਿ ॥
 ਦਾਦ ਨਾਨਕ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਿ ਰਾਧਾਇ ਘਾਟ ॥
 ੨੮ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰਿ ਮਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਥੀ ॥
 ਉਤਰੈ ॥ ਅਦਗਲਾ ਮੇਰੈ ਗੁਲਿ ਨਿਸ ॥
 ਰੈ ॥ ਮੁਕੀਤ ਮਾਧੁਸੁਖ ਗੁਰਮ ਬਦਈ ॥
 ਚਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਅਦੈ ਭੀ ॥
 ਰੰਗੁ ਪਟਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਲਾਯਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਧੇ ਸਚ ਦਯਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਥੀ ॥ ਭੀ ਸੇਤੀ ਬਧਾ ॥

ਯੰਕਾਉਣੀਦੈਤਸੰਤਥੀ ਸਮਚੰਦਿ
 ਮਾਧਿਕੀਭੀਭਾਵਦਾ ਕੇਦਥਰੀਖਦਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਧੰਚੰਦੀਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੀ
 ਮਧਾਫਟਤਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਦੈਤਤੀਸ
 ਓਹਥੇ ੫੦ ਗੁਰਮੁਖਿਚੁਕੇਅਦ
 ਲਾਜਾਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਦੰਗਧਾਏਮਾਨੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਦੈਕੋਪਚਾਦਾ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਧਾਧੀਸਧਾਜਥੇਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦੰਗਧਾਸਥਾਤਸਮਾਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਨਕਾਸਮੁਖਿਥੰਧੁਤਧੰਧੁ ੫੧ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਨਕਾਚੁਕੇਧੰਧੁ ੫੨ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਧੁਧੀਸਥਾਧਿਜਲਥੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
 ਚੰਦੈਸਮਾਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦਨਾਮ

॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਥੰਧੁਤਧੰਧੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਥੰਧੁਤਧੰਧੁ

ਪਤਿਉਤਮੁਤੀ ਨਾਨਕ ਸੁਮੁਖਿ
ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਲਕੀ ਸੋਢੀਓ ੫੨
ਕਦਲਮੁਖੁ ਰਵਲਮੀਤਵੇਲਾ ਤੇਰਾ
ਦਲੁ ਗੁਮੀਜਾ ਸਕਾ ਤੁੰਚੇਲਾ ਕਦਲਕਾ
ਏਗੁਤੀਨਾਨਾ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਸੁਲੁ
ਤੁਮਬਾਲੇ ਸੁਕਾਕਾ ਦੇਹੀ ਬੀਚਾ
ਕਦਲਮੁਖੁ ਸਕਾ ਦਲਾਦਲਾ ੫੩

ਪਦਲਾ ਅੰਗੁ ਸੀਤਗੁਮੀਤਵੇਲਾ ਸਕਾ
ਦਲੁ ਗੁਮੀਤੁਨਚੇਲਾ ਅਕਾਕਾਕਾ
ਗੁਤੀਨਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜੀਗੀਗੀਗੀਗੀ
ਲਾ ਇਕੁ ਸਕਾ ਦਿਜਤੁਕਾ ਵੀਚਾ
ਗੁਮੀਤੁਨਾਨਾ ਅਕਾਕੀਨੀਦਾ ੫੪
ਮੈਲਾਕੇ ਦੰਤੀਕੀ ਪੀਐਸਾ ਨਿਦਾਕਾ

ਜਾਗੇ ਸੁਕਵਲੁ ਅਭੁ ਹਿਵੈ ਕਥਾ ਮੰਦਰੁ

ਅਗਨੀਧਿ ਗਭੁ ਕਵਨੁ ਭੁਭੀ ਜਤ ਗੋਤ

ਵਧਨੁ ਹਿਤੁ ਤਿਹ ਸੰਜਾਇ ਸਮਝੈ ॥

੬੫ ਭੁਭੁਭਿ ਮੈ ਮੈਦਿ ਚੁਖੈ ਦੁਖਾ

ਮੈਟੈ ਕੋਢੈ ਮਾਗੁ ਕਾਮਨ ਮੁਖੁ ਗਭੁ

ਸਬਦ ਕਮਾਈ ਐਥਾਈ ਐਸਾ ਅੰਤੀ

ਥਾਨੁ ਏਕੋ ਜਾਲੈ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮੈ

ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਠੈ ੬੬ ਸਚ ਰੋਗ ਤਾਗ

ਭੁਭਿਭੈ ਏਕੋ ਜਾਤ ਸਬਦ ਦੀਰਾ

ਸਬਦ ਵਸੈ ਸਚ ਅੰਤੀ ਫੀਅ ਮਾਗੁ ਮਾਗੁ

ਸੀਤ ਪੁਸ਼ੀ ਗੀਅ ਕਾਮੁ ਕਾਮੁ ਬਿਖੁ

ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਨੈ ਨਾਨਕ ਵੀਰ ਦੀ

ਧਿਆਨੈ ੬੭ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ

ਭਾਗੁ ਕਾ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੁਚਤੁ ਤਧੀਐ

ਮਾਗੁ ਮਾਗੁ
ਕਵਨ ਮੁਖਿ

ਵਦਨ ਮੁਖਿ ਕਾ ਭੁਜੇ ਭਤੀ ਤਹੈ ਵਦਨ
 ਭੁਯਿ ਭੁਗਮੁਖਿ ਭਤੀ ਤਹੈ ਵਦਨ ਭੁਯੇ
 ਕਾ ਭੁਸੰਘੈ ਥਲੈ ਕਾ ਦੀ ਨਨਕਾਈ
 ਚੈ ੫੮ ਸਬ ਦੁਖ ਬਤ ਸੀਸ ਜੇ ਤਿ
 ਭਯਾ ਸੀਸ ਘੀ ਸੁਫਲ ਸੈ ਸੀਸ ਦੇ ਭਯਾ
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਕੀਨ ਮੁਭਯਾ ਭਯੇ
 ਘੀ ਉਤਰਾ ਭਾਗੁ ਗੁਰੂ ਚੈ ਮਨੁ ਸਾਧਿ
 ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਦਤੀ ਨਨਕਾਈ ਭਯੇ
 ੫੯ ਨਮਤੁ ਸਬ ਧੀ ਸੀ ਜਥੈ
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਕਾ ਭੁਸੰਘੈ ਤੇਰੇ
 ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਸਾਧਿ ਦੁਖਾ ਜਾਇ ਭਯੇ
 ਘੀ ਭਯੈ ਥਲੈ ਪਦਨ ਗੁਰੂ ਚੈ ਨਨਕਾ
 ਨਿਭ ਭੁਯੇ ਮਲ ਦੁਸਭਜੈ ੫੦ ਭਯੈ

ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਚਰਿ
 ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਘਟ
 ਘਟਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਅੰਦਰੁ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ
 ਟੇਢੀ ਜੋਤਿ ਨਾਮਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਨਾਨਕਾਹਿ
 ਧੁੰਨੰਕਾਹਿ ੫੧ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ
 ਅਨੰਤ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ਅਨੰਤ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ
 ਸੇਵੈ ਜਿਸ ਤੇ ਏਕਿ ਜੋਤਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ
 ਜਾਨੀ ਮਨ ਮਾਹਿਨ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕਾਹਿ
 ਬਿਸਮੁਕਾਸੁ ਮਾਹਿਨ ੫੨ ਨਉ ਸਾਸੁ ਤਾਹਿ
 ਸਦੈ ਧੁੰਨੰਕਾਹਿ ਤਨੁ ਅਨੰਤ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ
 ਸਾਚੇ ਦੇਵੀ ਧੁੰਨੰਕਾਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ
 ਗੰਢ ਅੰਤਰੁ ਧੁੰਨੰਕਾਹਿ ਗੁਪਤੀ ਬਾਲੀ ਧੁੰਨੰਕਾਹਿ
 ਨਾਨਕਾਹਿ ਸੁੰਨੰਕਾਹਿ ੫੩

ਸਤਿਨਾਮੁ ॥
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਸਤ ਨਾਮੁ ਹੀ ਮਿਥੀਐ ਸੁਖੁ ਫਿਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗੈ ਨੀਦੁ ਨ ਸਵੈ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਧਾਰੁ
ਮਿਥੈ ਕਰਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਏ *
ਨਾਨਕ ਅਧੁ ਗਵਾਈ ਮਿਥਾਵਨੁ ਫਿਰੇ

੫੪ ਕੁਝੁ ਧਿਰਦਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਰਾਇ
ਕਿਉ ਤੁਨੁ ਬੁਝੈ ਚੋਟਾਖੀ ਜਾਮਦਾਇ
ਬਾਧੈ ਕੀਨਾ ਬੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਫਿਧੀਤਾ
ਬੈ ਕਿਉ ਕੀਏ ਧੁਪਦੈ ਪਾਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਹੁ ੫੫ ਕੁਝੁ ਧਿਰਮਦੈ
ਗੁਰਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੇ ਦੋਸਖਦੁ
ਅਧੁ ਤਰਨਚੀਨੀ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਜਾਇ
ਦੁਸਮਰਿ ਵਿਦੁ ਨਿਚਰੇ ਚੋਟਾਖੀ ਮਨੈ ਫਿਰੇ
ਮੁਸਭੇ ਗੁਣੀ ਗਾਠ ਨਾਨਕ ਦੋਸਤੁ ਪਦੈ ਮੁਹੁ

੫੬ ਸਾਚੁ ਦੁਖਾ ਧੁਨੁ ਪਲੇਟਹਿ ਅਯੋ

ਤੈਤੋ ਗੋਭੀਸਹਿ ਸਾਹਿਜਾ ਤਾਭੁ ਕੈ ਧਾਰ

ਹਿ ਤਕੀਕੀ ਮਠਿ ਕੈ ਨਕਹਿ ਜਾਏਕਾ

ਤਹਾਇ ਅਸਾਸਹਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰੀ ਧਰੈ ਸਚਾਈ

੫੭ ਸੁਸਬਦ ਕਾ ਕਛੁ ਦੁਖੁ ਕੀ ਅਲੇਖਾ

ਤੁਤੀਐ ਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰੈ ਤੈਸਤ ਅੰਗੁ

ਦੁਖਿ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕੁਛੁ ਦੁਖੁ ਅਧਾਰੈ ਬੋਲੈ

ਬੋਲੈ ਅਸੀਸੁ ਛੁਡਾਵੈ ਕਿਉ ਕੀ ਅਧੁਨਾ ਲਖੈ

ਸੁਖੈ ਸੁਖਾ ਮੀਸਾ ਚਨਾਨ ਕਪੂਰਾ ਦੈ ਅਧਾਰੈ

ਮਨ ਸਮਝੈ ਗੁਮੁਖੀ ਸਬਦੇ ਸਚੀ ਲਖ

ਯਥੈ ਕੀਨ ਦਰੀ ਮੇਲੀ ਮਲਾਏ ਅਧਾਰੈ

ਦਨਾ ਅਧੇ ਬੀਨਾ ਧੁਨੈ ਰਾਗੀ ਸਮਝੈ ੫੮

ਸੁਸਬਦ ਕਉ ਨਿਤੀ ਤੀਵਲੁ ਅਧਾਰੈ

ਜਾਤ ਦੇਖਾਤਾ ਸੋਈ ਪਵਨ ਕਵਸਾ ਸੁੰਨ
ਨਿਵਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾਧਰ ਸੋਈ ਨਦੀਕ
ਹੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚੁ ਭਗਮੁ ਘਟੇ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਗਮਾਨੁ ਨਿਗਮਾਨੁ ਬਾਦੀ ਨਾਮੋ
ਮੰਸ ਵਸਾਏ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਵਸਾ ਗੁਰੁ ਤਰੀ
ਯੋਗਿ ਰਹਿਤੁ ਏਕੋ ਜਾਏ ਚਿਤਨੁ ਵਸਨੁ ਨਾਮੋ
ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਏ
ਪਰਿ ਤੈਸਤ ਤੰਗੁ ਯਾਦਾਈ ਅਭਿਯੁਤਨਾ ਸਦੁ
ਅਭੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬੋਲੈ ਚੀਨੈ
ਅਭਾ ਅਭਾ ਤੈ ਗੁਲਾਮੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ
ਤਮਨਿ ਦੁਕੈ ਅਭਾ ਕਹੈ ਅੰਤੀ ਬਾਧੀ ਏਕੋ
ਜਾਏ ਪਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ਸੁਖਮਨਾ
ਹਿਤਨੀਯੁ ਯੁਗੁ ਏਕੋ ਜਾਏ ਅਭੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ

੬੭

ਨਾਨਕ ਤਿਉ ਤੇਉ ਧੀ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਥਿ
ਸਾਧੇ ੬੦ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਰੀ ਅਲੇ
ਪਵਨੁ ਕਾ ਗੁਰੁ ਖਾਣੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁੰਦਰ ਕਵ
ਨ ਅਭਿਯੁਗਿ ਪਕੀ ਕੈ ਕਮਾਣੀ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਗੁਨ ਅਵੇ ਅਭਿਯੁ ਪੁਰਿ ਮੈ ਧਿਆਨ ਸਨਾਈ

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਗੀ ਸੁਰ ਗੁਰੁ ਖਾਣੀ ਅਸਤੇ ਰੇ
ਅਘਾਣੀ ਕਵਨ ਚੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿ ਰੁਖੀ
ਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜੀ ਨਿਰਪਤਾ ਸੈ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ
ਕੁਸਾਮ ਕੀ ਜਾਏ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਘੋਸੈ

੬੧ ਗੰਗਾ ਨਾਤਾ ਮੀਸਨ ਧੀ ਮਾਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ
ਸਬਦੈ ਜੀਲ ਥੀਲ ਤਾਤਾ ਬਿੰਦੁ ਨਾ ਬਿਅ
ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਅ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਅ ਸਚੁ
ਨ ਭਾਖਿਅ ਅਕਬਰ ਖਾਲੇ ਸਾਮਕੀ ਰੇ

ਤਉਨ ਨਕ ਅਤਮਾ ਮਕਓਲੈ ਏਕ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਗੰਗਾਤਾ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਸਦੇ
 ਮਾਤਾ ਗੁਰਵੀਚਾਰੀ ਅਗਸੇ ਨਿਵਾਰੀ
 ਅਧਿਕ੍ਰਿਤੀ ਓਤਮਾ ਸੁਖਧਾਰੀ ਸਚਗੁਣੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਹਤਾਰੀ ਨਾਨਕ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ
 ਏਕ ਇਤਮਨੁ ਮੈ ਗੁਰਕਭਾਸੀ ਅਲੇਖਾ
 ਕਭਾਸੈ ਸੁਸਬਦੁ ਅਭਿਯੁਤ ਕਭਿ ਚੁਕੈ ਮਨਕਾ
 ਰਵਨਾ ਨਦੀ ਕਰੋਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਤਾ
 ਨਿਜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਾਇਤਮਨੁ ਧਾਏ ਅਧੈ ਅਧੁ
 ਅਧੈ ਤੀਨ ਗਮਾਉ ਪੈਦੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਸਾਏ
 ਕਿਉ ਮੁਖ ਧਰਾ ਲੈ ਅਤਮੁ ਜਲੈ ਸੀਸ ਧਾਰੀ
 ਗੁਰਸਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਓ ਮੈ ਕਿਉ
 ਤਉਨ ਨਾਨਕ ਜੀਸਮਾਏ ਏਕ ਇਤਮਨੁ

ਕਤਾ
 ਬਸ
 ਇਤਪ
 ਵਾ

ਨਿਰਚਯੁਤਿ ਦੇਵਸੀ ਅਯੋਗੁ ਮੁਖਿ ਮੁਖੁ ਯਥਾ
 ਇਹੈ ਨੀਰਧਨੁ ਧਰਿ ਅਸਹਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਯਥੈ ਸੁਸਥ ਦੁਨਿ
 ਤੀਨਿ ਨਯਾਗਿ ਅਥੈ ਤਿਰਵਦਨ ਜੋਰਿ ਸੁ
 ਸਥਿ ਯਥੈ ਖਾਏ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਚੇ ਕੀਸਾ
 ਚੇਤਿ ਤਿਥਾ ਸਥੈ ਅਨਰਥਾਈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਜਾਈ ਬਿਗਲ ਕਾ ਅਥਾਏ ਨਾਨਕ
 ਅਥੈ ਸਦੁ ਸੁਭਾਥੈ ਸਚਿ ਯੈ ਗੁਰ ਬਹੁ ਨ ਜਾਏ
 ੬੭ ਜਾਗ੍ਰਿਤੁ ਯਥਾ ਯਥਾ ਤੇਤਿ ਤੇਤਿ ਮੁਖੁ
 ਕੇਰੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਲ ਅਸਥਿਰ ਨ ਯਤਿ
 ਯਥਾ ਯਥਾ ਨਯਾਗਿ ਸਥਾ ਯਥਾ ਯਥਾ
 ਨਯਾਗਿ ਤਾਸਥਿ ਕਹੀ ਲਵ ਲਾਗਿ
 ਮਕਤੀ ਬੰਦ ਕੀ ਮਜੀਨੁ ਤੇਤਿ ਮਿਤੀ ਕੀ ਮੀਤਨੁ

ਧਾਈ ਦਲੁ ਭੇਖੁ ਅਸਹੁ ਪੁਨ ਜਾਧੀ ਕਿਉ ਕਰੈ
 ਜਾਧੀ ਸਾਸਚਾ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਮਾਤੇ ਭੈਰਾਗੀ
 ਇਥ ਤਬ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ੬੬ ਫਿਰਾ ਦਾਦੇ
 ਨਦੀ ਤੀਰੁ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁਨਿ ਗਏ ਭੈਰਾਗੀ
 ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਤੁ ਨਦੀ ਨਿਜਾ ਧਾਈ
 ਵਸਤੁ ਭਿਖਵਨੁ ਅਨਾਗੀ ਪੁਪੁਤ ਮੇਖਾ
 ਜਾਗਿ ਨਦੀ ਤਉ ਅਕੁ ਆਇ ਨੂੰ ਤਉ ਸਥਦੁ
 ਸਾਸਚਾ ਗਉਨੁ ਗਉਨੁ ਜਾਬਤ ਬੀਨੁ ਨਦੀ
 ਤਉ ਤਿਰਵਲ ਜੀਤ ਅਧੀਨ ਨਿਕਰੁ ਦਲੁ
 ਭੇਖੁ ਅਸਹੁ ਸੁਧੇਰੇ ~~ਨਦੀ~~ ਦਲੀ
 ਸਾਚੀ ਬਿਨਾ ਸੁਚ ਕੰਨਾ ਨਨਕ ਅਕਥ ਕਠ
 ਲੀ ੬੭ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬੀਧਿ ਜਗੁ ਭਿਖੈ
 ਪ੍ਰਥਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਭਾਗੀ ਜਾਈ

੬੨

ਭੁਮੈਂਦੀਚ ਜਗੁਭੈਯੋਧਾਨੀਸਦਿ
ਸਮੇਏਦੁਖਾਈ ਗੁਮੁਖਿਪਦੈਸੁਗਭ
ਨਤਤਬੀਚਯੋਭੁਮੈਂਸਬਦਿਜਲਾਈ
ਤਨੁਮਨੁਸਿਮਲੁਖਾਈਸਦੈਗੈਸਮ
ਏ ਨਮੇਨੀਸਦੈਬੋਗੀਸਦੁਖਿਭ
ਓਯਾਏ ਨਨਕੀਬਨੁਨਦੈਜਗੁਕਦੇ
ਨਪਦੈਦੇਖਦੁਗੀਦੈਬੀਚਯੋ ੬੨
ਗੁਮੁਖਿਸਦੁਸਬਦੁਬੀਚਯੋਕੋਇ
ਗੁਮੁਖਿਸਦੁਖਾਈਗੁਮੁਖਿਸਦੁ
ਕੀਜੋਦੁਖਾਈਬੁਝੈਕੋਇ ਗੁਮੁਖਿ
ਨਿਜਯਾਗਿਦਸਾਪਦੈਗੁਮੁਖਿਨਨਕ
ਪੁਕੈਜਾਈ

ਗੁਮੁਖਿਜੋਗੀਜਗਤਿਪਛਾਈ

੬੨ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗੁ ਨ ਭਈ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਅਨ ਜਾਇ

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਮਛਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਮਛਾ ਬਿਗੁ ਬਾਧੀ
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਜਨੁ ਮੁਖੀ
੭੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤੈ ਫੁਲ ਮੇਲੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁ ਗਿਆਨੁ ਆਉਨੈ ਧਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤੈ ਜਾਮਕਾ ਲਾਮੀ
ਬਿਰਾਗੀ ੮੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਨ ਭਏ
ਫਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਥਾਏ ਸੋ ਜਾਏ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਦੁਖ ਭਏ

69 ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਇਤੁ
 ਅਭਿਯੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਈ
 ਨਾਮੇ ਹਾਤੇ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮਾ ਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ
 ਸੁਖੁ ਭਈ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭੁ ਯਯਾਟੁ ਭਵੈ ਨਾਮੈ
 ਸੋਝੀ ਘਣੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੇਖ ਕਮੀ ਬਹੁ
 ਤੇ ਹੋ ਸਚੈ ਅਯੁ ਬੁਝਾਈ ਸਤਿਗੁਰੇ ਨਾਮੁ
 ਘਣੀ ਐ ਅਭਿਯੁ ਜੋਗ ਜੁਘਾਰਤਾ ਭਈ ਕੀ
 ਥੀਚ ਗੁਮਨਿ ਦੇ ਬਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁ
 ਕੀਤ ਨਾਭੀ 62 ਤੇਰੀ ਗੀਤੀ ਮਹਿਤੁ ਭੈ
 ਜਾਣੀ ਭਿਅ ਕੋ ਅਭਿਯੁ ਵਖਾਣੈ ਤੁਝ ਅਧੇ
 ਗੁਪਤਾ ਅਧੇ ਯਯਾਟੁ ਅਧੇ ਸਭਿ ਗੰਗਾ ਮਾਣੈ
 ਸਾਧੀ ਕੀ ਸਿਧ ਸੁਖ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤੀ ਭਈ

ਦੁਸਲੇ ਸਾਗੀਰਨ ਮੁਖੀ ਏਹੁ ਭਿਖਿਅ
ਤੇਰੇ ਦਸਨ ਕਉ ਕਰ ਬਾਲੇ ਅਥਿਤਾਸੀ
ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਲੁਗ ਚਾਹੈ ਅਗੁਮੁਖਿ ਸੋਈ ਡੇਰੀ
ਨਨਕ ਸੀਭ ਜੁਗ ਅਧੇ ਵਰ ਤੇ ਦੁਜਾ
ਅਵਗੁਨ ਕੋਈ ७੩ ੧ ੩
ਸਿਧਿ ਗੋਸਟਿ ਸੰਧੂ ਲਾਏ ਡੇਰੀ
ਭੁਲਾ ਚੁਕਾ ਬਖਸ਼ਿਲਾ

੭੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਰਾਜੀਦਬਲੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ਮੰ ੧
ਓਅੰਕਾਰਿਕੁਮਾਉਤਪਾਤਿ ਓਅੰਕਾਰੀ
ਅਜਿਗੰਨੀਚੀਤ ਓਅੰਕਾਰਿਸੇਯਜੁਗ
ਭਏ ਓਅੰਕਾਰਿਬੇਦਨਿਗਮਏ ਓਅੰਕਾਰਿ
ਸਬਦਿਉਧੇ ਓਅੰਕਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਤੋ
ਉਨਮੁਅਖਾਸੁਦਾਦੁਖੀਚਹੁ ਉਨਮੁ
ਅਖਾਸਿਰਭਦਲਸਾ ੧ ਸੁਲਿਧਾਨੇ
ਰਿਅੰਗਿਯਾਦੁਜੰਜਾਨਾ ਨਿਯੁਗਮ
ਨਮੁਗੁਰਮੁਖਿਗੋਯਾਨਾ ਗਭਾਉ ਸਸੈ
ਸਤੁਜਾਹੁਸਦਾਜਿਉਧਾਇਅੰਤੀਨਭਦਲ
ਇਕਜੋਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿਦਸਤੁਧਾਧੀਤਯੋ
ਤੁਹਿਯੋਮਾਲਕਮੰਤੀ ਸਮਝੈਸੁਝੈਧੀ

ਸਮਝੋ

ਪਾਤਿਸੁ ਭੈ ਅੰਤਿ ਨਿੰਤੀ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਖੈ ਸਚੁ ਪਦੁ ਲੇਖਿ ਸਚੇ ਜਗੁਰਚਾ
੨ ਧਯੈ ਧਾਮੁ ਧੈ ਧਾਮੁ ਧੁੰਗੁ ਗੁਰਕੀ
ਮਨੁ ਧੀਰਾ ਧਯੈ ਧੁੰਗੁ ਪਦੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ
ਕਿ ਕੰਚਨ ਰਏ ਮਨੁ ਧੁੰਗੁ ਧੁੰਗੁ ਧੁੰਗੁ
ਧਿ ਅਜੇ ਨੀ ਤੀਲ ਬੀਲਿ ਸਚੁ ਪੁਰਾ ਰਸੇ
ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਾਤਾ ਜਾ ਲੈ ਕੈ ਜਾ ਲੈ ਗੁਰਮੁਖੁ
੩ ਇੰ ਅਨੁਗਦੀ ਭਾਦੁ ਜਰਾ ਭਾ
ਗੰਥਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਭਾਭੀ ਭਾ ਗੁਰਮੁਖੀਤ
ਥਾਦਨ ਧੀਰਾ ਦੇ ਸੁਲੀਐ ਗਾਗੰਥੀ ਗੁਰਦਾ
ਭੀ ਭਾ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕੀਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਾਭੁ ਭਾ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸੁਖੀ ਭਾ ਅਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਅਧੇ ਦੇਵੈ ਅਧੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅੰਗੁ ॥ ੪ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੈ ਸਰੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈ ਗੰਥੁ ਦਿਅੈ
 ਅੰਤਰੀਖਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪਾਛਾ ਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮਾਨੁ
 ਲੁਮੀ ਸੁਖੈ ਧ੍ਰੁਤੁ ਨੇਜੈ ਪ੍ਰੀਤੁ ਨ ਜਾਣੁ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਸਾਰ ਸਥਾਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੁ ਅਵਤਾਰੁ
 ਨਦੀ ਦੁਜਾਨਾ ਨ ਕਰੈ ਸਾਮਾਨੀ ॥ ੫ ॥
 ਕਾਤੇ ਕਰੈ ਕਿਉ ਗਏ ਧਰਮੁ ਅਧੀਨੁ ਚੰਦ੍ਰੀਨੁ
 ਚੰਦ੍ਰੀਨਾ ਪ੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵ ਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀਨੁ
 ਚੰਦ੍ਰੀਨਾ ਪ੍ਰੀ ਲਖ ਲਖ ਮੁਖਾਨੁ ਜੇ
 ਦਿਗੁ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹ ਤਬ ਚੰਦ੍ਰੀਨਾ ਪ੍ਰਾਨੀਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾ
 ਦ੍ਰਿਸਤਾ ਗੰਤੀ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਅਵਤਾਰੁ ਜਾਣੁ
 ੬ ਪ੍ਰੇਮ ਅਚਾਰੁ ਗੰਥੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਧਰਮੁ ਪਾਵੈ

ਤੀਰਭਵਲਮਤਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ

ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ਪ੍ਰੇਕਰੰਦਰੁ ਭੰਦੈ ਤਿਤੁ
ਲੋਗੇ ਪ੍ਰੇਕਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਕ੍ਰਿਪਤਿ ਭੰਦੈ ਮਿਤਾ
ਨੁਧਿ ਅਨੁਲੇਸਮ ਸਾਗਿ ਭੰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਕੁ
ਦਿਗਲਾ ਕੋਲ ਭੰਦੈ ਜਿਸਨੇ ਦਿੰਦੀ ਕੀਰਤੀ
ਤੇਸੁ ਖੁਧਾਏ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਅਭਿਸੁਦਾਏ
ॐ ਭੁਮਧੁਮਜੋਤਿ ਭੁਜਾ ਭਾਲਾ
ਭੁਜਾ ਭੁਜਾ ਭੁਜਾ ਭੁਜਾ ਭੁਜਾ ਭੁਜਾ
ਦਿਅਸੁ ਅਸਰੂਪੁ ਦੇਖਦੈ ਕੀਰਤੀ
ਅਪੁਨੈ ਧਾਰਿ ਅਦੈ ਭੁਤ ਦਿਖੈ ਸੇਨੀਯਾ
ਧਾਰਾ ਭੁਤ ਸਥਦਿ ਸਦਾ ਭਾਰਾ ਭੁਜਾ
ਪ੍ਰੇਕਰੰਦਰੁ ਭੰਦੈ ਅਧੇ ਕਰਤਾ ਅਧੇ
ਦੇਖ ੨ ਭੁਗਦੈ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਏ

ਉਚਦੇਖਿਸਬਦੀਚੀਚੇ ਉਧੀਅੰਤ
 ਅੰਤੀਤੁਲੀਯੁ ਅਧੇਕੈਕਬੈਸੁਦੇਸੇ
 ਯੁ ਉਦੁਖਿਯਾਤਮਨੁਤਰੁਦੇਯੁ ਉਦੁਖਿ
 ਯਾਤਮਨਿਮੁਖਿਸੇਯੁ ਪ੍ਰਭਜਗਨੀਦੁਨੁ
 ਅਦੁਨਕੀਯੁ ਨਨਕਨੀਮਾਨੇਪਤਿਯੁ
 ੨ ਗੁਨਗਮਾਵੇਇਤਕੀ ਗਲਮੀ
 ਯੁਥੈਮੁਖਅਮੀ ਗੀਤੀਦਨੰਤਗੇ
 ਗੀਗਤਾ ਤੀਨਿਭਵਨਚੁਘਚੇਜਾਤਾ
 ਜਿਨਿਜਾਤਸੀਤਸਪੀਜੇਫਾ ਅੰਤ
 ਨਿਗਮੀਯੁਯਸੀਯਸੀਦੇਫਾ ਯਸੀਗਮੁ
 ਮੀਦੇਯੁਕਰੀਯੁ ਅੰਤੀਸਬਦਸਾਚੀਯੁ
 ਵਧੀਯੁ ੧- ਗੁਨਕੀਜੈਅੰਗੀਮੁਖੀਜੈ

ਮਲੁਨ ਟੀਸੰਸਯੇ ਸੰਜੇ ਗੀਰੰਕ ਨ ਟੀ
 ਮਲੁ ਅਗੇ ਜਾਗੇ ਚੁਗਿ ਚਯੇ ਮਲੁ
 ਫਲਤੇ ਗੈਰੇ ਟੀਰਿ ਸੁਖ ਫਿਕਰ ਭੀ ਬਿਨੰ
 ਤੀ ਫੇਰ ਸਬਦੁ ਮਨ ਮਨਿ ਯੋਗੁ ਸੁਖੇ
 ਵੈਧੀ ਤਮਤੀ ੧੧ ਯਾਨ ਮਾਂਤੀ ਮੀ
 ਗਈ ਧੁੰਧਾਟੁ ਬੀਝ ਚਲੀ ਸਸੁਦੇਵੀ
 ਬਾਦੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕਟ ਲੀ ਧੀ ਮਥੁਲ
 ਭੀ ਲੀ ਸਿਓ ਮਨ ਮੀ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ
 ਯਾਨੀ ਤੀ ਯਾਨੀ ਰੀ ਗੁਮੁਖਿ ਰੀ
 ਨਿਚੰਦੁ ੧੨ ਯਾਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾਇ ਸੁਖੁ
 ਯਾਨੁ ਰੁਕੁ ਅਫਕੁ ਯਾਨੀ ਚਾਨੀ
 ਯਾਨੀ ਤਬਾਹੁ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਖੁ ਗੁਰੁ

ਭਾਗੇਕਾਗੰਲ ਅੰਗੇ ਅੰਗੀ ਭੀ ਮਜੁਰ
 ਗੰਗੇ ਅੰਗੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੇ ਭਾਗੇ ਮੁਖੰ ਜੰ ਵਿਸੁ
 ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਧੰਤ ਸਚਾ ਧੰਤ ਸੁ ੧੩
 ਅੰਗੇ ਦਿਗੁਤ ਨਗੁਜ ਮਧੰ ਕੁ ਅੰਗੇ ਤ
 ਮੇਟਾ ਕੇ ਸਮਧੁ ਅੰਗੇ ਸੈਲ ਨੀਚ ਧੰਗੇ
 ਭੰਗੇ ਅੰਗੇ ਕੰਨਿ ਵੇ ਜੰ ਸੁਦੰਗੇ ਅੰਗੇ ਭੰ
 ਗਿਤ ਮੁਗਦੁਗੀ ਸੰ ਅੰਗੇ ਤੰਗਿਤ ਬਿਦੁਤ ਨਗੁ
 ਬੰਗਿਤ ਸੰਗਿਤ ਸੰਗਿਤ ਵੰਗੇ ਤੰਗੇ ਵੰਗੇ ਜੰ
 ਸੰਗਿਤ ਕੰਗੇ ਕੰਗੇ ਤੰਗੇ ਤੰਗੇ ਭੰਗੇ ੧੪
 ਜੰਗੁ ਜੰਗੁ ਧੰਗੇ ਸੰਗੇ ਸੰਗੇ ਨੰਗੇ
 ਹੰਗੇ ਭੰਗੇ ਧੰਗੇ ਜੰਗੇ ਸੰਗੇ ਅੰਗੇ ਅੰਗੇ
 ਅੰਗੇ ਭੰਗੇ ਅੰਗੇ ਧੰਗੇ ਅੰਗੇ

ਗੋਚਰਧੰਧੈਯੋਭੀ ਜੋਗਜੁਗਤਿਜਾਗੀਦ
 ਨਸੋਈ ਕੀਅਚਗੁਸਦੁਸੁਖੁਭੀ ਨਮਦੈ
 ਫੁਲਮੁਕਤੀਕਭਿਭੀ ੧੫ ਦਿਲੁਨਦੈ
 ਦਿਨੁਸੁਮੀਰਿ ਕਿਰਨੀਮਯਭਿਕਟੀਭਮੀ
 ਧੀਰ ਦਾਟਦਟਭੁਅਦੈਜਾਗੁ ਕਿਅ
 ਲੇਅਗੀਅਗੀਅਧਲੇਧੀ ਦਿਲੁਨਦੈ
 ਤਟਸਰਬਧੀ ਯਯਮਲੈਜਾਦੋਧੁਭੁਭੀ
 ਦਲਜੁਦਧੁਦਲਜੋਦਧੀ ਦਿਲੁ
 ਨਦੈਕੋਸੀਧਤਿਸਾਗੀ ੧੬ ਗੁਲੁਦੀਚਯੋ
 ਗੀਅਨੀਸੋਧੁ ਗੁਲੁਮੀਧੀਅਨੁਧੰਧਤਿ
 ਭੀ ਗੁਲਦਾਤੀਦਗਲਸੰਸਾਗੀ ਸਾਚੀ
 ਕਗਲੀਗੁਲਦੀਚਯੋ ਅਗਮਅਗੋਕੀਮਤਿ

ਨਦੀਪਾਣੀ ਤਾਮਿਲੀਐਚਾਯੇਮਿਲਾ
 ਏ ਹੁਲਵੰਗੀਹੁਲਸਾਨੇਨੀਤ ਨਨਕ
 ਹੁਮਸਤੀਮਿਲੀਐਮੀਤ ੧੭ ਵਾਸੁਕਾਏ
 ਵਾਏਅਕਓਗਾਏ ਜਿਓਕੰਚਨੁਸੋਭਾ
 ਚਾਏ ਵੀਸਕਸਦਈਸੋਭਸੁਤਾਓ
 ਨਦੀਸੁੰਫਲੀਸਚਕਾਓ ਜਗਤਪੁ
 ਅੰਕਾਏਕਸਾਣੀ ਵੀਕਸਤੈਕਲੀਕੀ
 ਪਾਣੀ ਜਿਨੀਕੀਤੀਤਿਨੀਕੀਮੀਤਾਣੀ
 ਫੁਰਿਅਕਾਏਐਕਿਓਕਾਏਨਜਾਣੀ
 ੧੮ ਖਜਤਖਜਤਅਮ੍ਰਿਤਪੀਤਾ

ਬਿਮਾਗਾਮਿਨੁਸਤਿਗੁਰੀਦੀਆ ਖੁਰਖਾਖਾ
 ਅਖੈਸਕਾਏ ਖਾਤਨੁਜਗਚਾਏਏ
 ਖਾਤਖੀਅੰਤਮੁਏਨਦੀਜਾਏਆ

三

ਸਮਾਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਨੁ ਜੀਵਨੁ ਪੂਰਨ
 ਲੇ ਦਫੀਦੀ ਸਚੁ ਸਿਧੁ ਗੋਮਤਿ ਪਾਨੀ ਪੁਆ
 ਮੇਲੁ ਭੀ ਪੁਆ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਮਯੀ ਪੁਆ ੨੧
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ
 ਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਗੈ
 ਨਿਸੰਗੁ ਧੰਡੀ ਮੈਲੁ ਜਲਾਨੀ ਕਰਾਨੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਚਰਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
 ਜਨੁ ਚਰਨੁ ਅਚਰਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਨੁ ੨੨
 ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨਾਨਕ ਪਈ ਰਾਇ ਚੰਗੀ ਮਿਠੁ
 ਅੰਗੁ ਗੀਬਾਨੀ ਚੰਗੁ ਕਾਮਲੁ ਭੁਯਾਨੀ
 ਤਿ ਚਿਹਨੀ ਵਲੁ ਚੇਤਨੀ ਨਿਤਨੀਤ ਚਿੰਤ
 ਟੀ ਦੀ ਸੋ ਸਕੂਰੀ ਚੇਤਨੀ ਪ੍ਰੇਰਤੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰੀਤ

ਚਿਤਿ ਦਸੈ ਸਾਚੈ ਧੀਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਰਹੀ ॥
 ਧੀਤਿ ਮਿਥੀ ਧੀਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਚੀਨੈ ਦੇ
 ਖੁਲੈ ਗੁਰਗੰਢ ॥ ਚੈ ਅਨਿਤ ਦੇਖੁ ਜਾਨੀ ॥
 ਠੰਢੇ ਧੁਪ ਚੰਦ ਜੇ ਸਮਕੀ ਜਾਨੈ ॥ ਥੰਧ
 ਨ ਕੀਏ ਮੁਕਤਿ ਧੀਨੀ ॥ ਚੀਨੈ ਦੇ
 ਚੁਕੀ ਜਗਤੁ ਰੁਝਾਨ ॥ ਲਿਖਿ ਅੰਗੇ
 ਮਤੁ ਪ੍ਰਯੋਗ ॥ ਚੀਨੈ ਜੇ ਧਨੁ ਜਾਨੈ ॥
 ਮਿਸੀ ਕੰਠੁ ॥ ਕੀਨੈ ਚੀਨੈ ਰਹੀ ਮਿ
 ਥਾਨੁ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਏ ਅੰਧ ਧਰੁ ਰਹਿਤੁ
 ਲੀਨੁ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਦੁਨ ਕੀਨੈ ॥
 ਜਿਓ ਰਾਇ ਤਿਓ ਖਾਇ ॥ ਜਸੁ ਜਸ
 ਓਦੈ ਧੀਨੀ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਤੁ
 ਤਪੁ ਰਾਇ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲਿ ਤਾਤੁ ॥

ਸਮਝੋ ਜੋਜੋਕਰੁ ਜਪਓ ਜਗਦੀਸ
 ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀ ਐਬੀ ਸਾਧੂਕੀਸ ੨੫ ਭੁ
 ਖਿਖੋਲਾਹੁ ਕਿਤਾ ਜਗਿਸਿਉਦੁ ਸੁਖੀਸ
 ਹੋਦੇਬੈਥਾਮਦੁ ਜਨਮਿ ਮੁਏਨ ਡੀਜੀਦੁ
 ਅਸਾ ਅੰਗੁਰ ਯੇਰੇ ਅਸਾਨਿਸਾ
 ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ ਮਾਟੀ ਹੀਯਾਜੀਯੁ ਕਾਉਲ
 ਰਥੈ ਡੀਗੁਲਾਗੀਯੁ ਧਾਈ ਨਵੀਯੀਯੀ
 ਵੈਨੀਯੁ ਅਧੇਦੇਵੈ ਸਫੀਜ ਸੁਭਾਯੁ
 ੨੬ ਨਿਅਨੋ ਬੋਲੈ ਅਧੇਬੁਝੈ
 ਅਧੇਸਮਝੈ ਅਧੇਸੁਝੈ ਗੁਰਕਾਹਿ ਅੰ
 ਕਿਸਮਦੈ ਨਿਮਲਾਸੁ ਚੇਸ ਚੇਰਦੈ
 ਗੁਰਸਾਗਰ ਤਨੀਨ ਡੀਭੈ ਲਾਲਖਦਾ
 ਸਾਸਚੁ ਅਧੈ ਗੁਰੀਕਾਹਿ ਅਸਕਾਕਸਾ
 ਦੁ ਗੁਰੀਕਾਹਿ ਕਾਹੇਧਾਦੁ ਨਨਕ

ਨਾ ਨਾਇਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪਦੇ ਕੀਰਤਿ
 ਸੁਜਾਇ ਨਾਇਸੁ ਅਪਦੇ ਨਿਰਭਰ
 ਨਾਮੁ ਵਖਾਇ ਨੂੰਹੀ ਦਸੁ ਤਿਖਾ ਘਈ
 ਜਬ ਦੇਖਾ ਨ ਧੀਦੁਸਿ ਤਿਖਾ ਨਿਦਾਸੀ
 ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਰੁ ਪ੍ਰਸਿ
 ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਅਖੈ ਸਰੁ ਕਈ ਜੇ ਰਵੈ ਰੋਦੇ
 ਇਹੁ ਯੁਦਾ ਅਯੋਦੇ ਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਦਾਸੀ
 ਸੋਇ ੩੦ ਚੰਚਲਤ ਚੁੰਢਤ ਧੁੰਢੀ ਫੀਰ
 ਹਿੰਦੀ ਪਵਨ ਕਰਾਸੀ ਰਾਗ ਚੁਡਤੇ ਚੁੰਢੀ ਪ੍ਰੇ
 ਧੁੰਢੀ ਨਿਕਸੇ ਪਾਸੀ ਅਮਰ ਅਕਾਚੀ ਧੀ
 ਮਿਲੈ ਤਨੈ ਧੁੰਢੀ ਬੀਜਾਉ ਤਿਨ ਕੀ
 ਧੁੰਢੀ ਅਪੁਲੀ ਐ ਸੰਘਤ ਮੇਲੀ ਮਿਲਾਉ
 ਮਨੁ ਦੀ ਅਪੁਲੀ ਅਪਦੇ ਪਾਈ ਅਨਿਮਲ

ਨਾਉ ਜਿਨਿਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ

ਬੀਲਫੈਜਾਉ ਜੋਓਸਾ ਸੇਵਾ ਸੀਤਿਸੁ

ਬਿਨੁ ਅਦੁਨ ਕਾਉ ਗੁਪਤਾ ਦੀਤਿ ਸੁਸੰਮ

ਯਾਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖਨ ਫਾਉ ੩੧ ਲਕਸ਼ਮੀ

ਕਿਸੁ ਗਫੀਲਾ ਕਫਾਨ ਫਾਉ ਅਦਇਜਾ

ਇਤਿ ਦੁਖੀ ਐਵ ਬਿਧਾਇ ਅਧੈ ਗੁ ਲਾ

ਮਾਇ ਦੁਲੇ ਆਦਮੀ ਕਲਾ ਕੰਧਾ ਗੰਠਿ

ਦਿਲੁ ਫਾਵੈ ਕਉ ਫੁਟੀ ਐਜਾਉ ਸਾ ਰੇਲ

ਅੰਤਿ ਗਾਤ ਗਾਫਾਵੈ ਅਧੀ ਅਗਾਤੁ ਸਾ

ਚਾਸਾਉ ਅਗਾ ਅਨੀ ਮੀਤ ਫਿਲੁ ਫਾਉ ਬਿਨੁ

ਗਿਅਨੁ ਨ ਫਾਉ ਫੁਟੀ ਚੰਡਾ ਬਾਬਕੀ ਦਾ

ਨਫੀ ਦਿਜਾਉ ਦਿਫੁ ਹਿਅ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ

ਕੀਸਾਨੀ ੩੨ ਤਾਦੁ ਕਾਉ ਅਧੈ

ਮੁਖਿ ਕਾਉ ਅਧੈ ਚ ਚੁਫਾਉ ਫਿਲਾ

ਏਕ ਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਛਾਂਸ ਨਹਿ ਓਹਿਤ
 ਬੇਗੁਣ ਬੇਗੁਣੇ ਤਕਿ ਚਗਾਘਲੀ ਪੰਖ
 ਤਟੇ ਛਪਿ ਪਤੀ ਅਵਗੁਣਿ ਗੀਤ ਬਲੀ
 ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਕਿਉ ਛੁਟੀ ਐ ਓਹਿ ਗੁਣ ਕਰ
 ਮਿਸਲੀ ਅਧਿਕ ਨਹਿ ਛੁਟੀ ਐ ਦਰ
 ਅਧਿਧਲੀ ਗੁਣ ਸੰਦੀ ਛੁਟੀ ਐ ਸਿੰਧ
 ਅਧਿਕ ਗੋਸੁ ਅਧਿਕ ਦੁਖਿ ਦਰੁ ਏਕ
 ਜੇਭਵੈ ਰੈਦੇ ਗੋ ੩੩ ਬਾਬਾ ਕੰਧੋਲੀ
 ਅਜਾਬ ਨਦਿ ਦੁਲਾਹੀ ਬਾਨੀ ਮੀਸਰ
 ਏਕੁ ਏਕੁ ਚੁਨ ਛੀਟੈ ਕੋ ਗੋ ਬਿਨੁ ਨਹੀ
 ਲਾਭਿ ਗੁਣਿ ਬਿਨੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ਸੁਗੰਧ
 ਨਾਭ ਨਾਭੁ ਤੁਨਿ ਧਰਮ ਅਧਾਰੁ ਸਾਥੇ ਬਾਨ
 ਬਨੰਤਰੀ ਤੁੰਦਰਾ ਦੰਤੁ ਜਾਣੇ ਬਾਤੁ

ਏਕੁ ਹੁੰ ਅੰਤੁ ਨ ਧਾਰਾਵਾ ॥ ਬਾਨ ਬਨੰਤੀ ਸੇ
 ਗਿਓ ਅਗੁ ਸਬ ਦੀਵੀ ਚੰਗੀ ॥ ਅਲਾ ਮੰਗਿ ਅ
 ਦਹੁ ਦੇਵ ਸੀਵਨੁ ਅਗਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ੩੪ ॥
 ਦੀਏ ਅਦਹੁ ਦੀਏ ਅਦੁ ਤੁੰ ਕੀ ਕੀ ਦੇ
 ਬਹਾ ਧਾਰੁ ਦੀਏ ਅਕ ਗਿਓ ਭ ਮੇਰੀ ਲੈ
 ਚਿਤਿ ਨ ਮੀਓ ਚੰਗੀ ਛੁੱਸੀ ॥ ਦਾਨੁ ਤੁੰ ਥੀ
 ਨ ਤੁੰ ਧੀ ਦਾਨ ਕੈ ਸੀ ਦਹੁ ਦਾਲ ਪਥੰ ॥ ਜ
 ਨ ਦੁਖ ਦਲੰ ॥ ਗੁਮੁਖੀ ਗੁਮੁਖੀ ਅਨੁਧਿ ਅਨੁ
 ॥ ੩੫ ॥ ਧਰੀ ਗਿਓ ਐਥੀ ਛੁੱਸੀ ਐਥਨ
 ਮੀਓ ਚੀਤੁ ਗਵਾਨੁ ॥ ਧਰੁ ਦਿਨੁ ਲੀਸ ਚੁਸੰਓ
 ਅਲੇਖ ਮਲਾਨੁ ਮੁਖਿ ਅੰਗੀ ॥ ਧਰੁ ਗਿਓ
 ਆਤਮਾ ਦਾ ਦੇਹਿ ਜੇ ਨ ਚੀਓ ਮੀਓ ਏਕ
 ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸਓਧੀ ਐਥੀ ਕਰਤੇ

ਕੀਟੇਕ ਧੰਧਾਧਤਗੀਛਗਏਮਨਮਿ
 ਸਬਦਅਨੰਦ ਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭ
 ਏਭੇਟੇਗੁਗਏਦ ਬਨੁਬਨੁਛਗਤੀ
 ਚੰਦਤੀਬਸਤਗਤੀਧੀਬੀਬੀ ਸਤਿਗੁ
 ਮੇਧੀਮੇਧੀਗਤੀਜਨਮਮਾਧਦੁਖ
 ਨਿਧੀ ੨੬ ਨਨਕਗਤਨਚੁਟੀ
 ਐਦਿਗੁਗੁਯਜਮਧੀਜਨੀ ਨਤਿਸੁ
 ਏਦਨਓਏਏਅਦਗੁਗੀਛਗੀਧਯ
 ਤਗੀ ਨਤਿਸੁਗੀਅਨੁਨੀਧਅਨੁਏ
 ਨਤਿਸੁਧਗਮੁਧੀਅਨੁ ਦਿਦੁਨਦੈ
 ਸਿਰਭੁਕਿਛੀਕਿਅਜਾਣਾਅਭਿਮਨੁ
 ਬੀਬੀਗੀਕਿਛੀਅਧਜਾਣਨਤਿਸੁ
 ਧਨੁ ਨਸਾਜਨਮੇਗੁਯਕਿਰਿਸੁ

७५

ਅਥਾਕਿ ਅਪੁਆ ਠਾਥਾ ਚਗਚਗੇ
 ਨਹੀਓਓ ਸੰਕਗੁਮਿਲੈਤ ਅਥੀ
 ਸੁਥੈ ਜਿਉਮਚੁਯੀਠਾਥੀਜਮ
 ਜਾਇਲ ਦਿਲੁ ਗੁਰਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ
 ਨਰਾਇਣ ਠੀਠੀਠੀਅਦੈ ਠੀਠੀਠੀ
 ਜਾਇਓ ਪ੍ਰੇਕਗਗਚੇਗੇਇਦਲਾ
 ਇ ਇਦਲੁਏਠੀਠੀਠੀਸਨਯਾਇ
 ੨੨ ਬੀਠਬੀਠਾਕੀਠੀਬੀਠ
 ਰੇਏਬੀਠਾ ਬੀਠਚਲੇਧੀਠਾ
 ਪਦੈਬੀਠਾਬੀਠਾਜਾਇਜਾਇ
 ਬਾਬੁਲਕੇਧੀਠੇਟਕੀਠਾਯੀਠਾਏ
 ਨੀਠ ਜੇਠੀਕੀਠਾਕੀਠਾਮਦੀਸਤਿ

ਗੁਰਸੇਵੀ ਪਤਿਓ ਬਿਗਲੋਗਿ ਅੰਨੀਓ
 ਸੁਭੇ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀ ਮਲੋਓ ਠਕੁਰ
 ਪਥੇ ਵਡਾ ਈਸਾ ਜੇ ਰਵੈ ਤੈ ਦੇਓ
 ਬਾਈ ਬਿਗਲੋ ਬੀਚਾਸੀ ਜੇ ਕਹੁ
 ਮੁਖਿ ਪਾਓ ਈਸਾ ਬਾਈ ਸਤਾ ਪੁਰਖੀ
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਾ ਪਾਓ ੬੦ ਭੰਨਿ ਭੰਨਿ
 ਘਰੀ ਐ ਘਰਿ ਘਰਿ ਰਜੈ ਚੰਦ੍ਰੀ ਓਸੇ
 ਓਸੇ ਚੰਦ੍ਰੀ ਸੰਗੀ ਸੰਗੀ ਓਸੇ ਘਰਿ
 ਮਾਥੇ ਦੇ ਪੰਦ੍ਰੀ ਓਸੇ ਮਰੁਣੇ ਨੇ ਰਥੇ
 ਦਿਵਨੇ ਦਿਵਨੇ ਰਾਗੀ ਕਾ ਘਰੀ ਐ
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਨੁਰੰਗੀ ਪੁਰਖੀ
 ਜਿਨ ਖਿਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈ ਐ ਓਸੇ

ਸਾਇਸਦੀਗੀਰਾਤੇਬਦੁਜਨਪਥੋਤਾ
 ਧੀਐ ਕਰੈਰਾਣੀਦੇਸੁਮੁਖਿਬੁਝੀਓ
 ਤਨਿਧੀਵਸਾਧਾਧੀਐ ਕਰੈਰਉਜ
 ਯੁਮਾਗੁਦਿਖਵਾਅਸਨਿਸਾਤੀਐ
 ਸੁਧਸੰਦੀਅਥੋਚੀਨੈਕੀਵਭਿਅ
 ਭਿਵਮੀਐ ੫੧ ਸਾਇਅਮੀਅ
 ਕੀਮੁਧੇਸਾਇਅਥਿਸੈਨਸਾਥਿ ਫੰਸੁ
 ਚਲੈਓਓਰਮਲੇਸਾਇਅਰੁਣੀਅਥਿ॥
 ਮਨੁਭੂਰਾਜਮਿਜੀਓਅਅਦਗੁਲਾਰ
 ਯਧਿਨੀਯ ਮਨਮਧਿਮਨੁਓਯੋ
 ਸੈਜੇਗੁਲਫਦਿਨੀਯ ਮੇਰੀਮੇਰੀ
 ਕੀਮੁਧੇਵਿਦਨਵੇਦੁਧਰਾਯੋ

ਗੁਰਮੰਦਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਕਹਿ ਜੀਉ ਬੀਚੀ
 ਬਾਲੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਲੁਖਣੁ ਆ
 ਵਲ ਜਾਲੁ ਅਧੇਚਰ ਸੁਪੁਧੈ ਅਧੇ
 ਜਾਲੁ ਸੁਜਾਲੁ ੫੨ ਜੋ ਅਵੀਰੁ ਸੇ
 ਜਾਇ ਫੁਟਿ ਅਗੈ ਆਪਣੁ ਤਹਿ ੭੪
 ਚਉਗੁ ਸੀਮੈ ਦਨਿ ਘਟੈ ਨਵੈ ਉਤਹਿ
 ਸੇਵਨ ਓਥੇ ਜਿ ਨ ਡੀਰਗੈ ਆ
 ਧੰਧਾ ਮੁਆਵਿ ਗੁਤੀ ਮਾਗੈ ਆ ਜੋਦੀ ਸੇ
 ਸੋਚਾ ਸੀ ਕਿ ਸਕਉ ਮੇ ਤੁਕੈ ਓ ਜੀਉ
 ਸਮਧਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਓ
 ਅਸਥਿ ਹੁਕਾਰ ਤੁਧੰ ਲੀਤਿ ਸਕੀ ਮੇਰੇ
 ਧੁਲਕੀ ਮਾਗੈ ਫਿਰਿ ਮੁਖਿ ਸਥਿ ਗੁਤੀ ਮਾਗੈ

ਮਨੁਦਿਸੀ ਗਵਿਦੀਪਤਿਸਾਦਕੀ
ਕਦੇਨਾਵੇਫੀ ਚਾਗੁਕਪੀਐਖ
ਸਮਕਾਸਉਓਤਸੇਹੁ ਦਜਪੁਗਵਾ
ਇਅਧਲਾਤਪਤਿਨਥੈਸਹਿਸੇਹੁ

ਪ੍ਰੀਤਮਪੀਥਵਨਿਅਾਪੀਅਜੈਰਾਵੈ
ਤੈਦੇਹੁ ਅਧਿਕਰੇਕਿਸੁਅਖੀਐਅ
ਦੁਨਕਹੈਕਹੈ ੫੫ ਬੀਜਓਸੁਐ
ਕੋਤੀਥਏਦੁਲੀਚਧਾਹੁ ਨਕਸੀਦਾ
ਮਾਨਗੁਸਚਸਾਚੈਨਾਹੁ ਵਲੁਇਲੁ
ਉਚਤਾਫੀਮਨਮੀਧਰਓਥੀਚਾਹੁ
ਯਾਯਾਤਨਥਪੁਸਾਦਕੀਸੀਤਗੁਪਤਖ
ਰਥਾਹੁ ਉਤਮੁਦਵਾਪ੍ਰਥਮਐਹਿਕਮਲਿ

ਏਕੈਭਾਇ ਨਨਕਪ੍ਰੀਤਮਸੀਮਿਲੇਲਾਹੁ
 ਲੈਯੋਭਾਇ ਮਦਨਾਨੰਦਜਿਨਹਚੀਜਿ
 ਸਿਸਿਅਾਅਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿਥੇਅੰਤੁਏਅ
 ਣੀਐਅੰਤੁਨਧਾਵਾਹੁ ੪੬ ਕਵੈਹੁ
 ਕਹੀਜੀਓਸਈ ਤਿਸੁਖਿਨੁਰਾਜਾ
 ਅਦੁਨਕੋਈ ਕਵੈਗਾਹੁਰੁਮਸੁਲਾ
 ਣੀਵਸੈਮਸਿਮਾਓ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਓ
 ਧਾਈਐਮਤੁਕੋਭਗਿਮਰੁਯਾਹੁ ਸੋਸਾਹੁ
 ਸਾਚਾਜਿਸੁਧੀਧਨੁਰਾਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿਧੁ
 ਰਾਤਿਸੁਸਾਖੀਸੁ ਭੁਜੀਥਾਈਧੀਧੀਐਅ
 ਗੁਰਸਥਦੀਥੀਚੀਐ ਅਧੁਗਾਇਅਦੁ
 ਖੁਰਟਿਅਾਧੀਵਹੁਧੀਐਅਨੀ ੪੭
 ਸੁਧੀਨਾਧਾਸੰਚੀਐ ਧਨੁਕਚੀਥੀ

ਚਾਹੁ ਸਾਹਸਦਾਏਸੰਚਿਯਨੁਦੁਖਯਾਹੁ
 ਖੁਆਹੁ ਸਚਿਅਗੀਸਚੁਸੰਚਿਅਸਚਰਿ
 ਨਾਮੁਅਮੋਧੁ ਫੀਨਿਗਮਾਇਯੁਭੰਜਯੋ
 ਧੀਤਸਾਚੀਸਚੁਬਯੁ ਸਾਜਨੁਮੀਤਸੁਜਾ
 ਦੁਹੰਦੁਸੰਦਰੁਹੰਦੁਸੁ ਸਚਰਿਰਾਗੁਮਸਿ
 ਵਸੈਪੁਰਿਬਾਧਿਯਾਗੀਤਿਸੁ ਮਾਇਅਮਮਰਾ
 ਮਭਲੀਜਿਸਿਕੀਤੀਸੰਜਾਦੁ ਬਿਖਿਅ
 ਆਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏ ੬੮
 ਭਿਅੰਦੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏ
 ਸੰਖ ਗਦਤਤਾਵੈਕਿਓਗਦੀਕਧਿ
 ਖਧਿਮੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏ
 ਖੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏ
 ਭਿਅੰਦੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏਕੁਏ

ਫੁੰ ਆਧੇ ਵਸਾਇ ਸਾ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਏ
 ਸਦਾ ਭੁਲ ਅੰਤੀ ਮਨਿ ਧੀਰ ਫੁੰ ਸੈ ਕਧੇ
 ਧੀਰ ਸੀਥੀ ਜਥੇ ਦੁਖ ਦਿਕਾਰੁ ਜਾਂਤ ਭਯਾ
 ਏ ਦਿਓ ਧੀਰ ਅਨੁਕਾਰੁ ਅਯੁਭੁ ਅਧੁਰ
 ੪੯ ਸਿਸਟ ਬੇਠੁ ਨ ਜਾਏ ਕੀਰੁ
 ਸਿਸਟ ਕਰੈ ਸੋਨਿ ਫਚਰ ਫੀਰੁ ਸੰਧੈ ਕਠੀ
 ਸੁਧਿ ਆਈ ਐ ਸੰਧੈ ਧੁਰ ਬਿਲ ਕੇ ਕੀਧਈ
 ਐ ਸੰਧੈ ਕਾਹਿਲ ਚਕਰ ਚੋ ਸੰਧੈ ਸਾਥੀ
 ਚਲੈ ਫੇਰੁ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਨ ਡੀਚ ਗੰਢ ਮਾਰੁ
 ਫੀਰੁ ਸੁਖੀ ਦਿਓ ਟੈ ਨਿਦਾਨੀ ਧੰ ਫੇਰ
 ਫੇਰ ਫੇਰ ਸਖੀ ਫੀਰੁ ਫੀਰੁ ਫੇਰੁ ਫੁੰ ਫੁੰ
 ਕਾਤੀ ਮੈ ਮੁਖੀ ਸਖੀ ਦਰੈ ਮਨੀ ਗਾਰੁ
 ਫੇਰੁ ਫੇਰੁ ਕਰਨ ਧੰ ਕੀ ਧਾਰੀ ਸੀ ਗਾਰੁ

ਮਿਹਿਲਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਨੁ
 ਗੰਧਾਰੁ ਨਨਕਗੁਰੀਮੰਤ੍ਰਪ੍ਰੀਤਮੇ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਥਾਨੁ ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿ
 ਸੁਖਪ੍ਰੀਤਮਦੇਵਮਨੀਵੀਚਾਰੀ ਧੀ
 ਪਤਨਾਧੀਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ
 ਆਨੁ ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ ੫੧ ਲੇਖਨੀਮਟ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ ਆਥੇ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ
 ਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮਧੀਸਿਓਪ੍ਰੀਤਮ

ਮਨਮੁਖ ਭੁਲੇਖਾ ਮੁਏ ਉਥੇ ਗੁਰਬੀਚਾਰੀ
 ਜਿਯੁ ਸੁਨ ਦੀਨ ਅੰਦਰੀ ਤਿਸੁ ਕੀ ਆ
 ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਇ ਬੀਲਾਤੀ ਗੁਰੀ
 ਆਪਣੇ ਜਿਨੀ ਪਰਦੇ ਵਿਤ ਦੇਖਾਇ

ਪੜ ਪਾਧਾ ਪੜਿਤਾ ਅਖੀਐ
 ਬਿਦਿਅ ਬਿਚਾਰੈ ਸੁਧ ਜਿ ਸੁਤਾਇ
 ਬਿਦਿਅ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਏ ਗਮ
 ਨਾਮੀ ਦਲਾਇ ਮਨਮੁਖੀ ਬ
 ਦਿਅ ਬਿਦਾ ਬਿਬੁਖਟੇ ਬਿਬੁਖਾਇ

ਮੁਖੁ ਸਬਦ ਨ ਦੀਨਈ ਸੁਧਿ ਚੁਧਿ ਨ
 ਕਾਇ ਪੜ ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੀਐ
 ਚਾਟੀ ਤਿਅ ਮਤਿ ਦੇਇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧੁ
 ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਪੁਛਾਤਾ ਜਗਮਾਇ ਲੇਇ ਸਹੀ
 ਪਟੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਤੀਐ ਸਬਦੁ ਸਮਾਧੁ

ਨਾਨਕ ਸੋਧਿ ਕੀ ਅਸੰਧਿ ਤੇ ਬੀਨਾ ਜਾਸੁ
ਮਮਨ ਮੁਗਭਿ ਫਰ ੫੪
ਉਤਰਿ ਸੰਧੁ ਮਲੁ ਫਰ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੬

ਗੁਰਮਰਣੀ ਮਃ ੧ ਗਰਨਮਾਲਾ
ਜਿਹੁਕਾਮੀਮਿਲਾਏਮਨੁ ਧੰਚਮੀ
ਪੁਦੈਧਾਨੁ ਧੰਚਾਕਾਨਾਏਭਉ
ਅਧੇਕਾਤਾਅਧੇਏਉ ਅਗਮੀਗ
ਮੁਜੈਦਿਚਧਜਾਏ ਬਧੈਨਉਗੁ
ਧੀਮਾਇਅਏ ਸਤਿਸਤਾਈਧਚਉ
ਦਧਚੀ ਤਕੈਅਯੈਬਕੈਦਅਯੈ
ਅਠਅਠਾਧਬਾਧਵੀਸ ਅਯੈਕਾ
ਛਾਧਬਕੈਧਵੀਸ ਉਚੀਨਦੀਸੁਛੀ
ਧੀ ਨਨਕਕਉਦਸੀਸੀ ੧
ਸਉਦਸੀਜਕਉਦਸੁ ਗੁਰੀਕੀਧ
ਗੁਰਅੰਦੀਦਸੁ ਅਧੀਨੀਸੀਧ

ਜੋਗੀਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਨਾਮ ਅੰਗੁਲਿ
 ਪਾਸੁ ਜਿਤੁ ਘਟਦੁ ਤੀਰੰਦਰ ਘਟੁ
 ਮੰਤ੍ਰਿਨੀ ਨਨਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੀਸੀ
 ੨ ਗਾਨੁ ਬਕਗੁਲੈ ਮਨੁ ਸਭੁ ਭੁਭੈ
 ਮਨੁ ਦਸੰਚ ਕਾ ਭੁਭੈ ਮਨਮਾ
 ਕਓ ਧੈਰੰਗ ਤੀਰੰਦਰ ਸੈਰੈ ਸੈਰ
 ਜਿਨੀ ਏਹੁ ਮੈਧੁ ਮਨੈ ਕੀਐ ਨਨਕ
 ਕੈ ਓਹੁ ਸੀਸੀ ੩ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰ
 ਅਰਸਰਾਟ ਤੇ ਕੇ ਬਨਾ ਜਾਵੈ
 ਪਾਟ ਅਓ ਘਟ ਘਾਟੀ ਬਖਸੈ ਭੈ
 ਐਸਾ ਮਾਗੁ ਗੁਰੀ ਦਖੀ ੪ ਦਫੀਸ
 ਖਨਿ ਸਭ ਜਿਧੀ ਅੰਗੁਲਿ ੫ ਅਰਸਰਾਟ

ਅੰਯੋਕਣੀ ਨਨਕਕੋਛੁਦਸੀਸਈ ੫
 ਪ੍ਰਕਾਸੇਪੁਸਕਰਓਗਓਦੁਕੈ ਦੁਤੀਅਦ
 ਅਲਕਓਇਸਦੈਯੋ ਦਬਲਰੋਜਓ
 ਪਛਮਜਾਣੀ ਤਾਅਓਫਟਪਟਲਕੀਸੀਸਈ
 ਪਾਣੀ ਪਛਮਰੋਜੋਚਰੈਸੁਮੈ ਅਦੈ
 ਪ੍ਰਦਬਲਕੋਰੋ ਸਥਿਤਪੁਸਿਅਓਯੋ
 ਕਓਯੋ ਤਿਥੈਪਾਸਕੁਮਕਾਸਦੁ
 ਜਿਨਿਪੀਗਤਨਾਮਾਯਾਈ ਨਨਕ
 ਕੋਛੁਦਸੀਸਈ ੫ ਕਛਸੁਗਾਨੰਤਰੀ
 ਕਾਰਓ ਤਿਸਨਓਅੰਨੀਸਿਸਦਮ
 ਨਵੈਸਓ ਏਛਸੁਗਾਯੁਕਓ
 ਅੰਨੀਸਿਕੁਏਦਮਜਲਦਓ ਕੋ
 ਥੈਸੰਤਰਪਾਲੀਯਓ ਜਿਸਿਗਾਕੋਮ

ਰਾਗੁਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਭੈ ਭਉ ਸੀ ਸੋਈ
 ੬ ਗੁਰਮਤਿ ਗਤੀ ਚੀ ਕਾ ਜਤੀ
 ਪਿਰਦੇ ਕਾ ਮੁਕਤਾ ਮੁਕਤਾ ਸਤੀ ਇਸ
 ਏਦਿ ਆਯੁ ਕੀ ਦੇਵੈ ਦੁਰੁ ਜੋਧਾ ਏਦਿ
 ਤੀਰਥ ਆਗਾਹੁ ਦਰਸਾਇ ਦਰਾ
 ਸੁਫਲ ਭਉਤਾ ਨਾਨਕ ਕੋ ਭੈ ਸੋਈ ਅਭਿ
 ਯੁਤਾ ੭ ਚੰਚਲ ਚਾਹੁ ਨ ਜਾਇ ਤਮ ਸੋ
 ਜੁਏ ਜਾਇ ਨ ਖੋਲੈ ਧਰਮੈ ਅੰਗੀ ਚੰਗੀ ਚ
 ਤਨ ਯੋਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਆਗਾਹੁ ਭਉ
 ਪ੍ਰਧਾਨੀ ਜਾਇ ਨ ਕੀਜੈ ਕਥਾ ਏਛਾ ਸਭਿ
 ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
 ਨਾਨਕ ਕੋ ਭੈ ਸੋਈ ਅਭਿ ਯੁਤਾ ੮ ਅਸੁ
 ਨ ਦੀਓ ਭਉ ਤੀਰਥ ਅੰਗੀ ਜਿਸ ਸਦਾ ਸੰਧੀ

ਸਰੈ ਕਦਾਉ ਭਯੋਟੇ ਪਯੋਟੇ ਪਥਲ
 ਹਿਉ ਨਿਦਰੇ ਅਦਾਗ ਭਲ ਮਨ ਪਥਲ ਕਰ
 ਰਾਖੈ ਬੰਧ ਯੋਧੇ ਤ੍ਰਿਖੀ ਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ
 ਅਪੁਲੈ ਥਾ ਸਾਹਿਤ ਰਾਖੈ ਦੁਤ ਨਾਨਕ ਦੇ
 ਸੋਈ ਅਭਿਯੁਤਾ ੨ ਗਾਨੰਤੀ ਕਰ ਭੰਭੰ
 ਭੰਭੰਦੇ ਅੰਧੀ ਸਿਸੂ ਗੰਗੀ ਯਾਦੈ
 ਪ੍ਰਚੰਦ ਹਿਤ ਏਹੀ ਘਰਿ ਅਏ ਹਿਉ ਬਿਧਿ
 ਜੋਗ ਕਮਾਵਤ ਜਾਗੀ ਅਗੋ ਅੰਧ ਬੁਨਾਹ
 ਹਿਉ ਅੰਧੀ ਸੰਜਮ ਮੈ ਨ ਥਿਨ ਸੈ ਸੁਤਾ
 ਨਾਨਕ ਦੇ ਸੋਈ ਅਭਿਯੁਤਾ ੧੦ ਅਸਦ
 ਸਾਧਿ ਸਿਰਾ ਲੁਥੈ ਪੰਜਤਤੀ ਗੁਰਗੀ
 ਗਏ ਬੋਲੀ ਸਿਦ੍ਹਾ ਅਯੁ ਅਧਰੀ
 ਸਾਧਕੀ ਧੰਤੀ ਸਦਾ ਦੀ ਰਾਗੀ ਜਗੁ ਸਦ

ਸੰਚਮੁਸੁਤਿਬਖਲ ਨਾਨਕਕਉਜੋਗਕੇ
 ਲਖਲ ੧੧ ਜਾਂਬੋਲੈਤਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
 ਨੀ ਅੰਤਨੀਸਮਝੈਜੋਗਾਇਆਨੀ ਸੁੰਨੇ
 ਮੰਤਰਮਾਛੀਠੀਧਰੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕਦੇ
 ਨਮੋ ਏਛਥਿਧਿਸੇਦਗੁਰਕੀਸੇਦਾ
 ਤਾਰਥੰਦੀਸਮਾਯੇਦੇਦਾ ਜਿਤਥਾ
 ਭੇਦਨਦੇਈਚਖਲ ਨਾਨਕਕਉਜੋਗ
 ਕੇਲਖਲ ੧੨ ਤਮਸੁਤਿਸਤਾਨੀ
 ਨਿਦੈਯੋ ਧੰਚਅਗਨਿਘਟਿਭੀਤੀਜੋਗੇ
 ਅੰਤਨੀਸਮਝੈਗਨੀਮਚਕਾਏ ਸਾਧਿ
 ਓਧਜੈਦੁਸਮਤਿਜਾਏ ਸਾਧਿਨਿਦਕੈ
 ਦੁਧੈਚੋ ਗੁਰਬਿਨੁਮੰਤਨਜਪੀਐ
 ਭਾ ਓਤਮੁਭਾਯੀਜਿਨਕੀਜਕਲੀ

ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖ ਲ ੧੩ ਧੰਨ
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀ ਗਏ ਜਿਹ ਭਾਖੁ ਮੁਖ
 ਅਸੁਨੁ ਰਖੈ ਕਟ ਕਟੰਗੀ ਤਤਕਾਲ
 ਤਾ ਗਾਨ ਮਨੁ ਮਾਇ ਗਏ ਚੇਤਾ ਸੁਖ
 ਜਿਥੇ ਅਲਖੁ ਸੁਭਾਗੁ ਹੈ ਜੀਉ ਭਿਖੇ
 ਲੀਮ ਜਨੁ ਕਰੈ ਧੰਨ ਸਤ ਨਾਨਕੁ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖ ਲ
 ੧੪ ਧੁਮਕਿ ਚੜ੍ਹੈ ਧਰਮੀ ਕਉ ਅਵੈ
 ਮਿਦਸੀ ਸਦੈ ਗ੍ਰਿਹ ਤੀ ਮੁਖ ਦੇ ਭਟ
 ਧਾਟ ਲੀਯੈ ਚੀਧੈ ਦਾਟ ਤਥਾ ਜਾਏ
 ਅਭਿਧਾਟ ਧਾਟ ਨਭਿੰਨ ਦੇਖੈ ਧੁਮਕ
 ਧਰਮ ਮਉਤੁ ਦੁਖ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਕਹੈ
 ਕੇ ਲਖ ਲ ੧੫ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਨੁ ਭੰਡੁ ਸੁਖ
 ਤਿਧੈ ਦੁਖੁ ਧਾਣੀ ਯੈ ਸਚ ਸਮੀਪੁ

ਸੁਧੁ ਜੁਗਤਿ ਜਤਨੁ ਕੀ ਸਫਾ ਜਜਮਾ
 ਦੇ ਜੁਗਤਿ ਦੇ ਫੁਲੀ ਦੇ ਕੀ ਦੇ ਜਾ ਦੇ
 ਗਾਤੁ ਮਧਾਲਾ ਨੇੜ ਨਾਉ ਮਿਲਿਖਿ
 ਧੰਨ ਧੀਯੈ ਕੇ ਦੁਨਾਉ ਮੀਲਿਖਿ
 ਰਿਲੇ ਅਜਾਮਧੁਲ ਨਾਨਕ ਕੋ ਫਿਰ
 ਕੇ ਭਯਾਨ ੧੬ ਅਰਚੈ ਕੈ ਧੀਯੈ
 ਓਦਸੁ ਧੁਰ ਕੈ ਧੀਯੈ ਕੋ ਨਿਦਸੁ
 ਓਦ੍ਰ ਕੈ ਸਥਾ ਓਖਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਾਮੀ ਨਾਨਕ
 ਕੋ ਓਖਿਲਾ ੧੭ ਸ੍ਰੀਯੈ
 ਜੋਥ ਅਮੀਤ ਅਦੈ ਸਿਵ ਕੈ ਅਗੈ
 ਸਕਤਿ ਨਿਦਾਏ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕੇ
 ਕਰਮ ਕੈ ਅਜਾਮਧੁਲ ਅਗੈ
 ਰਜੈ ਐਸਾ ਦੁਖਾ ਓਖਿਲਾ
 ਜਿਤੁ ਧੀਯੈ ਤੋ ਜਾ ਓਖਿਲਾ

ਤਾਮਸੁਤਿਸਨਾਸਗਾਧੀਤਾਗੀ ਨਨਕ
ਕੋਏਸੇਥੈਗੀ ੧੮ ਇਤਾਓਸਤ
ਧੀਫਦ ਤਤਨਮਾਧੁਮੀਧੀ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੀ

ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ
ਕਦਲਗੁਰਕਦਲਚੇਯਾ ਕਦਲਗੁਰ
ਕਦਲਮੇਯਾ ਕਦਲਦਸਤੁਯੇਯੇ
ਏਕੇਯਾ ਸਤਿਨਾਮੁਕੀਸਤਿਕੀਕੀਕੀ
ਕੀਯੇ ਕਿਤਸਥੀਦਤਾਧੀਧੀਜੀਯੇ
੧ ਸਥਦਗੁਰਮੁਖੀਤਚੇਯਾ ਮਨੁ
ਮੁਧੁਕਦਲਮੇਯਾ ਤਤੁਦਸਤੁਯੇ
ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੀ ਸਤਿਨਾਮੁਕੀ
ਕੀਕੀਕੀਕੀਯੇ ਇਤਸਥੀਦਤਾਧੀ
ਧੀਯੇ ੨ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖੀ

ਨਗੀਕਵਦੁਸੁਭਤਾਨੁ ਕਵਦੁਲਕੇ
 ਦਸੀਧ੍ਯਾਨ ਕਵਦੁਸੋਜਾਕਵਦੁ
 ਸੋਮਤਾ ਦੇਹੇਖੰਬਜਨਗੀਕੀਅ
 ਥਾਤਾ ੩ ਹੁਸਾਣੀਕੀਅਤਾਗੀ
 ਨਉਸੁਭਤਾਨੁ ਪੰਚਲੋਕਥਸਾਧਿ
 ਪ੍ਰਯਾਨ ਮਨੁਹਾਜਾਧਰਿਲਾਮਤਾ
 ਯੇਹੇਹੁਸਾਣੀਨਗੀਕੀਅਥਾਤਾ
 ੪ ਰੇਖੰਬਜਕਵਦਸਦਮਨੁ
 ਕਵਦਸਦਾਧਦਲਾ ਧਦਲਾਧਿ
 ਘਇਤੀਲਥਜਾਧੇਪੰਚਕਥਦਲਾਹੁ
 ੫ ਭੁੰਚੈਅਹੁ ਦੇਹੇਖੰਬਜਸਥ
 ਦਕਾਦੀਚਾਹੁ ੫ ਹੁਸਾਣੀਧਿਧੈਥ
 ਸਦਮਨੁਅਨਾਰਿਥਸਦਾਧਦਲਾ
 ਧਦਲਾਧਿਘਇਤੀਲਥਜਾਧੇਪੰਚਕ

ਤਤੁਗੁਰੁ ਅਗਨਿ ਭੁੰਦੈ ਅਛੁ ਲੇਖੇਗੁ
 ਸਾਧੀ ਸਥਾ ਦਿਕਾ ਵੀਚਰੁ ੬ ਮੇਖੰਬ
 ਜ ਕਦਲ ਮੁਖਿ ਆਵਲਾ ਕਦਲ ਮੁਖਿ
 ਜਾਵਲਾ ਕਦਲ ਮੈ ਨਾ ਜੀ ਕਦਲ ਮੈ ਸੰਧੀ
 ਸਾਸੁ ਯੇਗੁ ਗੁਨਿ ਚਧਵਲਾ ਕਦਲੁ
 ਮਜੀ ਕਦਲ ਦੁਆਰੁ ਦੇਖੇ ਮੇਖੰਬ ਜਸ
 ਬਦਕਾ ਵੀਚਰੁ ੭ ਗੁਸਾਧੀ ਓਤੀ
 ਮੁਖਿ ਆਵਲਾ ਦਖਲ ਮੁਖੀ ਜਾਵਲਾ
 ਨਿਸੈ ਨਾ ਜੀ ਸਯਾ ਡਸੈ ਸੰਧੀ ਸਾਸੁ ਯੇਗੁ
 ਨਿਚਧਵਲਾ ਅਸਤੁ ਮਜੀ ਅਚਿੰਤੁ
 ਦੁਆਰੁ ਲੇਖੇਗੁ ਸਾਧੀ ਸਥਾ ਦਿਕਾ ਵੀ
 ਚਰੁ ੮ ਮੇਖੰਬ ਜ ਕਿਤ ਪ੍ਰਚੈ ਯਾਹੇ
 ਥੰਧੁ ਕਿਤ ਪ੍ਰਚੈ ਯਜੈ ਨ ਕੰਧੁ ਕਿਤ ਪ੍ਰ
 ਚੈ ਸਾਧੀ ਅਗਰੁ ਟੈ ਕਿਤ ਪ੍ਰਚੈ ਮਾਧੀ

ਮੱਛੂਟੈ ੯ ਗੁਸਾਈ ਮਨੁ ਪ੍ਰਚੈ ਤਾਨਾ
 ਗੈਬੰਧੁ ਧਵਲ ਪ੍ਰਚੈ ਪਵੈ ਨ ਕੰਧੁ
 ਗਿਅਨੁ ਪ੍ਰਚੈ ਸਸੀ ਅਰੁ ਛੂਟੈ ਗੁਪ੍ਰਚੈ
 ਮਾਇਆ ਮੱਛੂਟੈ ੧੦ ਗੈਬੰਧੁ ਜਾ
 ਦੇਸੁ ਤਾਗੁ ਕਰਿ ਅੰਦੇਸੁ ਅੰਦੇਸਕਾ
 ਕਵਲ ਓਪਦੇਸੁ ਗਿਅਨਕਾ ਗੁਸੁ
 ਤੇਖੁ ਗੁਸਰਲਾਨਾ ਗੈਸੇਖਦੈ ਮੁਖੁ
 ੧੧ ਗੁਸਾਈ ਅੰਦੇਸੁ ਤਾਗੁ ਕਰਿ
 ਅੰਦੇਸੁ ਅੰਦੇਸਕਾ ਅਨੁਪਦੇਸੁ
 ਮਨਕਾ ਨਿਰੰਤਰੀ ਦੇਸੁ ਗਿਅਨਕਾ
 ਗੁਸੁ ਰੇਖੁ ਗੁਸਰਲਾਨਾ ਗੈਸੇਖਦੈ
 ਮੁਖੁ ੧੨ ੧ ਸੰਧੂ ਗਲਪੈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ੨੨

ਗੁਰਗੁਰਮੁਖੀ ਮ: ੨ ਅਨੰਦੁ

ਅਨੰਦੁ ਭੀ ਭੀ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤੁ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਪਾਏ ਭੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਰੀ ਮਨੀ ਵਜੀ

ਭੀ ਅਧਿਆਤਮੀ ਭੀ ਗੁਰਤਪਦਾ ਭੀ ਭੀ

ਸਬਦ ਗਾਵੀ ਭੀ ਭੀ ਸਬਦੇ ਤੇ ਗਾ

ਦੁਹਰੀ ਕੇਰੀ ਮਨੀ ਮਨੀ ਸਾਧੀ ਭੀ

ਕੈਨਾਨ ਕੁ ਅਨੰਦੁ ਭੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਧਾ

ਭੀ ੧ ਏ ਮਨ ਮੇਰੀ ਭੀ ਤੂੰ ਸਦਾ ਗੁਰੂ

ਨਾਲੇ ਫੀਨਾ ਲਿਖਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਸਰ

ਦਿਸਾ ਲਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਭੀ ਕੇਰੇ ਤੇ ਗਾ

ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਮਾ

ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਿ ਮਨ ਭੀ ਦਿਸਾ ਕੇਰੇ

੩

ਨਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧੁਨੀ ਨਾਲੇ २
 ਸਚੇ ਸਾਧਿਕ ਕੇ ਅਨਾਧਿਕਾਰੀ ਤੇ ॥ ਘਰੀ
 ਤੇਰੇ ਸਭ ਕੇ ਢੁਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਧਿਸੁ ਧਾਵ
 ਏ ਸਦਾ ਸਫਲ ਸਯਾਹਿ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ
 ਮਨਿ ਵਸਾਇਏ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵ
 ਸਿ ਅਵਾਜੇ ਸਥਾਈ ਨੇ ਕੈਨਾਨੁ
 ਸਚੇ ਸਾਧਿਕ ਕੇ ਅਨਾਧਿਕਾਰੀ ਤੇ ३
 ਸਚ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੁ ਸਚ ਨਾਮੁ
 ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਨਿ ਰੁਖਾ ਸਰਿ ਹਵਾਈ
 ਅੰ ਕੀ ਸਾਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਅਧਾਰੁ ਵਸੈ
 ਅੰ ਜੀਨੀ ਹੁਦਾ ਸਰਿ ਪੁਜਾਈ ਅੰ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਰਤਨੁ

ਿਦਰੁ ਭੀਜਾ ਸਦੀਤਾ ਭੀਏ ਦਸਿਅ
 ਈਅ ਕੈਤਨ ਕੁਸੁਨੁ ਸੰਤੁ
 ਸਬਦਿਧਾਨੁ ਧਿਆਨੁ ੫ ਦੋਹਰੇ
 ਰਸਬਦਿਤੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੈ ਧਿਆਨੁ ਸਭੈ ਸਬਦ
 ਦੋਹਰੇ ਕਯੋ ਜਤੁ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੰਦੁ
 ਤੁਧੁ ਵੀਸਰੀ ਤੇ ਕਾਏ ਕੰਟਕੁ ਮੀਅ
 ਧਿਆਨੁ ਕਰਮ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੁ ਜੀਨ ਕਰਮਿ ਨੀਮ
 ਧਿਆਨੁ ਕੈਤਨ ਕੁਸੁਨੁ ਸੰਤੁ
 ਤਿਤੁ ਧਿਆਨੁ ਅਨਭਦਰੇ ੫ ਸਾਚੀ ਲੇਖੇ
 ਬਿਨੁ ਦੇ ਧਿਆਨੁ ਮਾਲੀ ਦੇ ਧਿਆਨੁ ਮਾਲੀ
 ਦੇ ਬਾਝੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਮ ਦੇ ਧਿਆਨੁ ਕਰਮ ਤੁਧੁ
 ਬਾਝੁ ਸਮਝ ਕੀਨਾ ਧਿਆਨੁ ਕਰਮ ਬਨਾ
 ਮੀਅ ਧਿਆਨੁ ਕਰਮ ਧਿਆਨੁ ਸਬਦਿਧਾਨੁ

ਸੰਵਗੀਆ ਕੈਨਾਨਕੀਯਦੈਬਾਭੁ
 ਰਿਆਕਰੇਦੇਚਾਗੀਆ ੬ ਅਨੰਦੁਆ
 ਨੰਦਸਭੁਕਕਏਅਨੰਦਗੁਰੁਤੇਜਾਇਆ
 ਜੀਲਾਅਨੰਦਸਦਾਗੁਰੁਤੇਕਪਕੋ
 ਪਿਆਗੀਆ ਕੀਕਿਆਕੀਕੀਕੀਕੀ
 ਕਾਟੇਗੀਆਨਾਅੰਨੁਸਾਗੀਆ ਅੰਦ
 ਕੁੰਜਨਕਾਮਪੁਰੁਟੀਤਨਕਾਸਬਦੁ
 ਸਚੈਸਵਗੀਆ ਕੈਨਾਨਕਾਅਨੰਦਗੁ
 ਰੁਤੇਜੀਲਾਆ ੭ ਬਾਬੀਜਸੁਤੁੰਦੇ
 ਪਿਸਲੀਜਨੁਪਾਵੈ ਪਾਵੈਤਸਾਜਨੁਦੀਪੁ
 ਜਿਸਨੋਪੀਕਿਆਕੀਕੀਕੀਕੀਆ
 ਪੁਕੀਕੀਮੁਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀ
 ਨੀਮਲੀਸਵਗੀਆ ਗੁਪਸੰਦੀਮੁ

ਕੈਨਾਨਕੀ
 ੬੫੫੫੫੫

ਗ੍ਰੰਥ ਅੰਗ ਸਾਧੂ ਜਿਨ ਕਾ ਲਾਭਾ ਦਾਏ
 ਕੈਨਾਨ ਕੁਜਿ ਸੁਦੇਹਿ ਥੀ ਅੰਗ ਸਾਧੂ
 ਧਾਏ ੨ ਅਵਤੁਸੰਤਾਪਿ ਅੰਗ ਅੰਗ
 ਬਕੀ ਕਰਕ ਭਾਲੀ ਕਰਕ ਭਾਲੀ ਅਕ
 ਬਕੇ ਗੀ ਕਰਕੁ ਅੰਗ ਧਾਈਐ ਤੁਮ੍ਹਰੁ
 ਧਨੁ ਸਭੁ ਸੰਭਾਲਿ ਗੁਰ ਕਰਕੁ ਕੰਮ ਨਿਯੋਗਿ
 ਐ ਧੁਰ ਮੁਸਨਿ ਧੁਰੁ ਕੇ ਗਾਵਤੁ ਸਚੀ
 ਥਾਲੀ ਕੈਨਾਨ ਕੁਸੁਲਾ ਧੁਸੰਤੁ ਕਰਕੁ
 ਅਕ ਬਕ ਭਾਲੀ ੧ ਧੁਮਨ ਚੰਚਲਾ
 ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਧਾਈਐ ਚਤੁਰਾਈ
 ਨ ਧਾਈਐ ਅੰਗ ਕੈਨੈ ਸੁਹਿ ਮਨ ਮੰਗਿਐ
 ਏਹ ਮਾਏ ਅੰਗ ਭਾਲੀ ਜਿਨ ਏਹੁ ਕੰਮ
 ਭੁਲਾਈਐ ਮਾਏ ਅੰਗ ਭਾਲੀ ਭੁਲਾਈਐ

ਜਿਨਿਗਾ ਧਾਇਆ ਕੁਥਾਈਕੀਤੀਤਸੇ
ਕੁਥੀਕੀਤੀਤਸੇ ਜਿਨਿਮੇਮਿਥਾਯੀਆ ਕੋਏ
ਨਨਕੁਮਨਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈਕਿਨੇਧਾਇਆ

੧੦ ਏਮਨਧਾਇਆਤੁੰਸਦਾਸਚੁਸਮਾ
ਯੇ ਏਕੁਟੰਬੁਤੁੰਸਦੇਕਦਾਚਲੇਨਾਏ
ਤੋਨਾਲੇ ਸਾਖਤੋਚਲੇਨਾਏਇਸੁਨਾ
ਯਿਕਿਉਚੰਡਲਾਈਐ ਐਸਾਕੰਮੁਮੁਲੇ
ਨਕੀਚੈਜਿਤੁਤੀਤਪਚੰਤਈਐ ਸਭਿਕੁ
ਕਾਉਪਦੇਸੁਇਤੁੰਫਦੇਤੋਨਾਲੇ ਕੋਏ
ਨਨਕੁਮਨਧਾਇਆਤੁੰਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ

੧੧ ਅਗਮਅਚਾਰਾਤੇਅੰਤੁਨਧਾਇਆ
ਅੰਤੁਨਧਾਇਆਕਿਨੇਤੇਅਧੁਲਾਅਧੁ
ਤੁੰਜਾਲੇ ਜੀਅਜੰਤਸਭਯੇਲੁਤੇਅੰਤੁ

ਕੋ ਅਧਿਕਾਰਾਦੇ ਅਧਿਕਾਰਦੇਖਾਇ
ਸਭਤੁੰਦੈ ਜਿਨ ਜਗਤੁ ਭਯਾਇਆ ਕੋਇ
ਨਨਕਤੁੰ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਪੈਤੇ ਸਾ ਅੰਤੁ ਨ ਧਰੀਆ

੧੨ ਸੁਰੀਨਗੁਮੁਸੀਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜ
ਦੇਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੇ ਧਾਇਓ ॥ ਧਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਗੁਰੇ ਧਾਇਓ ॥ ਕੀਨੀ ਸਭ ਮਾਨਿ ਵਸਾਇਓ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਾਧਿ ਤੁਧੁ ਭੁਝਾਇ ॥ ਭੁਝਿ ਦੇਖਿ ਧਾ
ਸਾਇਓ ॥ ਲਭੁ ਲਭੁ ਅੰਦਰੁ ਰੁਚੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਗੁ ਭਾਇਓ ॥ ਕੈਨ ਕਰੁ ਜਾਨ
ਨਹਿ ਅਧਿਕੁ ਠਾਨਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੇ ਧਾ
ਇਓ ॥ ੧੩ ਭਗਤ ਕੀਚੰਦ ਸਿੰਘ
ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਭਗਤ ਭਵੇ ॥ ਸਿਖ ਮਾਸ
ਸਿੰਘ ਚੰਦ ॥ ਲਭੁ ਲਭੁ ਅੰਦਰੁ ਰੁਚੁ ॥

ਤਿਸਨਾ ਬੁਤੁ ਨ ਭੀਖਿਯਾ ॥ ਧੰਨ ਅਭ
ਤਿਖੀ ਵਾਧੁ ਸਿਰਿ ਏਤੁ ਮਾਗਿ ਜਾਣਾ ॥
ਗੁਰੂ ਸਾਂਚੀ ਜਿਨੀ ਅਧੁ ਤਜਿ ਮਾਧੀ ॥
ਵਸਨਾ ਸਮਾਈ ॥ ਕੈਨਾਨ ਕਚਾ ਯਗ
ਤਾਜੁ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ
ਤੁੰਚ ਯਾਹੀ ਤਿਵੈ ਚਾਯਾ ॥ ਸੁਖ ਮੀਧੁ
ਕਿ ਅਜਾਣਾ ਯਾਹੁ ਤੇ ॥ ਜਿਵੈ ਤੁੰਚ ਯਾ
ਯਾਹੀ ਤਿਵੈ ਚਾਯਾ ॥ ਜਿਸਿ ਮਾਗਿ ਧਾ
ਵੇ ॥ ਕੀ ਕਥਾ ਜਿਨਾਨੀ ਮਾਧੀ ॥ ਯੇਸੇ
ਯੀਯੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵੇ ॥ ਜਿਸਨ ਕੁ
ਕਥਾ ਸੁਣੀਯੀ ॥ ਅਧੁ ਯੀ ਸੁਗੁਣ ਅਭੈ
ਸੁਖ ਧਵੇ ॥ ਕੈਨਾਨ ਕਚਾ ਸਚੈ ਸਭਿ
ਜਿਵੈ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਾਯਾ ॥ ੧੫ ॥

ਏਹੁ ਸੁਫਲ ਮਥਦੁ ਸੁਫਲ ਮਥਦੁ ਸੁਫਲ
 ਮਥ ਮੋਹਿ ਲਾਸਿ ਤਿਹੁ ਸੁਫਲ ਏਹੁ
 ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਨਿ ਦੀਸਤੀ ਜਨਿ ਧੁਰਾਤੀ
 ਧਿਅ ਅਧਿਐ ॥ ਏਹਿ ਕੀਰਤੀ ਧਿਅ
 ਏਹਿ ਕੀਰਤੀ ਗਲ ਗਲ ਧਿਨੈ ਨ ਧਿਐ
 ॥ ਵੈਨਾਨੁ ਮਥਦੁ ਮੋਹਿ ਲਾਸਿ
 ਧੁਰਾਤੀ ॥ ੧੬ ॥ ਧਿਦੁ ਤੁਧਿਐ
 ਸੇਜਨੀ ਜਨੀ ਧਿਐ ਅਧਿਐ ॥
 ਧਿਦੁ ਮਾਤਾ ਧਿਰਾ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ
 ਸਿਧਿ ਧਿਦੁ ਸੰਗਤਿ ਸਥਾਈ ॥
 ਵਡੇ ਧਿਦੁ ਸੁਫਲ ਧਿਦੁ ਸੇਧਿ
 ਤਿਨੀ ਧਿਮੁ ਧਿਐ ਧਿਐ ਅਧਿਐ ॥

ਤਿਧਿਐ ਏਹੁ ਧਿਐ
 ਤਿਧਿਐ ਧਿਐ ਤਿਧਿਐ
 ਏਹੁ ॥

ਮਥਿਐ ਏਹੁ ਕੰਨਾਨੁ
 ਸੇਧਿ ਤਿਨੀ

੧੬ ਕਰਮੀਸਤੁਨੁਤੁਧਜੇਇਲੁ
 ਸਤਜੇਸਤਸਾਨਜਾਇ ਤਦਜਾਇਸਤ
 ਸਾਭਿਤੈਸੰਜਮਿਏਕਰਮਕਰਮਾਇ
 ਸਤਸੈਜੀਓਮਯੀਲੁਏਕਿਤੁਸੰਜ
 ਮਿਧੋਰਾਜਾਇ ਮੰਨੁਧੇਦੁਸਬਦਿ
 ਲਾਗਾਦੁਧੀਸਿਓਰੁਧੀਚਤੁਲਾਇ
 ਵੈਨਾਨਕੁਗੁਰੂਧੰਸਾਦੀਸਤੁਨੁਤੁਧਜੇ
 ਇਸਤਸਾਨਿਦਜਾਇ ੧੮ ਜੀਅਧਮੈ
 ਲੇਖਾਦੁਧੀਨਾਮਯੀਤਨੀਚਨਮੁਤੁ
 ਐਤਨੀਅ ਏਤਨੀਸਨਾਦਨਾਗੋਲ
 ਗਾਮਾਨਮਨੁਦਿਸਾਜੀਅ ਦੇਦਮਿ
 ਨਮੁਕਿਤਮੁਸਾਦਿਨਾਪੀਫਰਮੀਚਿਓ

ਸੀਤਾਗੋਲ
 ਬਾਤੁਕੀਮੁਤੁ

ਤੀਯਾ ॥ ਕੈਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚ ਤੀਜ
 ਆਰੁ ਤੇਯਾ ਗੋਤੀ ਜਿਨ ਮੁਖੁ ਤੇਯਾ
 ॥ ੧੯ ॥ ਜੀਅ ਧਨਿ ਮਾਯਾ ਬਧਾ
 ਨਿਗਮਾ ਬਧਾ ਤਨਿ ਮਾਯਾ ਜੀਅ
 ਧਨਿ ਮਾਯਾ ਸੀਤਾ ਰਤੇ ਕਰਾਣੀ ਕਮਾਣੀ
 ਕੁੜਕੀ ਸੀਤਾ ਪਦੁ ਚੈਨ ਧੀ ਮਨ ਸਮਾਚਿ
 ਸਮਾਣੀ ਜਨ ਮੁਕਤੁ ਜਿਨੀ ਖਿਏ
 ਆਰੁ ਲੇਸੇ ਦਲਾਜਾ ਕੈ ਕੈਨਾਨਕੁ ਜਿਨ
 ਨਮੰਤੁ ਮੇਲਾ ਮਾਯਾ ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਰਾਖੇ
 ੨੦ ਜੇਕੋ ਸਿਖੁ ਸੁਖੁ ਸੇਠੀ ਸਨਮਾਏ
 ਦੇ ਭਵੈ ਤਸਨਾਮੁ ਸਿਖ ਕੋਈ ਜੀਅ ਧਨ
 ਰੇ ਰਾਖਾ ॥ ਹੁਇ ਚਰਨ ਧਿਰੇ ਸੇਧਾ

ਅੰਤਰ ਅਤਮ ਸਾਧਨੇ ਅਧੁਕ ਮਿ
ਸਦਾ ਯੋਧੇ ਦੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਦੁ ਨ ਜਾ
ਲੈ ਕੇ ਵੈ ਨਾਨਕ ਸੁਲਾਹ ਸੰਤੁ ਮੇ
ਸਿਖੁ ਸਨ ਮੁਖੁ ਭਯੋ ੨੧ ਜੋ ਕੇ ਭਾ
ਤੇ ਦੇ ਮੁਖੁ ਦੇ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੇ ਯੁਕ
ਭਵਿ ਵੇਰੀ ਅਜਾਣੇ ਅਨੇਕ ਜੁਟੀ
ਬਲੀ ਮਾਏ ਦਿਲੁ ਸਭਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ
ਏ ਏਕੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਯੋਗੀ ਚਾਹੀ
ਸਭਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਵੈ ਨਾਨਕ
ਦੀ ਚੰਗੇ ਦੇ ਬਹੁ ਦਿਲੁ ਸਭਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਏ ੨੨ ਅਦੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭਿ ਗੁਰੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਾਢੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਵਾਈਤ
 ਗਾਢੁ ਗੁਰੇਗੀ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ
 ਜਿਨ ਕਉ ਨਦੀ ਕਾ ਮੁਖ ਫੈਲੇ ਭੈਰਵ
 ਸਮਾਣੀ ਧੰਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਦਾ ਗੁਰੂ ਮੰਗ
 ਜਧਿ ਦਸ ਗੰਧਾਰੀ ਵਡੈ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
 ਗਾਢੁ ਭੈਰਵ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ੨੩
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਭੈਰਵ ਬਾਣੀ ਕੁ
 ਯੀ ਵਾਈਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੀ
 ਕਚੀ ਬਾਣੀ ਵਡੈ ਕਚੇ ਸੁਲਏ ਕਚੇ
 ਕਚੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭੀ ਭੀ ਮਿਤਰ
 ਮੇਲਿ ਸਨਾ ਕਹਿ ਭੀ ਕਿਉ ਨ ਜਾਈ
 ਸਿਰੁ ਸਿਰੁ ਭੀ ਭੀ ਲੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਭੋਲਾ ਸਿਧਾਏ ਗਵਾਲੀ ਕੈਨਾਨਕ
ਸਿਧੁ ਬਾਛੁ ਭੋਲਾ ਚੀਧਾਲੀ ੨੪

ਗੁਰਮਤਿ ਦਰਤਨੁ ਭੋਲੀ ਜੀਤ ਜਤਨੁ
ਸਬਦੁ ਗਤਨੁ ਜਤਨੁ ਮਨੁ ਲਾਗੇ
ਭੋਲਾ ਸਮਝੈ ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮੇਲ
ਅਸਚੈ ਲਾਗੇ ਅਭਾਉ ਅਧੇ ਭੋਲਾ
ਗਤਨੁ ਅਧੀ ਜਸਨੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ

ਕੈਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਗਤਨੁ ਭੋਲੀ ਜੀਤ
ਜਤਨੁ ੨੫ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਅਧਿ
ਭੋਲੀ ਭੋਲਾ ਗਤਨੁ ਅਧਿ ਭੋਲਾ ਸੁਦਾਨੁ

ਭੋਲਾ ਸੁਦਾਨੁ ਅਧਿ ਦੇਖੈ ਗੁਰਮਤਿ
ਸੋਭਾ ੨੬ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨੁ ਭੋਲੀ ਮੁਕਤਿ ਸਬ

ਦਮੰਨਿਵਸਏ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੇ
 ਅਧਿਕਾਰੇ ਸੁਭਵੇਏ ਕਸੀਮਠਿਲਿਵਲਏ
 ਕੋਟਨਨਕੁਅਧਿਕਾਰਾ ਅਧਿਕੁਸੁਖੁ
 ਏ ੨੬ ਸਿੰਗੀਤਿਸਾਸਕਧੁੰਨਪਧੁਵੀਚ
 ਰਦੇਤਤੈਸਾਨਜਾਣੀ ਤਤੈਸਾਨਜਾਣੀਗੁਰੁਬਾਝੁ
 ਤਿਧੀਧੁਲੀਸੰਸਾਰੁਕ੍ਰਿਸਤਾਸੁਤਿਅ ਤਤੈਸਾਨ
 ਗੋਲੀਵਡਲੀ ਗੁਰੁਕਿਥਾਤੇਸੇਜਨਜਾਣੇ
 ਜਿਨਧੀਮਸੇਵਸੇਏ ਅਥਾਧੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਥਾਧੀ ਕੋਟਨਨਕੁਸੇਤਤੁਏਜਿਸ
 ਨੰਦੀਲਿਵਲਾਗੈਨਾਗ ਤਮੇਦਿ
 ਧੁਲੀ ੨੭ ਸਾਤਕੋਓਦਗਮੀਧੀ
 ਤਿਧਾਧੀਕੋਸਕਿਓਮਨਧੀਵਸੀਏ

ਮਨੁ ਕਉ ਦਿਸਾਹੀ ਐ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਜਾਗ
 ਨਿਸਾਹਿ ਅਭਯੁਤ੍ਰਾਦੇ ਓਸਨੇ ਕਿਉ
 ਧਰਮ ਸਕੀ ਜਿਸਨੇ ਅਧਾਰੀ ਲਿਖਣਾ
 ਦੇਏ ਅਧਾਰੀ ਲਿਖ ਅਧੇਯਾਏ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਈ ਐ ਕਰਨ ਨ ਕਉ ਦੁ
 ਦਾਤਾ ਸਕਿ ਉਮਨੁ ਦਿਸਾਹੀ ਐ ੨੮
 ਜੇਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਮਾਹਿ ਤੇਸੀ ਬਧੀ ਮਾ
 ਹਿਐ ਮਾਹਿ ਅਗਨਿ ਸਭਿਐ ਕੇ ਜੇਧੀ
 ਕਰਤੈ ਏਕੁ ਚਾਹੀਐ ਮਾਹਿ ਤਸੁ ਰਵੈ ਦਾ
 ਤਾ ਜੰਮਿ ਅਧੰਦਰੀ ਬਧਾਰੀਐ ਮਾ
 ਲਿਖਣੁ ਜਵੀਲਾਹੀ ਤਿਸਨਾ ਮਾਹਿਐ ਮਾ
 ਅਮਰੁ ਦਾਤਾਐ ਮਾਹਿ ਏਕੁ ਮਾਹਿ ਅਸਿਤੁ
 ਧਰਿ ਦਿਸੈ ਮੋਢਿਯ ਜੇ ਰਾਓ ਦਾਤਾਐ ਮਾ

ਕੋਟਨਕੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸ੍ਰੀ ਨੀਲਵਲੀ
 ਤਿਨੀਦਿਚੇ ਮਾਠੀ ਅਧੀਨੁ ੨੨
 ਫਿਰਿ ਅਧੀਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਧੀਨੁ
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਧੀਨੁ ਅੰਕੁਸੈ ਦਿਖੁ
 ਮੇਲਕੁ ਦਿਖਾਵਹੀ ^{ਜੇਹੀ} ਅਸਾਸਿਤੁ
 ਜੇਹੀ ਮੇਲਿ ਤਿਸਨ ਫਿਰਿ ਸੰਚਿਤੀ ਐ ਦਿਚ
 ਫਿਰਿ ਅਧੀਨੁ ਸਿਸਦਾ ਜੀਉਤਿ
 ਮਿਲਿ ਗਏ ਫਿਰਿ ਸੇ ਮਨਿ ਅਧੀਨੁ ਫਿਰਿ
 ਅਧੀਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇ ਫਿਰਿ ਤਨ ਕੋ ਨਕਾ
 ਸਿਨ ਫਿਰਿ ਪ੍ਰਧੀਨੁ ੩੦ ਫਿਰਿ ਸੇ
 ਮੇਹੀ ਮਨੁ ਵਲ ਜਾਏ ਫਿਰਿ ਸੇ ਮੇਹੀ ਮਨੁ
 ਵਲ ਜਾਏ ਸ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੇ ਸੇ ਜਾਈ ਫਿਰਿ
 ਫਿਰਿ ਤਨ ਪ੍ਰਧੀਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇ ਫਿਰਿ
 ਜੀ ਫਿਰਿ ਪ੍ਰਧੀਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇ ਫਿਰਿ

ਓਅਯੇਰਾ ਵੈਨਾਨਕੁਓਗੀਸਮੇਗੀ
 ਮਨੁਓਤਾਦਾਜਾ ੩੧ ਏਸਨਤੁੰ
 ਅਨਾਸਗੀਚਹੀਤੇਗੀਥਿਅਾਸਨਜਾਇ
 ਥਿਅਾਸਨਜਾਇਓਤੁਮੇਤੇਜਿਚਹੀਓ
 ਸੁਪਯੈਨਥਿਓ ਓਸੁਪਯੈਥਿਓਥਿਓ
 ਓਸੁਬਧਿਜਨੀਤਸਨਾਯਾਓਅਯੇ
 ਏਓਸੁਕਰਮੀਯਾਓਸਾਤਿਯੁਗੀਮਲੇ
 ਜਿਸੁਅਯੇ ਵੈਨਾਨਕੁਓਤਾਨਾਸਰੇਦ
 ਸਾਜਾਓਦਸੈਮਸੇਅਯੇ ੩੨
 ਏਸਾਗਮੇਗੀਅਾਓਤੁਮਾਮਾਦਜਾਤਿਯੀਤ
 ਤੁੰਜਗਮਾਦਿਅਯੇਅਾ ਓਸਾਯੇਮਾਤੁਯੇ
 ਥਿਯੇਤੁ ਤੁੰਜਗਮਾਦਿਅਯੇਅਾ ਓਅਯੇ
 ਮਾਤਾਅਯੇਥਿਤਾਜਿਲੇਜੀਓਓਥਿਯਾਯੇਜਗਤ
 ਥਿਯਾਯੇਅਾ ਯੁਯਾਸਾਦਿਯੁਯਾਤਾਚਯੁ

ਓਸਾਤਿਯੁ
 ਓਸਾਤਿਯੁ

ਭਾਚਯਤਨਦੀਅੰਏਅ ਵਡੈਨਕੁ
 ਸਿਸੀਦਕਮੁਯੁਹੀਚਅਜੀਤਰਬੀਤੁਤੁ
 ਜਗਮੀਦਅੰਏਅ ੩੩ ਮੀਚਓਰ
 ਏਅਪੁਰਅਮਸੁਮੀਦਅ ਓਮੰਗਯ
 ਗੰਓਸਖੀਮ੍ਰਿਮੰਦਰੁਚੀਦਅ ਓਮੰਗਯ
 ਮੰਗਯੁਨਤਮ੍ਰਿਸਖੀਏਸੰਗਦੁਖਨਦਿਅ
 ਯਏ* ਅਨਭਤਥਾਨੀਗੁਮਸਖੀਦਜਾਦੀ
 ਓਮੰਗਯੁਨਤਮ੍ਰਿਸਖੀ ੩੪ ਵਡੈਨਕੁਪੁਰੁਅ
 ਏਮੀਮੀਦਅਕਾਲਕਾਲਜੀ ੩੪
 ਏਸੰਗਮੇਰੀਅੰਏਸੁਜਗਮੀਦਅੰਏਕੈ
 ਰਿਅਤਯੁਕਮੁਕਮੀਦਅ ਰਿਕਮੁ
 ਰਮੀਦਅਤਯੁਸੁਗਜਾਤੁਮੀਦਅੰਏਅ
 ਸਿਸੀਓਤੰਗੰਦੁਰੁਚੀਦਅਸੰਭਰਮੀ

ਗੰਓਸਖੀਮ੍ਰਿਮੰਦਰੁਚੀਦਅ
 ਓਮੰਗਯੁਨਤਮ੍ਰਿਸਖੀਏਸੰਗਦੁਖਨਦਿਅ

२०५२९

ਨਵਸਾਈਅ ਗੁਰਮੰਤਰੀਮਨਿ
ਦੀਸਾਧੁਮਿਥੀਯਾਧਾਧੁਅ
ਕੈਨਾਨਕੁਪੈਧੰਦੁਪੈਧੰਦੁਅੰਜੀਨਸ
ਤਿਗੁਮਿਥੀਚਰੁਲੰਗੀਅ ੨੫
ਇਨੇਕਮੇਧੰਦੁਮਮੀਧੰਦੁਯੰ
ਧੰਮਿਧੰਦੁਅਦੁਨਦੇਖਦੁਕਈਨੰਦੀ
ਧੰਮਿਧੰਦੁਯੰ ਪੈਧੰਦੁਸੁਸੰਸਾਰੁ
ਤਮਦੇਖਦੇਪੈਧੰਦੁਕੁਧੰਦੁਨੰਦੀ
ਅੰਧੀਅ ਗੁਰਮੰਤਰੀਮਨਿ
ਦੇਖਾਧੰਦੁਪੈਧੰਦੁਮਿਥੀਯਾਧਾਧੁਅ
ਕੈਨਾਨਕੁਪੈਧੰਦੁਪੈਧੰਦੁਅੰਜੀਨਸ
ਮਿਥੀਯਾਧਾਧੁਅ ਪੈਧੰਦੁਸੁਸੰਸਾਰੁ
ਪੈਧੰਦੁਪੈਧੰਦੁਮਿਥੀਯਾਧਾਧੁਅ

ਧਰਾਏ ਸਚੈ ਸੁਨਾਏ ਨ ਧਰਾਏ ਸੱਚਿ
 ਲਾਏ ਸਚੈ ਬਾਲੀ ਜਿਤ ਸੁਲੀ ਮੰਤਰੁ
 ਧੀ ਅਧੁ ਅਸਮਾਨਾ ਮਿਸਮਾਲੀ ਸਚੁ
 ਅਧੁ ਬਿਦਨਾ ਲੀ ਹਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਏ
 ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਲਧੁ ਪਦਿ ੨
 ਭਵੁ ਸਚੈ ਸੁਨਾਏ ਨ ਧਰਾਏ ੩੭
 ਧੀ ਜੀਉ ਗੁਣ ਅੰਦੀ ਰਬਿ ਕੇ ਵਜਾਧ
 ਵਲੁ ਵਜਾਏ ਅ ਵਜਾਏ ਅ ਵਜਾਏ
 ਪਵਲੁ ਨ ਭਉ ਅਧੈ ਪੰਗੁ ਕੀਏ ਦਸਦੁ
 ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਏ ਅ ਗੁਪਤੁ ਅਧੈ ਲਏ
 ਵਨੀਏ ਵਨਾ ਦਸਦੁ ਅਧੈ ਤੁਭਾਏ
 ਕਰੁ ਪਾਨ ਉਨ ਵਨੀਏ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ
 ਧੀਏ ਅ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਧੀਏ ਅਧੈ ਜੀਉ

ਗੁਣਾਂ ਅੰਦਰੀ ਭੀ ਕੇਵੇਂ ਨਾ ਪਵਣੁ
 ਜਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁ ਸਚ ਸੰਤਿ
 ਯਸ ਚੈ ਘਰਿ ਗਵਤੁ ਗਵਤੁ
 ਸੰਤਿ ਯਸ ਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ
 ਥਿਅਾਵੇ ਸਚੇ ਥਿਅਾਵੇ ਜਾ
 ਤੁਧੁ ਰਵੀਦਿਗੁ ਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਧੁਧਾਵੇ
 ਏਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਮੁਦੈ ਜਾਸੁ
 ਥਕਸੇ ਸੰਜਨੁ ਪਾਵੇ ਕੈਨਾਨੁ
 ਸਚੁ ਸੰਤਿ ਯਸ ਚੈ ਘਰਿ ਗਵਤੁ
 ੩੯ ॥ ਅਨਦੁਸੁਲੁ ਧੁਧੁ ਰਾਗੀਦਿ
 ਸਗਲ ਮਨੁ ਥਪੁਰੇ ਪਾਥੁ ਧੁਧੁ
 ਪਾਇ ਆਉਤੈ ਸਗਲੀਦੁਸੁਰੇ ਧੁਧੁ
 ਹੀ ਸੰਤ ਪਉਤੈ ਸੁਲੀਸੀ ਬਾਣੀ

੧੦੪

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਕਏ ਸਾਸੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਜਾ
ਲੀ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀ ਤਕ ਫਤੇ ਪੈਦਰਸ
ਤਿਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਅਭਗੁਰੇ ਬਿਨਦੰਤਿ
ਨਨਕ ਗੁਰਚਲਾਯੋ ਉਤਰੇ ਅਨ
ਯਤਰੇ ੪੦ ਅਨੰਦ ਪੁਰਾਣ ਅੰ
ਗੁਰੂ ਦੁਰਬਖਸਲਾ

ਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਮੰਤਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬ

ਗੁਰਗੁਰੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ

ਅੰਤਰੁ ਗੁਰੁ ਪੁਨਮ ਚੁਗਾਇ ਗੁਰੁ ਪੁਨਮ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਪੁਨਮ ॥ ਅਸਟਪਦੀ

ਸਿਮਰਉ ਸਿ ਮਹਿਸਿ ਮਹਿਸੁਖੁ ਪਾਵਉ

ਕੀਲਕਲੇਸਤਨ ਮਾਛਿ ਮਿਟਾਵਉ ਸਿਮਰ

ਓਚਾ ਸੁਖਿ ਸੁੰਗਏ ਕੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨ

ਤਅਨੇ ਕੈ ਬੇਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਖਾਹ

ਕੀਨੇ ਮਨ ਮੀਉ ਕਾ ਖਾਹ ਕਿਨ ਕਾ ਏਕ

ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ਤਾ ਕੀ ਮਛਿ ਮਾਗੀ

ਨਾਮੁ ਦੇ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਸ ਤੁਛਾ ਨਾਨਕ

ਉਨ ਸੀ ਗਮੀ ਓਧਾਰ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭਨਾਮੁ ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਥਿ

ਸ੍ਰਾਮੁ ਧਰਉ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਾਨਿ ਗੁਰਿ ਨ

ਕਸੈ ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨ ਸੈ
 ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਕਾਲੁ ਪੁੰਡਰੈ ਪ੍ਰਕਰੈਸ
 ਮਸਿਸ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ
 ਕਢੁ ਬਿਧੁ ਨੁਨਲਾਯੈ ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਯੈ ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਭਉ
 ਨ ਭਿਅਯੈ ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਦੁਖੁ ਨ
 ਸੰਤਯੈ ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਸਯਕੈ ਸੰਗਿ
 ਸਾਥਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਡੀਯੈ ੨ x
 ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਮਸਿਸ ਅਨੁਧਿ ਅਨੁਤਰ
 ਭੁਧਿ ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਸਾਥਿ ਭਰੰਦ
 ਰੀਸੁ ਧਿ ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਮਸਿਸ
 ਨਦੀਨਿਧਿ ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਜਪੁ ਤਪੁ
 ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ ਭਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪ੍ਰਕਰੈਸ

ਪ੍ਰਕਰੈਸ ਮਸਿਸ
 ਭਉਨਿਧਿ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ
ਸਾਹਿਬਾਨਾ॥

ਮਿਸਤਰੀ ਤੀਰਥ ਸਨਾਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ ਨਿ
 ਦਿਵੰਗੁ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ ਸੁਫਲ
 ਠਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ ਤੀਰਥ ਸੁਫਲ
 ਸੇਸਿ ਮਹਾਂ ਜਿਨ ਅਧੀਸ ਮਹਾਂ ਨਾਨਕ
 ਤਕੈ ਲਾਗਓ ਪਾਏ ੨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ
 ਸਰਬੇ ਉਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ ਉਧੇ ਗੁਰੂ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ ਇਸਨਾ ਉਧੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ
 ਸਿ ਮਹਾਂ ਸਰਬੇ ਉਧੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ
 ਨਾਨਕ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ
 ਅਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ ਮਨਕੀ ਮਲੁ ਜਾ
 ਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਮ੍ਰਿਤ ਮਹਾਂ ਸਮਾਏ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ ਨਾਨਕ ਜਾਨਾ
 ਦਾਸੀ ਦਸਨਾ ੪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂ

੧੦੬

ਸੇਧਨਵੰਤੇ ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰੀਓ ਸੇਧੀਤਵੰਤੇ
ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰੀਓ ਜਨਪ੍ਰਵਨ ਪ੍ਰਕਰਉ
ਸਿਮਰੀਓ ਪੁਰਖਪ੍ਰਯਾਨ ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰ
ਉਸਿਥੇ ਸੁਭਤਜੇ ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰੀਓ
ਸਾਥਕੇ ਰਜੇ ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰੀਓ ਸੁਖਦਸੀ
ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰੀਓ ਸਦਾ ਅਵਿਨਸੀ ਸਿਮ
ਰੀਓ ਤੇਯਗੋ ਜਿਨ ਅਧੀਯਦੀਯੁ ਆਣਾ
ਨਾਨਕ ਜਨਕੀ ਮੰਗੀਓ ਦਾਣਾ ੫ ਪ੍ਰਕਰਉ
ਸਿਮਰੀਓ ਸੇਧੀਯਕਾਗੀ ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰੀਓ
ਤਿਨ ਸਦਕੀਯਦਾਗੀ ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰੀਓ
ਸੇਧੀਯਸੁਭਦੈ ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰੀਓ ਤਿਨ ਸੁਖੀ
ਥਿਯਦੈ ਪ੍ਰਕਰਉ ਸਿਮਰੀਓ ਤਿਨ ਅੰਤਮੁ ਜੀਤਾ

ਪ੍ਰਕਰਿਸਮਸੀਤਿ ਨੀਨਮਯੰਗੀਤ
 ਪ੍ਰਕਰਿਸਮਸੀਤਿ ਨ ਅਨਦਘੰਨੇ ਪ੍ਰ
 ਕਰਿਸਮਸੀਤਿ ਨ ਥਸੰਧੀਨੇ ਸੰਤਕ੍ਰਿ
 ਤੇ ਅਨਦਿਤੁਜਾਗੀ ਨਨਕਸਿਸਮਸਤੁਪੁਰੇ
 ਥਾਗੀ ੬ ਪ੍ਰਕਰਿਸਮਸਤੁ ਕਬਹੁਨਕੁਰੇ
 ਪ੍ਰਕਰਿਸਮਸੀਤਿ ਨੀਨਮਯੰਗੀਤ ਪ੍ਰਕਰਿ
 ਸਿਸਮਸੀਤਿ ਨੀਨਮਯੰਗੀਤ ਪ੍ਰਕਰਿਸਮ
 ਸੀਤਿ ਨੀਨਮਯੰਗੀਤ ਪ੍ਰਕਰਿਸਮਸੀਤਿ ਨੀ
 ਕਮਲਥਿਯਾਸੁ ਪ੍ਰਕਰਿਸਮਸੀਤਿ ਨੀ
 ਦਫ਼ਨਕਰ ਸੁਖਪ੍ਰਕਰਿਸਮਸੀਤਿ ਨੀ
 ਪ੍ਰਕਰਿਸਮਸੀਤਿ ਨੀਨਮਯੰਗੀਤ ਪ੍ਰਕਰਿਸਮ
 ਨਨਕਸਿਤਿ ਨੀਨਮਯੰਗੀਤ ਪ੍ਰਕਰਿਸਮਸੀਤਿ ੭ ੫੪

ਸਿਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਕੀ ਕਹਾਤ ਪ੍ਰਾਣੇ ਫਿਰਿਸਮਾਨਿ
 ਲੀਐਦੁਖੇ ਫਿਰਿਸਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਕੇਏਸਯ
 ਜਤੀਦਤੇ ਫਿਰਿਸਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਨਿਚਦੁਕੰਟ
 ਜਤੇ ਫਿਰਿਸਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਅੰਗਿਸਥਾਨਾ
 ਸਿਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਸਿਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਫਿਰਿਕਾਕੰਕਾ ਫਿਰਿ
 ਸਿਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਕੀਓਸਗਲਾਕਾ ਫਿਰਿਸਮਾਂ
 ਸਿਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਅੰਧੀਨਿਰਿਕਾ ਕੀਕਿਥਾ
 ਸਿਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਅੰਧੀਕੁਏਅ ਨਨਕਾਗੁਮੁਖ
 ਫਿਰਿਸਮਾਂ^{ਗੁਰ}ਕੇਏਏਅ ੧ ਸਲੋਕੁ
 ਈਨਦਾਦੁਖਰੰਨਾਏਏਏ
 ਨਾਥਅਨਾਥ ਸਹਿਫੁਸਾਗੀਅੰਧੀ
 ਨਨਕਵੈਦਾਪ੍ਰਥਮਾ ੧ ਅਸਟਫੀ
 ਜਤਮਾਂਤੀਥਤਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ

ਮਨ ਉਤਨ ਮੁਰੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾਈ ਜਦ ਮਧ
 ਭੀਏ ਅਨ ਦੁਤ ਜਾਮਦਲੇ ਤਦ ਕੇਵਲ
 ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਚਲੇ ਜਦ ਮੁਸਕਲਾਉਦੈ
 ਅੰਤ ਭਾਗੀ ਯੋਗੇਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੀ ਫਿਰਾਗੀ
 ਅਨਿਕ ਧੁਨ ਡਚਰਾ ਕਰਤ ਨੀਤੈ
 ਯੋਗੇਨ ਮੁਖਿ ਦਿਖਾਧੰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਧੰਦੁ
 ਸੁਖ ਧੰਤੈ १ ਸਗਲੀਸੁ ਸੰਦੇ ਕਿਆ
 ਦੁਖੀਆ ਯੋਗੇਨ ਮੁਖਿ ਤਪੁ ਯੋਗੁ
 ਖੀਆ ਲਾਖ ਕੋਰੀ ਬੰਧੁਨ ਧਰੈ ਯੋਗੁ
 ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਤੀਨ ਸਤੈ ਅਨਿਕ ਮਾਯੀ ਭਾਗੀ
 ਤਿਖਨ ਬੁਝੈ ਯੋਗੇਨ ਮੁਖਿ ਤਪੁ ਯੋਗੁ
 ਦੈ ਜਿਤ ਮਾਯੀ ਭੁਜਾਤੈ ਕੇਵਲਾ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਓ ਜੀਅਨਾ ਜਪਯੋ ਤੇਰਾ ਕਰਨ
 ਸਿਖੁ ਤੂੰ ਓਕਾਨਾ ਮੁਰਦਾਨੀ ਲਾਘਾ ਚੰਨੁ
 ਜਪਮਛੈ ਓ ਅਨਤ ਪਾਤਕ ਧੁਆਮ ਤਛ
 ਓਕੇ ਨਾਮ ਕੀਰਤ ਮਓ ਧੀਯਾਮ ਜਪਾਇ ਕਾ
 ਮਨ ਤੇ ਅੰਗੁ ਕਰਕੈ ਤਨਾਨ ਕਓ ਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਥੁਕੈ ੪ ਭਾਰ ਜਨਾ ਕੀਰਤੀ ਨਾਮੁ
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੋ ਮਨਿ ਥਿਸਾਮੁ ਓਕਾਨਾ ਮੁਦਾਸ
 ਕੀਓ ਓਕੇ ਨਾਮਿ ਓਧੀ ਜਨ ਕੋ ਓ
 ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤਿ ਦੁਨੀਤ ਓ ਓ ਅਭਿਯੁ
 ਸਾਧਕ ਮਛੈ ਓ ਜਨ ਕੋ ਓਨਾ ਮੁਨਿ ਧਰੁ
 ਧਾਰਾ ਮਿ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਨ ਮਨ ਤਨਾਨ
 ਗਤੇ ਗਏ ਕੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੋ ਥਿਤਿ ਥਿਥੇ ਕੈ
 ੫ ਓਕਾਨਾ ਮੁ ਜਨ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ

ਗਟਨਪੀਛਥੈ ਯੀਕੀਭਾਤਿਮੁਕਤਿਬੁਧੁ
 ਕੇ ਨਨਕਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤੇ 6
 ਧਾਰਜਾਤੀਪੁਛੀਕੋਨਮ ਕਾਮਧੇਨਪੀ
 ਯੀਗੁਰਾਗਮ ਸਭਰੇਉਤਮਪ੍ਰੀਕੀਕਾ
 ਨਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖਲਖਾ ਨਮਕੀ
 ਮਹਿਸਾਸੰਤਹਿਦਵਸੈ ਸੰਤਪ੍ਰਤਪੀਦੁਭੁ
 ਸਭਨਸੈ ਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਡਰਾਗੀਪਾਈਐ
 ਸੰਤਕੀਸੇਵਾਹੀਨਾਮੁਧਿਅਧੀਐ
 ਨਾਮਤੀਲਕਚੁਅਦੁਨਹੀਨਾ ਨਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਾਵੈਜਨੁਕੋਗਿ ੮
 ੨ ਸਲੋਕੁ ਬੁਧਸਾਸਤਬੁਧੀਸ
 ਮਿਤੀਧੇਥੇਸਭਚੰਡੀਯੁਜੀਸਨਹੀ
 ਯੀਭਰੇਨਨਕਨਮਅਮਦ 9 ਅਸਟਪਦੀ

ਜਾਪਤਾਪਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨ ਖਟਸਾ
 ਸਤੀਸੀਮ੍ਰਿਤਦੀਪਿਆਨ ਜੋਗਅਭਿਆਸ
 ਕਰਮਧਾਮਕੀਰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਤਅਧੀਯ
 ਨਮਧੀਠੀਆ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਏਬੁਧ
 ਜਤਨ ਧੁੰਨਦਾਨਮੇਬੁਧਤਨ ਸੁੰਨ
 ਕਟੀਏਮੈਕੀਰਤੀ ਕੰਤਨੇਮਕਾਬੁਧ
 ਭਾਤੀ ਨਹੀਤੀਲਾਮਨਮਧੀਚਰ ਨਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਹ १
 ਨਉਬੰਡੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਠੀਚਿਰਜੀਦੈ ਮਭ
 ਉਦਾਸੁਤਪੀਸਾਬੀਦੈ ਅਗਨਿਮਾਓਓਮ
 ਤਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਨਿਕਾਸੁਪਦਰਗੁੰਮਿਦਨ
 ਨਿਥਲੀਕਰਮਕੈਬੁਧਾਸਨ ਜੈਨਮਾਗ

ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ਨਿਮਖ ਸੇਖਾ ਕਰੀ
 ਸੁੰਦਰ ਕਟਾਏ ਤਉ ਭੀ ਫੁਲ ਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ
 ਫਿਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਸੀ ਕਛੁ ਨਾਏ ਨਾਨਕ
 ਧੁਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਾ ਤਥਾਏ ੨
 ਮਨ ਕਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇ ਫੁਲੈ ਗੰਧੁ ਗੁਮ
 ਨੁਨ ਮਨ ਤੇ ਫੁਲੈ ਸਚ ਕਹੈ ਦਿਨ ਸੁਆਹੁ
 ਗੀਤ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ
 ਇਸੁ ਦੇ ਫੀਕ ਫੁਲ ਸਾਧਨ ਕਹੈ ਮਨ ਤੇ ਕ
 ਬੁਨਾਈ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ਜੀਲਯੋ ਦੇ ਬੁਨਾਏ
 ਅਨੀਤਿ ਸੁਧ ਕਛੁ ਫੀਕ ਚੀ ਭੀਤਿ
 ਮਨ ਫੀਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਧਿ ਮਛੁਚ ਨਾਨਕੀ ਮ
 ਫੀਕੇ ਧਰਤਿ ਤਬ ਧੁਮੁਚ ੩ ਬੁਨਾਈ ਸਾ

ਲਖਜਾਮਕਾਰਭਉਖਿਅਧੈ ਅਨਿਕਜਤਨ ਕਰਿ
 ਭਿਸਨਨਾ ਧ੍ਰੁਧੈ ਤੇਕਅਨੇਕਅਗਨਿ
 ਨਦੀਭੁਭੈ ਕੋਏਭਿਧਾਦਗਾਦਨਦੀਸਿਧੈ
 ਭੁਟਸਿਨਦੀਭੁਭਧੀਭੁਭਧਿ ਮਹਿ
 ਭਿਭਧਧਿਮਧੀਭੁਭਧਿ ਅਦਰਕਾ
 ਭੁਭਿਸਧੀਭੁਭਧਿ ਮਹਿਭੁਭਧਿ
 ਨਭਿਭੁਭਿਭੁਭਧਿ ਮਹਿਭੁਭਧਿ
 ਜਧਿਭੁਭਧਿ ਮਹਿਭੁਭਧਿ
 ਮੁਭਧਿ ੬ ਚਧਿਭੁਭਧਿ ਮਹਿਭੁਭਧਿ
 ਸਧਿਭੁਭਧਿ ਮਹਿਭੁਭਧਿ
 ਮਿਭਧਿ ਮਹਿਭੁਭਧਿ ਮਹਿਭੁਭਧਿ
 ਜੇਭਧਿ ਮਹਿਭੁਭਧਿ ਮਹਿਭੁਭਧਿ

ॐ नमो नैव जतमागदते नै सय
 जतवीमगतीये निसुजतकं
 पूरुदगसथिअस नतकतवेच
 लिबलिजस ५ सगलपुग
 मडिपुगु^५यतु सयसंगिज
 वामिदैअरिम^५तु अथसकउचैज^५तै
 तीच सैउगतीअैसकउउच
 जवमनु^५गि सगलवीगीन
 डगिगीनमु^५तिनियटियटिचि
 म^५नअयुनेउबुगीमटन येके
 सगलीसुसटिसजत सुखदुख
 जतसमिदुसटेउ नतकय^५य^५

ਪੰਨਾ ਡੀਲੇਧਾ ਈ ਨਿਯਤ ਕਰਿ
 ਧਨੁ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਬਾਏ ਕਰਿ ਨਾਉ ਤੇ
 ਗਾਥਾ ਨਿਮਾਨੇ ਕਰਿ ਪੂਰਿ ਤੇ ਮਨੁ
 ਸਗਲ ਘਟ ਕਰਿ ਦੇਵੁ ਦੁਨੁ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਧਨੁ ਮੁਖੀ ਸਗ
 ਲ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤ ਗਜਾਮੀ ਅਪਨੀ
 ਸਿਤਿ ਸਿਤਿ ਜਨੁ ਧੁਆਧੇ ਅਪਨ
 ਸੰਗਿ ਅਧਿ ਪੂਰਿ ਤੇ ਤੁਮਰਿ ਸ
 ਤਿਤਿ ਤੁਮਰੇ ਧੁਆ ਨਾਨਕ ਅਦੁਰ
 ਨ ਜਨਾ ਸਿਕਰੀ ७ ਸਗਲ
 ਗਮ ਮਹਿ ਸੇ ਸਟਧਰੁ ਧਰਿ

ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਗਮ ਲਕਸ਼ਮੁ ਸਗਲ
 ਕਿੰ ਆਸੀ ਭਉਤ ਮਰਿਗਿ ਅੰ
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਗਮਤਿ ਮਲੁ ਭਿੰ
 ਅੰ ਸਗਲ ਭਿੰਦਾ ਸਾਸੀ ਭਿੰਦੁ ਮੁ
 ਰਲਾ ਭਿੰਦਾ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਭਿੰਦੁ
 ਅਸਦਾ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਠਿ ਅੰ
 ਮਿਤ ਬਾਨੀ ਭਿੰਦੁ ਜਪੁ
 ਮੁਨਿ ਗਸਨ ਬਾਨੀ ਸਗਲ
 ਬਾਨੀ ਭਿੰਦੁ ਭਿੰਦੁ ਮੁਖਨੁ ਨਾਨਕ
 ਜਿ ਭਯਟਿ ਵਸੈ ਭਿੰਦੁ ਨਾਮੁ ੨
 ੩ ਸਯਰੁ ਨਿਗਮੁ ਅੰ

ਇਕਾਨਿਅਸੰਯੁਕਤਸਾਮਾਜਿ ਜਿਨਿ
ਕੀਤੀਤਸੁ ਚੀਤਕੁਨਾਨਕਨਿਬਧੀਨੀਲ

੧ ਅਸਟਧਰੀ ਗਮਈਅਕੇਗੁਨਚੇਤਿ ਪਗਾਨੀ॥

ਪ੍ਰਧਾਨੀ ਕਦਨ ਮੁਲੁ ਤੇਕਦਨ ਚਿਸਟਾ

ਨੀ ਜਿਨਿਤੁੰਸਾਜਿਸਦੀਸੀਗੀਅ

ਗਭਾਗਾਨਿਮਾਧਿਜਿਨੀਛੁਓਧੀਅ ਥੀਥਿ

ਦਸਥਾਤੁਛੁਓਧੀਅਐਦੁਧ ਕੀਜੋਥਨਰੋ

ਜਨਸੁਖਸੁਧ ਚਿੰਧੀਭੀਅਛੁਓਧੀਸਕ

ਸੇਨ ਮੁਖਿਅਧਿਅਛੁਓਥੈਰਕਓਦੈਨ

ਇਤੁਗੁਨੁ ਭੁਨਕਛੁਨਕੁਛੈ ਬਖਸਿਲੇਛੁ

ਤਉਨਾਨਕਸੀਛੈ ੧ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਧਾਛੁਧ

ਗਿਸੁਖਿਬਸਾਧਿ ਸੁਤਕੁ ਤਮੀਤਕਨਿਤਸੰਧੀ

ਭਸੰਦਿ ਜਿਹ ਧ੍ਰੁਸੰਦੀ ਪੀਦਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ
 ॥ ਸੁਖ ਚੰਦੀ ਪਿਦਨੁ ਪਾਦਕੁ ਅਮੁਲਾ ਜਿਹ
 ਧ੍ਰੁਸੰਦਿ ਰੰਗੀਦ ਸਰਿ ਰਸਾ ਸਾਧਨ ਸਮਗਰਿ
 ਸੰਗਿ ਸੰਬੰਧਿ ਥਾਸਾ ਦੀਨੇ ਭਸਤ ਪਾਵਿ ਕਰਨ
 ਨੇ ਰਸਨਾ ਤਿਸੀ ਭਿਤਿ ਅੰਗਿ ਅਵਰੁ ਸੰਗਿ
 ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੁਕਤ ਅੰਧਾਰਿ ਅਥੈ ਨਾਕ
 ਰੰਦਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਥੈ २ ਅੰਦਿ ਅੰਤਿ
 ਜੋਗ ਬਲ ਭੂ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕੋਗ ਵਾ
 ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਨ ਵੀਨੇ ਧਿਧਾਵੈ ਤੀਸ ਉਮੁਕਾ
 ਮਨੁ ਨ ਭੀਲਾਵੈ ਜੋਰੁ ਕਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਭੀਲੇ
 ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ਜਾ ਕੀ ਟਪਾਯਾਵੈ
 ਦੋਗ ਭਸਨੁ ਤਿਸੀ ਭਿਸੇ ਮੁਗਧੁ ਅਜਨੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੁੰਦੁ ਭੁਲ ਨ ਭੁਲ ਨਾਨਕ ਅਨ
 ਭੁਲ ਅਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਸੀ ਕਉ ਗੀ
 ਸੀ ਗਮਚੈ ਸਾਚੁ ਚੋਭਿ ਕ੍ਰਿਤ ਸੀ ਗਮਚੈ
 ਜੋ ਚਰਨ ਸੋ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਨੈ ਜੋ ਛੇਰੁ
 ਸਦਾ ਹੋਯਾ ਨੈ ਚੋਭਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਖੁ
 ਕੈ ਸੀ ਗਾਸ ਡਾਹਿ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਚੰਦਨੁ
 ਧੁੰਤੁ ਰੋਧੈ ਹੋਇ ਗੁੰਧ ਬਖਸੀ ਤਿਸੁ ਮਾਸੀ ਗਾ
 ਡਾਹਿ ਅੰਧੁ ਕੁਧਾ ਮਿਧਿ ਤਿਸੁ ਕਰਾਲੁ
 ਨਾਨਕਾ ਛੇਲੇ ਧੁੰਤੁ ਚਾਹਿ ਆਲ ॥ ੪ ॥
 ਰਹਤੁ ਤਿਸੁ ਸੁਕੀ ਮਨ ਸਜਾਤਿ ਯੋਕਿ ਧਰਮੁ
 ਰੋਇ ਦੁਹਾਤਿ ਬਾਧੀ ਰਖ ਅੰਤੀ ਮਾਧੁਮਾ
 ਹੋਇ ਆ ਚਾਧੀ ਸਨਹਿ ਕਰੁ ਕੈ ਚਾਧੀ ਆ

ਥਾਓਹੀਅਨੀਏਅਨੀਸਨਨ ਅੰਤੀਥਿ
 ਥਾਥੈਲੋਰੁਸੁਅਨ ਅੰਤੀਅਗਨਿਥਾਓ
 ਤਨੁਸੁਅਨੁ ਗਲਿਧਥਾਕੈਸੇਤੈਅਥਾ
 ਜਿਕੈਅੰਤੀਥਸੈਪੂਰੁਅਥਿ ਨਨਕਤੇ
 ਜਨਸਧਿਜਸਮਾਓ ੫ ਸੁਨਿਅੰਥਾਕੈ
 ਸੇਮਾਗੁਧਾਏ ਕਰੁਗੀਧਲੇਧੁਓਓ
 ਸਿਖਧਾਏ ਕਥਾਬੁਥਾਗਿਤਥੁਥੈਥੈ
 ਸਿਸਿਕਧੀਐਤਓਸਮਥੈਥੈ ਕਥਾਥਿਸਾ
 ਧਥਾਥੈਥੈ ਜਤਨਕੈਤਓਥੀਸੁਥੈਥੈ
 ਕਥਾਥਿਗੁਲਧਾਥੈਤਥਾਥੈਥੈ ਨਥੀਥੈ
 ਓਥੈਥੈਸੁਥੈਥੈ ਕਥਾਥੈਕਥਾਥੈਥੈ
 ਥੈਥੈਥੈਥੈ ਨਨਕਤਮਥੀਥੈਥੈਥੈ

੬ ਸੰਗਿਸਭਾਈ ਆਵੈ ਨਚੀਤਿ ਜੋਥੋਂ
 ਈਤਹੀ ਸਭਿ ਧੀਰਿ ਬਲੁ ਆਕੇ ਗਏ ਭੀਤਹੀ
 ਥਾਸੈ ਅਨਦਵੇਲ ਮਾਧੀ ਆਹੀ ਗਏ* ਕਾਲੁ
 ਨ ਆਵੈ ਮੁਜੇ ਚੀਤਿ ^{ਇਤਰੁ ਗੀਤੈ ਮਾਧੀ ਪ੍ਰਭੂ} ਬਹਿ ਬਿਧਿ ਕਮ ਕੋਧੁ
 ਮਿਠ ਫੁਲ ਬਿਕਾਸ ਪਲ ਭਯੋਂਦੁ ਹਿਊ ਆਪੁ
 ਜੁਗਤਿ ਬਿਛੋਰੇ ਕਈ ਜਾਨਮ ਨਾਨਕ ਬੀਲੁ
 ਅਪਨ ਕੀਕਸ ॥ ੬ ॥ ਤੁੰਤ ਕੁਰੁ ਰੁਮ ਪਾਇ
 ਅਰਦਾਸੀ ਜੀਉ ਧਿਰੁ ਸਭ ਤੇ ਕੀਰੀਸ
 ਰੁਮ ਮਾਤ ਧਿਰਾ ਧਮਕੀ ਕਰਤੇ ਰੁਮੀ
 ਧ੍ਰਿਯਾ ਸੁਖ ਧਨੇ ਕੀਰਨ ਜਨੈ ਰੁਮਾ
 ਅੰਤੁ ਉਚੇਰੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤੁ ਸਗਲ ਸਮਾਈ
 ਤੁਮੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੀ ਤੁਮ ਤੇ ਧੀ ਸੁਤੀ ਆਕਾਰੀ

ਤੁਮਹੀਗਤੀਮੀਤਿ — ਤੁਮਹੀਜਨੀ ਨਨਕ
 ਦਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ ੨ ੪ ਸਲੋਕੁ
 ਦੇਨਧਰਪੁਰਬੋਭਿਕੇਯਾਗੀਓਅਨਸੁਖੀ
 ਨਨਕਕਹੁਨਸੀਭੀਥਿਨੁਨਾਦੈਧੀਤ
 ਜਾਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਆਖਸਤੁਲੇ
 ਧਾਢੈਧਾਢੈ ਹੇਕਥਸਤਕਾਮੀਥਿਥੈ
 ਗਾਢਾਢੈ ਹੇਕਥੀਨਦੇਹੀਦਸਰੀਧੀਧੀਧੀ
 ਤਉਮੁਜਾਕੁਭਕੇਹੀ ਜਿਸੁਰਾਕੁਮੀਧੀ
 ਨਾਧੀਚਾ ਤਕਉਕੀਜੈਸਦਾਨਾਸਕਾ
 ਜਾਕੈਮੀਯਾਗਾਪੁਰਮੀਰ ਸਾਥਸੁਖ
 ਤਾਧੁਮੀਨਦੁਰਾ ਜਿਸੁਜਨਅਧਨਾਧੁ
 ਮੁਖੀਧੀਆ ਸਾਥੇਥਕਨਨਕਤਿਨਪਾ

ਗੁਰੂ ੧ ਅਗਨਤਸਾਹੁ ਅਪਨੀਦੇ ਗੁਰੂ
 ਖਾਤਪੀਤਥਾਤੇ ਅਨਦਓਲੀਸੇ ਅਪੁਨੀ
 ਅਸਾਨਕਥੁਬੁਧੀਸਾਹੁਲੇਖੇ ਅਗੀਅਨੀ
 ਮਨਿਸੁਕੇਖੇ ਅਪਨੀਪਤੀਤਿਅਥਹੀ
 ਖੈਦੇ ਬਹੁਹਿਉਸਕੀਬਸਾਸੁਨਓਦੈ ਨਿਸ
 ਰੀਬਸਤੁਤਿਸੁਅਗੀਥੈ ਪ੍ਰਭਕੀਅਗੀ
 ਅਮਨੈਮਥੈ ਉਸਤੇਚਓਗੁਨਕਹੈਨੇਪੁ
 ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦੀਅਪੁ ੨
 ਅਨੀਕਭੀਤਮਾਣੀਅਕੇਪੇਤ ਸਾਖਪੁਦਤ
 ਜਾਨੁਅਨੇਤ ਥਿਭਕੀਭੀਅਗੀਸਥੀਗੁ
 ਲਾਏ ਓਹੁਥਿਨਸੈਮਾਨਪਚੁਤਦੈ ਜੋਦੀ
 ਸੈਸਚਾਲਨਪਾ ਲਖੀਟਗੀਓਤਭਾਅਪ
 ਅਧਾ ਬਾਟਾਉਸਿਓਜੋਲਾਏਨੇਪ ਰਾਕਥ

ਭੀਖਨ ਅੰਦੇ ਕੇਤ ਮਨ ਭੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ
ਸੁਖ ਦਾਈ ਕੀ ਕਿੰਧਾ ਨਾਨਕ ਅਧਿਯੋਗੁ

੩ ਮਿਥਿਅਤ ਨੁਧ ਨੁਕਟੰ ਬੁਸਬਾਇਆ
ਮਿਥਿਅਤ ਭੀ ਮੈਸਤਾ ਮਾਇਆ ਮਿਥਿਅਤ
ਜੋ ਬਨਧਨ ਮਾਯਾ ਮਿਥਿਅਤ ਕਾਮ ਰੂਪਿ
ਕਾਯ ਮਿਥਿਅਤ ਬਿਸਤੀ ਅਸਥਿਤ
ਮਿਥਿਅਤ ਗੰਗਾ ਸੰਗਾਇਆ ਧੋਖਿਤ
ਮਿਥਿਅਤ ਯੁਧ ਮੁਖਿਤ ਮਿਥਿਅਤ
ਧਰਮ ਯੁਧਿਕਤ ਮਾਯਾ ਅਸਥਿਤ
ਕੀਮਤਿ ਨਾਨਕ ਜੀਧ ਜੀਧਿ ਕੇ
ਭਾਨ ੪ ਮਿਥਿਅਤ ਵਨ ਪੰਨੰ ਦਾਸੁ
ਨਹਿ ਮਿਥਿਅਤ ਧਰਮ ਧਰਮਿਤ
ਮਿਥਿਅਤ ਧਰਮ ਧਰਮਿਤ ਮਿਥਿ

ਅਸਤਰਜਨਅਨਸਦ ਮਿਥਿਅਗਨਪਗਬਿ
 ਲਕਸ਼ਕਯਦੀ ਮਿਥਿਅਮਨਪਾ
 ਲਕਸ਼ਕਯਦੀ ਮਿਥਿਅਤਨਪੀਪੰਛ
 ਧਰਮ ਮਿਥਿਅਤਨਪੀਪੰਛ
 ਬਿਨੁਬੁਧਮਿਥਿਅਸਤਰਥੇ ਸਫਲਦੇ
 ਨਾਨਕਪੀਪੀਨਾਮਲਥੇ ੫ ਬਿਥੀਸਕਰ
 ਕੀਅਗਜਾ ਸਚੀਬਨਕਫੁਰਤਸੁਚ
 ਬਿਥੀਨਾਮਿਥਿਨਾਤਨੁਅੰਧ ਮੁਥਿਅਦਤ
 ਤਕੈਦੁਗੰਧ ਬਿਨੁਸਿਮਗਨਿਦਨੈਸਿ
 ਬਿਥੀਬਿਥੀ ਮੇਥਿਥਿਨਾਜਿਥੀਬੀਤੀ
 ਜੀਥੇ ਗੰਥਿਦਤਨਾਬਿਨੁਬਿਥੀਸਰ
 ਕਮ ਜਿਥੀਕਿਥੀਕੇਨਿਥੀਕਦਮ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇਜਨ ਜਿਹਿ ਕੁੰਧੁ ਸੇਵੀ
 ਤਹਿ ਨਾਓ ਨਾਨਕ ਤੋ ਕੋਈ ਲਭੀ ਲਭੀ
 ਈ ਗੁਰ ਅਦਰ ਕਹੁ ਅਦਰ ਕਮ
 ਵਤ ਮੀਨ ਨ ਡੀਘੀ ਤਿਸੁ ਖੁਹਾਂ ਚਲਾ
 ਵਤ ਜਾਨ ਨ ਡਾਗ ਪੂਰੁ ਪਈਨ
 ਬਧੀ ਰੇਖ ਨ ਕਾਢੁਰੀਨ ਅਦਰੁ ਯਦੇ
 ਸੋ ਆਖਿਨ ਕੋ ਅਦਰ ਜਾਦਰ ਜ
 ਨ ਮੈ ਮੈ ਜਿਸ ਕੋ ਅੰਤੀ ਬਸੈ ਨਿਕਾਰੁ
 ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੋ ਸੰਸਾਰੁ ਜੀਤ ਮਭੈ
 ਤਿਨ ਖੂਬ ਜਾਤ ਨਾਨਕ ਉਨ ਚਰਨ
 ਧਰਮ 6 ਕਾਉ ਬੇਨਤੀ ਧਰਮੁ ਧਰਮੁ
 ਸਭੁ ਜਨੈ ਅਪਨਾ ਕੀ ਅਧੀ ਮਨੈ

ਅਧੀਨੁ ਅਪਧੀਨੁ ਕਰਤ ਨਿਬਾ

ਕਿਸੇ ਦੁਹਿ ਜਨ ਦਤੀ ਕਸੈ ਬੁਝਦ ਤੇਨਾ

ਉਪਦੀਸਤਾ ^{ਨਧ} ਸਾਭਾ ਤੇ ਗੁਰ ਸਰ

ਕਿਉ ਜਾਨੈ ਅਤਮ ਕੀ ਉਤਰ ਜਿਸੁ ਰਏ ਤਿਸੁ

ਲਾਏ ਲੀਜ ਲਾਏ ਬਨ ਬਨੰਤੀ ਗਿਓ

ਸਮੀਏ ਸੋਧੇ ਕੁੰਜਿ ਸੁਕਿ ਗਧਾ ਕਰੀ

ਨਿਮਖ ਲਿਖਿ ਮਖ ਜੰਧ ਨਾਨਕ ਧਰੀ ੨

੫ ਸੁਯੋਕੁ ਕਾਮ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਰਾਮੁ

ਬਿਨਸਿ ਜਾਏ ਅਠ ਮੇਵ ਨਾਨਕ ਪੂਰ

ਸਮਾਗਤੀ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ੧

ਅਸਟ ਪਦੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸੰਦੁ ਕਰੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ਤਿਸੁ ਰਕਮ ਕਰੀ ਖੁਸ਼

ਮਾਓ ਜਿਯਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੰਧਤਤਨੀਲਾ
 ਵੀਓ ਤਿਸਕਉਸਿਸਮੰਤਯਮਗਤਿਧਈ
 ਜਿਯਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਸਾਦਿ ਸੁਖਮੰਦੀ
 ਤਿਸਾਦਿਧੈ ਅੰਗੇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦੀ
 ਜਿਯਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹਸੰਗ ਸੁਖਿਬਾਸਨ
 ਅਠਧਗੀਸਮਗਤਿਤਸੁਗਸਨ ਜਿਯ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੰਗਾਸਤਰੇ ਨਨਕਸਦਧੈ
 ਆਈਐਧਿਅਦਨਜਗ १ ਜਿਯ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਾਟਧਟੈ ਬਗੰਢਦਹਿ
 ਤਿਸਾਦਿਤਿ ਅੰਗਕਤ ਅਦਰ ਉਠਾਈ
 ਜਿਯਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿਸੇਜਸੇਜਿ ਮਨ
 ਅਠਧਗਤਕਾਜਸੁਗਾਦੀਜੇ ਜਿਯਪ੍ਰ

ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ
 ਜਸੁ ਗਸਨ ਬਖਸੈ ਜਿਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ
 ਮਤਾਯਸੁ ਮਨਸਾਦੀਯਾਯੀ ਕੇਦ
 ਲਯਾਯਸੁ ਪ੍ਰਭਾਜੀ ਜਪਤਾਯੀ
 ਮਨੁ ਪਾਦੀ ਨਾਨਕ ਪਾਦੀ ਸੇਤੀ ਪਾਦੀ
 ਦੀ ੨ ਜਿਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਕੰਠ
 ਦੇਦੀ ਲਿਖਾਯਾ ਦੁਹਿਤ ਸੁਗਮ ਸੇਨਾ
 ਜਿਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਗਾਓ ਲਾਗਤ ਮਨ
 ਸੁਖ ਪਾਦੀ ਪਾਦੀ ਜਸੁ ਕਰਤ ਜਿਹੁ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਗਾਓ ਲਾਗਤ ਚਾਕੇ
 ਮਨਸਾਦੀਯਾਯੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੇ ਜਿਹੁ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਗਾਓ ਲਾਗਤ ਮਨਸਾਦੀ

ॐ

ਸੀਸੀਸਮੰਦੁਪੁਰੁਉਚੈ ਜਿਯਸ੍ਰੀਦਪ
 ਭੀਦੁਲੁਦੈ ਨਾਨਕਤਾਰੀਗਾਤਰੇ
 ੩ ਜਿਯਸ੍ਰੀਦਅਰੁਘਨਪਦਿਸੈ
 ਮਨੀਰਸੁਸਮੰਤਰੇਉਅਲਸੁਕੀਜੈ
 ਜਿਯਸ੍ਰੀਦਅਸੁਦਸਤਿਅਸਦਗੀ
 ਮਨੀਰਸੁਪੁਰਕਉਕਬਦੁਨਬਿਸਗੀ
 ਜਿਯਸ੍ਰੀਦਬਾਗੀਮਯਯਨਾ ਸੁਧਾ
 ਭੀਪੁਰਅਧੇਨਮਨ ਜਿਨਿਤੇਗੀਮਨਬ
 ਨਤਬਨਾਈ ਉਰਤਬੈਰਤਸਦਤਸੀਦੁ
 ਧਿਅਈ ਤਿਸੀਦਧਿਅਈਜੇਏਕਅਲੈ
 ਭੀਭਉਭਨਾਨਕਤੇਗੀਭੈ ੪ ਜਿਯ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮੀਪੁੰਨਬਦਦਨ ਮਨੀਅਰ

੧੧੨ ੧੨੦

ਪਛਾਕੀਤਿ ਸਕੀਐ ਅਨ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੁ ਅਚਰੀਐ ਭੀਤਿ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਕਾਰਿ
ਸੀਸ ਸੀਸ ਚਿਤੀ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁੰ ਤੇ
ਦਰੁਪੁ ਸੋਧੀ ਸਮੁੰਦਾ ਅਨੁਪੁ
ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਗੀਤੀ ਜੀਤ ਸੋਧੁ
ਸਿਮਰੀ ਸਦਾ ਦਿਨ ਗੀਤ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਤੇ ਗੀਤੀ ਗੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ
ਜਸੁ ਕੈ ੫ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਾਇ
ਕਮਲਾ ਦ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਾਇ
ਬਿਸਮਾ ਦ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਾਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਨ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ
ਸਦਾ ਬਸਨ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਸ

ਕਰਚਲੀਓ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ
 ਠਲੀਓ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤਾ
 ਵੀਓ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਦਾ ਜਸਮ
 ਵੀਓ ਐਸਾ ਪ੍ਰਗੀਤ ਅਗੀ ਅਦਕਤ
 ਲਗਾਤੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਨਕ ਮਨਿ
 ਜਾਗਾਤੁ ੬ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁੰਘਾ
 ਦਸੰਸੀ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਸੁਲਨਾਮਨ
 ਫਿਰਿ ਸੀ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਧੰਤਾ
 ਏ ਮਨ ਮੁਕਤੁ ਕੰਠਿ ਜਾਏ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਇਤੇ ਕਹਾ ਜਥੇ ਤਿਸੀ ਜਨਮਨ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁੰਘਾ ਵੀਓ
 ਮਨ ਮੋ ਤੁੰਤੀ ਸਭਿ ਚੁ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭਕੀ ਗੀਤ ਭੀ ਨਨਕ ਜਥੁ ਜਥੈ ਜਥੁ ਸੀ

6 ਅੰਧ ਜਥੇ ਜਥੇ ਸਨਾਓ ਅੰਧ ਗਧ
ਏ ਸੁਧ ਗਧ ਨਗਓ ਪ੍ਰਭ ਕਿਥੈ ਤੇ ਭੀ ਪ੍ਰਗ
ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਏ ਅਤੇ ਕਮਲੀ ਬਗਸੁ

ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸੰਭੋ ਸਮੀਨ ਸੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਏ
ਅਤੇ ਮੀਤ ਭੁਤ ਮਧੀ ਸਾਥੀ ਨਿਧਨ
ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੀ ਮੀਧੁ ਅ ਅਧੁ ਕਦੁ ਨ ਕਿਨ ਭੁ
ਲੀਏ ਅ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਭੁਤਿ ਤੁਲ

ਗੀਤ ਭੀ ਨਾਨਕ ਨਨਕੀ ਨਕੇ ਕਦੁ ਨ ਭਖ

੨੬ ਸਲੋਕੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਧਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਸੀ ਜੋ ਜੋ ਕਏ ਸੁਮੁਕਤ ਭੀ

ਸੁਨਿ ਮੀਤ ਨਨਕ ਬਿਨਦੰਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ

ਅਚਰਜਕਥਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ
 ਮੁਖਭੁਜਲਭੁਤ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ
 ਕੇਤ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ ਮਟੈ ਅਰਿ ਮਨੁ ਸਾਧਕੇ
 ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭਾਟੈ ਸੁਗੰਧੁ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ ਭੁਯੈ ਭੁਯੈ
 ਨਗ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ ਭੁਯੈ ਨਿਬੰਧ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ
 ਘੋਨ ਮਗਤੁ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ ਭੁਯੈ ਭੁਯੈ ਜਤੁ
 ਸਾਧਕੀ ਮਧਿ ਮਥਨੈ ਕਠਨੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਨਕ
 ਸਾਧਕੀ ਸੰਭੋਧੁ ਰਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ੧
 ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲੈ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ ਅਵੀਰਥੀ ਸ
 ਪੰਚਾ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰੁ ਭੰਚਾ
 ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ ਭੁਯੈ ਸਭ ਕਹਿਨ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ

ਸੰਗਿ ਸਰੁ

ਮਨੁਹਾਥੈਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਰਦੁਪਾਏ
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਸਖਿਓਮਨੁਪਾਏ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
 ਮਾਊਭਾਤੋਰੰਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸੁ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ੨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤ
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਫਧੁਨੀਤਿ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਸੇ
 ਭਿਸਿਓਨਓਏ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਭਾਧੈ
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਭਿਕੋਮੰਦਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
 ਜਨੈਪ੍ਰਮਾਨੰਦਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਭਿਭੁੰਤਧੁ
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਰੁਅਧੁ ਅਧੇਜਨੈ
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਸਾਧਕਪ੍ਰਕਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸੁ
 ੩ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਰਦੁਪਾਏ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
 ਸਦਾਸੁਖਪਾਏ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸਤੁਅਭਿਰਾ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੰਗੀਤੀਕਛੁਘਾਲ ਦਸਤੁਰੇਟਰਤ
 ਨਿਤਾਲ ਸਾਧਕੇਸੰਗੀਕਛੁਘਤ ਭਰੇ
 ਸਾਧਕੇਸੰਗੀਨਰਘੰਭੇ ਸਾਧਕੇਸੰਗੀਭ
 ਭੁਭਸੁਭੇਲਾ ਸਾਧਕੇਸੰਗੀਕਛੁਘਤਭ
 ਮੇਲਾ ਜੀਛੇਸਾਭਿਭੁਘਧੈ ਸਾਧਕੇ
 ਸੰਗੀਤਕਿਘਾਜਾਧੈ ਧਾਭੁਭਸੁਘਾਧ
 ਥਸੈ ਨਾਨੰਭਿਯੋਸਾਧਸੁਘਾਧਸੈ ਧ
 ਸਾਧਕੇਸੰਗੀਸੁਨਭਿਭਿਨੰਭੁ ਸਾਧਸੰਗ
 ਭਿਭੇਭੁਨਭਾਭੁ ਸਾਧਕੇਸੰਗੀਨਸਭ
 ਥਿਭਸੈ ਸਾਧਕੇਸੰਗੀਸਧਾਧਿਨਸਭ
 ਸਾਧਕੇਸੰਗੀਲਭੇਭੁਭਮੀਭਾ ਸਾਧਕੇਸੰਗੀ
 ਘਟਿਘਟਿਭਿਭਾ ਸਾਧਕੇਸੰਗੀਭੁਭਾਭਾਭਾ

ਸ੍ਰੀ

ਕਾਗੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਾਇਓ ਭਈ ਧੁਮਾਗੀ
ਸਾਧਕੇ ਸਿੱਖਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿਗੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ
ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ७ ਸਾਧਕੀ ਮਾਧਿਮਾ ਬੇਦਨ
ਜਨਤੀ ਜੇਤਾ ਸੁਨਤੀ ਤੇਤਾ ਬਖਾਨੀਤ
ਸਾਧਕੀ ਓਧਾ ਮਾਤਿ ਧੁਮਾ ਲਾਤੇ ਦੁਹੀ ਸਾਧ
ਕੀ ਓਧਾ ਮਾਤਿ ਭਲੁਹੀ ਸਾਧਕੀ ਸਰਬਾ
ਨਾਤੀ ਅੰਤ ਸਾਧਕੀ ਸਰਾਸਟਾ ਬੇਅੰਤ
ਸਾਧਕੀ ਸਰਾ ਓਚਤੇ ਓਚੀ ਸਾਧਕੀ ਸਰਾ
ਮੁਚਤੇ ਮੁਚੀ ਸਾਧਕੀ ਸਰਾ ਸਾਧਕੀ ਨਾ
ਈ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੀ ਭੇਰੇ ਦੁਨ ਭਾਈ ੮
७ ਸਾਧਕੇ ਮਾਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸ
ਹਿ ਅਵਗੁਨ ਯੇਕੈ ਏਕ ਸਾਧਿਕੁ ਕੀਹੁ

ਨਾਨਕੀਉਤਲਾਛਾਏ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਭਈ

੧ ਅਸਟਧਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਸਦਾ
 ਨਿਗਲੇਖ ਜੈਸੇਜਲਮਾਛਕਮਲਅਲੇਖ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਸਦੀਨਗਦੇਖ ਜੈਸੇਸੁਰ
 ਸਾਖਰਓਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਚਿਦ੍ਰਸਦੇ
 ਸਮਾਨ ਜੈਸੇਗੰਗਰਕਓਲਘੋਤੁਲਧਰ
 ਨ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਧੀਗਜੁਏਕ ਜਿਓ
 ਬਾਸੁਧਕੋਓਖਦਕੋਓਚੰਦਨਲੇਖ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗੀਅਨੀਕੋਏਏਕੁਨਾਓ ਨਾਨਕੀਜਓਧਏ
 ਰਕਸਾਛਜਸੁਓਓ ੧ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਨਿ
 ਗਮਲਓਨਿਗਮਲ ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਘੋਜਲ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਮਨਿਓਏਧੁਗਸੁ ਜੈਸੇ
 ਧਰਓਧੀਅਕਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਮਨ

ਸਤੁਸਮਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਨਪੈਅਭਿਮਾਨ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਉਚਤੇਉਚਾ ਮਨਿਅਪਨੈਪੈ
 ਸਭਤੇਨੀਚਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਸੇਜਨਰਏ
 ਨਾਨਕਜਿਨਪੂਰੁਅਧਿਕਾਰੇਉ ੨ ਬ੍ਰਹਮ
 ਆਗੀਅਨੀਸਾਧਕੀਹੀਨਾ ਅਤਮਾਸੁਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਗੀਅਨੀਚੀਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੀਸਭਉ
 ਧਰਮਮਾਗੀਅਨੀ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਦੇਕਭੁਭੁਗਾ
 ਨਰੀਉਅ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਸਦਾਸਮਦੰਸੀ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭੰਸੀ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਥੰਪਨਤੇਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀ
 ਅਨੀਕੀਨੀਗਮਯਜੁਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ
 ਕਾਭੇਜਨੁਗੀਅਨ ਨਾਨਕਾਗੀਅਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਗੀਅਨ ੩ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਉਕਭੁਭੁਗੀ

ਭਾਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਨੀਪਿਨਸੰ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗੀਅਨੀਪਿਨੁਧੰਕਰਭਾਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅ
 ਨੀਕੋਨਾਪਿਧੰਕ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਲੇਧੰਕ
 ਥੰਧ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਨਾਪਿਨੁਧੰਕ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗੀਅਨੀਪਿਨੁਧੰਕ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅ
 ਨੀਸੰਗਿਸਗਲਭੰਧੁ ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅ
 ਨੀਜਧੰਕਸੰਗ ੫ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਨੇ
 ਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਥਸੇਧੰਕਸੰਗ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗੀਅਨੀਕੋਨਾਪਿਨੁਧੰਕ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋ
 ਨਾਪਿਨੁਧੰਕ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਪਿਨੁਧੰਕ
 ਗਤ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਧੰਕਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮ
 ਆਗੀਅਨੀਕੋਧੰਕਸੰਗ ਅਨੰਦ ਮਨੀ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਪਿਨੁਧੰਕ
 ਸਦਾਜਨਿਵਸੁ ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਕੋਨਾਪਿਨੁਧੰਕ

੦ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ
 ਨੀਕੋਨਾਪਿਨੁਧੰਕ

੦ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀਸਦਾ
 ਸਦਾਜਨਾਗਤਾ

ਥਿਨਸ ੫ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਥੇਤਾ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ ਏਕਾਗੀਏਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗੀਅਨੀ ਕੋਟੀ ਏਕਾਗੀਏਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ
 ਕਾਨਿਗਮਲਮੰਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ
 ਜਸੁਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ
 ਕਾਥਾ ਭਧੰਤਧੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ ਰਿਦ
 ਗੁਸੁਥਥਰਾਗੀਧਾਧੀਐ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ
 ਕਉਥੀਲਕੀਲਕਾਧੀਐ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀ
 ਅਨੀ ਕਉਥੀਲਕੀਲਕਾਧੀਐ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗੀਅਨੀ ਅਧਿਧੀਮੇਸੁ ੬ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀ
 ਅਨੀ ਕੀਕੀਮਤਿਨੀਏ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ
 ਕੈਸਗਲਮਨਮਾਧਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ ਕਾਕ
 ਓਨਕਾਨੈਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਅਨੀ ਕਉਥੀਲ

ਅਦੇਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਰਕੀਬਿਅਨ
 ਜੀਅਯਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਸਰਬ
 ਰਾਣਕੁ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਕੀਮਤਿਕਉ
 ਬਖਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹ
 ਮਾਨੰਦੀਜਿਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਕਾ
 ਅੰਤਨਯਹੁ ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਕਉ
 ਸਦਨਮਸਕਾਹੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀ
 ਸਤੀਸਸਦਿਕਾਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀ
 ਸਦਜੀਦੈਨਪੀਸਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀ
 ਮੁਕੀਤਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਨੰਦੀਪੁਸਤਪੁਸਤਿਕਾਯਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਨੰਦੀਅਨਾਥਕਾਨਯੁ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀ

ਕਾਭੁਤ੍ਰਿਯੰਤ੍ਰਿਯੁ ਬ੍ਰਹਮੰਗਿਅਨੀਕਾ
 ਸਗਲਾਅਕਾਰੁ ਬ੍ਰਿਹਮੰਗਿਅਨੀਕਾ
 ਧਿਨਿਕੰਕੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮੰਗਿਅਨੀਕੀਸੰਭ
 ਬ੍ਰਹਮੰਗਿਅਨੀਬਨੀ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹ
 ਮੰਗਿਅਨੀਸਾਬਕਾਧਨੀ ੮
 ੮ ਸਲਾਕੁ ਕ੍ਰਿਯੈਰਜੈਅੰਗਿ
 ਨਾਮੁ ਸਾਬਕਾਧਿਯੈਰਗਦਨੁ
 ਨਿਮਖਨਿਮਖਰਾਕੁਰਨਮਸਕਰੈ ਨਾਨਕਬ੍ਰਿਹ
 ਧਮਸੁਸਗਲਾਨਿਸਤਰੈ ੧ ਅਸਟਧਦੀ
 ਮਿਥਿਅਨਾਭੀਰਸਨਾਧਮਸ ਮਨਮਾਭਿਧੀਤਿ
 ਨਿਗੰਢਨਦਮਸ ਪੰਤ੍ਰਿਅਗੁਧਨਯੈਰਕੁ
 ਸਾਧਕੀਟੁਲਸੰਤਸੰਗਿਤਿ ਕਾਨਨਸੁਖੈ

ਕਾਟੁਕੀਨਿੰਦਾ ਸਰਤੇਜਨੇ ਅਧਾਸਕਉਮੰਦਾ
 ਗੁਪ੍ਰਸੀਦਥਿਥਿਅਧੁੰਡੇ ਮਨਕੀਥਾ
 ਸਨਾਮਨਤੇਟੇ ਇੰਦ੍ਰਿਜਤਪੰਚਦਥਰੇ
 ਹਤ ਨਨਕਕਟਿਮਧੇਕਐਸਾ ਅਧਾਸ ੧
 ਬੈਸਨ ਸੋਜਿਸੁ ਉਧਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਿਸਨ
 ਕੀਮੀਉਅਤੇਟੇਉਰੰਨ ਕਾਮਕਾਤਫਦੇ
 ਨਿਫਕਾਮ ਤਿਸੁਕੈਸਨ ਕਾਨਿਮਲਧਾਮ
 ਕਾਟੁਕਲਕੀਉਥਨਥੀਥਾਥੈ ਕੇਵਲ
 ਭਗਤੀਕੀਰਤਨਸੀਹਾਥੈ ਮਨਤਨਅੰਤੀਸਿ
 ਮਨਗੋਪਾਲ ਸਭਉਧਿਓਵਤੀਕਾਧਾਲ
 ਅਧਿਧਿਥੈਅਧੁੰਨਾਮੁਜਧਾਥੈ ਨਨਕਓਤੁ
 ਬੈਸਨਧੰਮਗਥਧਾਥੈ ੨ ਭਗਤੀਭਗਵੰਤਭਗ
 ਭਿਕਾਰੀ ਸਗਲਤਿਅਗੈਦਸਟਕਾਸੰਗੁ ਮਨਤੇ

ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਕਰਮੁ ॥ ਕੀਯੁ ਜੈਸਾ ਲਾਧਾ ਕਰਮੁ
 ਸਧਾ ਸੰਗਿ ਧਾਧਾ ਮਾਧੁ ਖਾਧੈ ॥ ਤਿਸੁ ਰਗ ਭਰਿ ਕਿ
 ਮਤਿ ਭੁਤ ਮਾਧੁ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਦੁਹਾ ਕਰੈ ਸੋ
 ਨੀਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਧੈ ਬਿਸਰਾਧੈ ॥ ਯਹਿ ਕੇ
 ਰਾਗੀ ਧਾਧੈ ਬਿਸਰੈ ॥ ਨਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ
 ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਧੰਤਿ ਰਜ ਮਨੁ ਧਾ
 ਥੈਯੈ ॥ ਸਮਨਾ ਮੁਖਾਤਮ ਮੀਧੁ ਸਧੈ ॥ ਸਮਨਾ ਮਸਕ
 ਸੁਖੀਏ ॥ ਉਸੁ ਧੰਤਿ ਤਕੈ ਉਧ ਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਏ
 ਯਹਿ ਕੀ ਕਥਾ ਧਾਧੈ ਬਿਸਰੈ ॥ ਸਧੰਤਿ ਰਜ ਮਨੁ
 ਨਾਧੈ ॥ ਬੇਦ ਧੁਗਾ ॥ ਨੀਸੀ ਮੀਤ ਕੁਝੈ ਮੁਲ
 ਸੁਖ ਮੀਧੁ ਜਨੈ ਅਸੁਖੁ ॥ ਚੁਦਨਾ ਕਉ
 ਦੇਖੈ ਉਧ ਦੇਸੁ ॥ ਨਨਕ ਉਸੁ ਧੰਤਿ ਤਕੈ ਉਧ ਦੇਸੁ ਅਧੈ
 ॥ ੪ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਥ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚੁਦਨਾ

ਮਏਜਯੋਕੋਭੁਨਮੁ ਜੋਜੋਜਯੋਤਿਸਕੀਭਾਤਿ
 ਭੁਭਿ ਸਾਧਸੰਗਿਧਵੈਜਨੁਕਹੈ ਕੀਕੀਕੈ
 ਅੰਤੀਭੁਭਯੋ ਧਸੁਧੈ ਤਮੁਧੰਧਥਾਕਉ
 ਤੈ ਸਭਗੋਕਾਅਭਿਕਭੁਨਮੁ ਕੀਲਾ
 ਲੁਪਮੰਗਲਾਭੁਲਾਮ ਕਭੁਜਭਾਤਿਕੀਤਨ
 ਧਾਭੀਐਧਮਿ ਨਨਕਤਿਸੁਮਿਲੋਜਿਸੁਮਿਲ
 ਥਿਅਧੁਗਿਕਮਿ ੫ ਜਿਸਕੋਮਨਿਧਾ
 ਥੁਕੰਮਿਵਸੁ ਤਿਸਕਾਨਮੁਸਰਿਭਮਦਸੁ
 ਅਤਮਾਭੁਤਸੁਨਦੀਅਭਿਭਾ ਦਸ
 ਦਸੰਤਲਭਾਭਿਤਿਨਿਧੀਭਾ ਸਦਨੀ
 ਕਟਿਨਿਕਟਿਤਿਜਾਨੁ ਸੋਦਸੁਦੰਧਧੰਧੰ
 ਅਭੇਦਸਕਭਿਅਧਿਕੰਧਕਰੈ ਤਿਸੁਦਸੁ
 ਕਭਿਸਭਸੋਭਿਧਰੈ ਸਭਾਭਾਭਾਤਮਭਿਧ

ਐਸੀ ਜੁਧਾਤ ਨਾਨਕਾ ਮਦਾਸੁ ਵੀ
 ਪ੍ਰਭਵੀ ਅੰਗਿ ਅੰਤਮੀਤਾਵੇ ਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤਿ ਸੋਭਿਕਾਵੇ ਤੈਸਾ ਧਰਮੁ ਰੈਸਾ ਧਰਮੁ
 ਸੋਭਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਨੁ ਪੀਥਿਓ ਤੈਸਾ
 ਸੁਵਰਨੁ ਰੈਸਾ ਉਸਮਾਣੀ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੈ
 ਸੀਥਿਕਾਣੀ ਤੈਸਾ ਮਨੁ ਰੈਸਾ ਅੰਗਮਾਨੁ
 ਤੈਸਾ ਹੰਕੁ ਤੈਸਾ ਜਨੁ ਜੇਵਹਤਾ ਹੁਸਾਇ ਜੁਗ
 ਤਿ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
 ੭ ਪਾਥੁ ਪਾਥੁ ਮੇਰਾ ਧਰਮੁ ਜਿਤੁ ਸਿਤ
 ਪਾਥੁ ਰੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨੁ ਧਰਮੁ ਅਧੇਕ ਨਕਸ਼
 ਨਾਜਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰੈ ਸੋਭਿਕਾਵੇ ਪਾਥੁ ਰੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਨੰਤਤੰਗ ਲਖੇਨ ਜਾਨਿ

ਧਾਥੁ ਧੁਕੇਗਾ ਜੋਸੀ ਸੀਤ ਦੇਈ ਰੋਸਾ

ਧਾਥੁ ਧਾਥੁ ਧਮਕਰਤਾ ਅੰਬਨਸ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦੇਈ ਆਲ ਸਿਮਰੀ

ਸਿਮਰੀ ਨਨਕਰੇ ਨਿਛਾਲ ੨ ੨

ਸਲਕੁ ਉਸਤਾਤ ਕਰੀ ਅਨੇਕ ਜਨ

ਅੰਤੁਨ ਧਾਥੁ ਨਨਕਰੇ ਨਨਕਰੇ

ਥੁਥਿਥਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧ ਅਸੰਖ

ਕਈ ਕਈ ਧੁਧੁ ਜਾਗੀ ਕਈ ਕਈ ਅਨਾਥ

ਉਧਾਗੀ ਕਈ ਕਈ ਰੋਏ ਤੀਯਾ ਵਸੀ ਕਈ

ਕਈ ਬਨ ਭ੍ਰਮੀ ਉਧਾਸੀ ਕਈ ਕਈ ਬੇਬੇ

ਸੁਤੇ ਕਈ ਕਈ ਤਪੀਸੁ ਹੁਤੇ ਕਈ ਕਈ

ਆਤਮਾ ਅਨੁਧਾਸੀ ਕਈ ਕਈ ਕੰਥ ਕਥ

ਬੀਚਾਸੀ ਕਈ ਕਈ ਨਦਰ ਨਨਕਰੇ ਅਵਧ

ਨਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ १ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਭੋਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਕਰੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾ
 ਅਤਮ ਨਿਕਰ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਬਕਓ ਧਮਿ
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਦੁ ਅਨਾਕਸੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਧੁ
 ਅਸੁ ਮਾਧੁ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਦੇ ਸਿਰੁ ਮਾਧੁ ਜਿਤੁ
 ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਭੁਤ ਤੁਰਤੁ ਲਾਗਨ ਨਨਕ ਕਰਤੇ
 ਕੀ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾ ਮਾਨ २ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜ
 ਤੀ ਜਗੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜੇਸੁ ਸਭਗੀ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਪੰਥੀ ਸਾਧ ਭਯਾਏ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਸੀ ਬੰਧਨਿ ਪ
 ਜਾਏ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਦ ਪਾਈ ਬੈਸੰਤਰ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਦੇਸੁ ਮਮੰਤਲ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ ਅਸੁ
 ਨਖੜ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨੁ ਦੇਵੀ ਮਿਸਰੀ

ਚੜ੍ਹ ਸਹਾਯ ਸਮਾਜਿ ਅਧਨੈ ਸੁਤਿਯੋ
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਮਿਸਤਰੈ
 ੩ ਕਈ ਕਈ ਹੋ ਜਸਤ ਮਸਸਤ ਕਈ
 ਕਈ ਬੇਦਧੁਰਾ ਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਅਹੁਸਸਤ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਹਤਨ ਸਮੁੰਦ ਕਈ ਕਟਨਾ
 ਧੰਕਾ ਜੰਤ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਚਿਗੀਵੇ
 ਕਈ ਕਈ ਗੰਗੇ ਮੇਰੇ ਸੁਵਨ ਕੀਵੇ ਕਈ ਕਈ ਜ
 ਕਈ ਕਈ ਗੰਗੇ ਸਚ ਕਈ ਕਈ ਭੂਤਧੀ ਤਸੁਕ
 ਮਿਹਾਚ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਦੁਹੈ ਨਾਨਕ
 ਧਿਅਲਿਖਤੁ ਹੀਤੁ ਅਭਾਧੁਰੈ ੪ ਕਈ ਕਈ
 ਧਤਾਨ ਕੇਵਲੀ* ਕਈ ਕਈ ਜਨਮੀ ਜੀਵਦ
 ਮਹੀ ਕਈ ਕਈ ਬਹੁ ਜੀ ਠਿਹੀ ਕਈ ਕਈ
 ਥੋਰਤੁ ਧੀ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਧਾਲੀ ਕਈ ਕਈ

ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਸਿਧੀ ਸਿਧੀ

ਕਈ ਕਈ ਕੀਉ ਧਨ ਦੰਤ ਕਈ ਕਈ ਮਧੀਅ
 ਮੀਧੀਚੰਤ ਜਪ ਜਪ ਭਾਣਾ ਤਪਤ ਭਾਣੇ
 ਨਨਕ ਸਕੁ ਕੀਉ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਛੇ ੫ ਕਈ ਕਈ
 ਕੋਈ ਬੈਠੀ ਗਮਨ ਮਸੀਹ ਤਿਨੀ ਲਾਗੀ
 ਕਈ ਕਈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਂਤੇ ਅੰਤ ਮਸੀਹ ਬੁ
 ਧੁਲਾਉਤੇ ਕਈ ਕਈ ਦਾਸਨ ਪ੍ਰਭੀ ਅਸ
 ਤਿਨ ਕਉ ਮੀਲੈ ਪ੍ਰਭ ਅਥਨਾਸ ਕਈ ਕਈ
 ਮਾਗੀ ਦਸਤ ਸੰਗੁ ਪਾਥ ਧੁਮਤਿ ਨਾਨਕਾ ਗੰਗੁ
 ਜੀਨ ਕਉ ਫਿਰੈ ਅਥਿ ਸੁਖ ਸੰਨ ਨਨਕ ਤੇਜਨ
 ਸਦਾ ਧੀਨੀ ੬ ਕਈ ਕਈ ਬਾਣੀ ਭਾਗੁ ਬੰਨ
 ਕਈ ਕਈ ਅਕਾਸ ਬੁਧ ਮੰਨ ਕਈ ਕਈ ਫਿਰੈ ਅਦ
 ਤਾ ਕਈ ਚੁਗਤ ਕੀਨੇ ਚਿਸ ਬਾਹ ਕਈ ਬਾਹ
 ਧਾਸੀ ਚਿਧਾਸਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੰਕਾ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬੁਧੁ ਭੀਤ ਖੂਰਤੋ ਧੋਖਾ ਮਾਇ
 ਸਮਾਤਿ ਤਕੇ ਅੰਤੁ ਜਨਿ ਕਹੈ ਅਧੇ ਅਧੇ
 ਨਾਨਕ ਖੁਰਸਾਇ ७ ਕਈ ਕੋਟਿ ਧਾਮੁ ਧਾਮੁ ਕੇਵਲ
 ਤਿਨ ਭਵਤ ਅਤਮ ਧੰਗਾਸ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇਵਲ
 ਸਦਾ ਨਿਭਾਇ ਏਕੇ ਨੇਤ੍ਰੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮੁ
 ਧੀਵੰਤ ਅਮਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧੀ ਜੀਵੰਤ
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮੁ ਨਗਦੀ ਅਤਮਾ ਸਾਧਿ
 ਸਦਾ ਜਸਮ ਵੰਤ ਅਧੁਨ ਜਨਕ ਭੁਸੀ ਸਾਧਿ
 ਸਮਾਏ ਨਾਨਕ ਭੀ ਧੰਮੇ ਸਾਧਿ ਅਧੇ ੮
 ੧੦ ਸਲੋਕੁ ਕਰਾ ਕਰਾ ਕਰਾ ਕਰਾ ਕਰਾ
 ਸਾਨੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹਿ ਭਾਇ ਜੀਵ
 ਬੀਲ ਮਧੀ ਅਲਿ ਸਹਿ ੧ ਅਸਦਾ ਦੀ
 ਕਰਾ ਕਰਾ ਕਰਾ ਕਰਾ ਜੀਵ ਜੀਵ ਸੁਰਦੈ ਸਹਿ

ਯੋ ਬਿਨਮੁਖਿਓਏਥਾਪਨਯੋ ਅੰਤੁਨਪੀਕਿਯੋ
ਪਾਧਾਯੋ ਯੁਕਮੇਧੀਅਧਾਯੋ ਯੁਕਮੇਓ
ਪਜੇਯੁਕਮਿਸਾਯੋ ਯੁਕਮੇਓਚਨੀਚਥਿਯੋ
ਯੁਕਮੇਅਨਿਕਗੰਗਪੰਕਾਯੋ ਕੀਕੀਦੇਥੈਅਨੀ
ਦੀਤਾਯੋ ਨਨਕਸਰਮੀਧਮਿਧਾਸਮਾਯੋ

੧ ਪ੍ਰਭਾਵੈਸਨੁਕਾਯੋਤਪਦੈ ਪ੍ਰਭਾਵੈਤਾ
ਪਾਧਾਯੋ ਪ੍ਰਭਾਵੈਬਨੁਸਾਸਤਾਯੋ
ਪ੍ਰਭਾਵੈਤਾਧੀਗੁਣਥਾਯੋ ਪ੍ਰਭਾਵੈਤਾਧੀਤ
ਥਾਯੋ ਆਧੀਥਾਧੀਥਾਯੋ ਦੁਧੀਥਾਯੋ

ਕਾਧੀਥਾਯੋ ਥੈਥੈਥਾਯੋ ਅੰਤੁਨਜਾਯੋ
ਜੋਥਾਯੋ ਸਕਾਯੋ ਨਨਕਾਯੋ ਸਟੀਅਧੁਨ
ਥਾਯੋ ੨ ਕੁਧਮਨੁਖਤੇਥਾਯੋ ਥਾਯੋ ਜੋ
ਥਾਯੋ ਸਕਾਯੋ ਥੈਥੈਥਾਯੋ ਤਸ
ਥਾਯੋ ਜੋਥਾਯੋ ਸਕਾਯੋ

ਅਨਜਾਨਤਥਿਥਿਅਮਹਿਰਚੈ १੩੨
 ਜੋਜਾਨਤਅਥਨਅਧੁਬਚੈ ਗਮੇਭੁਭ
 ਦਹਿਦਸਿਧਦੈ ਨਿਮਕਸਮੀਚਰੀਕੁਟ
 ਫਿਰੀਅਦੈ ਕਰੀਕਿਧਾਜਿਸੁਅਧਨੀਭਗ
 ਤਿਦੇਭੀ ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਮੀਮਿਲੇਏ੩
 ਥਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਗਜ ਧਰਬੁਧ
 ਗੀਥਨਿਦਾਜ ਜਾਕਾਦ੍ਰਸਟਿਕਉਨਾ
 ਦੇ ਤਿਸੁਤਤਕਾਯਦਹਿਦਸਪ੍ਰਭਟਏ
 ਜਾਕਉਅਧਨੀਕਰੈਥਕਸੀਸ ਤਕਾਯੇਥ
 ਨਹਨੈਜਗਦੀਸ ਜੀਉਧਿਯੰਰਸਭੁਤਿਸਕੀ
 ਰੀਸ ਘਟਿਘਟਿਧੁਨਕੁਧਮਧੁਸਾਸ ਅਧੁਗੀ
 ਥਾਤਅਧਿਥਟਾਈ ਨਾਨਕਜੀਦੈਦੇਥ
 ਥਡਾਈ ੫ ਇਸਕਾਥਉਨਾਧੀਏਸੁਧੁ

ਕਸਕਸਦਨਜਿਕਕਨਾਥ ਅੰਗਿਅੰ
 ਕਾਗੀਥੁਰਾਜੀਉ ਜੋਤਿਸੁਰਦੇਸਾਈਥਿਓਂ ॥ ੬੬ ॥
 ਕਬਹੁਉਚਨੀਚਮੀਧਬਸੈ ਕਬਹੁਸੰਗ
 ਧਰਮਗੰਗੀਧਸੈ ਕਬਹੁਨੰਦਚੰਦਬਿਓ
 ਧਰ ਕਬਹੁਉਭਰਅਕਾਸਪ੍ਰਾਣ
 ਕਬਹੁਖੇਤਾਥੁਧਮਬੀਚਰ ਨਨਕਅਥੈ
 ਮਿਲਾਵਦਾਧਰ ॥ ੫ ॥ ਕਬਹੁਨੀਤਕਰੈ
 ਬਹੁਰਾਤ ਕਬਹੁਸਾਇਗੈਦਿਨਗਤ
 ਕਬਹੁਮਛਕੈਧੀਬਕਹਾਯ ਕਬਹੁਸ
 ਮਬਕੀਓਤਮਦਾਯ ਕਬਹੁਓਭਵਏ
 ਬਰਗਾਜਾ ਕਬਹੁਭੇਖਾਗੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ
 ਕਬਹੁਅਧਕੀਰਤਿਮੀਧਅਵੈ ਕਬਹੁ

ਰਾਗ ਰਾਗ ਕਉ ਦੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਤੇ ਦੇ
 ਮੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁ ਕਉ ਦੇ ੬
 ਕਬਹੂੰ ਯੋਗੀ ਤਕੈ ਬਖਨੁ ਕਬਹੂੰ ਮੈ
 ਧਾਮੀ ਲਾਏ ਏ ਅਨੁ ਕਬਹੂੰ ਤਟ ਟੀਰ ਕ
 ਏ ਸਨਨੁ ਕਬਹੂੰ ਸਧਾ ਸਥੀਰ ਮੁਖੀ ਗਾ ਅਨੁ
 ਕਬਹੂੰ ਵੀਟ ਫਸਤਿ ਪਤੰਗ ਫੀ ਚੀ ਅ
 ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਰਭਯੋ ਰਾਮੀ ਅ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਉਸ ਗਾਇ ਕਉ ਦੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਤੇ ਦੇ
 ਨਚ ਦੇ ਜਿਉ ਸੁਰ ਕਉ ਸੋਈ ਫੀ ਨਾਨਕ
 ਦੁਜਾ ਅਵਗਨ ਕਉ ੭ ਕਬਹੂੰ ਸਾਧਸੰ
 ਗੀਤੀ ਪੁਰਖ ਦੇ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਮਨ ਅਏ
 ਅੰਤੀ ਫੀ ਗਾ ਅਨ ਪੰਗਾਸੁ ਉਸ ਅਸਥਾਨ

ਵਾਨ ਭੀ ਕਿਨਾਸੁ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਤੇ ਏਕ ਹੀ
 ਸਦਾ ਬਾਸ ਭਿਯਾ ਭੂਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ਜਿਉ ਜ ਲਾਮਿ
 ਜੇ ਭੁਭੀ ਏਕ ਟਨਾ ਰਿਉ ਜ ਤੇ ਸੰਗਿ ਜੇ ਰੇ ਸਿ
 ਨਾ ਮੀਟ ਗਏ ਗਵਨ ਧਾਏ ਬਿਸਮ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਕੁਭਾਨ ੨ ੧੧ ਸਲੋਕੁ
 ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀ ਨੀਤ ਅਧੁਨਿ ਵੀਤ ਲੇ
 ਥੇਥੇ ਥੇਥੇ ਅਧੰਕਾਰੀ ਅਨਾਨਕ ਗੰਥਿ ਗਲੇ
 ੧ ਅਸਟਧਰੀ ਜਿਸ ਕੇ ਅੰਤੀ ਗੰਜ
 ਅਥਿ ਮਨੁ ਸਨਹ ਕਧਾਰੀ ਫਿਰਤ ਸੁ ਅਨੁ
 ਜੋ ਜਨੈ ਮੈ ਜੋ ਬਨਵੰਤੁ ਸੋ ਫਿਰਤੀ ਬਿਸਟਾ
 ਕਾ ਜੰਤੁ ਅਥਾਸ ਕਉਕਾ ਮਵੰਤੁ ਕਫਾਏ
 ਜਨਾ ਮਸੈ ਬਧੁ ਜਨਿ ਕੁਮਾਏ ਧਨ ਭੁਮਿ

ਜੋਕੈਗੁਮਰੁ ਸੰਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਗਿ ਅੰਧੁ
 ਕੀਰਿਐ ਪੰਥਿ ਜਿਸਕੈ ਧਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਿਸਦੈ ਨਾਕ
 ਣੀ ਫਮੁਕਤੁ ਅੰਗੈ ਸੁਕੁਧਦੈ ੧ ਧਨਵੰਤਾ
 ਫੀਕੀ ਗੁੰਥਦੈ ਤਿਹਾ ਸਮਾਜਿ ਕਢੁ ਸੰਗ
 ਨਜਦੈ ਬਹੁਲਾ ਸਕਾਮਨੁ ਬਹਿਯੀ ਕਰੈ ਅਸ
 ਧਲ ਭੀਤੀ ਤਾਕਾ ਫੀਕਿ ਨਾਸ ਸਰਤੇ ਅ
 ਧਨਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ਬਿਨਾ ਮਧਿ ਫੀਕੀ ਭਾਸ
 ਮੰਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧਾ ਗੀ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕੀ ਮਟੈ ਅੰਗਿ ਮਰੁ ਸੰਜਨਾ ਸੁ
 ਚੰਗੁ ਧੰਦੁ ੨ ਕੋਟਕਾ ਸਕੈ ਫੀਕੀ
 ਸੰਮੁਖੁ ਦੈ ਸਹਾਇ ਬਿਰਥਾ ਅੰਧਾ ਤਪਿਸ
 ਅੰਧਾ ਅੰਧਾ ਨਾਕਾ ਸੁਗਾਇ ਫੀਕੀ ਅ
 ਤਾ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕੀ ਅਤਮ ਨਪਿਦੁ ਦੈ

ਸੁਤਿਐ ਗੁਰਗੀ॥
 ਕਰੇ ਧਰਮਗੀ॥

ਪ੍ਰੀਤਗਾਧਕਪੁਕੈਸੈਗਵੈ ਅਧਸਕਉਜੋਰਲਾ
 ਕਛਦੈ ਤਿਸਹਿਰਲਾਪੁਲਿਕਇਨਾਵੈ
 ਸੰਬਰੀਗੇਨਜਾਕਾਮਨੁਛੀ ਕੁਨਾਨਕ
 ਤਾਰੀਲਿਗਮਲਸੀ ੩ ਜਬਲਗੁਜਨੈ
 ਮੁਠਤੇਕਛੁਛੀ ਤਬੀਸੁਕਉਸੁਖਨਛੀ
 ਕੀਛੁ ਜਬੀਛਜਨੈਮੈਕਿਉਕਰਾਰ ਤਬ
 ਲਗਾਛੁਭਜੇਨਮੀਛੀਛਰਾਰ ਜਬਯੋਕੈ
 ਬੈਗੀਮੀਰ ਤਬਲਗੁਜਿਛਚਲੁਨਛੀਛੀ
 ਜਬਲਗੁਮਛਮਲਸੰਗਿਮਸੀ ਤਬਲਗੁ
 ਯਮੀਛੀਛੇਸਜੀਛ ਪ੍ਰਭਕਿਧਾਤੇਥੰਧਨ
 ਤੁਏ ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਨਾਨਕਛੀਛੁਛੈ ੪
 ਸਭਸਖਟੇਲਖਕਉਛੀਛੀਛੈ ਤਿਧੀਤਨ
 ਅਵੈਸੀਛਾਧਾਛੇਧਾਵੈ ਅਨਿਕਰਗ

ਬਿਖਿਅਕੇ ਕਰੈ ਨਹਿ ਖਿਤਾਵੈ ਕਏ ਸਭ
 ਮਰੈ ਬਿਨਾ ਸੰਤ ਕਾ ਨਹਿ ਦੋਹਰਾ ਜੈ ਸੁਖ ਨਾਮ
 ਨਹਿ ਬੀਬੈ ਬੇਸਰੀ ਕਾ ਜੈ ਨਾਮ ਹੀ ਗਾ ਸਭ ਸੁਖ
 ਭੀ ਬਰਾਗੀ ਕਿਸੇ ਪਾਥਾ ਤਿਭੀ ਵਰਨਕ
 ਰਾਵਨ ਅਧੇ ਅਧੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਭੀ
 ਜਾਏ ੫ ਵਰਨਕ ਰਾਵਨ ਕਹੈ ਭੀ ਇਸ
 ਕੈ ਭੀ ਕਠਾ ਭੀ ਚੰਗਾ ਜੈ ਸੀ ਗਿਫ਼ ਸਦੇ ਕਹੈ ਤੇਸਾ
 ਭੀ ਅਧੇ ਅਧੇ ਅਧੇ ਧੁਰ ਸੀ ਜੈ ਕਹੈ
 ਕੀਨ ਸੁ ਅਧੇ ਲੈ ਗੰਗਾ ਸਭ ਤੇ ਦੁਗੀ ਸਭ ਕੁ
 ਸੰਗਿ ਭੁਫੈ ਦੇ ਕੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ਅਧਾ ਭ
 ਭੀ ਕਾ ਅਧਾ ਭ ਅਨੇਕ ਮਹੈ ਨ ਬਿਨ ਸੈ ਅਧੈ
 ਨ ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭੀ ਭੀ ਅਸਾ ਮਧੈ
 ੬ ਅਧੇ ਭੀ ਦੇ ਸੈ ਸਮਝੈ ਅਧੇ

ਅਧੇਰਿਚ ਅਸਰ ਕੈ ਸਥਿ ਅਧਿਕੀਨੋਂ
 ਅਧਨੀ ਬਿਸਥਾਰ ਸਤੁ ਕਰਦੁ ਉਸਕਾ ਓਤੁ
 ਰਹਨੈ ਫੁਰ ਉਸਤੇ ਭੰਨ ਕਰਦੁ ਕਰਦੁ ਓਤੁ
 ਬਨ ਬਨ ਤੀਰੇ ਕੈ ਸਥਿ ਅਧਨੈ ਚਲਿਤ
 ਅਧਿਕਾਰੇ ਫੁਰ ਕਉਤ ਕਰ ਕੈ ਗਾ ਅਧਾ
 ਮਨ ਮਾਇ ਅਧਿ ਮਨ ਅਧਨੈ ਮਾਇ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਰਨ ਨ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸ
 ਤਿ ਪੁਰੁਸ ਅਮੀ ਹੁਸੈ ਸਾਇ ਕਿਨੈ ਦੀਖ
 ਅਨੀ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਰੁ ਕੀਨ ਕੈ ਮਥੇ
 ਕਿਨੈ ਦੀਗਲੈ ਚੀਨ ਰਲਾ ਰਲਾ ਰਲਾ
 ਤੇਗੁ ਪੁ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਧਾ ਅਨੁਪ
 ਨਿਗਮ ਲਿਗਮ ਲਿਗਮ ਲਿਗਮ ਤੇਗੀ ਬਾਲੀ
 ਪਦਿ ਪਦਿ ਸੁਦੀ ਸੁਦਨ ਬਖਾਲੀ ਪਦਿ

ਪਦਿਤਪਦਿਤਪਦਿਤਪਦਿਤ ਨਾਮੁਜਯੋਨਨਕ
 ਮੀਨਪ੍ਰੀਤਿ ੨ ੧੨ ਸਲੋਕੁ
 ਸੰਤਸੰਤਿ ਜੋਜਨੁਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋਜਨੁਭਯਾਨਨਭਾ
 ਸੰਤਕੀਰਿਤਾਨਨਕਾਥਾ ਭੀਭਯਾਨਨ
 ਦਤਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਸੰਤਕੈਦੁਖੀ
 ਅਸਟਪਦੀ ਸੰਤਕੈਦੁਖੀਨਜਮਭੇਨਭੀ
 ਭੀ ਸੰਤਕੈਦੁਖੀਨਸੁਖਸੁਖਜਾਇ ਸੰਤ
 ਕੈਦੁਖੀਨਨਕਾਥਾਭੀਭੀ ਸੰਤਕੈਦੁਖੀ
 ਮਤਿਭੀਮਲੀਲ ਸੰਤਕੈਦੁਖੀਨਸੰਤ
 ਭੀ ਸੰਤਕੈਭਤੇਕਭੀਕਭੀਕਭੀ ਸੰਤ
 ਕੈਦੁਖੀਨਭਨਕਾਥਾਭੀ ਸੰਤਕੈਭੀ
 ਭੀਭੀਭੀ ਨਨਕਸੰਤਸੰਤਸੰਤ

ਤੈ १ ਸੰਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਏ ਸੰਤਕੈ
 ਦੁਖਨਿ ਕਾ ਹੀ ਜਉ ਭਏ ਸੰਤਕੈ ਦੁਖਨਿ
 ਸਾਧ ਜੋ ਸੇਧੀ ਸੰਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇਗੁ
 ਧਰਮੀ ਕੀ ਮਾਏ ਸੰਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇ ਸਾ
 ਨਾਮੀ ਜਲੇ ਸੰਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਰੁਕੇ
 ਢਾਲੇ ਸੰਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇ ਜਾ ਸਰੁ ਜਾਏ
 ਸੰਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨੀ ਚੁਨੀ ਚੀਏ ਸੰਤ
 ਕਾ ਭਉ ਕੇ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਏ
 ਉਠੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਏ ੨ ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦੁ
 ਮਾਝਤਾਈ ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦੁ ਕਾ ਬਿਨੁ
 ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦੁ ਮਾਝਤਾ
 ਭਾਯਾ ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦੁ ਕਾ ਮੇਸੁਰੀ ਮਾਝ ਸੰਤ ਕਾ ਨੰਦੁ

ਰੁਗਾਜਤੇਪਿਨੁ ਸੰਤਕਾਨੰਦਕੁਦਖੀਅਭਾਰੁ
 ਚੀਨੁ ਸੰਤਕੇਨੰਦਕਕਉਸਥਗੋ ਸੰ
 ਕੇਨੰਦਕਕਉਸਦਾਖਿਜੋਗੋ ਸੰਤਕੀਸੰਦਾਦਖੋ
 ਮਛਿਦਖੋ ਨਨਕਸੰਤਰਦੈਰਾਓਕੀਦੈਸੋ
 ੩ ਸੰਤਕਾਦਖੀਸਦਾਅਧਾਦਿਰੁ ਸੰਤਕਾਦਖੀ
 ਕਿਸੈਕਾਨੰਦੀਮਿਤੁ ਸੰਤਕੇਦਖੀਕਉਗੁਲਾਗੋ
 ਸੰਤਕੇਦਖੀਕਉਸਥਗੋਤਿਅਗੋ ਸੰਤਕਾਦਖੀ
 ਮਛਾਅਛੰਕਾਗੀ ਸੰਤਕਾਦਖੀਸਦਾਖਿਕਾਗੀ
 ਸੰਤਕਾਦਖੀਜਨਮੈਮਰੈ ਸੰਤਕੀਦੁਖਾਸੁਖਤੇ
 ਦੈਰੈ ਸੰਤਕੇਦਖੀਕਉਨੰਦੀਜੀਏ ਨਨਕਸੰਤ
 ਰਦੈਰਾਓਕੀਦੈਸੋਮਿਯਾਏ ੪ ਸੰਤਕਾਦਖੀ
 ਅਧਾਖੀਚਤੇਦੁਟੈ ਸੰਤਕਾਦਖੀਕਿਤੇਕਾਜਿਸ
 ਧੁਧੁਚੈ ਸੰਤਕੇਦਖੀਉਦਿਅਨਕਾਮਾਈਐ
 ਸੰਤਕਾਦਖੀਉਕੀਕਾਈਐ ਸੰਤਕਾਦਖੀ

 ਸਕਭੀ
 ਤਉ

ਕਉ

ਜਿਉ

ਅੰਤਰੁ ਤੇ ਖਾਧਾ ਸੰਸਾਰਿ ਨਾ ਜਿਉ ਮਿਤ ਕਰੀ
ਯਕਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜਤ ਕੀ ਕੁਨੀਤ ਅਧਾ
ਧੀਜਿ ਅਧੇ ਖਾਧਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਧਾ
ਨਾਕਨ ਭਾਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰਾਇ ਤਾ ਉਠੈ ਯਾ
ਉਥਾ ੫ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਹੋਇ ਬਿਲਾ ਲਾਹੈ
ਜਿਉ ਜਾ ਲੀਭੁ ਨ ਮਧੁ ਲੀਤ ਜਨ ਨਹੀ
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੁਖਨ ਧੀਰਜੈ ਜਿਉ ਪਾਦੁ
ਧੀਰਜ ਨ ਧੀਰਜੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਕੇਯਾ
ਜਿਉ ਭੁਭੁ ਅਜਿਤ ਲੁਭੈ ਰਮੀ ਦੁਧਾ ਸੰਤ ਕਾ
ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਰੇਗਤ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਾ
ਕਤ ਕਿਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੂਰੀ ਪਾਇਆ ਨਾਕ
ਜੋਤਿ ਸੁਰਾਵੈ ਸੋਧੀ ਮਿਥਾ ੬ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਗਤ ਧੂਰੀ ਜਾਇ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਗ ਧੀਰ
ਯੋਗ ਜਾਇ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਧੀਰ

ਸੰਤਕਾ ਦੋਖੀ ਨਮੋ ਨਜੀ ਵਾਹੀ ਐ ਸੰਤਕੇ ਦੋਖੀ
 ਕੀਧੁ ਜੋ ਨ ਅਸਾ ਸੰਤਕਾ ਦੋਖੀ ਚਿਰਿ ਚਈ ਲੋਸਾ
 ਸੰਤਕੇ ਦੋਖੀ ਤਸੇ ਕੋਇ ਜੈਸਾ ਰਏ
 ਤੇਸੇ ਚੋਇ ਧੀ ਅੰਕਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ਨਾਕ
 ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ७ ਸਭ ਘਟਿ ਸਕੇ ਓਧੁ ਕਰ
 ਨੇਧੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨ ਮਸਕਰੁ
 ਪੁਰ ਕੀਓ ਸਤਿ ਤਕ ਰਹਿ ਦਨੁ ਰਾਤਿ ਤਿਸੇ ਧੀ
 ਅਵਤੁ ਸਿਰੀਸ ਸੁਭ ਕੀਏ ਵਰੈ ਤਿਸ ਕਾ
 ਕੀਆ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਕੀਆ ਅਧਨ ਖੇਲੁ
 ਅੰਕਰੁ ਨੇਧੁ ਦੁਸ ਕਉ ਨ ਕਏ ਬੀਚੁ
 ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਨ ਅਧਨ ਨ ਮੁਦੈ
 ਵਰ ਰਾਗੀ ਨ ਕਜਨ ਸੋਇ ੮ ੧੩

ਕੋਈ

ਸਲੋਕੁ ਤਜੁ ਧੀਸ ਅਨਧੁਰੁ ਜਨ ਧੀਸ ਮਹਤੁ

ਹੀਰੀਗੀਏ ਏਕਾਸਯੀਮਨਿਕਪੁਨਾਨਕ
 ਦਖਭਗਮੁਜੀਏ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
 ਮਨੁਖਕੀਟੇਕੀਬੀਕੀਸਭਜਾਨੁ ਦੇਵਨਕਉ
 ਏਕੋਭਗਵਾਨੁ ਜਿਸਕੋਦੀਸੈਗੋਏਅਧੀਏ
 ਬਹੁਗਿਨਤਿਸਨਾਯਾਏਅਧੀਏ ਮਹੈਰਾਏਕੋ
 ਅਧੀਏ ਮਨੁਖਕੋਕਿਉਨਾਏਫੀਏ ਤਿਸਕਾਪੁ
 ਕਮੁਏਏਸੁਖਫੀਏ ਤਿਸਕਾਨਮੁਖਕੰਠਧੀਏ
 ਏ ਸਿਮਰੀਸਿਮਰੀਸਿਮਰੀਪੂਰੁਏ ਨਾਨਕਏ
 ਘਰੁਨਾਯਾਏਕੀਏ ੧ ਉਸਤੀਤਮਨਮੀਫਕੀ
 ਨੀਕਾਏ ਕਰਿਮਨਮੋਸਤਿਕਿਉਫਾ ਨਿਰਮਲਾ
 ਹਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧੀਏ ਸਦਾਸੁਖਯਾਕੀਏਏਏ
 ਜੀਏ ਨੈਨਾਏਕੁਰਕੁਰਕਾਗੰਗੁ ਸਾਧਸੰਗੀਏ
 ਨਸੈਸਭਗੰਗੁ ਚਰਚਯਾਏਮਾਗੀਗੀਏਦ

ਮਿਟਾਏ ਧਾਧ ਜਧੀ ਐ ਧੀ ਥਿੰਦ ਕਰ ਧੀ ਕਰ
 ਮਸਵਨ ਧੀ ਕਰ ਧੀ ਦੰਗ ਧਨ ਨ ਕਉ ਜਾ
 ਮਧਾ ੨ ਬਰਭਾ ਗੀਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਧੀ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਧੀ ਕੇ ਕੁਨ ਗਾਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ
 ਕਰੀ ਧੀ ਚਾ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਧੀ ਮੁਖੀ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਜਾਨੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਧਰ ਧਰੈ
 ਹਿਤ ਉਤਰੀ ਓਧੁ ਸ੍ਰੀ ਜਨੈ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ
 ਕਾ ਮੁਖੀ ਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾਨੈ
 ੩ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਅਧਨ ਅਧੁ ਸੁਭੈ ਤਿਸ
 ਵੀ ਜਾਨੁ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧੀ ਧੀ ਜਾਸੁ
 ਕੰਡਰ ਸਥਾ ਗੰਗੇ ਓਧੁ ਧੀ ਜਾਨੁ ਕੰਡਰ ਅਨ
 ਵਿਰੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲੁ ਬਖਾਨੁ ਗੁਰ ਸਤ ਮਾਇ

ਸਥੀਨਿਭਵੰਤੁ ਏਕਉਧੀਯੰਜਿਸੁਜਨਕੀਆ
 ਸਾ ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਛੰਸਾ ਧਯਥੁ
 ਧਮਕੀਯਿਸੁਮਨਿਭੁਖ ਨਾਨਕਤਿਸੀਧਨਾ
 ਘੋਰਦੁਖ ੪ ਜਿਸਕਉਧੀਧੁਰਮਨਿਚਿਤਿ
 ਅਏ ਜਸੰਤਸੁਧਨਾਨੀਤੁਲਾਏ
 ਜਿਸੁਪੁਰਾਧੁਨਾਕਿਥਕੈ ਸਸੰਦਰੁਕਧੁਕਿਸ
 ਤੇਰੈ ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਜਿਸਟੀਪੁਆ ਅਧੁ
 ਨਿਕਾਜਮੀਧਾਧੀਸਮੀਪੁਆ ਸਧਤਸਧਤ
 ਸਧਤਸੀਧਿਤਾ ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਤਤਸਰੁਭੀਧਿਤਾ
 ਜਥਦੇਖਉਤਕਸਰੁਕਿਥੁਮੁਖੁ ਨਾਨਕਸੰਤੁ
 ਅਮੁਸੀਅਸਰੁਪੁ ੫ ਨਤਕਿਥਜਨਮੈਨਾ
 ਕਿਥਮੈ ਅਧਨਾਚਿਤਿਅਧੀਕੈ ਅਧੁ
 ਜਾਦਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਨਾਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਧੀਅਥਾਧੀ

ਧਾਗੀਸਰਸਸੀਟ ਅਧੇਅਧੇਸਗਲਮਦਿ
 ਅਧੇ ਅਧੇਜਗਤਿਹਿਚਬਧੇਭੁਧਾਧੇ
 ਅਥਿਨਸੀਨਪਿਕੁਧੰਡ ਧਾਗਧਾਗੀ
 ਗੋਭਿਧੁਮੰਡ ਅਧਾਧਾਭੇਦਧੁਗਧ
 ਪੰਤਧ ਅਧੇਜਧਾਧੇਤਨਨਕਜਧੀ
 ਏ ਜਿਸਧੁਜਤਾਸੁਸੇਭਾਧੰਤ
 ਸਗਲਸੰਸਾਰਭੁਧੇਤਿਨਮੰਤ ਪ੍ਰਭਕੇ
 ਸੇਦਕਸਗਲਭੁਧਾਨ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਦਕ
 ਦੁਖੀਭਸਾਨ ਅਧੇਸੇਭਿਲਏਸੇਧਾਨ
 ਭੁਗਵੰਸਥਦਜਧਿਭਏਨਿਧਾਨ
 ਭਿਨਕੀਸੇਦਸੇਧੀਧਾਨੇ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੀਧਿਭਭਾਨੇ ਨਾਮੁਜਧਤਧਾਧਿਧਿਧਿ
 ਸੁਸੁ ਨਨਕੀਤਨਧਾਧਕਭਿਧਿਧਿਧਿ

6 ਜੋ ਕਉ ਕੋ ਸੁਖੁ ਕੋ ਕੋ ਸਦਾ
 ਸਦਾ ਬਸੈ ਯੀ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਾਸੁ ਰਾਇ
 ਯੈ ਸੋ ਯੀ ਕਰੇ ਯੈ ਯੈ ਸੋ
 ਪ੍ਰਭ ਕਾਰੀ ਅਜਨਮੀ ਰਾਗਾਨਾ
 ਜੋ ਸਾਸ ਤੈ ਸਹੀਦੁ ਸਟਾਨਾ ਜੋ ਸਰੋਰ
 ਪੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਮਹੀਦੁ ਸਮਾਏ ਭੀ ਹੁ ਸੁਖੀ
 ਧਨ ਭਨੁ ਭੁੰਬਨਿ ਅਧੁ ਅਧੁ ਸਕ
 ਅਧਿ ਦੁਨਿ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
 ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਨੁ ੮ ੧੫ ਸਲਾਹ
 ਸੁਖੁ ਕਾਰਾ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਖਾ ਜਨਾ ਭਾ
 ਜਾ ਕੈ ਸਮਾਜਿ ਭਯੰਗੀ ਐ ਨਾਨਕੀ ਤਸੁ ਭੀਲ
 ਭਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਦੁਟੀ ਗਯਨੁ ਭਾ
 ਗਯਾ ਸਰਬਨੀ ਅਧਿ ਧ੍ਰੁਤਿ ਧਾਯਾ

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਤਿਸ ਤੋਂ ਬਾ
 ਥਾ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਚਿੰਤਾ ॥
 ਅਥਨਾ ਸੀ ਪੂਰਾ ਅਧੇ ਅਧੇ ॥ ਅਥਨਾ ਕੀ
 ਕੁਛ ਨ ਚਾਹੀ ॥ ਜੇ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀ
 ਤਿਸੁ ਥਿਨੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਕੇਵਲ ਕਮ ॥ ਗਤਿ ਨਾ ਕ
 ਜਾਇ ॥ ਕੁਛ ਨਾ ਮ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖ ਵੰਤੁ ਚਿੰਤਾ
 ਮਾ ॥ ਪੂਰੀ ਜਾਤਿ ਸਾਧਾ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ
 ਤਾ ॥ ਕਿ ਅਕਾਸ਼ ॥ ਜਾ ਸਰੁ ਕੁਛ ਤਿਸ
 ਕਾ ॥ ਦੀ ॥ ਅਕਾਸ਼ ॥ ਅੰਤ ਸੁ ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਕੁਛ
 ਪੂਰੀ ਕਾ ॥ ਥਿਨਾ ਕੁਛ ॥ ਜੇ ਕੁਛ ॥ ਥਿਨਾ
 ਦਾ ॥ ਤਿਸੁ ॥ ਦਾ ॥ ਜਾ ॥ ਗਾ ॥
 ਜਿਸੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਦਾ ॥ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾ ॥ ਕਾ ॥
 ਜਿਸੁ ॥ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ॥ ਦਾ ॥

ਧਮੇਥੰਮਨੁ ਤਿਉਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਮਨੁ ਤਿਅਸਥੰ
 ਮਨੁ ਜਿਉਧਾਨੁ ਨ ਵਚਿਤੈ ਧੁਲੀ
 ਗੁਰਚਾਲਾਗਤੀਸਤੈ ਜਿਉਐਧਾਨੁ
 ਹਦੀਧਕਧਾਸੁ ਗੁਰਚਸਨੁ ਦੇਖੀਸੀਧੀ
 ਥਿਗਾਸੁ ਜਿਉਮਧਉਦਿਅਨਮੀਧਮਗੁ
 ਧਦੈ ਤਿਉਸਧੁਸੰਗੀਮੀਧਜੀਤਧੁਰਦੈ
 ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਥਾਥਉਧੀ ਨਨਕਕੀਧੀ
 ਲਚਧੁਧੀ ੩ ਮਨਮੁਖਕਧੀਥਲ
 ਲਾਧੀਐ ਧੁਰਥੀਲਥੇਕਲਿਧਧਧੀਐ
 ਧੁਕਸੁਖਧੁਰਦੇਵਨਧੁ ਅਦੁਰਤਧ
 ਗਿਤੀਤਸੀਧਚਤਰੁ ਜੀਧਕਕੀਸਧੀ
 ਸੁਖਮਨੁ ਗੁਰਕਧੀਧੀਧੀਅਜਨੁ
 ਵਧਿਨਥਸਤਧਧੀਤੀਸੀਧੀ ਲਧੀਧੀ

ਭੈ ਸਭ ਭੈ ਪਤੰਗ ਸਮਨ ਮਜਾ ਪੀਠੈ ਮੈ
 ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘੀ ਜਾਇ ੫ ਜਿਸੁ
 ਘਰ ਕਉ ਲੈ ਰਿਤੁ ਅਧੀਐ ਸਮਨ ਮੁਸੰਤਨ
 ਰਿਧੀਐ ਤੰਜ ਅਭਿਮਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ
 ਸਮਨ ਮੁੰਡੈ ਤੁਹਿ ਲਾਇ ਕੇ ਪਸੰਤ
 ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ਮੁੰਡੈ ਰਿਤ ਅਧੀ ਵਿਖਿਅ ਜਾ
 ਲਾ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕਉ ਮੁਖ ਭੁਜ ਭੁਝ
 ਚਗਡ ਸੀਉ ਹਿਉ ਵਧਾਹਿ ਦਰ ਭਾਵ ਧਰੈ
 ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਸਦ ਬੀਭਯੈ ੫ ਚਗਡ
 ਧਰੈ ਧਰੈ ਧਰੈ ਧਰੈ ਅਧਿ ਸਧ ਕਉ ਅਧਨ
 ਜੀਉ ਸਧ ਕੀ ਧੁੰਗਿ ਕਹੈ ਸਨਾਨੁ ਸਧ ਭੁਝ
 ਰਿਜਾਈ ਐ ਕੁਝ ਨੁ ਸਧ ਸੇਵਾ ਦਰ ਰਾਗੀ
 ਧਾਈ ਐ ਸਧ ਸੰਗਿ ਧੀ ਕੀ ਮਤੁ ਗਾਈ ਐ
 ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਧੁ ਕਉ ਧਰਿ ਮਨ ਗਾਈ ਐ

ਸੁਚਾਏ ਓਟੀਗਡੀਸੰਤਪਦਿਅੰਗੇੜਾ ਸੰਬ
 ਸੁਖਨਾਨਕਤਿਪਯੰਗੇੜਾ ੬ ਮਿਤਕਕਉ
 ਜੀਵਾਨਾਨਪੁਰ ਭੁਖੇਕਉਦੇਵਤਅਯਾ
 ਸਾਥੀਨਯਾਨਜਾਕੀਸਿੰਦੁਸਟੀਮਾਏ ਪੁਰਖ
 ਲਿਖੇਕਾਨਾਪਦਾਯੰਗੇ ਸਰੁਕੇਦੁਤਿਸਕਾ
 ਓਤਕਾਨੇਜੰਗੇ ਤਿਸੁਖਿਨਦੁਸਰੁਤਾਨ
 ਪੁਰ ਜਾਥਿਜਨਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਗੇਲੀ
 ਸਭਤੇਉਚ ਨੇਮਮਾਏਕਾਨੀ ਕੀਕੀਥਾ
 ਜਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਅ ਨਾਨਕਸਾਜਿਨਿਸਮ
 ਲੁਖੀਅ ੭ ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਤੰਤਿ
 ਤਿਸੁਜਨਅਵੈਧੀਪੁਰਚੀਓ ਭਗਤੁਗੁਰ
 ਤੁਸੁਗੀਐਤਿਪੁਯੰਗੇ ਜਾਕੈਪਿਸਦੇਪੁਕੈ
 ਪੁਰ ਸਚੁਕਾਨੀਸਚੁਤਕੀਕਤ ਸਚੁ
 ਪਿਸਦੇਸਾਤਿਮੁਖੀਕਤ ਸਚੁਸਿੰਦੁਸਟੀ

ਸਚ ਅਕਾਲ ਸਚ ਦੋਹਰੇ ਸਚਾਧ ਸਚੁ
 ਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕੀਜਾ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸੀ
 ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ੨ ੧੫ ਸਭ ਕੇ
 ਰੂਪ ਨੇਕ ਨਹੀ ਕਿਉ ਤਿਹੁ ਰੂਪ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨ
 ਤਿਸੀ ਭੁਭੁਏ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਸੁਖ ਸੰਨ
 ੧ ਅਸਟ ਪਦੀ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ
 ਸਿਧਾਯੁ ਮਨੁ ਕਰੀ ਤੁਧੁ ਭੀਤਿ ਅਭੁ
 ਤਿਸ ਤੇ ਪੈਨਾ ਭੀ ਕਿਉ ਕੋਇ ਸਾਥ ਨਾ
 ਭੀਏ ਕੋਇ ਅਧੇ ਬੀਨਾ ਅਧੇ ਦਾਨਾ
 ਗਧਿ ਗੰਭੀਰੁ ਗਧਿ ਗੁਸਾਨਾ ਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਗੰਧਿਓ ਕਿਧੁ ਸੀਧੁ ਲੀਏ ਅਭੁ
 ਥਕ ਸੰਦ ਸਥਾ ਤੇ ਰੀਚਿ ਗੰਧਿ ਪਾਏ
 ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨੁਭਵੈ ੧

^{ਗੁਰ}
 ਮਨਸਧੁਗਨਸ ਜੋਗੁ ਜੋਕੀਧੀਏਅਸੇ
 ਈਓਗੁ ਧਨਭਗਨਜਵਨੇ੨ਫੇਰੁ
 ਤਿਸਕਾਮੰਤਨਜਨੈਓ ਅਨਦੁਖਮੰਗ
 ਲਸਦਜਕੈ ਸੰਬਖਕਸੁਰੀਅੰਧਯੰ
 ਤਕੈ ਗਜਮੰਡਿਗਜੁਗਮੰਡਿਜਗੀ
 ਤਪਮੰਡਿਤਪੀਸੁਗੁਪਸਤਮੰਡਿਭਗੀ
 ਧਿਅੰਧਿਧਿਅੰਧਿਭਗਤੀ ਸੁਖਧੀਏਅ
 ਨਾਨਕਤਿਸੁਧੁਘਕਾ^{ਕਿ} ਅੰਤਨਧੀਏਅ ੨
 ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮੰਡਿਨੀ ਸਾਭਏਦ
 ਫੇਅਦਗੀਏ ਧਿਤਕਾਜਨਮੁਕੰਜਨੈ
 ਖੁਤੁ ਸਾਭਧਾਧੀਅਧੁਨੇਸੁਰਿ ਸੁਮੰਤ
 ਗਿਅਨੁਧਿਅਨੁਜਿਨਦੇਏ ਜਨਦਾਸਨਮੁ
 ਧਿਅਵੀਏਸੇਏ ਤਿਤੁਗੁਧਮੀਜਾਕਓਗੰਮ

ਏ ਜਨਮਿ ਮੈ ਫਿਰੀ ਅਵੈ ਜਾਏ ਉਚਨੀਚ
 ਤਿਸਕੇ ਅਸਥਾਨ ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਕ
 ਜਨ ੩ ਨਨਾਧਨਾਨਾ ਕੇਗੰਗ ਨਨਾਭੇ
 ਕਮੀਧੀ ਕੰਗ ਨਨਾਥੀ ਕੀਨੀ ਥਿਸਾਧੁ
 ਧੁਰੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਕੰਗੁ ਨਨਾਚਭਿਤ ਕੇਥਿਨ
 ਮਾਧਿ ਧੁਰੀਧਿ ਓਧੁਰੁ ਨਸਭਠਾਏ ਨਨਾਥੀਧੀ
 ਕੀਥਨਤਥਨਾਧੀ ਅਧਨੀ ਕੀਮਤਿ ਅਧੇ
 ਧਾਧੀ ਸਭਧਾਧਿ ਤਿਸਕੇ ਸਭਿਤਿ ਸਕੇਠਾਓ
 ਜੀਧਿ ਜੀਧਿ ਜੀਵੈ ਨਨਕਾਧੀਨਾਓ ੫ ਨਮਕੇ
 ਧਾਧੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਨਮਕੇ ਧਾਧੇ ਧਾਧੇ ਮੰਤ
 ਨਮਕੇ ਧਾਧੇ ਸੀਮਤਿ ਥੇਧੁਗਾਨ ਨਮਕੇ ਧਾਧੇ ਸੁਨ
 ਨੀਗਾ ਅਨਧਿਅਨ ਨਮਕੇ ਧਾਧੇ ਅਗਾ ਸਧਤਾਲ
 ਨਮਕੇ ਧਾਧੇ ਸਗਲਾ ਅਕਾ ਨਮਕੇ ਧਾਧੇ ਅਧੁ
 ਧੁਰੀ

ਏਕੰ

ਸਭ ਭਵਨ ਨਾਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ਉਧੋ ਸੁਨਿ ਸੁਣਨ ਕੀ ਬੰਧ
 ਜਿਸੁ ਅਧਨੈ ਨੀ ਮਲਾਏ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦਮੀ
 ਸੋ ਜਗੁ ਗੀਤ ਪਾਏ ੫ ਹੁਪੁਸੀਰ ਜਾਕ ਸੀਰ ਅ
 ਸਥਾਨੁ ਧੁਮੁਸੀਰ ਕੇ ਵਲ ਪੈਯਾਨੁ ਕਾਤੁਤਿ
 ਸੀਤ ਸੀਤ ਜਾ ਕੀ ਬਾਲੀ ਸੀਤ ਧੁਮੁਸੀਰ ਮਾਧੀ
 ਸਮਾਈ ਸੀਤ ਕਾ ਮੁਜਾ ਕੀ ਮਚਨ ਸੀਤ
 ਮੁਲਾ ਸੀਤ ਸੀਤ ਭੀਤ ਪੀਤ ਸੀਤ ਕਾਲੀ ਲਿਖ
 ਮਲਾਨ ਮਲਾਨੀ ਸੀਤ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ਬਿਸਾਸੁ ਸੀਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰੇ ਪਾਈ ੬ ਸੀਤ
 ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਉਪਦੇਸ ਸੀਤ ਸੀਤ ਤੇ ਜਨ ਜਾ
 ਕੈ ਮਿਦੈ ਪ੍ਰਦੇਸ ਸੀਤ ਨਿਗੀਤ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੀ
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗੀਤ ਫੀ ਅੰਧਾ ਸੀਤ ਕੀ
 ਅਸਭੁ ਸੀਤ ਅਧੇ ਜਾਨੈ ਅਧਨੀ ਮੀਤ ਗੀਤ

ਜਿਸ ਨਿਬੰਧ ਦੇ
 ਤਿਸ ਨਿਬੰਧ ਦੀ

ਜਿਸ

੧੫੫

ਕੀਰੀਸ਼ ਸਤਿਸੁਕਰੈ ਭੁ ਅਵਨਭੁੰ

ਕਰਤੀਭਾਗੁ ਕਰਤੇ ਕੀਰੀਸ਼ ਤਨਜਨੈ ਕੀਅ

ਨਾਨਕ ਜੀਤ ਸੁਰਾਦੈ ਸਵਰਤੀਅ ७

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੈ ਬਿਸਮਾਦ ਜਿਨੇਭੁ

ਸ਼੍ਰੀਅੰਤ ਸੁਅੰਦੁ ਅਸਦੁ ਪ੍ਰਕਾਸੰਗੀਅ

ਜਨਗੇ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਭਾਯ

ਓਇਦ ਤੇ ਦੁਖ ਕਟਨਭਾ ਜਕੈ ਸੰਗਿ ਤੈ

ਸੰਸਾਰ ਜਨਕਾ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਭਾਗੀ ਜਨਕੈ

ਸੰਗਿ ਏਕੀਨ ਦਯਾਗੀ ਗੁਨਗੰਥੰ ਕੀਰਤਨੁ ਜਾਨੁ

ਭਾਵੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ੮

੧੬ ਸਯੋਕੁ ਅੰਦਸਦੁ ਜੁਗਾਇਸਦੁ

ਏਥੇ ਸਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਭਸਦੁ ੧

ਅਸਟਪਦੀ ਚਰਨ ਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਸਨਭਾ

ਪੁਜਾਸਤਿ ਸਤਿਸੇਵਦਾ ਦਾਸਾਸਤਿਸਤਿ

ਪੰਥਨਯ ਨਾਮਸਤਿਸਤਿਧਿਅੰਦਨਯ
 ਅਧਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਗੀ ਅਧੇਗੁਦਾਅ
 ਧੇਗੁਦਾਕਾਗੀ ਸਥਦਸਤਿਸਤਿਧੁਰਬਕਰ
 ਸੁਸਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤ ਭੁਫਨਯ
 ਕਓਸਤਿਸਭਧਾਗੀ ਨਨਕਸਤਿਸਤਿਧੁਰ
 ਸਾਗੀ ੧ ਸਤਿਸੁਧੁਧਿਦੈਜਿਨਸਾਨਾ
 ਕਾਨਕਾਦਨਾਤਿਨਮੁਧੁਧਾਗੀਨਾ
 ਜਾਕੇਗੀਦੈਥਿਸੁਸੁਧੁਧਾਗੀਨਾ ਤੁਤੀਆ
 ਧੁਤਿਸੁਮਨਿਧੁਧਾਗੀਨਾ ਭੇਤੇਨਾਕਓਧਾਗੀ
 ਬਸਨ ਜਿਸਤੇਓਧਾਜਿਅਤਿਸੁਮਨਿਧੁਧਾਗੀਨਾ
 ਬਸਤੁਮਾਧਿਲੇਬਸਤੁਗਾਧੀ ਤਾਕਓਧਾਗੀਨਾ
 ਨਕਓਧਾਜਾਧੀ ਭੁਫੇਭੁਫਨਯਥਿਥੇਥੇ
 ਨਾਧੀਨਾਮਿਲੇਨਾਨਕਓਧਾਗੀ ੨ ਰਕੁਧਾਗੀ
 ਸੇਧਾਗੀਆਕਾਗੀ ਰਕੁਧਾਗੀਸੇਧਾਗੀ

ਧੁਜਾਗੀ ^ਠ ਠਕੁਰਕੇ ਸੇਵਕ ਕੇ ਮਨਿ ਪਤੀਤਿ
 ਠਕੁਰਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀਨਿ ਮਾਨੁ ਹੀਤਿ ਠਕੁਰਕੇ
 ਸੇਵਕ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭਕ ਸੇਵਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸੰਗਿ
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਕੀ
 ਸਾਧੈ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਜਿ ਸੁਦਹਿ ਅਪ੍ਰਭ
 ਧਾਰੈ ਨਨਕ ਸੇਵਕ ਸਾਸੀ ਸਾਸੀ ਸਾਸੀ
 ੩ ਅਧੁਨੇ ਜਾਨਾ ਪਦ ਚਕੇ ਅਧੁਨੇ ਸੇ
 ਵਕ ਕੀ ਸਾਧਾਥੈ ਅਧੁਨੇ ਦਸਕਉ ਦਿਹਿ ਦਿਅ
 ਧੀ ਅਧੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਮੁ ਜਪਾਈ ਅਧੁਨੇ
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਧਿਧਾਤਿਥੈ ਤਕੀ ਗਾਰੀ ਮੀਤਿ
 ਵੈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਨਕੁ
 ਪ੍ਰਭਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚਕਉਚੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਧਨੀ
 ਸੇਵਾ ਲੀਏ ੩ ਨਨਕ ਸੇਵਕ ਦਸਕਉ

ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ੫ ਨੀਕੀਕੀਰੀਮੀਤਕਾਯਕੇ
 ਭਸਮਕੋਈਸਕਰਕੋਟਿਯਕੇ ਜਿਸਕਾ
 ਸਾਸੁਕਾਚਤਰੀਅੰਧ ਤਾਕਉਥਤਦੇ
 ਕੀਤਾਕ ਮਾਨਸਜਤਨਕਾਤਬਪੁਰੰਚ
 ਤਿਸਕੇਕਾਤਬਖਿਯੋਜਾਤ ਮਾਨਸਕੇ
 ਅਦੁਨਕੀਏ ਸਾਬਜੀਅਕਾਕਾਸੀਏ
 ਕਾਏਸਚਕਾਏਧ੍ਰਾਣੀ ਜਾਇਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
 ਅਯਾਦਿਨਾਣੀ ੫ ਥਾਂਥਾਥਾਪ੍ਰਭ
 ਜਾਪੀਐ ਧੀਅੰਮ੍ਰਿਤੀਏਪੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰ
 ਧੀਐ ਨਾਮੁਤਨੁਜਨਿਯੁਗਮੁਖਧੀਏਅੰ
 ਤਿਸੁਕੇਏਅਦੁਨਪੀਛਿਸਟੀਏਅੰ
 ਨਾਮੁਧੰਨੁ ਨਾਮੁਧੰਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁਧੀਨਾਮੁ
 ਕਾਸੰਗੁ ਨਾਮਾਸਿਜਨਾਨਕਪਤਨੇ ਓਤਕੇ

ਮਨਤਨਾਮੁਤਨਾਮੁ
 ਸਮਾਨਾ॥

ਠਤਸਵਤਨਮ ਕੁਨਨਕਜਨਕੈਸਦਕਮ
 ਈ ਬੋਲੁ ਤੁਜਸੁਜਿਛਕੀਦਨੁਹੀਤ ਧੁਕਿ
 ਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦੀਤ ਕਹਿਭਗਤਿਅ
 ਤਮਕੈਚੀਏ ਧੁਕਅਧਨੇਸਿਓਹੀਸਮੀਏ
 ਜੋਤਿਅਓਵਤਸੋਜਨੇ ਧੁਕਅਧਨੇਕਾਪੁਕ
 ਮੁਖਛਾਨੇ ਤਿਸਕੀਮਫਿਮਕਓਨਕਾਨਓ
 ਤਿਸਕਾਨਕਾਓਏਕਨਜਾਨਓ ਅਠਧਾ
 ਧੁਕਥਸੀਓਤੁਏ ਕੁਨਨਕਸੇਈਜਾਨਏ
 ੬ ਮਨਮੋਹਿਤਕੀਥਿਟਲੇਹੀ ਮਨੁਤਨੁਅ
 ਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹੀ ਜਿਸਿਜਿਨਿਅਧਨਧੁਕੁ
 ਪਛਾਤਾ ਸੋਜਨੁਸਥਥਕੋਕਦਾਤਾ ਤਿਸ
 ਕੀਸੀਨਸਥਥਕੁਧਵੀਓ ਤਿਸਕੈਦਸਿਸਥ
 ਪਾਧੀਮਟੀਓ ਅਧੀਸਅਨਧਸਾਧੀਓ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਤੁ ਸੇਵਾਲਾ ॥ ਅਵਨ ਜਨੁ
ਨਹੀ ਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਧੁਜਾਤੁ
ਸਦਯੋ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀ ॥ ਅਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਸੁ
ਨਹੀ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੁਖ ਭਯੋ ਨਾਨਕ ਭੀ

ਗੁਨ ਗਾਓ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਧਰੀ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਖ ਕੀ ਕੋ ਪਤਿ ਪਾਞ ॥ ਸਦਾ

ਵਧਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਚੀਤਾ ॥ ਅਲਾ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੂ

ਦਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭੀ ਨਾਮੁ

ਭਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰੂ

ਸਿਖ ਬਿਕਾਰ ਭਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਖ ਕੇ ਭਯੋ ॥

ਧਰੁ ਭਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਦਰ ਭਾਗੀ ਭਯੋ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਦਰ ਭਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਦਰ ਭਯੋ ॥

ਗੁਰੀਸ ਕਰਉ ਜੀਅਨੀਯ ਸਮਝੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੇ
 ਮਿਥਿ ਸੇਵਕ ਜੋਗੈ ਗੁਰੀ ਅਭਿਮਾਨ
 ਮਿਥਿ ਸਭੈ ਅਧਿਕਾਰਿ ਕਰਨ ਜਨਾਨੈ
 ਯਹ ਯਹ ਨਾਮੁ ਏਸਦਾ ਧਿਅ ਏ ਮਨੁ ਬਚੈ ਸਭ
 ਗੁਰੇ ਧੀਸ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਜ ਗੀਸ ਸੇਵਾ
 ਕਰਤ ਯਹਿ ਨਿਤ ਕਾਮੀ ਤਿਸ ਕਉ ਭਵਤ ਧੰਧ
 ਤਿਸੁ ਆਮੀ ਅਧਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਖਿ ਕਰੈ
 ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰੀ ਮੀਤ ਯੋਗੈ २
 ਥੀ ਸਾਥਿ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰਾ ਮਨੁ ਮਨੈ ਸੇਵਕ ਧੰਮੁ
 ਗੁਰੀ ਗਤਿ ਜਨੈ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਏ ਯਹਿ ਨਾਉ
 ਅਨਿਕ ਬਾਗੁ ਕਉ ਬੀਯ ਜਾਓ ਸਾਥੀ ਧਨ
 ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਭਧ ਧਾਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਤਾ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੀਤੁ ਜਸੁ ਮਿਥਿ ਧਾਧਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਏਕੀ ਕਾ

ਸਤਿਗੁਰੁ

ਨੰਦੀਕਛੁਕਸੁ ਸਤਸੀਸਾਤਪਲਾਇਅਨਜਾਇ

ਐ ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੂਰਿਰਾਗੀਧਾਇਐ ੩

ਸਭਲਦਾਸਨੁਧੇਖਤਪੁਨੀਤ ਪੰਸਰਚਰਨਗ

ਤਿਲੋਰਮਲਗੀਤਿ ਭੇਟਤਸੰਗਾਮਗੁਨਰਵੇ

ਪਾਸਕੁਮਕੀਦੰਗਭਗਵੇ ਸੁਲੋਕਗੀਥਚਨਕਰ

ਨਅਥਨੇ ਸਨਿਸੰਤਖੁਆਤਮਪਤੀਅਨੇ ਪੁਰਾ

ਗੁਰਅਖਿਓਜਾਕਾਮੰਤ ਅੰਗੀਤੀਤ੍ਰਸਦਿਧੇਖੇ

ਪ੍ਰੀਤਸੰਤ ਗੁਣਕਿਅੰਤਕੀਮਤਿਨਧਿਧਾਇ

ਨਾਨਕਜਿਸੁਰਵੈਤਿਸੁਲਧੇਮਿਲਾਇ ੪

ਜਿਧਕਏਕਓਸਤਤਿਅਨਕ ਸਭਿਧੁਧਪੁਨ

ਥਿਧਕ ਕਾਪੁਥੋਲਿਨਪੁਚਤਪੁਨੀ ਅਗਮ

ਅਗਚਪੁਭਨਿਰਥਾਨੀ ਨਿਰਾਭਾਨਿਰਵੈਸੁ

ਖਦਾਈ ਤਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪੁਨੀ ਅਨਿਕ

ਭਗਤ ਬੰਦ ਨੀਤ ਕਰੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲੀ ਫਿਰੈ ॥
 ਸਿਮਰੈ ਸਦ ਬੀਭ ਫਿਰੈ ਸਿਰਿ ਭੁਭ ਅਖੁਨੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੈਸਾ ਪੂਰੁ ਜਪਨੇ ॥ ੫ ॥ ਏਤ੍ਹ
 ਫਿਰਿ ਸੁਖਾਵੈ ਜਨੁ ਕਹੈ ॥ ਆਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ॥
 ਫਿਰੈ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾਨੀਕ ਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਨੀ
 ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਭੁਨਤਾਸ ॥ ਆਰਧ ਫਿਰਿ ਕਨ ਮੂਲੇ ॥
 ਸੁਰ ਭਿਯ ਦੇ ਸੁਸੇਵ ਕਰ ਭਿਯੈ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ
 ਕੇ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਮਨ ਮਾਫਿ ਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰੈ ॥
 ਅੰਧ ਕਾ ਦੀਪਕ ਪੰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਢੈ ॥
 ਤਤੁ ਨਾਸੇ ॥ ੬ ॥ ਆਤਮਾ ^{ਨੀਤ} ~~ਫਿਰਿ~~ ਫਿਰੈ ॥
 ਅਨੰਦ ਰੀਤ ॥ ਆਦਿ ਨ ਰੇਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮੇਂ ਕੇ ॥
 ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸੰਤੁ ਸਭੁ ਕੇ ਪੁਰਸ ਭਿਯ ਦੇਸੇ ॥
 ਭਭਿ ਚੁਕਾ ਸੇਰ ਭਭਿ ਫਿਰੈ ॥ ਸਗਲ ਬਿਅਯੈ ॥
 ਮਨ ਤੇ ਬੈਨਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਮਾਤਿ ਨਿਕੰਧਾ ਧਾਰੀ ॥

ਗ

ਸਥਾਸੰਗਿ ਜਾਇਨ ਮੁਸੁਗੀ ਬਿਤਿਧਾਈ ਚੁਕੇਰੁ ਸੰ

ਗਦਨ ਸੁਨਿਨ ਨਰ ਜਸੁ ਸੁਦਨ 6 ਨਿਗੁਰੁ

ਅਧਿਸਗੁਨੁ ਭੀਓਈ ਕਲਧਾਧੀ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ

ਮਾਈ ਅਧੇਨ ਚੀਤ ਅਭਿਅਧਿਬਨਾਏ ਅਧੁਨ

ਕੀਮਤਿ ਅਧੇਧਾਏ ਫੀਥਿਨੁ ਦੁਜਾਨੀ ਕੀਏ

ਸਾਥੀਨੰਤੀਏ ਕੋਸਥੀ ਚੀਤਿਧਾਤਿ ਗਿਦਾ

ਮੁਧਾਗੰਭ ਭਏਧਾਗੰਭ ਸਾਥੀਕੋਸੰਭ ਹਿਚਕਾ

ਅਧਨੀ ਕਲਧਾਧੀ ਅਨੀਕਥਾਨ ਨਰਕੀਲ

ਫੀ ੮ ੧੮ ਸਲਕੇ ਸਾਥੀਨਚਾਏ

ਥਿਨੁ ਭਜਨੀਥਿਥਿ ਅਸਗਲੀ ਚਾਹੁ ਫੀਓਈ

ਨਾਮਕਾਦ ਨਾਨਕੀਧੰਧਨੁ ਸੰ ੧

ਅਸਟਧਾਈ ਸੰਤਜਨੀ ਮੀਲਿ ਕਰਧੀ

ਚਾਹੁ ਫੀਕੀਸਮੀਨਾਮ ਅਧੁਨ ਅਧੀਓਧਾਏ

ਸੰਥੀਧੀਧੀਧਾਧੀ ਚਾਹੁ ਸਾਥੀਧੀਧੀਧੀ

ਜੇਕਰੁ ਸਾਥਨਿ ਗੰਠੀ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ
 ਮਸਤਕੇ ਦੇਖੁ ॥ ੭ ॥ ਏਕੋ ਜਾਇ ਏਕੋ ਸਾਥੀ
 ਏਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੋ ਮਨਿ ਅਧੀ ਏਕੁ ਸਕੇ ਗੁਨ
 ਗਾਉ ਅਨੰਤ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਇ ਏਕੁ ਭਗਵੰਤ
 ਏਕੋ ਏਕੋ ਏਕੁ ਧਰਮ ਅਧੀ ਧੁਰਨ ਧੁਰੀ ਗੰਠੀ ਦੇਖੁ
 ਥਿਅਧੀ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕੁ ਤੇਰੇ ਏਕੁ
 ਅਧੀ ਪੰਚਤਗਾਏ ਮਨਰਨ ਅੰਤਰੀ ਏਕੁ
 ਪ੍ਰਗਤਾ ਗੁਪਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਜਾਤਾ
 ੮ ੧੯ ਸਯੋਕੁ ਚਿੰਤਿ ਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭ
 ਅਧੀ ਅਧੀ ਤਉ ਸਾਥੀ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਪ੍ਰਭ ਚੇਨ ਤੀ ਅਧਨੀ ਭਗਤੀ ਯਾਧੀ ੧
 ਅਸਟਧ ਦੀ ਜਾਚਕ ਜਾਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ
 ਦਾਨੁ ਕੀ ਕਿਥਾ ਦੇਵਦੁ ਧੀਨਾਮੁ ਸਾਧ
 ਜਾਨਾ ਕੀ ਮਾਗੁ ਏਧੀ ਪਾਥ ਦਮ ਮੇਰੀ ਸੰਧ
 ਧੂਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਧੂਰਿ ਸਾਥੀ

ਸਾਸਿ ਪੁਰਤੁ ਮਹਿ ਧੀ ਆਉ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਸਿਉ ਲਗੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪੁਰਕੀ
 ਨਿਤ ਨੀਤਿ ਏਕੋ ਟੇਕੋ ਅਧਾਰੁ ਨਾਸੁ
 ਮਾਘੈ ਨਾਮੁ ਪੁਰਸਾਰੁ ੧ ਪੁਰਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
 ਮਧੁ ਸੁਖ ਧੀ ਸੁਖ ਦੇ ਬਿਧਾ ਲਖਾਇ
 ਜਿਨਿ ਚੰਦ ਅਸੇ ਜਨਾਇ ਪਰਨੇ
 ਧੁਰਨ ਧੁਰਨ ਧੀ ਚੋਲੇ ਸੁਰਮਰੈ ਪ੍ਰੇਮ
 ਹਸੀਨਾ ਉਪਜੈ ਚੰਦ ਸਾਧਕੇ ਸੀਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹੀ
 ਅਨਾਮ ਸਕੀਤ ਅੰਤੀ ਪ੍ਰਭਾਸੁ
 ਅਨਦਿਨੁ ਲਵਲਾਸੀ ਬਰਤਾਇ ਜਿਥੇ ਸਾ
 ਪੁਰਸਾਇ ਨਨਕ ਨੀਮਾਤੇ ਸੁਖ ਧੀ ੨
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨ ਸਾਧੁ ਗੀਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰੇ
 ਨਿਰਮਲ ਮਧੁ ਲਈ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਸਾਇ
 ਦੁਆਲਾ ਸੇਵਕ ਕੀਨੇ ਸਦਾਇ ਭਉ

ਕੰਧਨਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਕੀਏ ॥ ਜਨ
 ਮਮਾਨ ਦੁਖੁ ਮੁਕਤਿ ॥ ਗੁਣਗੁਣੀ
 ਸਾਧਾ ਸਰਪ੍ਰਸੰਨਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸੰਗ
 ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਨੀਤੀ ॥ ਮੇਲਾ
 ਹੁ ਨਾਨਕ ਬਗਤੀ ਨੀ ਮਸਮਾਇ ॥ ੩
 ਸੋਕਉ ਬਿਸੈ ਜਿਥਾ ਲਾਨਭੈ ਸੋਕਉ ਬਿਸੈ
 ਜਿਵੀਆ ਜਨੈ ਸੋਕਉ ਬਿਸੈ ਜਿਨਿ ਸਭ
 ਕਿਉ ਦੀਆ ਸੋਕਉ ਬਿਸੈ ਜਿਨੀ ਦਿਨ ਜੀ
 ਆ ਸੋਕਉ ਬਿਸੈ ਜਿਅਨੀ ਮੀਟਾਏ
 ਗੁਪਤ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਗਲ ਲਾਏ ਸੋਕਉ ਬਿਸ
 ਹੈ ਜਿਥੀ ਬਖੁਤ ਕਢੈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੁਟਾ
 ਗਏ ਗੁਪਤੀ ਤਤੀ ਪੈ ਬੁਝੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਅਧੁਨਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨੀਐ ॥ ੪ ॥ ਸਾਜਨਾ ਸੰ
 ਤਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ॥ ਅਨੰਤ ਕੀ ਜਥਾ

ਧੀਨਮੁ ਸਿਸੀਸਿਸੀਸਿਸੀਸੁਖਧਾਦੁ
 ਅਧਿਜਧਾਦੁ ਅਧਾਨਮੁ ਜਧਾਦੁ ਭਗਤਿ
 ਭੀਏਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਅਨੁਦਸੀ
 ਚਾ ਸੁਖਕੀਲਾ ਅਲਸੁਖੀਨਿਧਿਨਮੁ
 ਉਤਤਜਾਤਧਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਸਭਾਦੁਖਕਾ
 ਉਤਤਨਮੁ ਨਨਕਨਮੁ ਜਧਾਦੁ ਗੁਰਤਸੁ
 ੫ ਉਧਜੀਧੀਓਧੇ ਮਾਸੁ ਚਾਓ ਮਨਤਨ
 ਅੰਤਰੀਏ ਧਿਸੁ ਚਾਓ ਨੇਤ੍ਰਧਿਏ ਧਿਧੁ ਸੁਖੁ
 ਧੀਏ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਥਚਰ ਨਧੀਏ ਭਗਤ
 ਜਾਨਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗੁ ਬਿਗਲਾ ਕਉ ਧਾਏ
 ਸੰਗੁ ਏਕਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕੀ ਮਾਏ ਆ
 ਗੁਧਾਸਾਦਿਨਮੁ ਜਧਿਯਾਏ ਆ ਤਾਕੀਓਧਾ
 ਕਪੀਨਜਧੀ ਨਨਕਾਦਿ ਆ ਸੁਖਸਮਾਏ

੬ ਪ੍ਰਭਾਸਾਸੰਦੀਨਦੀਆਲ ਭਗਤਿ
 ਵਢਾਸਦੀਕੰਧਾਲ ਅਨਾਨਕਾਭਿੰਦ
 ਗੁਪਾਲ ਸੁੰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਿਤਪਾਲ
 ਅੰਦਪੁਸ਼ਕਾਕਾਕਰਤਾ ਭਗਤਜਨਾਕੇ
 ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ ਜੋਜੋਜਯੈਸੁਧੀਧੁਨੀਤ
 ਭਗਤਿਭਗੀਯਾਦੈਮਨਪੀਤ ਧਮੀਗੁਨੀ
 ਅੰਗੀਚਅਜਾਨ ਨਾਨਕਤਮੰ ^{ਗੀਸਰੀ} ਪੁਸ਼ਕਾ
 ਭਗਵਾਨ ੭ ਸੰਬਥੈਕੰਠਮੁਕੀਤਮੋਖਧਾਏ
 ਏਕਨਿਸਖਪੀਕੇਕੁਨਭਾਏ ਅਨਿਕਰਾਜ
 ਭਗਵਾਨਿਅਧੀ ਪੀਕੇਨਾਮਕੀਕਖਾਮੀਨ
 ਰਾਧੀ ਬੁਧਕੇਜਨਕਾਧਾਸੰਗੀਤ ਸਸਨਾ
 ਜਪਤੀਪੀਪੀਨੀਤ ਭਲੀਸੁਕਰਾਨੀ
 ਸੰਬਧਨਵਤ ਧਿਰਦੈਥੈਪੁਰਾਨਗੁਮੰਤ

ਸਾਧਸੰਗਿਯੂਭਚੇਪੁਨਵਸ ਸੰਬਸੁਖ
 ਨਨਕਾਧਿਯੰਗਸ ੮ ੨੦ ਸਲੋਕੁ
 ਸਾਗੁਨਨੀਗੁਨਨਿੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਧੀਆ
 ਧਿ ਅਧਨਕੀਅਨਨਕਾਅਧੇਦੀਠੀ
 ਜਾਧਿ ੧ ਅਸਟਧਚੀ ਜਬਅਕਰੁ
 ਏਪੁਕਕੁਨੀਦ੍ਰਸਟੇਤਾ ਧਾਧੁੰਨਤਬਕਧ
 ਤੇਫੇਤਾ ਜਬਧਾਗੀਅਧਨਸੁੰਮਾਧਿ ਤਬ
 ਕੇਸੀਥੇਧੇਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ ਜਬਏਸਕਾ
 ਬਾਗੁਚਿਧੁਨਜਾਧਤ ਤਬਧਾਧਸੰਗਿਕੁ
 ਕੇਸੀਧੀਥਾਧਤ ਜਬਅਧਨਅਧਾ
 ਧਿਧਾਗੁਧਮ ਤਬਸੰਧਕਧਕਿਸੁਲਾਧਤ ੨੬੩
 ਰਾਮ ਅਧਨਕੇਧੁਅਧਿਧਾਤੀਜਾ ਨਨਕਾ
 ਕਾਨੇਧੁਨਦੁਜਾ ੧ ਜਬਧੇਤਧੁਭਕੇਧ
 ਲਧਨੀ ਤਬਥਧ ਮੁਕਾਤਕਧਕਿਸਕਧਿਧਨੀ

ਜੇਥੇ ਕੀਤੀ ਆਗਮ ਅਧਾਰ ਤਬ ਨਕਸੁ
 ਗਾਵੁ ਕਉ ਨਿਉਤਾ ਜੇਥੇ ਨਿਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾ
 ਸੁਭਾਇ ਤਬੀਸ ਵਸ ਕੀਤ ਕਰੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਰਾਇ
 ਜੇਥੇ ਅਧੀਨ ਅਧ ਅਧਨੀ ਜੀਤਿ ਯੋਗੇ ਤਬ
 ਕਦਨ ਨਿਗੁ ਕਦਨ ਕਰਤਾਰੈ ਅਧਨ ਚਲਿ
 ਤਾਥੀ ਕਾ ਨੈਭਾ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਅਗਮ ਅ
 ਧਾਰ ੨ ਅਥਿਨਾ ਸ੍ਰੀਸੁਖ ਅਧਨ ਅਸਨ
 ਤਦ ਜਨਮ ਮਾਨ ਕਰੁ ਕਠੀ ਬਿਨਾਸਨ ਜੇਥੇ
 ਪ੍ਰਗਤ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ਤਬ ਜਾਮ ਕੀਤਾ ਸ
 ਕਰੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਸੋਇ ਜੇਥੇ ਅਥਗਤ ਅਥ ਚਾਪੂ
 ਏਕਾ ਤਬੀਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਲੇਖਾ
 ਜੇਥੇ ਅਨੰਤ ਅਥ ਚਾਪੂ ਅਥਾਇ ਤਬ
 ਕਉ ਨਿਉਤੇ ਕਉ ਨਿਉਤਾ ਅਥਾਇ ਅਥ
 ਅਥ ਚਾਪੂ ਜਾ ਨਾਨਕ ਅਥਾਇ ਅਥਾਇ

ਰੇਹਾ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮਾਹੇ ਬਿਸਮਾ ਦ ਨਾਨਕ
 ਅਧਨੀਗਤਿ ਜਨਨੁ ਅੰਧ ੫ ਜਪ ਅਥਾਹੁ
 ਏਹ ਅਰੇ ਦਸਮੀ ਹੁੰਦਾ ਉਤਾਰਿ ਸਾਹਿਬਿ ਅਥਾਹੁ
 ਮਾਹਿ ਹੁੰਦਾ ਅਥਾਹੁ ਕਉ ਅਥਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਤਿਹੁ
 ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇਸੁ ਜਪੁ ਹੁਕਮਿ ਏਕੇ ਏਕੇ ਰਾਗ
 ਵੰਤਾ ਤਪਕਉ ਨੁ ਅੰਤਿ ਤੁਕਿ ਸੁਯੋਗੇ ਸੰਤਿ ਜਪ
 ਅਧਨ ਅਧੁ ਅੰਧਿ ਪਰੀਤਾ ਤਪਕਉ ਨੁ ਕਉ ਕਉ
 ਨੁਸੁ ਨਨੈਤਾ ਕਉ ਕਉ ਅੰਤਿ ਉਚਤੇ ਉਚ ਨਾਨਕ
 ਅਥਾਹੁ ਕਉ ਅਥਾਹੁ ਪਾਹੁ ੬ ਜਪ ਅੰਧਿ ਮੈ
 ਓਪੰਧੰਚੁ ਅਕਾਹੁ ਤਿਹੁ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸ
 ਥਾਹੁ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਪਕਉ ਨੁ ਕਉ ਕਉ ਕਉ ਕਉ ਕਉ
 ਸਾਹਿਬੰਦਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਜਾਨਾ ਮਾਹਿ ਹੁੰਦਾ ਜਾਨਾ
 ਪੁੰਨ ਮੈ ਮੈ ਭਗਮ ਰੈਰਾਹੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਧਮਾ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਓਥਿ ਬਖਤੁ ਅਥਾਹੁ ਕਉ ਕਉ

ਕੀਰਤੋ ਬੇਲੁਸੰਕਚਤਉਨਨਕਏਕੈ ੭

ਜਪਅੰਬਗਤੁਤਗਤੁਤਪਅੰਬ ਜਪਅੰਬਗਤੁਤ

ਸੰਤਪੰਤੰਬ ਦੁਪੁਧਾਕਅਧੀਧਨੀ ਉਨਕੀ

ਸੰਤਉਨਪੰਬਨੀ ਅਧੀਪਕਉਤਕਕੈਅਚ

ਚਨ ਅਧੀਪਸੰਗਨੀਨੀਨੀ ਜਿਸੁਰਦੈ

ਉਸੁਅਧਨਨੀਯਦੈ ਜਿਸੁਰਦੈਉਸੁਯਦੈ

ਯਦੈ ਵੇਸੁਮਾਅਧਾਤਅਧਾਤਅਧਾਤ

ਜਿਉਥੁਯਦੁਤਉਨਨਕੈਥੁਯਦੈ ੮

੨੧ ਸੁਲਕੁ ਜੀਅਕੰਤਕੇਰੁਕਾਅ

ਯੇਕਤਤਤਤ ਨਨਕਏਕੈਧਸੀਅਦੁਜਾ

ਕਦੀਦੁਸਟਾ ੧ ਅਸਟਧਦੀ ਅਧੀ

ਕੈਅਧੀਸੁਨਨੀਯ ਅਧੀਧਏਕਅਧੀ

ਥਿਸਥਾ ਜੀਤਸੁਰਦੈਤੀਸੁਸਟਉਧਏ

ਅਧੀਧਏਯਧੇਸਮਏ ਅਧੀਧਏ

੧. ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਜਾ ਕੇ ਭਉ ਭਇਆ ਭੀ ਭਉ ਭਇਆ ਸਦਾ
 ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਸੋ ਸਾਸਣ ਸੀਤ ਕਾ ਥੇਰਾ
 ਨਾਨਕ ਸਾਧੀ ਸੁਸਟਿ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
 ਸਰਭ ਕੇ ਭਯਾ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਅਭਾ ਅਭਾ ਕੇ ਨਾ
 ਭੂ ਜਿਸੁ ਕੇ ਭਿਯੁ ਭਿਯੁ ਨ ਮਰੇ ਸੋ ਮੁਖੀ ਜਸੁ
 ਮਨੁ ਭਿਯੈ ਰਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਧ ਕਾ ਕੇ ਜਾਇ
 ਸਭ ਸੀਧੇ ਕੀਨੇ ਕੁਨਾਹੀ ਜੀਅ ਕੀ ਜਗ
 ਰਿਜਾ ਕੇ ਸਭ ਭਯੈ ਅੰਗੀਥਾ ਧੀ ਜਨੁ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਭਿਯੈ ਕੁਨਾਹੀ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤ ਅਭਾ ਨਾਨਕ ਸਾਸ
 ਣ ਕੀਨਾ ਭਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਨਾਮੁ ਮੇਧੁ ਭਉ ਦਾਇ
 ਆਭਾ ਸਭ ਭਿਯੈ ਭਉ ਤਕਿ ਭਯਾਭਾ ਅਭੇ
 ਪਰਤਪ ਜਨੈ ਭਯੈ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ਮੇਧੁ ਭਿਯੈ ਭਯੈ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨੁ ਬੁਧਾਇ ਜੀਅ ਭਿਯੈ

ਸੁਤਿਸੁਤਿਏਅੰਤਿ ਨਿਸੁਰਦੈਤਿਸੁਲੇਖਿ
 ਲਗੇ ਭਗਤਕਰੀਤਕੀਰੇਗੁਨਗੀਏ ਮਨ
 ਅੰਤਰੀਖਿਸੁਸੁਕੀਮਨੀਅ ਕਾਨਭਗਤ
 ਇਕੁਜੀਨੀਅ ੩ ਜਨੁਲਾਗਯੋਰੈਕੀ
 ਰਿਸਕੀਅਸਨਬਿਥੀਜੀਏ ਸੇਵਕਕੀਸੇ
 ਬੀਨੀਅਈ ਫੁਰਮੁੰਭੁਫਿਯਮਧਦਧਾਈ
 ਸਿਸਤੇਓਧੀਨਤੀਬੀਚਾ ਜਾਕੈਮਨੀਬੀਸ
 ਅਨੰਗਰੁ ਥੀਧਨਤੀਗੀਏ ਨਿਰਦੋ
 ਅਨੰਦਨੁਧੁਜਾਗੁਰੇਧੀ ਸਿਧਲੋਕਸੁਖੀਏ
 ਪੰਥਕੋਸੁਫਲੇ ਨਾਨਕਗੀਪ੍ਰੀਤਾਪੀਮੇਲੇ
 ੪ ਸਾਧਸੰਗੀਮੀਲਕਾਧੁਅਨੰਦ ਗੁਨਾ
 ਦੁਪ੍ਰਭਧਮਾਨੰਦ ਰਾਮਨਮਤਤਕਾਧੁਬੀ
 ਚਾ ਦੁਲਾਰਦੇਫਕਾਕਾਧੁਓਧਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਚਨਧੀਕੇਗੁਨਗਾਓ ਧਾਦਾਧਾਧੀਏ

ਪੰਥਕੋ

ਸੁਆਓ ਅਠਧਰਾ ਪ੍ਰਭਯੋਕੁ ਨੇਹ
 ਮਿਟੈ ਅੰਗ ਅਨੁਥਿਨ ਸੇ ਅੰਧੇ ਸੁਨੈ ਓਧ
 ਦੇਸੁ ਪੈ ਗਵੈ ਬਸਾਵੁ ਮਨਾਉ ਚੇ ਨਾਨਕ
 ਠਲਾ ਪਾਵੁ ॥ ੫ ॥ ਧਰਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਯੋਗੁ
 ਸਦਾ ਰਾਮਨਾਮੁ ਅੰਤਰੀਓਂ ਧਰੀ ਪ੍ਰੇਮੁ
 ਪੁਗੀ ਦੀਖਿਅ ਜਿਸੁ ਮਾਨਿਥ ਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ
 ਪਾਇਖਿਅ ਮਾਨਿ ਤੀਨ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਧੁਨਿ ਵਲੀ
 ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇਰ ਓ ਜੀਉ ਸਚੁ ਵਾ
 ਧਾਰਾ ਕਰੁ ਦੁਖਾਹੀ ਦੰਗੁ ਨਿਬਛੋ ਏਕੁ ਤਮਾ
 ਹੀ ਹੋਵੇ ਵਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਬੁਧੁ
 ਨਿਨਾਵੀ ਧਰੀ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸੁ ਰੇਦੁ ਹੀ ਕਰੁ
 ਕੋ ਜੀਉ ਓਥੇ ਹੋਵਨ ਧਰੀ ਅਧੀ ਨਿਰਭਰੁ
 ਜਪੈ ਸਗਲ ਕਰਮਿ ਮੈ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਨਾਮੁ ਜਪੈ

ਮਨਿ ਭਵਤ ਸੁਖੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਭੰਗੁ
 ਤਿਸੁ ਜਨਕ ਭਵਿ ਨ ਪਦੁ ਚਨ ਭਾਗੁ ਸਿਧ ਭਿਖਾਰੀ
 ਠਾਢਾ ਭਾਗੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ७
 ਮਨਿ ਭੁਧੀ ਅੰਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ
 ਧੰਨ ਭਵਿ ਭਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ
 ਸਭ ਭਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ
 ਸੇਵਕ ਪੰਢਰੁ ਅੰਤਰਾਜ ਮੀਧੁ ਭੁਧੁ ਪੰਢਰੁ
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ
 ਨਾਨਕ ਰਾਗੁ ਅਮਰ ਭਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ੮ ੨੨
 ਸਭ ਭਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ
 ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ
 ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪੰਢਰੁ ੧ ਅਮਰ ਭਾਗੁ

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਤੀਰੰ ਨਮੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ
 ਭਾਮੀਰ ਸਾਧਨ ਸਮਗੀ ਹਿ ਕਸੁ ਘਟਮਾਉ
 ਅਨਿਕੰ ਗਨਨੀ ਦ੍ਰਸਟੀ ਨਉ ਲਿਖਿ ਅੰ
 ਮਿਤੁ ^{ਪ੍ਰਭ} ਕਾਨਮੁ ਦੇਹੀ ਮੀਧੀ ਸਕਾ ਬਿਸਮੁ
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਧਰਤਤਨਾਦ ਕਢਨੁ ਨਜਾ
 ਈ ਅਚਾ ਜਾ ਬਿਸਮਾਦ ਤਿਲਿ ਦੇਖਿ ਅੰਜ
 ਸੁਆਧਿ ਦਿਖੰ ਨਨਕਰਿਤੁ ਜਨ ਸਾਧੀ
 ਧਾਏ १ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਧੀ ਅਨੰਤ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਅਧਿ ਗਧਿ ਆਗਧੰਤ
 ਧਰਮਿ ਮਹਿ ਅਕਾਸ ਪੰਚਾਲ ਸਾਥ ਲੋਕ ਪੁਰ
 ਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਨਿ ਤਿਨ ਪੰਥ ਤਫੈ ਪਾਗਧੁ
 ਮੁ ਜੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੈ ਸਾਕਸੁ ਪਥਿ ਲਾਪਾ
 ਦੀ ਬੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਚਾਹੈ ਕੰਟਕ ਦਿਸੇ ਸਮਾਧਿ

ਤਿਸਤੋਂ ਭੰਨ ਨ ਡੀਕਰਾਉ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
 ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉ ੨ ਬੰਦ ਪੁਰਾ ਨੀਸੀ ਮੂਰਤਿ
 ਮਾਇ ਦੇਖੁ ਸਸੀ ਅਸੁਰ ਨ ਬੜ ਮਾਇ ਦੇਖੁ
 ਬਾਈ ਪੁਰੀ ਸਰਕ ਬਲੈ ਅੰਧੇ ਮੱਥੇ
 ਲੁਨਕ ਬਹੁ ਡੋਲੈ ਸੰਬਰ ਲਾ ਕੀ ਬੋਲੈ
 ਬੋਲ ਮੀਲ ਨ ਪਾਈ ਜੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਸ ਲੈ
 ਸੰਬ ਜਤਿ ਮਾਇ ਜਾ ਕੀ ਜਤਿ ਧਰੀ ਮਿਠੈ ਸੁ
 ਅੰਮੀ ਚਿਤ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਰਗ ਮਨ ਸੁ
 ਨਾਨਕ ਤਿਨੇ ਪੁਰਖਿ ਸਾਸੁ ੩ ਸੰਤ ਜਨਾ
 ਮਤਿ - ਕਥੇ ਬਨੁ ਸਰਕ ਬਲੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਪਿਛੈ ਸ
 ਰਧ ਮ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁ ਨਾਮੁ ਰਖ ਚਨ
 ਸੰਬ ਖਿਅਧੀ ਮਸੀਹ ਚਨ ਜਿਨ ਜਾਤ
 ਤਿਸ ਕੀ ਪੁਰ ਪਤ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕ
 ਫਤ ਜੈ ਭਗਿ ਸਾਈ ਸੁਖ ਮਨੈ ਵਨ ਕਾਦਨ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਮਿਲਾ

੧੬੦

ਗੁਰੂ ਏ ਦਿਸਤੋਹੀ ਸੁਨਾਏ ਚੰਕੜ
ਕਿਨੈਕਦੁਕਾ ਅਧਿਕਾਰਾ ਕਾਤੁਤਿ ਅਤਿਸੀ
ਅਧੇਜਨੈ ਅਧੇਜੀ ਕੀ ਅਧਿਸਦਧਾਗੀ
ਸਭਸਾਚੁ ਓਤਿਧਤਿ ਅਧਨਸੰਗਾਚੁ ਤਕੀ
ਗਤਿਮਤਿਕਦੀਨਜੀ ਦੁਸਾਹੀਤਸਭੀ
ਧੀਯੁ ਤਿਸਕਾਰੀਅਸਰੁਪੰਦੁ ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਨਕੀਯੁਜਨੁ ७ ਜੋਜਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁ
ਹੀ ਅਧਿਮਿਲਾਏਧੁਰਸਾਏ ਓਧੁਨ
ਵੰਤੁਪੰਤਿਵੰਤੁਕਾਧਵੰਤੁ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਜਿਸੁਸਾਏਭਗਵੰਤੁ ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਅ
ਹੀਅ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਰੁਜਗਤੁਤੰਹੀਅ
ਜਨਅਵਨਕੀਏਸੁਆਓ ਜਨਕੈਸੰਗੀ
ਚਿਤਿਅਵੈਨਓ ਅਧਿਮੁਕਤਮੁਕਤਕੋਸੰਗੀ
ਨਨਕੀਯੁਜਨਕਵੀਸਦਾਨਮਾਸਕੁ

੨੨ ਸਲਕੁ ਧੁਰਧੁਰੁ ਅਧੀਯ ਅਧੁਰੁ ਜਾਕੁ
 ਨਾਓ ਨਾਨਕ ਧੁਰਧੁਰੁ ਅਧੁਰੁ ਕੇਹੁ ਨਾਓ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਧੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੁਨਿਓਇ
 ਸੁ ਧਾਥੁ ਮੁਨਿ ਕਹਿ ਕਹਿਓ ਸੁ ਸਾਸਾਸੀ
 ਸਿਮਰੈ ਸਿੰਦ ਮਨ ਤੰਤਰ ਕੀਓ ਤਰੈ ਸਿੰਦ
 ਅਸ ਅਨਿਤਿ ਤਿਅਹੁ ਤੰਗ ਸੰਤ ਕੀਯੁ
 ਮਨ ਮੰਗ ਅਧੁਰੁ ਬਿਬੇਨ ਤਿਕਹੁ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗੁ ਤਹੁ ਧੀਯਨ ਕੇਹੁ ਯੁ
 ਭੰਗੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤੇਰੇ ਸਮਾਸਕਾ ੧
 ਕੇਮ ਕੁਸਲਾਸੁ ਜਾਨੰਦ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ
 ਭਿਯਾਨੁ ਜੀਓ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ਅੰਗਿ ਮੁਰਗੁ
 ਪੀਓ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਹੁ ਨਾਗਿ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ
 ਧੁਰੁ ਜਾਕੇ ਗੰਗਾ ਅਨੇਕ ਗੰਧਾਰਾ ਦਮੋਦਰ
 ਹੀਰਾ ਦੀਪਕਾ ਧੁਰੁ ਗੁਰੁ

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜੁ ਧਰਮ ਮੰਦਰ

ਕਿੰਪਾਲ ਸਿਮਰੀ ਸਿਮਰੀ ਨਾਮੁਕਾਂਕਾ ਨਾਮੁ
 ਜੀਅ ਕੀਏ ਭਯਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਉਤਮ ਸਲੋਕਸਾ
 ਧਰੇ ਬਚਨੁ ਅਮੁਲੀ ਕਲਾ ਲਏ ਭਰਤਨੁ
 ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਭਰਤ ਭਯਾਨੁ ਅਧਿਤੈ ਘੋਰਤ
 ਨਿਸਤਾ ਸਭ ਲਜੀਵਿਨੁ ^{ਸਭ ਸਤ} ਕਾ ਸੰਗੁ
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਗਾ ਧੀਰੰਗੁ ਜੈ ਜੈ ਸਕਦੁ ਅ
 ਨ ਭਵਦੁ ਜੈ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨ ਦਕੋ ਪੂਰਾ
 ਜੈ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਠਤ ਕੈ ਸਾਥੇ ਨਾਨਕ
 ਭਯੋ ਮੇਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ ੩ ॥ ਸ ^{ਗੀ} ਜਗੁ ਸੁਨਿ
 ਸਾਨੀ ਆਏ ਕੀਰੀ ਕੀਰਾ ^{ਪ੍ਰਭ} ਭ੍ਰਮੀ ਪੀਯਾਏ
 ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰਾਏ ਸਰਗੇ ਅਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁ ਸਧਾ ਸੰਗੀ ਲੈਨ ਸੁਖ ਸੰਨਭਾਏ ਗੁਰਦੇਵ
 ਪੂਰਾ ਭਈ ਸਿਵ ਕੀ ਸਿਵ ਆਲ ਜੰਜਾਲ

ਭਿਕਾਰੇ ਗੁਰੇ ਨਾਨਕਸੂਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰੇ
 ਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਆਪ੍ਰਿਯਾਗੀ ਨਾਨਕੀ ਬਧੀ
 ਬੇ ਪਦਮਾਗੀ ੫ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸਤਤ ਕਰਦੁ ਸੰਤ ਮਰਿ
 ਸਾਵਧਾਨੁ ਏਕ ਗੁਰਚੀਤ ਸੁਖ ਮਨੀਸ ਭਜ
 ਗਾਇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਖ ਭੋਜਨ
 ਧਨ ਸੰਬੰਧੁ ਚੁਤ ਕੀਧੁ ਨ ਧਰਿ ਪ੍ਰਧਨ
 ਧੁਰੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਕਿ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਧਾਰੁ
 ਸਭਾਨੁ ਬਧੀ ਨ ਧਰਿ ਅਵਨ ਜਾਨੁ ਧੀਧਰੁ
 ਧਰਿ ਚਲੇ ਜਨੁ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਧਰਿ ਧਰਿ
 ਧਰਿ ੫ ਕੇ ਮਸੰਤਿ ਗਿਧਿ ਨ ਵੀਨੀਧਿ ਭੁਧਿ
 ਗਿਧਿ ਸੰਬਤ ਧਰਿ ਸਧਿ ਬਿਦਿਅਾ ਤਧੁ ਜਗੁ
 ਪ੍ਰਭਾਧਿਅਨੁ ਗਿਧਿ ਸੋਸਟ ਭੁਤ ਮਾਧਿ ਸਨੁ
 ਚਰਿਤ੍ਰ ਧਰਿ ਮਲ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਸਭ ਕੇ ਮਧਿ ਸਨੁ

ਲਾਤੋਰੁਦਾਸ ਸੁੰਦਰਚਤੁਰਤਕਾਬੇਤਾ
 ਸਮਦਾਸੀਏਕਾਇਸਦੇਤਾ ਇਫਲਾਤਿਸੁ
 ਜਨਕੈਮੁਖਿਭਰੇ ਗੁਨਾਨਕਨਾਮਥਚਨਮੀ
 ਸੁਨੇ ੬ ਇਧਨਿਧਨੁਜਧੈਮਨਿਕਾਇ ਸਭ
 ਜਗਮਧਿਤਕੀਗਥਿਧੀ ਗੁਨਾਨਕੀਦਨਮ
 ਧੁੰਨਿਥਾਨੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਥੇਦਥਕਾਨੀ
 ਸਗਲਾਮਤੀਤਕੇਵਲਾਧੀਨਾਮ ਗਥਿਦ
 ਗਾਤਕੈਮਲਿਥਿਸੁਮ ਕਇਅਧ੍ਰਾਧੁਸਾਧ
 ਸੰਗੀਐ ਸੰਤਕ੍ਰਿਧਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੇ ਜਾਕੇ
 ਮਸਤਕਿਕਾਮਾਧੁਭਿਧਾਧ ਸਾਧਸਾਧਿਨਾਕ
 ਤੇਅਧੁ ੭ ਜਿਸੁਮਨਿਥਸੈਸੁਨੇਲਾਧੀਧੁਧਿਤ
 ਤਿਸੁਜਨਾਧੈਧੀਧੁਧੁਚੀਤਿ ਜਨਮ
 ਤਕਾਦੁਧਾਨਿਧੀ ਦੁਲਭਦੇ ਧੁਤਤਕਾਧੀਧੀ

ਮਰਨ

ਨਿਗਮਲ ਸਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਥਾਨੀ ਏਕੁਨੁ
ਮਨਮਾਨ ਸਮਾਨੀ ਦੁਖਗੋਇਨ ਸੇਭੈ ਰਾਮ
ਸਧਨਾਮ ਨਿਗਮਲ ਰਾਕੇ ਰਾਮ ਸਭ ਤੇ ਉਚਤ
ਕੀ ਸਭਾ ਥਾਨੀ ਨਾਨਕਾ ਪੁਰਾਨ ਮੁਸੁਖ ਮਨੀ

੨ ੨੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਲਾਚੁਕਾ ਥਾਨੀ ਲੈਲਾ ਸਲੋਕ

ਪਠਿਦ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਮਾਤਾ ਪਾਤਸਾਹੀ
ਇਵ ਸਾਹਿਤ ਦੁਇ ਦੁਇ ਦੁਇ ਆਖੇ ਲੈ ਸਗਲ
ਜਗਤੁ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਈ ਆਈ ਆਈ ਆਈ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮੀ ਆਈ ਆਈ ਆਈ ਆਈ ਆਈ
ਜਿਨੀ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਈ ਆਈ ਮਸਕਤ ਆਈ
ਗਿਲ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਾਏ ਕੇਤੀ ਚੁਟੀ ਨੀਲ
੧ ਲਖ ਨੇਰੀ ਆਈ ਆਈ ਆਈ ਲਖ ਪੁੰਨੀ

ਪ੍ਰਵਾਨੁ ਲਖਤਪਉਧੀਤੀਨਕਸਪਤਿ
 ਜੋਥੇਥਾਨੁ ਲਖਸੁਰਤੀਦਸੰਗੁ
 ਹਲਮੀਓਓਟੀਓਪ੍ਰਾਨੁ ਲਖਸੁਰਤੀਲ
 ਥੀਅਨਥੀਅਨਥੀਤੀਅੰਦਧਰਧੁਰਾਨੁ
 ਜਿਨਿਕਰਤੇਕਰਲਾਕੀਅੰਲਿਖਿਅੰ
 ਅੰਦਲਜਾਨੁ ਨਾਨਕਸਤੀਸਿਖਿਅੰ
 ਕਰਮਸਚਾਨੀਸਾਨੁ ੨ ਧੀਜੀਅੰਕੇ
 ਏਕਟੇਕਲਾਓਦਿਨਾਨੀਅੰਸ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਅੰਧੀਤੁੰਕਾਜਾਅੰਦੀਪਰਸ ੩
 ਧੀਤਰਖੀਗੁਰਧਾਥੁਪਮੀਮਟੇਪ੍ਰਧੰਚਥਿਕਾ
 ਨਾਨਕਸੰਅੰਧੀਅੰਤਾਕਾਅੰਤੁਨਧਾਥੁਦੁ
 ੪ ਥਾਨਾਥੀਓਥੀਨਾਮੁਜਧੀਨਿਸਿਥਾਸਿ
 ਅੰਧੀ ਕਾਜਾਤੁਥੀਨਿਥਿਅਧੀਨਾਨਕ
 ਮਿਟੇਓਧੀਧੀ ੫ ਧੀਥੀਦਿਨਾਨੀਓਥੀ

੨੯

ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਦਲਜਾਏ ੬ ਖੁਲਾ
ਫਟਫਟਾਫਟਾ ਜੇਅੰਗੀਅੰਸਚਲਾ
ਫੁਰ ੭ ਧਰਮਦਲਾਫੁਰਾਨੀਸਦਾ
ਨਾਨਕਾਫੁਰੀਪ੍ਰਦਾ ੮ ਧਰਮਾਫੁਰ
ਅੰਦਰੀਦਧਾਣੀ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਫੁਰ
ਦੀਅੰਗੀ ੯ ਭੁਲਾਚਕਾਬਖਸਲੈਨਾ
ਦਫੁਰਾ ਦਫੁਰਾ ਸੀਤਫੁਰਾ
ਸੀਤਨਾਮਕੀਤਾ
ਪੁਰਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗਉੜੀ

੧੬੬

ਮਃ ੫ ਥਾਵਨ ਅਥਹੀ ਸਲੋਕੇ

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਧਿਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ
ਪਸੇ ਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਡਨ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਬੰਧੀ ਪਸੰਦੇਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਭੀਨ ਮੁ
ਓਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰਧਾਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਤਿ
ਸਤਿ ਭੁਧਿ ਮੁਹਿਤ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਸ ਪਸਪਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਗੁਗਿਆਨ
ਮਜਨ ਅਥੰਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਭਾ
ਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿ ਰਧਾਇਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਭੀਜਾਇ
ਓਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਿਕਾ ਮੰਝੰਧਾ
ਪ੍ਰਭ ਪਾਧੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿਤਾ ਗੁਰਸੋਇ ਗੁਪਾਸੁ

ਘੋਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਨਕ ਭੀਨ ਮਸਕਰਾ १

ਸਭੇ ਕੁ ਅਧੀਨ ਵੀ ਅਕਰਾਇ ਅਧੀਨ
ਧੀਨ ਕਰਨੈ ਜਗੁ ਨਨਕ ਏਕ ਮੰਦ ਮੰਦ ਅਧੀਨ
ਧੀਨ ਨਦੁ १ ਧਰਤੀ ਓ ਅੰਸਧਾਰ
ਗੁਰ ਮਸਕਰਾ ॥ ਅਦਿ ਮਧਿ ਅਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਅਧੀਨ ਸੁੰਨ ਅਧੀਨ ਸੁਖ ਅਸਨ ਅਧੀਨ ਸੁਨਤ
ਅਧੀਨ ਜਾਸਨ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਓਧੀਨ
ਓ ਅਧੀਨ ਬਧੁ ਅਧੀਨ ਸੁਧੀ ਓ ਅਧੀਨ ਸੁਖ
ਮਾਧੀਨ ਅਸੁਧੀਨ ਯਕੀਨ ਜਾਨੈ ਨਨਕ

ਨਾ १ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦੀ ਅਨਾ

ਤੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨਾ १ ਮਧੀ ਸਭੇ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਰਾਇ ਨਿਗੁਰ ਮਸਕਰਾ ਏਕ

ਏਕ ਏਕ ਬਖਸ਼ੈ ਨਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ १

ਧਰਤੀ ~~ਭੀ~~ ^{ਭੀ} ~~ਗੁਰਮੁਖਿ~~ ^{ਗੁਰਮੁਖਿ} ~~ਕੀ~~ ^{ਕੀ} ~~ਭਾਵਾ~~ ^{ਭਾਵਾ} ਏਕ
 ਦਿਸੁਤਿਯੋਵਨ ਫਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੈਲੁਦ
 ਬਿਸਕਾਂ ਸਿਗੁਨ ਤੇ ਸਗੁਨ ਚਿਸਟੀ
 ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਚਿਯੀਓ ਚਿ ਜਨਮ
 ਮੁਕਤ ^ਗ ਮਨ ਮੁਕਤ ਚਿਯੀਓ ਦੁਰਭਾਤਿ ਤੇ
 ਧਿਨਿਗਾ ਨਨਕ ਅੰਤ ਨਯਾਵਾ ੨
 ਸਲੋਕੁ ਸੇਈ ਸਾਧਕਾਵਤੋ ਸੇ ਸਚ ਸੰਧੈ ਧੀ
 ਰੀਸ ਨਨਕ ਸਚ ਸੁਚਿਯਾਈ ਐਤਿ ਫਸੰਤਨ
 ਕੈਯੀਸ ੧ ਧਰਤੀ ਸਸਾਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਸ
 ਭੁ ਸਤਿਯੁਕਤੀ ਭੰਨ ਨਕੁਭੁ ਸਉ ਸਹਿਨ
 ਧੀ ਸਿਧਯੁ ^{ਧੀ} ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ
 ਸੁ ^ਗ ~~ਧੀ~~ ਸੈਭ ਗੁਨ ਧੀ ਕਚੁ ਬਿਅਧਤ
 ਧਰਤੀ ਧਰਤੀ ਧਰਤੀ ਧਰਤੀ ਸੋ ਸਭੁ ਸਿਧ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Library NamdhariLibrary@gmail.com

ਫਿ ਅਨੀਸਾਇਜਾ ਕੈ ਚਿਤ੍ਰ ਸਭੁ ਕਰਤਸੁਨ
 ਤਕਯੁ ਜਗੁਨ ਫਿ ਫਿ ਅਨੀ ਰਹਤ ਅਯਾ
 ਆ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾ ਕੈ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸੀ ਸਰ
 ਤਾ ਕੈ ਫਿ ਅਨੀ ਤਤ ਗੁਮੁਖੀ ਬੀਚਾਰੀ
 ਨਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕੰਧ ਧਾਰੀ ੫ ਸਯੋਕੇ
 ਅਵਨ ਅਯੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਚਾ
 ਨਨਕ ਗੁਮੁਖੀ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਸਯੋ
 ੧ ਪਉੜੀ ਅੰਜਗ ਮਾਇ ਕਉ ਕਉ ਆ
 ਫਿ ਅੰ ਜਨਮ ਤਮੋ ਓਓ ਮੰਨੀ ਮਾਇ ਆ
 ਗੁਰ ਕਉ ਮਹਿ ਓਹ ਪਤ ਪਕਰੇ ਸਾਸਿ ਸਾ
 ਸਿਸੀ ਮਿਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਓਹਿ ਪ੍ਰਯੋਜਨੇ
 ਨਿਚਾਨਾ ਦੇਵਨ ਧਰਮ ਮਹਿ ਬਿਸਾ
 ਨਾ ਧਾਰੁ ਕਿਧੀ ਜਸਾਇ ਗੁਮਾਸਤੀ

ਇਤਉਤਨਨਕੀਤਸੁਖਿਸਹੁਨਾਹੀ ੬
 ਸਲੋਕੁ ਅੰਦਰੁਕਮਿਥਿਨਾਸੁਤੁਕ
 ਮਿਅਯੀਅਯੀਅਯੀਅਯੀਨਨਕਾਇ
 ਅੰਦਰੁਜਾਨਾਤਿਹਮਿਟੈਨਨਕਾਇ
 ਮਨਿਸਾਇ ੧ ਪਉੜੀ ਏਉਜੀਅ
 ਬਹੁਤੁਗੁਰਵਸੇ ਮਧਮਗਨਮੀਰੀ
 ਜੋਨਿਠਸੇ ਇਨਿਮਗੀਅਯੈਗੁਰਾਖਸਿ
 ਵੀਨੇ ਅਧਨਮਧਘਟੇਘਟੀਦੀਨੇ
 ਏਸਜਾਨਕਯੁਕਯੁਭਯੀਅਯਾ ਜਾਤੇ
 ਤੰਓਥਿਅਮਏਧਮਗੀਅਯਾ ਕਮਿਕਿਧਸਰ
 ਸੰਗਿਮਿਯਯੇ ਨਨਕਤਕੈਨਿਕਾਇਨ
 ਮਯੇ ੬ ਸਲੋਕੁ ਕਿੰਤਕਮਾਦਨਸੁਖ
 ਅਸੁਰਕੀਨਿਤੀਪੁਰਿਅਯਿ ਪਸੁਅਯ

ਪਨ ਛੁੱਟ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਨਕ ਬਿਨੁ ਧੀ ਕਛਕ
 ਮਾਂ ੧ ਪਛੜੀ ਏਕੀ ਅਧਿਕਾਰ
 ਦਨ ਛੁੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਿਸਥਾਨ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਿਤੁ ਸਿਤੁ ਅਧਿਕਾਰ
 ਏ ਸੰਸਥਾਨ ਏਨੁ ਅਧਿਕਾਰ ਏਨੁ
 ਏਨੁ ਅਧਿਕਾਰ ਤਨ ਜਨੈ ਕਉ ਜਨੈ ਕਉ
 ਏਨੁ ਏਨੁ ਏਕੀ ਤੇ ਸਗਲ ਬਿਸਥਾਨ
 ਨਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ੮ ਸਾਲ
 ਗੰਗੇ ਬਨਿਤ ਬਿਨੈ ਦਰਸ ਮੰਗ
 ਬਿਨੈ ਸੰਗ ਨਨਕ ਬਿਨੈ ਸਗਲ ਪਾਉ ਬਿਨੈ
 ਸਿੰਘ ਸੰਗ ੧ ਪਛੜੀ ਗੰਗ
 ਬਿਨੁ ਧੀ ਜੰਗ ਚੜ੍ਹਤ ਚੜ੍ਹਤ ਬੰਧਨ ਪਾਉ

ਜਿਥੇ ਧੀ ਕਰਤੁ ਨ ਏਤੀ ਐ ਸਾਕਤ ਰੇਉ
 ਕਮਾਇ ਪੁਛਿ ਪੁਛਿ ਕਰਤੇ ਕਰ ਮਾਤਰ ਕੇ
 ਰਹੁ ਅਠਾ ਧੀਓ ਨਦੀ ਜਉ ਨ ਮਾਸਿਉ
 ਤਉ ਏਉ ਕਰਮ ਥਿਕਾ ਥਾਏ ਜਮਕੀ
 ਜੇਦਰੀ ਮੀਰੀ ਮਾਏ ਅੰਗ ਕੁਮਕੇ
 ਮਾਨ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਸੋਧੁ ਰਸਦੁ ਮੰਗ
 ਲੇਖੈ ਗਦਤ ਨ ਏਤੀ ਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ
 ਨਸੁਧਿ ਜਿਸ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਨਾਨਕੀ ਤਦ
 ਰੁਮੁਖਿ ਨਿਗਮ ਭੂਖਿ ੨ ਸਯਕੁ
 ਏਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਡਾਂਡਾ ਸੁਧੁ ਸੰਗੁ
 ਜੋ ਰਾਤੇ ਗਏ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗੰਗੁ ੧
 ਪਉੜੀ ਗੁੰਗਾ ਪੁਛਿ ਅਮਨ ਅਧਨ

ਤੀਤੀ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਨਾ ਗੇਦਾ
 ਗੁਰਦੇਨ ਕਉ ਅੰਤਿ ਬੈਰਾ ਅਚਰ
 ਸੂਰਦੇਉ ਉਤਾ ਮੁਲੀ ਪਾਵਹਿੰ ਬਸਾ
 ਜਨਮ ਮਨ ਨਾਨਕੁ ਖਿਨਾਸਾ ਮਸਤ
 ਕਿਰਮੁ ਲੰਬਿਓ ਫੂਰ ਜਾਕੇ ਫੀਸੰਧੀ
 ਨਾਨਕ ਧੀਤਕੇ ੧੦ ਸਲੋਕੁ
 ਲਾਲਚ ਸੁਨ ਬਿਕਾਰ ਮੁਖਿ ਅਖਰ
 ਮੁਕਤਿ ਅੰਧ ਲਗਿਓ ਦਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ
 ਮਨੀਐ ਅੰਧ ੧ ਪਉੜੀ ਲਾਲਚ
 ਪੀਟਿ ਬਿਕੇ ਸਾਹਤੇ ਅੰਧੁਧੇ ਮਨੀਐ
 ਮਦਮਤੇ ਇਸਾ ਮਨੀਐ ਮਦਮਤੇ ਜਨਮ
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਧੁਰ ਮੁਤਿ ਦੇਇਤਿ ਭ੍ਰਮਾਨਾ
 ਕਉ ਭ੍ਰਮਾਨਾ ਕਉ ਭ੍ਰਮਾਨਾ ਕਉ ਭ੍ਰਮਾਨਾ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਪੰਛਾ ੧ ਪਠਿਤੀ ਅੰਗਿਅਸਰਧਰ
 ਫੁਕੋਗਨੀਐ ਜਾਸੁ ਸਨ ਫੀਫੀ ਸੁਰ
 ਨੀਐ ਅੰਗਿਥਸਪਿਸਧਰੇ ਸੰਗ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਅਦੀਫਰੈ ਅਦਤਸੰਜ
 ਨੁਨਾਮੁਤਾ ਜਾਕਉਦਹਿਅਮੁਏਅ
 ਥਿਧਾਤਾ ਏਕੀਅਦਨਠੀਜਨਿਨ
 ਅੰਗਿਅ ਨਾਨਕਧਿਕੇਦਹੀਸਸਮਾਏ
 ਅੰ ੧੩ ਸਯੋਕੁ ਅਸੁਜਧਤ
 ਮਨਿਏਏਅਨੰਦਥਿਨਸੇਦੁਜਾਰਓ
 ਦੁਖਦਾਦੀਤ੍ਰਸਨਾਭੁਏਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਸਮਓ ੧ ਪਠਿਤੀ ਅਧਾਜਾਹਿਦ
 ਸਮਓਦਓ ਤਿਸਪਿਤਿਅੰਗਿਸੁਖਸਯੋ
 ਸਓ ਅਧਾਜਾਏਪਾਦੁਸੰਤਸਾਨਾ ਜਿਧ

ਅਸਾ ਹਿ ਭਾਉ ਜਾਤਾ ਅਯਾ ਜਨ
 ਮਿਨ ਅਯੋ ਸੋਭਿ ਏਕਾਮਲੇ ਮਨਾਏ ਪਯੋਭਿ
 ਅਯਾ ਜਨ ਮੁਨਾਫੀ ਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਕੀਏ
 ਕ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੁਖ ਧੀ ਐ ਭਾਵੇ ਭੀ
 ਅਯੋ ਏਕ ੧੪ ਸਲੋਕੁ ਅੰਤੀਮ
 ਨਤਨ ਬਸਿ ਗਏ ਧੀ ਤਉ ਤਕੇ ਮੀਤ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਭੇ ਉਧੇ ਸਿ ਅਨਾਨਕ ਜਪੀ ਐ ਨੀਤ
 ੧ ਪਉੜੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਿ ਮਹਾਤਮ
 ਕਉ ਤੇ ਸਭਾ ਧੀ ਭੀ ਏਕ ਬਿਖਿ ਭਾ
 ਦਿਨ ਚਾਹੀ ਏਕ ਚਾਹੀ ਨ ਚਾਹੀ ਓ ਸਰਕ
 ਏ ਕਾ ਕੋ ਮਾਰੀ ਪਰਾ ਸੁਤ ਧੀ ਭਾ ਮਿਧ
 ਚੀਤ ਕਉ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕੀ ਭਾ ਐਸੀ ਸੰਚਿ
 ਜੁ ਏਨ ਸਤਨਾਏ ਪਉਸੇ ਤੀ ਅਧੁਨੈ ਧੀ

ਜਦੀ ਸੰਧਸੰਗਕਲਿਕੀਰਤੁਗਾਏਅ

ਨਾਨਕਤੇ ਤੇਥਪੁੰਨਅਯੋਏਅੰ ੧੫

ਸਲੋਕੁ ਅਤਿਸੁੰਦਰਕਾਧੀਨਚਤੁਰਸੁ

ਬਿਸੁੰਦਰਾਨੀਧਨਵੰਤ ਮਿਸਤਕਕਧੀ ਅਤਿ

ਨਾਨਕੀਜਪਪ੍ਰੀਤਿਨਪੀਰਗਵੰਤ ੧

ਪਉੜੀ ਫੰਡਾਖਟਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰੀਤਿ

ਅਤਾ ਪੁਰੁਕਰੰਭਕਰੋਚਕਕਰਮਾਤਾ

ਫੰਡਾਨਪਿਅਨਤੀਰਕਾਏਸਨਾਨੀ

ਸੰਧਧਕਅਧਸਉਦਅਨੀ ਰਾਮਨਾਮ

ਸੰਗਮਨਿਨਪੀਏਤਾ ਜੋਕਥਕਰੀਨ

ਸਉਅਨੇਤਾ ਉਅਤੇਉਤਸੁਗਨਉਚੰਤਾ

ਯਾ ਨਾਨਕੀਜਪਮਨਿਬਸਪਿਗੁਪਾਲਾ

੧੬ ਸਲੋਕੁ ਕੰਟਕੀਦਪਦੀਸ

ਕ੍ਰਮੇਵਗਮਾਦਿਕਰਿਤੀਰਿਥ ਸੁਖਦੁਖਮੁ
 ਕਰਿ ਜਸਿ ਨਨਕਰਿ ਲਿਖਿ ਓਲੇਖ १
 ਪਉਤੀ ਕਕਾਗਨ ਕਰਤਾ ਸੋਇ
 ਲਿਖਿ ਓਲੇਖੁ ਨ ਮੋਟਤ ਕੋਇ ਨਹੀਓ
 ਤਕਲਾਵੈ ਉਥਾਗਾ ਕਸੇ ਫੁਲਕੁ ਭਾਨ
 ਭਾਗਾ ਕਾਹੁ ਪੁੰਨੁ ਦਿਖਾਏ ਅਥੇ
 ਕਾਹੁ ਉਥੇ ਅਨ ਕੁਮਾਰ ਪਲਾਤਾਏ
 ਅਥਨ ਕੇਲੁ ਅਥ ਪੀਕੀਨੇ ਜਜ
 ਦੋਲੇ ਸੁਨਾਨ ਕਲੀਨੇ १੭ ਸਲੋਕੁ
 ਖਾਤਕਾ ਚੰਤ ਬਿਲਾਭਤ ਗੁਣੁ ਟੀਨ
 ਮਾਧਿਕੰਡਾ ਯੀਯੀ ਜਪਤ ਅਨ ਕ ਜਨ ਨਨਕ
 ਨਹਿ ਸੁਮਾ १ ਪਉਤੀ ਕਕਾਗਨ ਕਰਤਾ
 ਨਹੀਤਿ ਸੁਸੰਮੁਖ ਕੇ ਪਾਠਿ ਜੇਦਨਾ ਸੋਇਉ

ਗਾਇਤਰੀ ਤਤਤਾ ਜੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਨਾ ਮਧੁਨੀ ॥
 ਭਗਤ ਨਰੀ ॥ ਸਿਮਰੀ ਬੀਅਨ ॥ ਦਸ ਰਜ
 ਜਪਤ ॥ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਤਸ ॥ ਬੇਲੀ ਫਿਰਿ ਗਸਤਿ ॥
 ਨਦੀ ਸਿਓ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਦੀਦ ਗਨੀ
 ਵਸੁ ਫਾਟੇ ॥ ਮਨਾ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਮਾਲ ॥ ਬੇਦੁ ਦੁਖ
 ਨਾਨੁ ਤਿਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨਨਕ ਜਪੈ ॥
 ਗਾਇਤਰੀ ॥ ਗੀਤਿ ਨਾਮੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲਕੁ
 ਗਨਿ ਮਨਿ ਦੇਖ ॥ ਮਨੇ ਮਹਿ ਸਧਾ ਚਲੈ ॥
 ਲੋਕ ॥ ਅਸ ਅਨੰਤ ॥ ਗੁਰੂ ਮਿਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
 ਅਹੰ ॥ ੧ ॥ ਪਥਿ ॥ ਗਾਗਾ ਗਿੰਦ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਾਇ ॥ ਨੀਤ ॥ ਕਰੀ ਬਿਸਾਸ ॥ ਦੇਖ ਕਰੀ
 ਲਾਸ ਨ ਕਰੀ ॥ ਮੀਤ ॥ ਨਾਨਕੀ ਕਨਕ ॥ ਜੇ ਬਨੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਿਗਨੀ ॥ ਕਉ ਬੰਧੂ ॥ ਚਿਤ ਬਿਗਨ ॥ ਪੁਰੂਖੀ ॥ ਜੇ ਜਥੈ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਜਮ ਕੰਠ ॥ ਮਿਅਨੀ ॥ ਧਿਅਨੀ ॥ ਚਤੁਰੇਖੀ
 ਹਰਨਾ ॥ ਨਾਨਕੀ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ॥ ਚਾਹੈ ॥ ਚਾਹੈ ॥ ਸਗਲੀ

ਗਈ ਮੁਕਤ ਭਲਾ ਪਟੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਿਸਮਤ ਗੈ ਜਾਤੁ ਮਸਤਕੀ ਭਾਗ ਨਨਕ
 ਅਯੋ ਸਟ ਲੇਤ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤ ਅਭਿਸੁਤਾ ੧੯
 ਸਲੋਕੁ ਘੋਸੇ ਸਮਤ ਬੇਦ ਸਭ ਅਨਨ
 ਕਥਤ ਕਉ ਅਇ ਜੁਗਾਦੀ ਪੁਲਿਤ ਦਤ
 ਨਨਕ ਪ੍ਰੇਕੇ ਸਾਏ ੧ ਪਉੜੀ ਘਘਾ ਘਾਣੁ
 ਮਨੀ ਪ੍ਰੇਤ ਬਿਨੁ ਪੀਦੁ ਸਮਨੀ ਨਤੁ ਅਨਾ
 ਪੁਨਾ ਜਤ ਕਰਉ ਪੀਸਮਾਨੀ ਘੁਲੀਤਉ
 ਮਨਜਉ ਅਵੀਤ ਸਮਨਾ ਨਮਤ ਕਉ ਲਮੀ
 ਤਨਤ ਚਗਨਾ ਘੀਲ ਘੀਲ ਅਨੀਕ ਪਦੁ
 ਤਾਵੀਤ ਬਿਨੁ ਪੀਤ ਗਾਰ ਕਉ ਬੀਤ ਪਾਵੀਤ
 ਘੀਲ ਮਾ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਤਾ ਨਨਕ
 ਪੀਤਾ ਜਾ ਕਉ ਦੀਤਾ ੨੦ ਸਲੋਕੁ
 ਫਿਰਿ ਘਾਣੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਮਨਤ ਬਢਨ
 ਘਟਨ ਤਿਉ ਸਾ ਜੀਵਨ ਲੀਕੀ ਰਸਮਾਏ

੧੭੨

ਨਾਨਕ ਤੇ ਉਗਵਾ ੧ ਪਉੜੀ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਵਾ ਲੁਭਿਤ ਉਜੈ ਸਾਕਰ ਪ੍ਰਥਿਕੀਨ ਅਨਿਕ
ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਮਿਧਿ ਮਾਧਿ ਅਤਮਾ ਮਨਚੀਨ
ਇਤਨ ਧਿਅਨੁ ਤੁਕੁਰੁ ਅਧਿਕੈ ਕੀਰਤਿ
ਜਿਉ ਅਧਿਕਿ ਦਿਖਾਇ ਇਹੀ ਦੁਲੀ ਨਹੀ
ਕੋਉ ਦੁਖੈ ਕਾਚੀ ਗਾਥਾ ਸੁਧਾ ਕੁਟੈ ਸੋ ਜੀ
ਦਰ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਜਥਿਅ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ
ਨਾਨਕ ਤੁਕੁਰੁ ਧਿਅ ੨੧ ਸਲੋਕੁ
ਚਿਤੀ ਚਿਤ ਵਧਿ ਚਾਲਾ ਨਿਕੰਦੁ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਬਿਗਮਾਂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਅਧਿਕ ਗਿਣ
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਚਛਾਨ ਨ ਕਮਲ ਗੁਲਾਨਾ ਧਨਿ ਧਨਿ
ਉਭੀ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਨਾ ਚਾਹੀ ਕੁਟਿ ਦੁਖ
ਦਿਸਿ ਕੀਏ ਅਧਿਕੈ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਥਾ ਤਬ ਦੋਸ

ਪਾਉਰ ਚਾਉਚਾਉ ਬਿਨਸਿਰਿ ਸਭਦੁਆ
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਗਮਲੁ ਦੁਆ ਚਿੰਤਾ ਬਿਸਥੀ
 ਉਕਤਿ ਸੁਟੇਤਾ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਤੰ ਨੁਸਿ
 ਨੰਤੰ ੨੨ ਸਲੋਕੁ ਆਤੀਸੀਤਲੁ
 ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਚੰਤੰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਨਗਾਉ ਐਸੀ
 ਬਿੰਦੁ ਰਾਗੁ ਪੁਰਨਾਨਕ ਦਸਦਸਾਉ ੧
 ਪਉੜੀ ਆਥਾ ਆਠੇ ਦਸਤੁ ਮੁਠੇ ਦਸ
 ਦਸਕ ਰੇਖਾ ਨੀਠੇ ਆਥਾ ਆਠੇ ਤੇਰੇ ਸੰ
 ਤੰ ਅਧਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਗੁ ਰਾਗੰਤੰ ਆਠਿ
 ਸਿਅਨ ਪਬਤੁ ਚਤੁਰਾਸ੍ਰੀ ਸੰਤਨਕੀ ਮਨਦੇਵ
 ਟਿਕਾਈ ਆਗੁ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸਗਾਤਿ ਪਾਈ
 ਨਾਨਕ ਜਾਕਰਿ ਸੰਤਸਭਾਈ ੨੩ ਸਲੋਕੁ
 ਜਗਜੁਲਾ ਮਨੁ ਲੀਯੋ ਜਾ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਾ
 ਅੰਤੰ ਕੁਧਿ ਬੰਧਨਯੋ ਨਾਨਕ ਨਮੁ ਦੁਆ

੧ ਪਉੜੀ ਜਜਾਜਾਨੈ ਭਉਕੁ ਭਉਕਾ ਬਯੋ
 ਭਉਕੁ ਭਉਕੁ ਨੀਕੁ ਮਿਸੁਤਾ ਜਉ ਜਾਨੈ ਭਉਕਾ
 ਤੀਕਾ ਅਨੀ ਅਭੈ ਭਉਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ
 ਜਜਾਜਾ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ਬਿਅਧਾ ਗਿਸੁ
 ਧਾ ਜਉ ਭਉਕਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਿਤ ਭਉ ਮੈ ਮਾਨੀ
 ਨਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਖੀ ੨੪ ਸਲੋਕੁ
 ਭਉਕਾ ਭਉਕੁ ਨਮੁ ਜਪਿ ਨੀ ਸਿਥਾ ਸੁਆਧੀ
 ਰਾਗੁ ਤੇ ਕੁਨ ਬਧਈ ਨਨਕ ਮਿਟੈ ਭਉ ਧੀ ੧
 ਪਉੜੀ ਕੁਛੁ ਕੁਛੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੇ ਸਮਨਾ
 ਮਿਓ ਕਹਿ ਬਿਓ ਭਉ ਕੁਛੁ ਤੁਮਾਰੇ ਸਮਨਾ
 ਜਾ ਕਹਿ ਦੇ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਕੁਛੁ ਤੁਮਾਰੇ ਸਮਨਾ
 ਹੋਤੇ ਸਮਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸੁਆਧੀ
 ਕੁਛੁ ਕਥਾ ਧਰੁ ਸਾਈ ਨਨਕ ੨੫
 ਕੁਛੁ ਕਥਾ ੨੫ ਸਲੋਕੁ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਮਨਤਨ ਮੁਖਿ ਧੀ ਅਥ ਸੈ ਜਚ ਛੁਸਿ ਛੁਸਿ ਟਲ
 ਮਧਨ ਤਕ ਭੀ ਮਲੈ ਜਾ ਕਠਿ ਸਾਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲ ਸਾਧੁ
 ਸੰਗਤਿ ਤਥੈ ਸੈ ਜਥੈ ਅਧਨ ਧੀ ਦੇ ਭ੍ਰਮ ਲ ਟੋਟੇ
 ਟੋਟੇ ਬਧੁਰ ਦਨ ਬਿਨ ਨ ਦੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਟਲੀ ਭਜ ਮੇਰੇ
 ਦੁਤਿ ਤਿਧ ਚੁਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਮਾਠਿ ਬੀਬੀ ਜਥੈ ਸੰਤ
 ਸਦੇ ਨਾਨਕ ਪਥਿ ਬਿਨ ਸੇਵਕ ਕੇ ੨੦ ਸਲੋਕੁ
 ਠਾਕਨ ਛੋਤੀ ਤਿਨ ਧਰੀ ਨਿਛੋਰੇ ਧੁਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧੀਨ ਧੀਨ ੧
 ਪਥਿ ਜੀ ਠਠਾ ਮਨੁ ਭਾਠਾ ਧਰਿ ਨਹੀ ਜੋ ਸਗਲ
 ਤਿਅਗੀ ਏਕੀ ਲਧ ਟਾਪੀ ਠਛਿ ਠਛਿ ਮਾਧਿ ਅ
 ਸੰਗਿ ਮੁਏ ਏਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤ ਛੁਛੁਏ ਠਾਛਿ ਪਾਧੀ
 ਸੰਤ ਧਸੰਗਿ ਬੀਸ ਅੰਗੀ ਮੁਤਨ ਮੁਤਨੀ ਅਧੀਸ
 ਅ ਠਾਕੁ ਅਧੁਨ ਜਨ ਨੁਭਾਏ ਅ ਨਾਨਕ ਏਕਾ
 ਮਨੁ ਸੀਤ ਲਾਏ ਅ ੨੨ ਸਲੋਕੁ ਰੰਗੇ ਤੇਥੰ
 ਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਹ ਸੰਬਕ ਲਾ ਸਮਾਧੁ ਰੰਗੇ ਤੇਥਾ
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਧੁਸ ੧ ਪਥਿ ਜੀ

[illegible]

ਦਬੇਰੇ ਭਾਗੀਏ ਅਨੰਤ ਕਲੀਏ ਸਮਾਏ
੩੦ ਸਲੋਕ ਜਪਸਾਧੁ ਮੰਤ੍ਰਿੰਦਰ ਜਨੁ ਕੀ
ਰਨੁ ਨਾਨਕੀਤ ਲਾਭੁ ਲਾਭੁ ਲਾਭੁ ਲਾਭੁ
ਨਿਕੰਦ ਨਜਾਈ ਅਭੁਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਲਾਭੁ ਲਾਭੁ ਲਾਭੁ ਲਾਭੁ ਲਾਭੁ ਲਾਭੁ ਲਾਭੁ
ਪਉੜੀ ਅਨੰਤ ਸਿਧਿ ਲਾਭੁ ਮੈ ਸਮਝੰਦੁ ਪਉ
ਮਲੀ ਮਿਟਾਈ ਜੀਵਤ ਮੈ ਗੁਰੂ ਪੁਰੋਖ ਦੇਸ
ਮਨੁ ਅਜੀਤੈ ਪੀ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੁਰਤ ਲਵੇਸ
ਲਾਭੁ ਜਾਏ ਅਪਣੇ ਕੀਏ ਕ ਅਧਾਰ ਮੇਲ
ਦਿਲ ਸੁਸਮੰਤ ਮੈ ਸੋਧੁ ਭੁਧੁ ਭੁਧੁ ਅਧਾਰ ਮੇਲ
ਸਗਲ ਇਸ ਸੁਰਤ ਮੈ ਭੁਕਿ ਰਾਮ ਕ ਮਾਏ ਫੁਕੇ
ਭੁਕੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨਾਨਕੀ ਲਿਖਿ ਅਧਾਰ ੩੧
ਸਲੋਕ ਰਨੁ ਮਨੁ ਧਰੁ ਅਧਾਰ ਤਿਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮ
ਲਾਭੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਕਈਐ ਚੁਕੇ
ਮਲੀ ਜੋਤ ੧ ਪਉੜੀ ਤਤਾਤੀ ਸੁਖਿ ਭਿਕੀ

ਸਾ ਬਿਤਿਧਾਦੁਗਾਖਿੰਦਰਜਪੁਸੰਤਤਰੀਸਿਖਿ
ਲੇਦੁ ਧੀਤਿਕਗੁਸਦੇਕਮਿਉਇਅਸਚਾਅਸੇਦੁ
ਕਾਨਕਕਾਨਕਵਨਸਰਬਿਧਿਏਕੈਫਖ ਸਿਰ
ਸਿਰੁਲਾਦੁਤਿਤਤਿਰੁਯਾਗਿਨਨਕਜੰਤ
ਅਨਖ ੩੩ ਸਲਕੁ ਦਾਸਦੇਕੁਨਿਯੀ
ਅਸਭਕਿਉਦੇਵਨਭਾ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮੰਤ
ਮਧਿਨਨਕਦਸਅਧਾ ੧ ਖਉਤੀ ਦੰਦੁ
ਏਕੈਫਸਭਕਉਦੇਵਨਭਾ ਦੇਦੇਤਹਿਨਅ
ਵਈਅਗਨਤਭੇਭੰਭਾ ਦੇਨਭਾਸਦਜੀਵਨ
ਦਭਾ ਮਨਮੁਖਕਿਉਰੀਫਿਸਾ ਦਸੁ
ਨਫਿਕਗੁਕਉਮੀਤਾ ਸਾਇਅਮਭਥੰਧੁਪੁਕਕੀ
ਤਾ ਦਾਦਨਿਵਾਗਿਭਜੇਅਧੇ ਨਨਕਤੇ
ਗੁਮੁਖਿਧੁਧੇ ੩੪ ਸਲਕੁ ਧਰਿਕੀਅਭੇ
ਏਕਟੇਕੰਭਾਫਿਭੰਭਾਸਾ ਨਨਕਨਮੁ
ਧਿਅਧੀਐਕਾਜਅਧੇਭਾਸ ੧

ਜਾਕ ਤੁੰਨ ਪਾਸ ੧ ਪਥੀ ਪਥਾ
 ਪੰਮਿਤ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ
 ਮਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪੰਥਿ ਚਰ੍ਧ
 ਮੋਹਿ ਮਿਟਨਾਈ ਜਾਕ ਉਗ੍ਰਾਹੁ ਅਧਿਗੁਮਾਈ
 ਪਾਤਿ ਸਾਧੁ ਚਰ੍ਧਿ ਸਿਰ੍ਸ੍ਥਿ ਨਾਨਕ ਦੁਸਾਰਾ
 ਨਨਕਉ ੩੬ ਸਲੋਕ ਛੋਟ ਕਾਹੇ ਮਿਟੇ
 ਗਵਨ ਛਰਿ ਭਈ ਮੰਜੀਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰੇ
 ਭੀਤ ਪਾਈ ਭੀਤ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ੧ ਪਥੀ
 ਛਛਾ ਛਾਤ ਛਾਤ ਤੂੰ ਅਧਿਗੁਮਾਈ ਦੁਲਾਰ
 ਦੇਵ ਕਾਨ੍ਹ ਜੁਗਮਾਇ ਪਾਸ ਪਾਸ ਛੀਰ ਅਧਿਗੁਮਾਈ
 ਚਰ੍ਧਿ ਪਾਸ ਨਾਮੁ ਜਾਪੁ ਤਉ ਕਟੀ ਅਧਿਗੁਮਾਈ
 ਛੀਰ ਛੀਰ ਅਵਨ ਜਾਨ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ
 ਪ੍ਰੇਰ ਜਪੁ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪਾਸ
 ਮੋਹਿ ਲੇਖਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਚਰ੍ਧ ੩੮ ਸਲੋਕ

ਇਆ

ਬਿਨਉ ਸੁਨਤੁ ਰੁਮਪਾ ਕ੍ਰਮ ਦੀਨ ਦੀਉ ਆਲ
 ਹੁਪਾਲ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਸਨਨ ਕ ਸਧਾਵ
 ਣ ੧ ਪਥਿਤੀ ਬਾ ਬਾ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰ
 ਯਮ ਬੈਸਨ ਰੇਗੁ ਮੁਖਿ ਸੁਚਯਾਮ ਬੀਅ
 ਪਨ ਕੁਹਾ ਮਿਟਾਵੈ ਰਾਤੁ ਕੁਹਾ ਲਿਕਇ ਨ ਪੀਅਵੈ
 ਬਾਇਓ ਅਧਨੀ ਪਥਿਤੁ ਬੰਧਾ ਦਸੁ ਦੇਰ
 ਅਗਾਧ ਕਥਿਅੰਧਾ ਵਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਕਪਿਸ
 ਅਨਧ ਜਿ ਸਾਧਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸਿਜਾਨੈ ਨਾਨਕ
 ੩੨ ਸਲੋਕੁ ਭੇਰੰਤੁਨ ਅਧਾਨੁ ਬੰਨਾ
 ਸਮਾਧਿ ਅਧੀਨ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਿ ਭੀਦ
 ਬੀਸਥਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਕੁਮੇ ੧ ਪਥਿਤੀ
 ਭਰਾਗੁ ਮੁਖਿ ਮਟਾਵਹੁ ਅਧੁਨਾ ਹਿਅੰਸੁ
 ਸਾਧਾਧਿ ਸੁਖਨਾ ਭਮੇ ਸੁਗਨਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵ
 ਭਮੇ ਸਿਧਾ ਸਿਧਿ ਕ ਕ੍ਰਮੇਵ ਭਮੇ ਰਮੇ
 ਮਨੁ ਕਰੁ ਭਕਾਉ ਦੁਰਮਾਧਿ ਬਖਸਿਓ

੧੬੫ ਮੋਤ

ਮਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਮ ਭੋਗਿ ਮਟੀਏ ਨਾਨਕ
ਤੋ ਭਯਮ ਸੁਖੁ ਧੀਏ ੫੦ ਸਲੋਕੁ ਮਥੀਏ
ਕੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਭਯਦੀ ਚੀਤਿ ਭਯਸੰਗ
ਮੰਗਨ ਰੋਜਿ ਭਯਮ ਭਯਸੰਗ ਨਾਨਕ ਮਥੀਏ
ਗੀ ੧ ਪਉੜੀ ਮਸਮੰਦ ਨ ਭਯੀਏ ਨਾ
ਦੇਸ ਭਯ ਦੇ ਗੀਤਿ ਸੁਜਨ ਜੋਦੀ ਨ ਸੋਏ ਕਥ
ਥਾ ਮਨ ਮੁਖ ਕਥ ਕਥਿ ਪੁਕਾਰ ਜਥਿ ਮਥੀਏ
ਤਥਿ ਮਥੀਏ ਥੀਏ ਜਾਤੋ ਕੁਸਲ ਨ ਕਥੁ ਥੀਏ
ਮਾਗਨਿ ਮਥੀਏ ਤਥੇ ਕਥਿ ਮਥੀਏ ਨਾਨਕ ਜਾਤੋ
ਪੰਡਿਯਗ ੫੧ ਸਲੋਕੁ ਮਥਿਯੁ ਗੀਯੰਯਨ
ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੰਤ ਜਿਭਿ ਜਨਿ ਚੀਤਿ ਕਥੁ ਥੀਏ
ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਗਵੰਤ ੧ ਪਉੜੀ ਮਸਮੰਦੁ ਮ
ਗੁਪਤਾਨ ਕੇਤ ਸਥਾ ਸੀਧੀ ਥੀਏ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਚੀਤਿ ਕੇ ਸਮਤ ਥੀਏ ਨਾਨਕ ਸੁਗਮ ਭਰ

ਅਓਤਾ ਤਾਮ੍ਹਸੰਗਤਾਮ੍ਹਸਿਨੇਲੇਖਾ ਧ੍ਰੁਵ
 ਘਟਘਟਧ੍ਰੁਵਬਸੇਖਾ ਉਅਗਸਮਧਿ
 ਉਅਦੁਸੁਖਧ੍ਰੁਵਾ ਨਾਨਕੀਘਤਨਧਿ
 ਤਿਤਮਧ੍ਰੁਵਾ ੫੨ ਸਲੋਕ ਅਗਮਿ
 ਸੁਲਿਸੰਜਨਤੁਧਿਨੁਧਿਉਟਨਨਧਿ ਨਾਨਕ
 ਤਿਤਕੰਧਨਕਟੇਧ੍ਰੁਗੁਰੀਚਿਗਸੀਧਾਧਿ

੧ ਧਰਿਤੀ ਅਦਾਜਤਨਕਾਤਧੁਖਿ
 ਧੀਅ ਏਕਨਾਮਧਿਨੁਕਟਲਧਿਸਿਧੀਅ
 ਅਧੁਜਤਨਕੀਤਿਤਧੁਟਾ ਉਅਧੁਜਤ
 ਨਸਾਧਸੰਗਾ ਅਓਥਨਧ੍ਰੁਵੇਸੁਕੁਕੁਧਿ
 ਉਅਧਿਜਧ੍ਰੁਵੇਧੁਧਿਥਨਨਧੁਧਿ ਅਧੁ
 ਤਗਤਾਮ੍ਹਸਮਧਾ ਸਾਧੇਧੁਨਿਗੁਤ
 ਨਾਨਕਾ ਮਨਬਚਕਮਨਿਤਅਧਿਜਨਧਿ
 ਨਾਨਕੀਤਿਤਮਧਿਤਧ੍ਰੁਵੀਅਧਿ ੫੩

ਸਲਕ ਸੁਨਕਾਦੁ ਸੰਗਿ ਕਾਦੁ ਅਪਨ
ਅਧੁ ਬੀਚਰੀ ਫਿਰਿ ਨਿਮਾਨ ਜੀ ਸਦੁ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀਯਾ ੧ ਧਰੀ
ਗਾਗੇ ਸਿਉ ਤੇ ਸਰਜਾ ਕੀ ਤੇਜ ਅਰਮਾ
ਨੁ ਬੁਝੈ ਤੇ ਸੀਖਾ ਕੀ ਸਿਦਕਾ ਫਿਰਿ ਸੀਖ
ਫਿਰਾਈ ਜਗਿਗੁ ਮੁਖਿ ਗਮਨ ਮਹਿਲ ਦਲਾਈ
ਸਤਗੁਰ ਸਿਉ ਜਾਇ ਬਿਕਾਰਾ ਗੁਰਪੁਰੇ
ਸਕੀਦ ਅਧਾ ਰਾਤੇ ਗੰਗਾ ਮਸਮਾਤੇ
ਨਾਨਕ ਫੀਗੁ ਕੀ ਨੀਦਾਤੇ ੫੫ ਸਲਕੁ
ਲਾਲਚ ਕੁਠੀ ਬਕੋ ਬਾਝੀ ਹੁਆ ਦੇਸਿ ਮਹਿ
ਬਾਸ ਭੀ ਫੀਗੰ ਮੁਤਗੁ ਮੁਖਿ ਪੀਅਨਾਨਕ
ਸੁਖੀ ਨਦਸ ੧ ਧਰੀ ਲਾਲਚੀ ਦੁ
ਅਭਿਯਾਨਾਦੁ ਦੁਖ ਦਰਤਿ ਤਿਸੀ ਮਟੀਓ

ਨਾਨੁ ਨਾਮ ਅਭਿਯੁਜਿਤੀ ਦੇਹਿ ਰਾਵੈ
 ਤਾਹਿ ਸੁਖ ਨੈ ਨਪੀ ਆਵੈ ਯੀ ਅਭਿਯੁਸਥੀ
 ਘਟੈ ਤਾਹੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਹੀ
 ਗੁਰੂ ਗੋਸੰਜ ਮੁਕਸੀ ਦੀ ਆ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੋਡੀ
 ਦੁਖ ਨ ਬੀਝ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਵਸਾਇਦ
 ਸਾਥ ਤਮੈ ਓਨ ਨ ਕਰਤੁ ਰਾਹੀ ਅੰਤੀਕ
 ਯੀ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਕਾਹੀ ਦੁਹਾਹੀ ॥੧॥ ਧਰਤੀ
 ਵਧਾਵੈ ਨ ਕਰੀ ਐਕਾਨੁ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤੀ
 ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਨੁ ਵਸੁਦੈ ਵਜ੍ਞਾਨ ਬੀਲਾ ਮਧਿ
 ਹੀਰਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਿਗਲੈ ਯੀ ਹੀਰਾ
 ਵੈਰਾਗੀ ਯੀ ਮੇਟੀ ਤਿਧ ਮਨ ਤੇ ਯੀ ਕੀਸਕਾ
 ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਜਸੁ ਨ ਤੇ ਵਸਾਇਦੁ ਸਗਲੈ
 ਮਤਾ ਨਾਨਕ ਯੀ ਯੀ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਜਕਤਾ
 ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਪੁਰੁਖੁ ਪੁਰੁਖੁ ਰਖਿ

ਨੀਅਸਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨ ਤੜਕਿਮੁਏ
 ਜਿਓਂਤ੍ਰਖਵੰਤਨਨਕਕਿਓਕਮਨ ੧
 ਪਓੜੀ ਤੜਕਾਤੀਜਮਿਟੇਸੀਹੁਸਾਧੁ
 ਕਮਸਮਤਤਨਮੁਅਧੁ ਹੁਕੇਜਿਓ
 ਥਾਮਿਓਜਿਓਦਮਾਦੀ ਓਅਕੀਕੀਤ
 ਮਿਟਤਥਿਨਸਾਦੀ ਤੜਕਿਗਰਸਕਤ
 ਗੁਣਾ ਜਿਓਦੀਐਅਓਥੁਧਿਥਕਾ
 ਤੜਕਾਹੁਮੁਖਿਕੀਤਮਿਟੇਓ ਨਿਮਕਮਾਦਿ
 ਨਿਮਕਨਨਕਸਮਝਾਈ ੫੭ ਸਲੋਕ
 ਸਾਧੁਕੀਮਨਓਟਗੁਓਕਤੀਸਅਨਧ
 ਤਿਅਧੁ ਗੁਰਦੀਖਿਅਜਿਓਮਨਥਸੇ
 ਨਨਕਸਤਕਿਭਾਗੁ ੧ ਪਓੜੀ
 ਸਸਾਸਾਧੁਧੇਅਥਓ ਸਸਤ੍ਰੀਸਿਸ
 ਤਥੇਦਧੁਕਾ ਸਧਤਸਧਤਸਧਥਿਓ

ਥਿਨੁ ਧੀ ਭਗੀਤ ਨ ਧੀ ਭੁਟਕਾ ਸਾਸਿ ਸਾ
 ਸਿ ਫਮ ਭੁਯਾਨੁ ਧੀ ਤੁਮਸ ਮਾਥ ਅਗਨਤ
 ਅਧਾਰੇ ਸੁਗੰਧਿ ਪੋਕੀ ਗੁਣੀ ਭੁਯਾਨੁ
 ਨਾਨਕ ਤੁਮੈ ਥਾਨੁ ਭੁਯਾਨੁ ੫੮ ਸਲੋਕੁ
 ਭੁਧੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅ
 ਗ ਨਾਨਕ ਦਿਸਈ ਅਧੀ ਭੁਯਾਨੁ ਸਤੀਤ
 ਕਰੈ ਜਗ ੧ ਪਓੜੀ ਥਾਥਾ ਸੁਧੁ
 ਤਧੁ ਜੋ ਬਿਨ ਮਾਧਿ ਭੁਨਿ ਸੁਭਾ ਭਾਧੁ
 ਥਾਨਿ ਮਾਨ ਧਰ ਧਰਾ ਨੀ ਅਨ ਦਿਨਾ ਪੈ
 ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਥਾਨੀ ਭਾਵੈ ਸਾਸਤਰੀ ਭੁਯਾਨੁ
 ਸੁਖ ਦੇਰਾ ਧਾਥੁ ਧੁਮੁਕੈ ਸੋ ਅਗਨਤਾ
 ਅਸੰਖ ਬਤੇ ਬਿਨ ਥਾਥਾ ਸੁਧੁ ਨਾਨਕ
 ਸਾਧਿ ਸੁਦਾ ਧੁਧਾ ੫੯ ਸਲੋਕੁ
 ਸਤਿ ਕਛੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੋਸਾ ਧੁਧੀ ਗੁਣੀ
 ਥਿਨੁ ਤਿਸੇ ਅਸਾਸਾ ਧਾਰਿਤ ਅਧੀ ਨਾਨਕ ਭਏ

੧ ਪਠੰਗੀ ਸਸੀਸਾਨਪਦਾ

ਰੁਏਆਨਾ ਫਿਕਮਤਿਦੁਕਸਿਨਪ੍ਰਭ

ਪਤੀਆਨਾ ਸਦਸਰਤਿਕਾਫਿਚਤੁਮ

ਈ ਸੰਗਤੁਰੈਏਕਨਜਾਈ ਸੋਭੁ

ਸੋਭਿਜਾਧੀਦਨਾਤੀ ਰੇਜੀਅਚਲੇ

ਤੁਫੈਸਾਖੀ ਸਾਧਸੇਵਾਲਦੈਜਿਸ

ਅਥੇ ਨਾਨਕਤਾਕਓਦੁਖਨਥਿਅਥੇ

੫੦ ਸਲੋਕ ਭੀਭੀਸੁਖਰੋਭ

ਲਾਭਮਨਦੁਰੈਸੁਖਭੀ ਨਾਨਕਸਭ

ਸਾਧਿਗੰਦਗੰਦਾਖਾਨਕਨੰਤਸੀਸੀ

੧ ਪਠੰਗੀ ਫੇਰਥਿਏਥਿਏਸਾ

ਲਕੇਧੁੰਗੇਭਗਵਨ ਫੇਰਤਾਭੇ

ਸਦਸਦੀਦਦਕਭੰਗਨਗੁਰੀਅਸ

ਭਉਭਟਕੈ ਭਗੀ ਅਨੰਦੁ ਰਿਹ ਭਉਭਟ
 ਤਭਾਯਿ ਭਰੇ ਦੁਖ ਜਨਮ ਮੁਖਿ
 ਗੁਣ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਾਤਾਧਿ ਭਿਤ ਕਰਿ
 ਨਾਮ ਚਿਜੈ ਦਹਿ ਆਯਾ ਸੰਤੁ
 ਸੰਗਿ ਭਰਿ ਕੰਧਾਯਾ ਭੈ ਕਢੁਨ
 ਕਿਨ ਭੁੰਕੀਐ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਕੁ
 ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਭੁਝਾ ੫੧ ਸਯਕੇ
 ਯੇਥੈ ਕਤੀ ਨ ਭੁਟੀਐ ਬਿਨ ਬਿਨ
 ਭੁਯਾ ਭੁਯਾ ਬਖਸਾ ਭੁਯਾ ਬਖ
 ਸਿਯੇ ਨਾਨਕ ਪਾਠਿ ਭਿਤਾ ੧
 ਪਥਿ ਜੀ ਭੁਯਾ ਭੁਯਾ ਮਿਯਾ ਭੁਯਾ
 ਭੁਯਾ ਭੁਯਾ ਭੁਯਾ ਮਿਯਾ ਜੀਭਿ
 ਜਿਸਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਭਾ ਜਨ ਤਤ

੧੮੨
 ਲਾਭ ਮਾਏ ਆਕਾਸ਼ ਦੁਹਿ ਮਿ
 ਫੁੰਦ ਨ ਜਾਏ ਦੇਵਾ ਭਾਵਤਾ
 ਪ੍ਰਭ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਨ ਭਵ ਸਾਏ
 ਲਾਭ ਚੁਕੁਰ ਖਿਕਾ ਮਾਏ ਆਸਾਏ
 ਮਨ ਮਾਏ ਲੰਪਟ ਚੋ ਨਿੰਦਕ ਮਾਏ
 ਤਿਨ ਦੁਸੰਗੀ ਖਿਡਾਏ ਤੁਧੁ ਭਾਵੇਰ
 ਬਖੀਸ ਲੀਓ ਭਾਵੇ ਸੰਗ ਬਾਏ ਨਾਨਕ
 ਭਾਵੇ ਧਾਮ ਭਾਵ ਮਾਏ ਨੀਰਤ ਮਾਏ
 ੫੨ ਸਲੋਕ ਖਾਤ ਪੀਤ ਬੋਲ
 ਤਤ ਸਤ ਭਾਸੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਭਵ
 ਜਲ ਤੇਕ ਚੁਕੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੀਏਕ
 ੧ ਪਓੜੀ ਬੋਲਤ ਬੋਲਤੁ ਆ

ਹੁੰਦੀ ਅਨਿਕ ਜਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ਬੇਦਮ
 ਏ ਸਾਧੁ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੰ
 ਮਾਇ ਬਿਸਾਘਾ ਡੀ ਸਚ ਸੰਚਿ ਓਥਾ
 ਹੁੰਦੀ ਅਮੋਹ ਨਾਮੁ ਬੰਨ੍ਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਗੁ
 ਭਈ ਅਨਦ ਸੁਖੀ ਬੰਸੁ ਬੰਧ
 ਨਿਬਾ ਡੀ ਬਹੁਤ ਯਾਰ ਘਰਿ ਅਧੇ ਧਰਿ
 ਵੰਤ ਬਾਹਿਦ ਯਾਸਾ ਗੁਰੀ ਡੀ ਅਭਿ
 ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ਅਧਨ ਕੀ ਅਕਾ
 ਡਿ ਅਭਿਧ ਅਭਿਧ ਯੋ ਅਭਿ ਨਾਨਕ ਸੰ
 ਉਸ ਡੀ ਐਸਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਖ ਅਭਿਧ
 ਥੇ ੫੩ ਸਭਕ ਅਧੇ ਪੁਰਖ
 ਸਗਨ ਗਤੀ ਬਿਧੀ ਨਿਧਿ ਡੀ ਆਲ ਏਕ ਅਭਿ

ਹੀਮਨਵਸਤਨਨਕਤਤੀਯ

੧ ਧਰਤੀ ਅਥਾਸਪਿਤਰ
 ਵਰ੍ਹਾਧਰਥੇ ਅਥਾਗੀਕੀਕੀ
 ਵੇਦਵੀਚਥੇ ਅਥਾਸਸਤੀਮਿ
 ਤਿਧੁਥਾ ਅਥਾਨਦਕਥਨ
 ਵਿਥਿਨ ਅਥਾਸੁਕੀਤਸੁਥਾਥ
 ਭੇਥਾਸ ਅਥਾਕਾਸਕਿਤਸੁਥ
 ਧਾਸਾ ਵਿਸਟਸਨਅਥਾਥੈ
 ਜੇਤਾ ਨਾਨਕਧਾਥੁਥਮੀਨਾਥੇਥ
 ਧਥ ਸਥਾਥ ਧੀਥਕਲੰਥਾ
 ਗੰਥਸਤਕਿਥਿਥਾਥਤੀ ਓਥੀਥੁ
 ਸਿਥਓਥਰਸੰਥਾਥਨੁਧਾਥਾਥਤੀ
 ਓਸਤਤਿਕਥਨੁਨਾਥੀਥੁਥਾਥਤ

ਭਗੀਆ ਮਧੀਦੇਖਿਦਸੁਨਕ

ਭਗੀਆ ੧ ਧਰਤੀ

ਏਅਚੁਤਏਧਾਭੂਮਅਥਿਨਸੀ

ਅਧਨਾਸ ਏਧੁਗਾਏਸਥਮੈ

ਦਖਭੰਦਨਗੁਲਤਾਸ ਏਸੰਗੀਏ

ਨਿੰਕਾਏਨਿਗੁਲਸਥਟੇਕ

ਏਗੀਥੰਦਏਗੁਲਨਿਧਾਨਜਕੇ

ਸਦਾਥਥੇਕ ਏਅਧਾਨਧਾਭੀ

ਏਏਏਭੀਏਏਨਏ ਏਸੰਤਕੇ

ਸਦਾਸੰਗੀਨਿਧਾਨਾਧਾਏ ਏਨਕਾ

ਏਏਦਾਸੰਗੀਨਿਗੁਲਗੁਲਨਏ

ਕੇਏ ਨਨਕਦੀਜੈਨਾਸਦਾਨੁ

ਗਾਥਏਏਏਏਏ ੫੫ ਸਭਕੇ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਾ ਗੁਰਦੇਵੀ ਪਤਾ
 ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮੇ ਸੁਆ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਸਾਖਾ ਅੰਗ ਅਨੰਤ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਬੰਧ ਪਸੰਦੇ ਗੁਰਦੇਵ
 ਦਾਤਾ ਭੀਨ ਮੁਓ ਪਦੇ ਸੇ ਗੁਰਦੇਵ
 ਮੰਤਰ ਨਿਯੋਗ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਤ ਸੰਤ
 ਭੁਧਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਸ ਪਾਸ
 ਪਾ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ
 ਰਵਿ ਗੁਰਗਿ ਅਨਮਜਨ ਅਪੰਧਾਰ
 ਗੁਰਦੇਵ ਕਾਂਤਾ ਸਰਪਥ ਪਤਾ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਪਤਿ ਤਪਦਿਤ ਕਾ ਗੁਰਦੇਵ
 ਅੰਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤਰੀ
 ਅੰਤਰੀ ਜਥਿ ਭਿਯਾ ਗੁਰਦੇਵ

ਗੁਰੂ

ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਯ ਕਰੀ ਕਿੰਧਾ ਯਾ
ਸੁਜਧਾਧੀ ਜਿਤੁ ਲਗਤਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਧਾਰ ਬੁਧੁ
ਸੇਸੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਭੀਸ
ਸਕਾ ੧ ਗੁਰੁ ਸਲੋਕੁ
ਦਿਤੀ ਤਿਧੁ ਜਲਾ ਸੰਧੁ ਲਏ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ
 ਗੁਮ: ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਤੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਦੀ
 ਜੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਲਾਇਆ ਪਉ ਸਾਹਿਬ ਪਾਣੀ ॥
 ਮਨ ਕਿਰਸਾਣੁ ਤਰਿ ਦੇ ਜਾਮਾਇ ਈਓ ਭਿਧਾਵ
 ਸਿਖੰਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਠੇ ਗਰਬ ਸਿਖੁ ਕੇ
 ਮਾਇਆ ਧਿਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਕਾ ਲੜਮਾਤਾ
 ਰੇਤੋ ਤਿਨ ਅੰਤਿ ਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗਤਾਭੀ ॥
 ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰੁ ਸਟਕਿ ਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿਆ
 ਤਮੈ ਤੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਤੋ
 ਜਬ ਹਥੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗੁ ਸੈ ਮਧੁ ਅਸੁ ਮਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ਬੀਸ ਸਪਤਤੋ ਬਾਸੋ ਸੰਗੁ ਤੋ ਤਿਨ
 ਖੋੜ ਨਿਤ ਕਾ ਲੁਮਗੈ ॥ ਦਸ ਅਠਹਾਸੈ ਅਪਰ
 ਪਰੇ ਚੀਨੈ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਰੇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥
 ਸਿਰੀ ਗੁਮ: ੧ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸੋਈ ਮਭਿ
 ਲਾਜਿ ਤਿਨ ਗੁਮਭਿ ਬਿਆਤਹਿ ਆਕੀਆ ਸੰ
 ਸਾਗੇ ॥ ਆਬਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਥੀਯੋ ਗਈ ਪੰਨੁ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ
 ੪ ॥ ਵਣਜਗਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਤੈਜਿ ਨਿਸਿਰ
 ਅਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਜੀ ਅਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਸ
 ਵਾਧਿ ਵਾਧਿ ਹਸਦੀ ਅਸੋਇ ॥ ਸੋ ਤਰਿ ਸਚਾ ਧਿਆ
 ਈ ॥ ਐਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਮੋਤਿ ਮਾਏ ਆ
 ਚਿਤਿ ਬਾਏ ਦੇ ਸੇਛੋ ਚਿਤਿ ਏਤੁ ਖੁਹੋਇ ॥ ਜਨਨ ਲ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਮੈਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰ ਸਹਣਾਈ ਪਾ
 ਈ ॥ ਵਣਜਗਾ ॥ ਅਸਿ ਤਵ ਭਭਾਹਿ ਪਗਾਪਤਿ ਤੋ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਦੁ ਗਾਈ ਆਤਰਿ ਕਿ
 ਨੈਨ ਪਾਇ ਆਨਾਉ ॥ ਵਿਚਿਤਾਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇ
 ਜਿਉ ਵੇਸੁ ਅਪੁਤ ਨਿਨਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾਤੋਈ
 ਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਵਡਭਾਹਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ
 ਆਤਰਿ ਅੰਤਿ ਨਿਸਿ ਬਾਭਾਉ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਬੂਤਮੁ
 ਪਛਾਇ ਆਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ੨ ॥ ਮਨਿ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਬਗਾਚਉ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਤ
 ਰਿ ਸਿਖਿ ਆਤਰਿ ਪ੍ਰਭਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਜਬ ਬਗੁ

ਜੋ ਬਨਿ ਸਾਸੁ ਤੈ ਤਬ ਬਹੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਚ ਬਦਿ
 ਆਨਾ ਬਿਤਰਿ ਚ ਬਾਸੀ ਤਰਿ ਅੰਤ ਬਏ ਛੁਡਾਇ ॥
 ਤਉ ਬਾਇਤਰੀ ਗੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜਿਨਹੀ ਮਨਿ ਵੁਠਾਐ
 ਇਕ ਜਿਨੀ ਤਰੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪ
 ਛੁਤਾਇ ॥ ਧੁਰੀ ਮਸਤਕੇ ਰੀਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨਿ ਤਰੀਤਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ
 ਗਾਇ ॥ ਵਡਭਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਪ
 ਰਿਲੀਘਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਭੀ ਤਰੀਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾ
 ਇਦਾ ਤਰੀਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਤਰੀਆਪੇ ਭਗਮਿਉ
 ਲਾਇਦਾ ਤਰੀਆਪੇ ਤੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਾ ਮ
 ਨਿਪਗਾਸੁ ਤੈ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਤਉ ਬਾਇਤ
 ਰੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜਿਨਹੀ ਪਾਇ ਆਗੁਰੁ ਮਤੇ ॥ ਜਨਨਾਜ
 ਕ ਮਯੁਪਗਾਸਿ ਆਮਨਿ ਤਰੀਤਰੀ ਵੁਠ ਕਰੇਇ ॥
 ੪ ॥ ਮਨਿ ਤਰੀਤਰੀ ਜਪਨੁ ਕਰੇ ॥ ਤਰੀ ਗੁਰੁ ਸਰਣਾਈ
 ਭਜਿ ਪਉਜਿ ਤੁਸਭ ਕਿਲਾਵਿ ਕਤੁਖ ਪਰਾਣੇ ॥
 ੧ ॥ ਰਤਾ ਭੀ ਘਇਘਇ ਰਮਣੀ ਆਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ
 ਪਾਈ ਅੰਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਈ ਅੰ

ਤਰੀਅਵੈਸੈ ਮਨਿਚਿਤਿ। ਮੈਧਰਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਤਰੀ
 ਨਾਮੈ ਤੇਗਤਿ ਮਰਿ। ਮੈ ਤਰੀ ਤਰੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ ਤੁ ਤਰੀ ਨਾ
 ਮੈ ਤੀ ਜਤਿ ਪਤਿ। ਜਨਨ ਨਕਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹੋ
 ਗਿਰਤ ਕਾ ਤਰੀ ਹੋਰਤਿ। ੫ ॥ ਤਰੀ ਧਿਆਵਤੁ ਤਰੀ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ। ਗੁਰਬ ਚਨੀ ਤਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇਆ ਸਭ
 ਤਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ। ੧ ॥ ਰਤਾ ਹੋ। ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ
 ਏਖਿਆ ਸੇ ਅਏ ਮਿਥੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਸੇ ਵਕਭਾਏ
 ਵਦਨਾ ਹੀ ਅਮਿਤ ਗੁਰੁ ਤਰੀ ਤਰੀ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ।
 ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਦਨਾ ਵਾਪਰੀ ਅਜਿਨ ਵਕੁਲਾਦਿ
 ਅਕਾ ਤਰੀ ਗਾਸਿ। ਗੁਰਮੁਖਾ ਵਹੀ ਮੁਖ ਉਜਥੇ
 ਅਏ ਮਿਥੇ ਤਰੀ ਪਾਸਿ। ਜਨਨ ਨਕ ਗੁਰਤਿ ਨ ਪਾ
 ਏ। ਜਿਨਾ ਅਪੰਤੁ ਠਾਹੁਣ ਤਾਸਿ॥ ੬ ॥
 ਤਰੀ ਧਿਆਵਤੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਹੀ
 ਤਿਨ ਗੁਰਮੁਖਾ ਤਰੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਗੱਤ ਗਾਸਿ। ੧ ॥ ਰਤਾ
 ਹੀ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

१६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗਭੰਗੀ
 ਪੁਰਬੀਸ: ੫ ॥ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਪਤਿਸਿਧਭੁ
 ਮੇਰੀਆਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਗਭੰਗੀਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਥਮਿਤੀਨੀ
 ਮੋਤਿਪਰਦੇਸਨਿਦੁਰੀਤੇਆਈ॥ ੧॥ ਨਾਤਿਨਦਰਬੁ
 ਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਤਿਅਨਾਬਕੀਕਰਤੁਸਮਾਈ॥ ੨
 ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਈਬੈਰਾਗੀਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਭਉਭੁ
 ਫਿਰਤਤਿਸਾਈ॥ ੩॥ ਦਿਨਦਇਆਏਕ੍ਰਿਪਾਏਪ੍ਰ
 ਭਨਕਸਾਪਸੰਗੀਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਣਾਈ॥ ੪॥ ੧॥
 ਗਭੰਗੀਪੁਰਬੀਸ: ੫ ॥ ਛੋਡੋਛੋਡੋਗੋਬਿਧਿਅ
 ਕੇਹਸੁਆਓਕੜਿਹਤਿਛੋਰੋਥਾਵਗਾਵਗਜਿਭੁ
 ਕਿਹਬੈਤਹਿਆਇਓਪਸੁਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਗਭੰਗੀਜੋਜਾ
 ਨਤਿਤੁਅਪੁਨਕਾਜੈਸੋਸੰਗਿਨਚਾਈਤੇਹੋਤਸੁਆ॥
 ਨਹੋਆਇਓਨਗਸਿਧਾਸੀਛੋਰੋਛੋਰੋਓਅਰੁਕਾ
 ਈਹਸੁਆ॥ ੧॥ ਧੇਥਿਧੇਥਿਹੋਕ੍ਰਮੁਤਕੀਈਧਿ
 ਗਚਿਸਾਚਿਤਿਨਤੁਏਭੁਤਸੁਆ॥ ਛੋਜਤਡੋਹਿਦਿ
 ਨਸੁਅਰੁਹੀਜੀਅਕੋਕਾਜੁਨਕੀਨਕਛੁੜਾਸਿ॥
 ਕਰਤਕਰਤਇਵੀਬਿਗਧਾਨਾਹੋਓਓਕਤੇਤਨ
 ਘੋਨਸੁਆਜਿਓਮੋਤਿਓਓਨੀਮੋਤੀਬਾਏ

ਭਿਸਤੰਘੈਨਤੀਹੁਚਰਾਜੁਆ॥ ੩॥ ਜਗੁਐਸ
 ਮਿਹੁਗੁਤਿਦਿਖੁਭੁਤੁਸਹਇਪਹਿਰਤਜਿਹੁ
 ਬਸੁਆਮਗੁਪ੍ਰਕਰਸੰਭਿਤਾਏਭਿਦਿਕੀ
 ਨਾਨਕਦਾਸਭਗਤਿਹੀਜਸੁਆ॥ ੪॥ ੩॥
 ਗਉੜੀਪ੍ਰਬੀਮ: ੫ ॥ ਤੁਭੁਭਿਨੁਕਵਨੁਹੀਭਾਵੈ
 ਤੋਤੀ। ਤੋਹੁਪ੍ਰਸਗਾਏਦੇਖਿਮੋਤੀ॥ ੧॥ ਗਤਾਭਿ॥
 ਸੁਗਪਏਆਯਸਿਰਤਭੁੰਨੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੇ
 ਏਕਭੋਤੀ। ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੋਹਿਸਰਬ
 ਮਇਅਠਕੁਰਤੇਹੀਦੋਤੀ॥ ੧॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਕੁਰਨਾ
 ਮੁਤਮਗਾਸੁਖਦਾਈਨਮਲਸੀਤਏਭੀ। ਗਿਆਨ
 ਧਿਆਨਨਾਨਕਵਡਿਆਈਸੰਤਤੋਹਿਸਿਭੁਗਾਯਗ
 ਏਤੀ॥ ੨॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮ: ੫ ॥
 ਤੀਨਾਮੁਏਤੁਮੀਤਾਏਤੁ। ਅਗੈਬਿਖਮਪੰਭਿਭੈਆ
 ਨਾ॥ ੧॥ ਗਤਾਭਿ॥ ਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦਾਸੇਵਿਤੋਹਿਸੰਗਿ
 ਬਸਤੁਤੈਕਾਯੁ। ਕਰਿਸੇਵਤੁੰਸਾਧਕੀਤੋਕਾਈਐਜ
 ਮੰਨਾਯੁ॥ ੧॥ ਤੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਬਿਚਿਤਭਿਮੈ
 ਬਧੇਬਿਕਾਗ। ਨਰਕਸੁਹਗਦੁਇਭੁੰਚਨਾਤੋਇਬੁਤੁ
 ਹੀਬਤੁਹਿਅਵਤਾਗ॥ ੨॥ ਸਿਵਕੁਹੀਬ੍ਰਹਮਇਦ੍ਰੁ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਲਕੇ ਬਾਉ ਨਾਤਿ। ਬਿਨੁ ਹੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ
ਤੀਤ ਸਾਖਤ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ॥ ੩॥ ਜੀਸੇ ਗੁਰਿ ਭੈ
ਦੇਸਿ ਅਮੈ ਤੇ ਸੇਕਤਿ ਆਪੁ ਕਹੀ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਨਿ
ਹੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਇ ਭਉ ਧਾਰੁ॥ ੪॥ ੪॥

ਗੁਰਿ ਤੀਸਾ ਲਾਮ: ੫॥ ਤੀਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਕਿਆ
ਬਿਰਥਾ। ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਕਰ ਮਕਾ ਦੇਇ ਤਿਓ
ਮੁਸੇ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ। ਬਰਤਨੇ ਮਸੰਜ ਮਸਿੰਗਤ
ਤਿਨਕਾ ਆਯੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਅਗੈ ਚਲਨੁ ਅਵਰੁ
ਤੈਥਾ ਭਉ ਤਕ ਮਿਨ ਆਇਆ॥ ੧॥ ਤੀਰਥਿਨ
ਇਅਹੁ ਪਰੀਕ੍ਸਤਾ ਅਗੈ ਭਉ ਨ ਪਾਵੈ। ਭਉ
ਕਾ ਮਿਨ ਆਵੈ ਇਥਿ ਧਿਓ ਭਉ ਏਗਨ ਹੀ ਪਤੀਅ
ਵੈ॥ ੨॥ ਚਤੁਰ ਬੇਚ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਭਿਚਰੈ ਅਗੈ
ਮਾਯੁ ਨ ਪਾਈਐ। ਬੁਝੈ ਨਾਤੈ ਕੁ ਸੁਪਾਕਰੁ
ਭਉ ਸਗਲੀ ਝਾਖੁ ਝਾਈਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕ
ਤੋਇ ਤੁਬੀਚ ਗਜਿਕ ਮਵੈ ਸੁਪਾਗਗਾਮੀ। ਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਤੁ ਮੁਹਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਤੁ ਤਿਅਗਤ ਮਨੁ ਕਰਾਨੀ॥
੪॥ ੫॥ ਗੁਰਿ ਤੀਸਾ ਲਾਮ: ੫॥ ਤੁਸੰਗ ਬੁਝਾ
ਲੁਕਰੇ ਤੁਮੇਗ ਬੁਝਾ ਮਦੁ। ਜੀਰਿਤ ਮਗੈ ਸੁਖਿ ਵ

ਵਸਾਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ ੧॥ ਹਰਾਭੀਸਭੇਗਲ
 ਜਾਤੀਆਸੁਇਕੋਚੁਪਕੀਆਕਦਰੀਸੁਰਤਿਨਲਾਪੀ
 ਆਮਾਇਆਸੋਤਰਿਆ॥ ੧॥ ਚੋਇਬੁਭਰਤਸਰ
 ਭਤਸੇਅਥੀਭਿਨਤਿਆਕੋਈਜਿਸੁਰਮੁਏਭੀ
 ਆਮੁਓਨਸੁਣੀਕਤਿਆ॥ ੨॥ ਇਕੋਸੁਦੁਤਚੁ
 ਕਿਆਗੰਦੀਸਭਇਕਤੁਸਾਢਿਮੁਠੀ॥ ਇਕੁਅਧੁ
 ਨਇਗਸੀਅਜਾਕਾਵਿਗਈਜਾਇਵੁਠੀ॥ ੩॥
 ਭਗਤਸਚੇਦਹਿਸੋਦੇਅਨਦਕਹਤਿਦਿਨਗਤਿ॥
 ਹੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਜਨਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਤਾ॥
 ੪॥ ੬॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਟੋਡੀਮ: ੫॥ ਠਹਿਕੇਚਰਨਕਮਲਾਮਨਿਧਿਆਭੀ
 ਕਾਢਿਕੁਲਹਪਿਤਥਾਤੰਤਅਭਿਮਪੁਤਰਿਕੋਨਾਭੀ॥ ੧॥
 ਹਰਾਭੀਤੀਨਤਪਨਿਵਰਣਹਰਾਦੁਖਤੰਤਸੁਖਗਾਸਿ॥
 ਤਾਕਭਿਬਿਘਨਨਕੋਭਿਲਗੀਜਾਕੀਪ੍ਰਭਅਭੈਅਹ
 ਦਾਸਿ॥ ੧॥ ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਬੈਦਨਾਹਾਇਣਕਰਣਕ
 ਹਣਪ੍ਰਭਏਕਾਥਾਭਭੁਧਿਪ੍ਰਗਨਸੁਖਦਤਨਨਕ
 ਤਹਿਤਹਿਏਕਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਟੋਡੀਮ: ੫॥
 ਤਹਿਤਹਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪੀਧਾਰੀਅਨੁਗ੍ਰਹ

ਹਥੁ ਮਸੁ ਅਮੀ ਵਿਸਦੀ ਕੀ ਨੀ ਆਪੀ ॥ ੧ ॥ ਹਟਾਉ ॥
 ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਠਿ ਰਿਤਿ ਨੀ ਸਮਾਏ ਬਿਨ ਸੇਠਿ ਸੰਤਾਪਾ ॥
 ਤਾ ਬਦੇ ਇਹ ਖੇਜਨ ਅਪੇਤ ਹਿਤੋ ਏਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੧ ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤੋ ਏਮਿ ਹਵਾਨਾ ਵਦਿ ਆਪਾ ਹੀਤੋ ਨਾਥਾ ॥
 ਨਨਕ ਸਹੀ ਪਰੇਤੁ ਖਥੰ ਜਨ ਜਾਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥
 ੨ ॥ ੨ ॥ ਟੋਰੀ ਮ: ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੀ ਸਹਨਿ ਪਰੇਤੋ ਵਰ
 ਬਾਹੀ ਕੋਇ ਪਰਾਪਕੰਡ ਨ ਕੇਵਾ ਤੇਤੁ ਭਵਿਨੁ ਕਥਿਨੁ
 ਉਪਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਟਾਉ ॥ ਖੇਜਤ ਖੇਜਤ ਬਤੁ ਪਰਕਰੇਸ
 ਹਥ ਅਰਬਿ ਬੀਚਰੇ ॥ ਸਾਪ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਗਾਈ
 ਐਮਾਇ ਆਗਦਿ ਬੀਧਿਤਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਚਗਨ ਕਮਲਾਸੰ
 ਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਹੀ ॥ ਨਨਕ
 ਅਨਦ ਕਰੇਤੋ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਹੋਗ ਨਿਵਾਹੀ ॥ ੨ ॥
 ੩ ॥ ਟੋਰੀ ਮ: ੫ ॥ ਪ੍ਰਕੁ ੨ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ਤੀਤਾ ਬ
 ਪਟਿਓ ਮੁਕੁੰਦ ਕਛੁ ਨ ਖੋਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਸੁਜਾਨੀ ਮੇਰੀ
 ੧ ॥ ਹਟਾਉ ॥ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਬਿਨੁ ਆਜੋ ਪਰਾ
 ਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੁ ਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋਮ ਨਿਬ
 ਸਾਇਓ ਛੋਡੋ ਜਾਤਿ ਵਾਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥ ੨ ॥
 ਸੋਸੀ ਚਿਓ ਜਿਤੁ ਰੁਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ

ਤੇ ਸਨਤੀ ਪਾਇਓ। ੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਕੁਪਿ ਪਰਿ
 ਆਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੰਤਰਿਆ। ੪॥ ੪॥
 ਟੋਰੀਸ: ੫॥ ਨਾਮੋ ਏਕੋ ਨਾਮੋ। ਆਨ ਅਵਰ
 ਸਿਖ ਵਾਇ ਨ ਕਰੀ। ੧॥ ਗੁਣਾਉ। ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖ
 ਪੁਨਾਪਾਇਓ। ਗੁਰੀ ਮੋਕਉ ਤਰੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ।
 ੧॥ ਤਰੀ ਤਰੀ ਜਾਪਤਾ ਪਥੁ ਤਨੇ ਮਾ। ਤਰੀ ਤਰੀ ਧਿਆਇ
 ਕੁਸਲਾਸ ਭਿਖੇ ਮਾ। ੨॥ ਆਚਰ ਬਿਉਤਾ ਜਸ ਤਿ
 ਤਰੀ ਗੁਨੀਆ। ਮਤਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨੀਆ।
 ੩॥ ਕਿਤਨਾ ਨਕਜਿ ਨਿਠਾ ਕੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਸਭੁ ਬਿਉ
 ਤਿ ਸਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਤਿ ਆਇਆ। ੪॥ ੫॥ ਟੋਰੀਸ: ੫॥
 ਘਰੁ ੪॥ ਚੁਪਦੇ। ਗੁਰੇ ਮਨੁ ਹਰੀ ਹੋਈ।
 ਗਾਈ ਤਰੀ ਨੀਤੁ ਤੋਇ। ੧॥ ਗੁਣਾਉ। ਤਉ ਚੁਢੇਦੀ
 ਦਰਸਨ ਕਾਹਣਿ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ ਪੇਖਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ
 ਗੁਰੁ ਗਵਾਇਆ। ੧॥ ਇਤ ਬ੍ਰਹਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ
 ਕੰਨਤੁ ਲੇਖੁ ਬਿਖਿਓ ਪੁਰਿ ਮਾਥੈ। ਇਤ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ
 ਤਰੀ ਨੈਕ ਅਭੇਦਿ। ੨॥ ੬॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 अथ श्रीमद्भगवत्पाद ॥ ५॥
 उवाच ॥ अथ विप्र उवाच ॥ भगवन् उवाच ॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ २॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ ३॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ ४॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ ५॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ ६॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ ७॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ ८॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ ९॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १०॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ ११॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १२॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १३॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १४॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १५॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १६॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १७॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १८॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ १९॥
 त्रिंशत्तारुण्यं भगवत्पुत्रं सदा विप्रं ॥ २०॥

ਤਿਤ ਪਾਗਿ ਪਿਸੁ ਰਾਗੁ ਬਲਾਇ ਆਤਿਤ ਪਾਗਿ ਸਾਖੀ
 ਦਮੁ ਗਲੁ ਗਾਇ ਆਖੁ ਆਖਿ ਨਿਬਤਿ ਤੈ ਪਾਗਿ ਸੇਤ
 ਤਿਤੋ ਪਨੀਤਿ ਸਿੰਗੀ ਜੀਓ ॥ ੧॥ ਸਕਲ ਵੰਤ
 ਸਵਰਗ ਗਾਇ ਪੁਰ ਵੰਤੀ ਮੀਲ ਵੰਤੀ ਸੇਤ ਗਾਇ ॥
 ਰੂਪ ਵੰਤਿ ਸਾਸੁ ਪਾਨਿ ਬਿਚ ਪਲਜੋ ਪਨ ਵੰਤਿ ਪਿਸੁ
 ਹੀ ਜੀਓ ॥ ੨॥ ਅਕਲ ਵੰਤ ਸਾਈ ਪਾਪੇ ਨਾ ਮੁਕੁ ਸਿ
 ਗਾਵੈ ਭੁਲੇ ਤਿ ਸਾਗਿ ਆਨਾ ਸਕਲ ਵੰਤੀ ਸਾਸੁ ਗਾ
 ਏ ਜੀ ਪਿਓ ਵੇਗੀ ਸਵਰਗੀ ਜੀਓ ॥ ੩॥ ਮਾਹਿ ਆਤਿ
 ਸਰੀਰ ਭੁਲ ਜਾਏ ਜੀ ਪਾਗਿ ਮਾਹਿ ਲਈ ਮਾਹਿ ਲਾ
 ਏ ॥ ਬਿਰੁ ਮੁਰਾਗੁ ਦਰੁ ਆਗੁ ਮੁਛੁ ਗੋਰੁ ਜਨ ਨਨਕ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧੀ ਜੀਓ ॥ ੪॥ ੨॥ ਅੰਤ ਮਹਲਾ ੫
 ਲਾਲ ਭਾਂਪਾ ਨਦਾਇ ਆਲ ਗੰਗੀ ਦੋਗਾ ਭੰਗੀ ਭੰਗੀ ਵੇਖੈ ਅਤਿ
 ਸੁਖ ਮੀਸਿ ਮਾਹਿ ਸਿਮਾਹਿ ਭੰਗੀ ਭੰਗੀ ॥ ੧॥ ਰੁਪਰੁ

ਜਨਨਿਯਨ ਅਮੋਲੋ ਨਿਰਭਰ ਨਿਰੋਦਹ ਅਥਤ ਅਤੋਲੋ ਅ
 ਕਾਲ ਮੁਗਤਿ ਅਜੁਨੀ ਸੰਕੋ ਮਨਸਿ ਮਰਤ ਰੰਘੀ ਵੰਜੀ ਈ॥
 ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿਗੰਗਾ ਪਾਲਾ ਓਚਨੀ ਚਕਰ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲਾ ਨਮਰਸਾਇ ਤੁਮਨੁ ਤਿਪਤਾਇ ਤੁਗਰ ਮੁਖਿ ਅ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੰਜੀ ਈ॥ ੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਅਰੇਤੁ ਪ੍ਰਾਪਿਅ
 ਈ॥ ਏਤੁ ਮਤਿ ਕੁਝੁ ਤੇ ਪਈ॥ ਨਨਕਰੀ ਪਰਤੁ ਰੰਘੀ
 ਹਰਿਗੰਗੀ ਪਾਰੀ ਪਰੀ ਵੰਜੀ ਈ॥ ੪॥ ੩॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਲਾ ॥ ੫॥ ਧੰਨੁ ਸੁਦੇਲਾ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲਿਆ ਸਫਲਾ ਕਰਮਨੁ ਨੇਪੇ ਖਤਤਾ ਹਿਆ ਧੰਨੁ ਮੁਰ
 ਗਤਿ ਕਸੇ ਪਲਾਪੀ ਅਪੰਨੁ ਸਭਿ ਇਸੰਜੋਗੀ ਈ॥ ੧॥
 ਓਕ ਮੁਕਤ ਮੰਨੀ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਆ ਹਰਿ ਮੰਗੀ ਕਲਤ ਕੁ
 ਮੁਸਕਾ ਲਖਾਇ ਆ ਨਾਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਲਾਇ ਅ
 ਮ੍ਰਿਤਿ ਗਏ ਸਗਲ ਰੋਗੀ ਈ॥ ੧॥ ਅੰਤਰਿ ਕੁ ਹਰਿ ਤੇਰੀ

ਵੰਡੀ ਤਪਤ ਪਿਕਾ ਤੇ ਮਾਧਵ ਭੀ ਗੁਰਿਕਾਰ
 ਸਭ ਦੇ ਵੇਦ ਕੇ ਅਵਗਨ ਕੇ ਭੀ ਭੀ ਗੀਤੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਰਸੁ ਤਾਹਿ ਗਾਏ ਪੀਅ ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਲਸ ਮੁਕੇ ਜਨ ਮੀਅ
 ਨ ਮਾਹੰਗ ਨ ਮਿਲੇ ਤਤ ਮਸਾਠਿ ਨ ਨ ਕਰੀ ॥ ਤੇਗ ਜੀ ॥ ੬ ॥
 ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮਾਧੁ ਮਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤ ਨ ਪ
 ਰਿਦੁ ਸਤਿ ਵਿਸੰਗਾਓ ॥ ਕਰੀ ਚਿੰਤੀ ਮਨ ਤਿਅਗਾਓ ॥ ਵਾ
 ਰਿਦੀ ਚਿੰਤੀ ਲਖ ਵਰੀ ਅਵੇ ਸੰਤ ਨੀ ਪੁਰਾ ਜੀ ॥ ੧ ॥
 ਤ ਮਦ ਤਤ ਮ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਤ ਮਸ ਮਰਖ ਸਦਾ ਮੁਖ ਰਤਾ ॥
 ਸਤ ਕੇਤ ਮਹੀ ਤੇ ਦਰਸਾਵੈ ਅਓ ਸਰ ਕਰਤ ਮਹਾ ਪੁਰਾ ਜੀ
 ॥ ੧ ॥ ਕਾ ਕਰ ਸਨਿ ਤੇ ਕਰ ਦਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਅਤ ਮਗਾ ਕਾ ਬਿਖ
 ਮਾਤਿ ਨੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤ ਮਦ ਤਤ ਮ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਤ ਪੁਰੇ ਦਰ
 ਅਵਰਨ ਸੁਰਾ ਜੀ ॥ ੩ ॥ ਰੇ ਨ ਸੰਤ ਨੀ ਮੈਰੇ ਮੁਖਿ ਲਗੀ ॥
 ਕਰ ਮਾਤਿ ਚਿਨ ਮੀ ਕੁਢਾਧਿ ਮਗਾਓ ॥ ਸਕਪਾ ਰੇ ਦੋ ਸਿਰ

ਹਿੰਦੁਲਗਏਨਨਕਵਿਨਮੇਰੁਗਜੀਭੀ॥੪॥੫॥ ਰਗਮਹੰ
 ਮਹਲਾ॥੧॥੫॥ਗਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦਾ॥੫੬॥ਸਤਿਗੁਰਪਸਰਿ
 ਸਵਾਰਿਗਏਰੁਕਮਿਸਵਾਰੇ॥ਸਰਗਗਰਮਹਲਿਕੁਲਏ॥
 ਸਰੋਦੀਨਰਾਇਅਲਮੈਰੈਸਰਿਦੁਸਰੇਅਨਿਪਤੀਅਵਰਿ
 ਆ॥੧॥ਰੁਚਿਵਗੀਤੀਚਿਵਗੀਸਵਾਰਿਸੁਰਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਨਮੁਅਰੁਮੁਖਵਤਗੁਰਮਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸਵਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰੀ
 ਨਕਮੇਰੁਰੁਚਿਵਿਸੁਕੇਗਾ॥ਸਰਗਗਰਮਹਲਿਕੁਲਏ॥
 ਮੇਰਾਕਿਰਾਨੀਏਪਨੇਗੀ॥ਕਰਿਅਵਗਾਇਪਵੈਤਵਾਇਅ
 ॥੧॥ਰੁਕਮੁਪਵਰੈਸੇਰਗਿਰਤਵਖਾਣੇ॥ਗੁਰੈਸਵਾਰਿਨ
 ਮਿਨੀਸਾਣੇ॥ਸਰਨਕਾਰੀਲਖਸਰੋਕੁਟਸਾਮਿਸੁਰਵ
 ਏਆ॥੩॥ਅਨਮੁਖਕੁਲਰੁਚਿਗਪਏ॥ਜਮਕਰਿਬੁਧਕੋਟਖ
 ਏ॥ਕਿਨੈਦਰੈਸੰਗਿਨਸਾਧੀਮੁਕਤਨੰਮਾਧਿਅਵਾਇਆ॥
 ਰਗਮਹੰਮਹਲਾ॥੧॥੫॥ਗਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦਾ॥੫੬॥ਸਤਿਗੁਰਪਸਰਿ

ਸਿਖਿ ਅਲਖੁ ਨ ਮੇਲੈ ਵੇਦੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਇ ॥
॥੫॥ ਘੋਰੀ ਅਕੁ ਪਿਰਾਤ ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖੁ ਨੀਰੋ ਦੇਖੀ ॥
ਅਵਲੁ ਮੁਰੀ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਵਗੁ ਲਿਖਾਇ ਕੁਖ ਸਹਾਇ
॥੬॥ ਘੋਰੀ ਅਕੁ ਜੀ ਨਿਜ ਤਪਿ ਅਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ
ਤਤੁ ਵੀਕਰਾ ॥ ਅਵਲੁ ਲਾਟਰੀ ਕਰੇ ਸੇਕ ਨ ਮਿਸ ਮਹਾਇ
॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਅਕੁ ਪੁਕਾਇ ॥ ਸਚੈ ਰਕੁ ਸਕੈ ਕਾਇ ॥
ਨਨਕ ਸਕੈ ਕਾਇ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਗਾਇ ॥੮॥
॥੧॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰਾ ੧ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰੁ
ਸਮਾਇ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਮਨਾਇ ਸਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗਾਇ ॥
ਸੰਗਤਿ ਪਈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੀਥਿ ਨਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗਾਇ
ਕਨ ਮੁਲੈ ਤੇ ਕਰਾਹ ਲਗਾਇ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਿ ਮਹੀ
ਜੇ ਸਹੀ ॥ ਨਗ ਬਿਨ ਸਹੀ ਪਈ ॥ ਖੀਵ ਭਲ ਗਈ
ਜਿਨ ਮਨਿ ਦੁਰਾਇ ਜੀ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਲਾਸ

ਜਪੇ ਮਨ ਧੀਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗਿ ਸਿਮਰੀ ਸਿਮਰੀ ਗੁਰਗਿ ਸਿ
 ਟਿਗੇ ਗੁਰਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸਗਨਿ ਅਵੈ ਪਰਬੁ ਮਨੀਤਾ ਫਿਰੀ
 ਕਰੇ ਹੁਗੇ ॥ ੩ ॥ ਬਨ ਮੇਵੈ ਮਤ ਮਧਕ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁ
 ਗਾ ॥ ੪ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਏਕੁ ਦਰਤ ਰਜਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖੀ ਅ
 ਲਿਖੁਗੇ ॥ ੫ ॥ ਪਾਪਾ ਬਿਨਸਨ ਮੁਖਿ ਅਪਾਦਿਤੁ ਸੰਤ ਕਰੀ ਪੁ
 ਗੇ ॥ ੬ ॥ ਸਤ ਬੁਝਈ ਧਰਮ ਅਪਿਠਾ ਰਿਜਾ ਪਿਠਈ ਲਗੇ
 ॥ ੭ ॥ ੬ ॥ ਕਰੇ ਕੀ ਅਤਪਦ ਸੇਵੁ ਸਦ ਮੁਖਿ ਏਕੇ ਪੁਗੇ ॥ ੮ ॥
 ਨਨਕਰਤ ਸਾਨਿ ਨਾਇਤਾ ਵਿਦੈ ਸਦ ਰਜੇਗੇ ॥ ੯ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਗੁਰੀ ਮਲ

ਮਲ ॥ ੧ ॥ ਪਾਇ ਅਲਾਲ ਰਤਨ ਮਨਿ ਪਾਇ ॥
 ਰਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੀਤਲੁ ਧੀ ਅਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾਰਿ ਸਮਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਗਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਨਮੁਲਾ ਕੀ ॥ ਕੁੰਤ ਸਗ
 ਲਾ ਵਿਚਿ ॥ ਗੁਰਗੁਰ ਪੁਰੇ ਪੁਰਿ ਆ ਜੀਤੈ

ਪਸੰਗਿ ਜਿਨ ਦੋਹਰੇ ਭਰਿ ਪਨਾਜਿ ਨੀਸੀ ਜਿ ਅਸੇ ਏਹੀ
 ਗੀਰ ਅਪਾਗੀ ਭੀ ॥ ੨ ॥ ਗਰਿ ਅਸਿ ਭਰਿ ਮਾਇ ਦੁਪੀਵੀ
 ਐ ਮੁਹਿ ਭਿਓ ਜਨ ਵਜੀ ਵੀ ਐ ॥ ਕਰਜ ਸਾਭਿ ਸਦ
 ਬਿਲਾ ਨਿਤ ਪੁਜ ਭੁਯਾਵੇ ਪਵੀ ਭੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਗਰਿ ਕੀਤਾ
 ਅਪਲਾ ਤਿਨ ਭਿਯੁ ਸੀ ਜਪਲਾ ॥ ਸੇ ਮੁਹ ਪਰਪਰ ਸੇ
 ਮਸਤਾ ਕੀ ਜਿ ਸੇ ਰੋਗੀ ਭੀ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੇ ਪੁਰ ਅਭਿ
 ਗਰੀ ਆਏ ਰਸ ਮਭੇ ਗਲ ਪਾਤਿ ਸਈ ਆ ਮੇ ਰਸੁ
 ਨਿਨ ਭੀ ਪਾਤਿ ਭਿਓ ਸਕੀ ਕੋ ਲਾਗੀ ਭੀ ॥ ੬ ॥ ਕਰਤ
 ਮੀ ਨਿਦ ਸਾਇ ਆ ਜਨ ਮੇ ਕਾ ਲੁਪਾਇ ਆ ਮਨਿ ਕਾ
 ਵੇਲ ਵੀਤ ਗਰਿ ਤੇ ਕਾ ਬਿਭੇ ਅਸੁ ਰਾਗੀ ਭੀ ॥ ੭ ॥ ਅਦਰ
 ਪਕਾ ਬਪਾਇ ਆ ਭਿਭੇ ਜਨ ਕੀ ਸੰਦਾਇ ਆ ਲਾਇ ਆ
 ਭਲ ਨਨੈ ਤਾਰਿ ਅਨਾਜਿ ਤਨ ਮੁ ਅਪਾਗੀ ਭੀ ॥ ੮ ॥
 ਗਰਾ ਮਾ ਮਾ ਲਾ ॥ ੯ ॥

ਕੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਿਪਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੋਰਿ ਕਰ ਅੰਤਰਿ ਤੇਜਸ
ਬੰਦੁ ਕਾ ਅਖਰੁ ਪਤਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀ ਅੰਤਰਿ ਨਹਿ ਕੇਸੁ ਕੇ ॥
॥ ੧ ॥ ਅਕੁ ਗੁਰੇ ਕੁਸੁ ਨ ਕੇਸੁ ॥ ਗੁਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ਲਾਹਿ ਪਤਨੁ ਕਰ ਕਰ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ੪ ॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ੭ ॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ੮ ॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ੯ ॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ
॥ ੧੦ ॥ ਕਰਿ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ ਕੇਸੁ

ਨਮੋ ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਨੈ ਨਾਮੁ ਮਾਯਾ ਜਲ ਤੇ ਜਲ ਤੇ ਬਹੁ ਨ ਬਹੁ ਤੇ ਮ
 ਗਾਨਾ ਬਿਖਾਇ ਨਾਮੁ ਮਾਯਾ ॥ ੩ ॥ ਗਾਨਾ ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਨੈ ਨਾਮੁ
 ਤਾਇਨੈ ਸੁਰਸੁ ਪੁਰਾਨੈ ਸੁਰਸੁ ਤਿਨੈ ਸੁਰਸੁ ਮਾਯਾ
 ਵੈਨੈ ਨਾਮੁ ਜਨੈ ਪੁਰਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗਾਨਾ ਨੈ ਮਾਯਾ
 ਮਾਯਾ ॥ ੫ ॥ ਮੈਕੀਨੈ ਗਾਨੈ ਬਿਖਾਇ ਨਾਮੁ ਮਾਯਾ
 ਗਤਾਇਨੈ ਗਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਸਿਤਾ ਬਿਖਾਇ ਨਾਮੁ
 ਨੈ ਪਤਾ ਪਤਾ ਮਾਯਾ ਗਾਨੈ ਸਿਤਾ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ
 ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਤਾ ਪਤਾ ਮਾਯਾ ਗਾਨੈ
 ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ
 ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ
 ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ
 ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ
 ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ ਗਾਨੈ

ਨਿਬਲੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪੈਲੈ ਜੀਉ ॥ ੪੦ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤ ਨਾਮੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤ
 ਤਮਗੁ ॥ ਆਗੈ ਆਗੈ ॥ ਮਿਤਾਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਜੀਉ ॥
 ਆਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਨ ਮਥਾ ॥ ਚਿਨ੍ਹ ॥ ਰੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮਥੈ ॥ ਨੀਰ ॥ ਵੇ ॥ ਵੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ॥
 ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ॥ ਮੇਰਾ ॥ ਬੁਢ ॥ ਸਖ ॥ ਏ ॥ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਸਿਨ ॥ ਮਥਾ ॥
 ਚਿਨ੍ਹ ॥ ਰੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮਥੈ ॥ ਹਰਿ ॥ ਜੀਉ ॥ ਬ੍ਰਿਖ ॥ ਕਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਮੇਰਾ ॥
 ਹਜਨ ॥ ਨਨਕ ॥ ਹਰਿ ॥ ਪਨੁ ॥ ਪੈਲੈ ॥ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਮਥੈ ॥ ਹਰਿ ॥
 ॥ ੪ ॥ ਮਥੈ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਨ ॥ ਤਨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਹਰਿ ॥ ਚਿਨ੍ਹ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਮਥੈ ॥
 ਵਰਨ ॥ ਜਲ ॥ ਆਗੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥
 ਗ੍ਰਿਪ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥
 ਵਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥ ਮਥੈ ॥
 ਤਿਖੈ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਮਥੈ ॥ ਵਿਓ ॥ ਮਥੈ ॥ ਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਮਥੈ ॥ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
 ਮਥੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮਥੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮਥੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮਥੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮਥੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ॥
 ਹਿਰਦੈ ॥ ਨਨਕ ॥ ਪਤਿ ॥ ਪਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ॥ ਮਥੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਮਥੈ ॥ ਗੁਰੁ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਾਨਾਮ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੰਗਾ ਮੁਖੈ ਗੰਗਾ ਨਿਕ
ਇਆਂ ਵਡੇਰਾ ਗੰਗਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਮਾਇ ਪਾਈ ਕੋ ਵੇਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਲੀਐ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਇਆ ਦੀ ਨਿਪਟਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਖ
ਦੀ ਸਦਾ ਨਿਕਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਭਗਵਤਿ ਭਗਵਤਿ ॥ ੧ ॥ ਭਗਵਤਿ ਵਿਅਕਿਤ ਕਰੰ ਵਿਕਰ

ਦਿਭਗਵਿਅਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਿਦਿਭਗਵਤਿ ॥ ਜਿਹੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿ

ਤਹਿ ਲਗਾ ਪੁਰਾਖ ਸਮਝਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭਗਵਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ

ਤੇ ਦਿਖਾਇ ਦਲ ਦੁਗਲ ਨਵੀ ਚੈਨੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ

ਪੁਨਨ ਮੁਖ ਪਦ ॥ ੩ ॥ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਗਤਿ ਹੀ ਮਾਝ ਮਲਾ ॥ ਪਾ ॥ ਵੀਨਾ ਦਿਅਲ ਰਮੇ

ਦਰਗਾਇਆ ਜੀਓ ਬੇਟਿ ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਓ

ਗਗਤਿ ਦਬੁਤੁ ਤਗਾ ਦਿਰਦੁਰ ਪਾਇਆ ਜੀਓ ਪੁੰਨ

ਗਗਤਿ ਦਿਭਗਵਤਿ ॥ ੧ ॥ ਭਗਵਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਖ ਪਦ ॥

ਜੀਓ ਸੰਤ ਕਸੀ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਓ ਹੀਓ ਦਰਗਾ

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੀਓ ਜੀਓ ਤਿਸੁ ਨਿਦਿਨਾ ਦਿਲ ਗਥ ਪਾਇ

ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਰੰਗੁ ਮੁਖੁ ਕਹਿ ਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਰਗੁਰੀਮ
 ਲਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਦਿਨ ਮਦਗਵਿਸ਼ਾਦਿ ਰਬਾਜ
 ਪਤਪਸੰਤਮ ਕਰਮ ਕਰਮ ਏਹਿ ਰਹਿ ਰੇ ਮੁਸਾ॥ ੧॥ ਗੁਰ
 ਬਰਤਨ ਮਸੰਤ ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਤਾਤਿ ਨ ਕਾ ਅਰੁ ਨ ਪਾਇ ਆ॥ ੨॥
 ਗੋਲ ਲਭੁ ਭੈਰਵ ਏਹਿ ਰਹਿ ਮਨ ਆਇ ਆ॥ ੧॥ ਤੀਰ
 ਬਿਨਾਇ ਅਧਰਤੀ ਕ੍ਰਮਤ ਅਗੋਰ ਰਹਿ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਏਹ ਕਾ
 ਮਿਨੁ ਆਵੈ ਏਹਿ ਰਹਿ ਪਿਰਿ ਲਗਨਹਿ ਪਤੀ ਆਵੈ॥ ੨॥
 ਕਤੰਗ ਬੰਦੁ ਮੁਖ ਬਕਨੀ ਏਹਿ ਰਹਿ ਅਗੋਰ ਰਹਿ ਨ ਪਾਇ ਆ॥
 ਬੁਢੇ ਨਹਿ ਏਹਿ ਰਹਿ ਮੁਖ ਰਹਿ ਮਗਲੀ ਰਖਣ ਖਈ ਆ॥ ੩॥
 ਨ ਕੁਝ ਭਯੋ ਏਹਿ ਰਹਿ ਕਾਜੀ ਕਰਮ ਏਹਿ ਰਹਿ ਮਗਲੀ ਰਹਿ
 ਰੁਸੇ ਏਹਿ ਰਹਿ ਮਾਪਿ ਆਵੈ ਰਹਿ ਅਗੋਰ ਰਹਿ ਮਗਲੀ ਰਹਿ
 ੧॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਰਗੁਰੀਮ ਲਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਸਪਦਿ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਰੰਗੁ ਮੁਖਿ ਕਹਿ ਆ॥ ਰਮਣੇ ਨ ਕਰਨ ਏਹਿ ਰਹਿ ਮਗਲੀ

ਰਖੁਗੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਏਕੋ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨਮ
 ਗਲਗਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤੁਜੀ ਲਾਵਚ ਲਾਈ ਅਨਹੁ
 ਸਬੁ ਦੁਵਜਾਏ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਤੀਜੀ ਲਾਵ ਮਨ ਚੰਉਤ
 ਇਆ ਬੈਗਗੀ ਆਬ ਲਿਗਮ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ
 ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਆਬ ਲਿਗਮ ਜੀਉ॥ ਨਿਰਮਲੁ
 ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣੁ ਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕਬੀ ਐ ਅਕਥਕਾਣੀ
 ॥ ਹਰਿ ਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਮਸਤਕੀ
 ਭਾਗੁ ਜੀਉ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਨੈ ਮਾਨਿ
 ਬੈਗਗ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਚੰਉਤੀ ਲਾਵ ਮਨ ਸਹੁ ਚੁਭਇਆ
 ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿਗਮ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭੁ
 ਇਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਲਿਗਮ ਜੀਉ॥ ੪॥
 ਹਰਿ ਸੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪੁਰੁ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਦਿ
 ਵ ਲਾਈ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਛਲੁ ਪਾਏ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
 ਮੇਦਨੀ ਦੁਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਠਾਕੁ ਰਿਕਾਨੁ ਚਾਇਆ ਪਨਹਿਰੈ
 ਨਮਿਦਿ ਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਚੰਉਤੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਇ
 ਪਰਮਾਇ ਨਾਮੀ॥ ੬॥ ੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਯੀਸਹਣਾ॥ ਹਰਿਪਤਿਲੀਲਾਵਪਗਵਿਰ
ਤੀਕਰਮੁਾਇਤਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ ਥਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾ
ਵੇਦਧਰਮਾਇਤੁਪਾਪਤਨਾਇਆਬਲਿਗਮਜੀਉ॥
ਧਰਮੁਾਇਤੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਿਖਿਤਿਨਾਮੁਇ
ਤਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁਪੁਰਾਅਗਧੁਸਕੁਕਿਲਾਵਿ
ਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ ਸਹਜਅਨੰਦੁਤੋਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿ
ਹਰਿਗੋਮੀਠਲਾਇਆ॥ ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕਲਾਵਪਹਿਲੀ
ਆਰੰਭਕਾਜੁਰਤਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਤੁਜਲੀਲਾਵਸਤਿਗੁ
ਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆ॥ ਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁ
ਤਾਇਉ॥ ਮੈਲਾਗਵਾਈਆ॥ ਬਲਿਗਮਜੀਉ॥ ਨਿਰਮਲ
ਭਉਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਹਰਿਵੈਖੇਗਮਜੀਉ॥
ਹਰਿਅਕਸਰਮਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਗਹਿਆਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖੀਛੰਤਮ॥੧॥ ੫੨੧

ਭਗਿੰਜੇਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅਵੈਘਰਿਪਾਟੀਬਲਿਗਮਜੀਓ॥
ਮੈਲੀਅਵਗਟਿਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਗੁਣਨਸਮਵਨੀਬਲਿ
ਗਮਜੀਓ॥ਗੁਣਸਾਗਨਜਾਣੀਭਗਿਮਭੁਲਾਣੀਜਿਬਨੁਬਦਿ
ਗਵਇਆ॥ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਸਨੁਨੀਜਾਤਪਿਗਕਾਸਤੁ
ਨਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਛਿਨਮਾਗਿਚਲੀਭੁਤੀਗੈਇਵਿ
ਣੀ॥ਨਨਕਬਾਣਤਟਿਸਰੋਪਥਿਨੁਪਿਧਪਨਕੁਮਲਾਣੀ॥
॥੧॥ਬਾਬਮੇਵਰੁਦੇਤਿਮੈਤਹਿਵਰੁਭਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਗਮ
ਜੀਓ॥ਗਵਿਗਤਿਅਜੁਗਚਹਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬ
ਲਿਗਮਜੀਓ॥ਤ੍ਰਿਭਵਟਿਕਤੁਰਵੈਸੋਤਗਟਿਅਵਗਟਵੈ
ਤੀਵਰੁਗੇ॥ਜੈਸੀਅਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੁਰਿਗਤਿਅਭਗੁਪਗੇ॥ਤਹਿ
ਕੀਨਹਿਸੁਸਾਬਸੁਤਗਟਾਰਨਮੈਲੇਵੈਸੈ॥ਨਨਕਮੇਵਰੁ

ਚਾਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤੈ ਸੈ ॥ ੨ ॥ ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇਤੀ
 ਵੰਦਾ ਸੁਹੈ ਬਾਇਗਮ ਜੀਉ ॥ ਸਤੁ ਕਮੁਰ ਜਾਇ ਸੇਨਟ ਲੋਕ
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਾਇਗਮ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ
 ਮੇਟਿਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾਵੀਨ ਉਨਹੁ ਨਿਯੋਕੇ ਵਲੁ ਗਵਿਰਿ ਆਤਿ
 ਹੁਲੇਈ ॥ ਮਾਇਨਿ ਗਸੀਰੇਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਣੀ ਬਣੈ ਤੋਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਸਾਚ ਸਬਦੁ ਸੁਖ ਮਾਣੀ ਗੁਰਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥ ੩ ॥ ਬਾ
 ਬੁਇ ਦਿਤੀ ਦੁਹਿਨ ਅਵੈ ਪਰਿ ਪੇਈ ਭੈ ਬਾਇਗਮ ਜੀਉ ॥
 ਗਸੀਵੇਖਿ ਤੁਗਿ ਪਰਿਗਵੀ ਪਰਿ ਮੇਰੀ ਭੈ ਬਾਇਗਮਾਸਾ ਚੇ
 ਪਿਰਲੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜੇਰੀ ਮਤਿ ਪੁਗਿ ਪਧਾਨੇ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਲਾ
 ਥਾਨੇ ਸੁਹੈ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਗੁਰਗਿਆਨੇ ॥ ਸਤੁ ਸਤਿ ਖੁਸਦਾ ਸਚੁ
 ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰਭਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੰਨੇ ਦੁਖੁ ਪਏ ਗੁਰਮ
 ਤਿਅੰ ਕਿਸਮਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਓ॥ ਗੁਪਤਪਰਗਟੁ ਤੇ ਇਥੈ ਸਾਫਲੇ ਕਰਾ
 ਕੇ ਰਾਉ ਸਤੁ ਹੋਖੁ ਰੂਪਾ ਦੀ ਸਹੀ ਤੇਰਾ
 ਚੇਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਓ॥ ੩॥ ਸੁਲਤਾਨ
 ਤੇ ਦਾਮੋਲ ਲ ਸ ਕਰਤ ਖਤਿ ਗਾਖਾ
 ਪਾਓ॥ ਤੁਕਸੁ ਤਸਲੁ ਕਰੀ ਥੈ ਠਾਨ
 ਕਾ ਸਰੁ ਦਓ॥ ਸਤੁ ਹੋਖੁ ਰੂਪਾ ਦੀ
 ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਚੇਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਓ॥ ੪॥ ੧
 ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਲਾ ੧॥ ੧ ਓ ਸਾਤਿ ਗੁਪਤਲਾ
 ਪਤਰੇ ਪਗੁ ੧॥ ਪਾਤਿ ਲੈ ਪਾਤਿ ਲੈ
 ਵਣਜਾਰੀ ਆਮਿ ਤੁਕਸਿ ਪਾਇ ਆਗਰੁ
 ਸੀ॥ ਓਹੁ ਪਤਰੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰੀ
 ਸਿਰੀ ਤੁਖ ਸਮਸੇਤੀ ਅਗਦਾਸੀ॥ ਖਸਮਿ

ਸੇਤੀ ਅਗਦਾ ਸਿਉ ਰੂਪਾਇ ਆਨਾ ਲਿ
ਦੁਖਾਇ
ਦਲਾਗਾ ਨਾਮ ਰਿਜਾ ਦੁਆਇ ਆਕ
ਲਿਭੀ ਤਹਿ ਬਾਹੁ ਹਿਜਾ ਸੀ ਨਾਗਾ ਜੇ
ਸੀ ਕਲਮ ਦੁਹੀ ਟੈ ਮਸ ਤਕਿ ਤੈ ਸੀ
ਜੀ ਅਹੇ ਪਾਸੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਾਤਿ
ਲੈ ਪਾਤਿ ਭੁਕ ਮਿ ਪਾਇ ਆਗ ਰਗਾ ਸੀ
॥ ਦੁਜੈ ਪਾਤਿ ਗੈ ਟਿਕੈ ਵਟ ਜਾਇ ਆ
ਮਿ ਤਾਇ ਸਾਹਿਗਇ ਆਪਿ ਆਨਾ ਭ
ਬੋਝ ਨਰਾਈ ਐ ਵਟ ਜਾਇ ਆਮਿ
ਤਾਹਿਓ ਜਸੁ ਦਾ ਪਰਿਕਾਨਾ ਭੋਝ
ਨਰਾਈ ਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਰੇ ਸੁਤ ਮੇਰਾ
ਚਤਿ ਅਚੇਤ ਪੂਰ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਨਹੀ

ਰਿਲੁ ਤੇਗਾ ਜਿਨਿ ਗਰਿ ਗਰਿ ਆਤਿ
ਸੇ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀ ਤਰਿ ਧਾਰਿ ਗਿ ਆ
ਨਾ ਕੁਨਾਨ ਕਪਾਟੀ ਦੂਜੈ ਪਡਿ ਗਹਿ
ਸਹਿ ਗਿ ਆਇ ਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੈ ਪਡਿ
ਗੋਗਟੈ ਕੇ ਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਭਾਧਨ
ਜੇ ਬਨ ਮਿਉ ਰਿਤਾ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੂਨ
ਚੇਤਤੀ ਵਲ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਭਾਧਾ
ਕੁਟੇਤਿ ਜਿ ਤੁਹ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੂਨ ਚੇਤ
ਪਾਟੀ ਬਿਕਲੁ ਭਾਇ ਆਸੰਗਿ ਆਇ
ਆਧਨ ਮਿਉ ਰਤਾ ਜੇ ਬਨਿ ਮਤਾ ਆ
ਤਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆਧਨ ਮਸੇ
ਤੀਵਾ ਪਾਹੁ ਨ ਕੀਤੈ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੈ

ਤੁਕਨਨਕ ਤੀਜੇ ਪਛੋ ਪ੍ਰਾਦੀਧ
ਨਜੇ ਕਨਾਸੇ ਉਚਿਤੁ ਆਚਉ ਬੈਧ
ਤਿਸੇ ਗੋਟਿ ਕੇ ਵਟ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾਲਾ
ਦੀ ਆਇ ਆਖੇ ਤੁ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕਰਿ
ਚਲਾਇ ਆਵਟ ਜਾਗਿ ਆਮਿ ਤਾ
ਕਿਸੈ ਨਸਿਲਿ ਆਭੇ ਤੁ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ
ਤਗਿ ਕਿਸੈ ਨਸਿਲਿ ਉ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕ
ਰਿ ਚਲਾਇ ਆ ਭੁਠਾ ਰੁਦਨੁ ਭਇ
ਆਦੁ ਆਲੈ ਬਿਨ ਮਾਤਿ ਭਾਇ ਆਖ
ਗਾਇ ਆ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਗ ਪਤਿ
ਤੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇ ਆਇ ਤੁ
ਕਨਨਕ ਪ੍ਰਾਦੀ ਚਉ ਬੈਧ ਛੋ
ਲਾਦੀ ਲਾਇ ਆਖੇ ਤੁ ॥ ੧ ॥

ਸਿਰੀਰਗਮਲਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੋਇਲ ਅਗੋਇਨੀ ਵਿਆਤਿ ਸੁਤੁੰ ਪਸਾਰਾ ਮੁਲ

ਤਿਪਨੀ ਕਲ ਦਤੁੰ ਸਮੁਪਰ ਕੁਗਾ ॥ ਗਰਿਯੁਦਗਾਇ

ਸਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਾਦਿ ਪਿਅਗੀ ਵਿਅਖੇਤਨੀ ਕੁਤਗੁਮਾ

ਨਾ ॥ ਗਰੁਓ ਜਿਸ ਗੋਦਿ ਪਰੁਓ ਵਿਕਲ ਸਾਇ ਪਰਕਾਤਿ

ਗਾਵਿ ਅਤੁਰਤਾ ਗਿਰਸਤਿ ਸਿਓ ਸੁਭਲਾ ਕੀ ਕੁਗਾਤਿ ॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਵਿਅਕਤਿ ਜਿਨੀ ਅਸੇ ਪੂਰਨੀ ਕੀ ਸਰ

ਪਰਓਰੀ ਕਲ ਦਕਾ ਕੇਜ ਸੀਲ ਪਕਾ ਕੀ ॥ ਗੁਲ ਪਕ:

ਓਰ ਸੀਲ ਕੁਮਾਤਿ ਅਕੁਲ ਕਨ ਮੁਪਾਇ ਓਇ ਨਨ ਕਨ

ਮੁਸਮਾਨਿਤੁ ਸੋਰੇ ਨਨ ਕੁ ਅਓਇ ॥ ੧॥ ੧॥

ਸਿਰੀਰਗਮਲਾ ॥ ੧੭ ਤਿਥੁਰਦ ਸਾਇ ਸੁਲਕੀ

ਜਿਕੁਰਮ ਬੀਨਾਨੀ ਜਸ ਬੀਓਰੀ ਕਲਿ ਅਤਾਪਨਖ

ਕੁਰੀਤਾ ॥ ਸਿਰੀਰਗਮਲਾ ॥ ੧੮ ਗੋਇਲ ਅਗੋਇਨੀ ਵਿਆਤਿ ਸੁਤੁੰ ਪਸਾਰਾ ਮੁਲ

ਧੰਨੁ ਸੁਤ ਕਾ ਬਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਗੀਤ ਕਰਵਾਇ ਅੰਤ ਪਾਠ
 ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਿਧ ਕਰਾਤੀ ॥ ਜੀਉ ਗੀਤ ਕਰਾਇ ਅੰਤ ਕਰਵਾਇ
 ਪੁਬੈ ਤਰੀਖੁ ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪਦਿ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਿਤ ਸਾਰੁ ਰਜੁ
 ਖਿਵ ਸਾਗੁਰ ਅਨਿਕੁ ਅਕੁਰ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਰਨਾ ਲਗਾ
 ਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵ ਦਾਸ ਸਿਖੁ ਕਰਨਾ ਵਲਗਾਨ
 ਨ ਕਧੰਨੁ ਮੇਰਾ ਕਈ ॥ ਜਿਨ ਤਨਾ ਲਿਖਿ ਆਗੂ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਰੀ ਕਰੁ ਅਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੁਖਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹਾ ਸਭ
 ਲਗੁ ਜੋ ਬਾਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਤੁ ਨ ਦੁਹਾ ਬਿਨੁ
 ਗੁਣ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵਈ ਚਰਿ ਚੰਗੀ ਤਨੁ ਬੇਧਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈਰਾ
 ਨ ਲੈਲਾ ਧਾਰਿ ਜਾਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਐ
 ਹਉ ਮੈਨਿ ਵੀਭਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਗੰਢੁ
 ਗੰਢੀ ਐ ਲਿਖਿ ਪਾਤਿ ॥ ਸੁਖਿ ਹਿਭਾਗਾ ਤਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿ

ਸਿਅਗਲੀਹਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਗੁਗੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅ
 ਰੋਲਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀਸਤਿਸਾਗੁ॥੨॥ ਲਖਾਸਿਆਣ
 ਪਜੇਕਰੀਲਖਾਸਿਭੁਪ੍ਰੀਤਿਸਿਲਾਪੁਆਬਿਨੁਸੰਗਤਿਸਾ
 ਪਨਧਾਪੀਐਬਿਨੁਸੰਗੈਭੁਖਸੰਤਪੁਾਰਿਨਪਿਨੀਅਰ
 ਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ॥੩॥ ਤਨੁਸਨੁਗੁਰਪਰਿਵੇ
 ਰਿਅਮਨੁਦੀਆਸੇਨਾਨਾਵਿਰਵਟੁਖੋਜਿਛੰਦੋ
 ਲਿਅਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਨਿਹਾਨਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮ
 ਲਾਇਆਨਨਕਸੋਪੁਨਾਨਾ॥੪॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਾਣਾ॥੧॥ ਘਰੁ॥੨॥ ਪਨੁਜੋਬਨੁਅ
 ਰੁਛੁਲਕਾਨਾਭੀਅਕੇਦਿਨਚਗਿਪਬਣਕੇਰੋਪਾਤਿ
 ਜਿਉਚਭਿਛੁਲਿਨੁਮਟਾਗਾ॥੧॥ ਗੁਰਮਾਣਿਲੇਖਿ
 ਆਰਿਆਜਾਏਬਨੁਉਹੁਲਾਗਦਿਨਥੇਰੇਰੇਕੇਰ
 ਇਆਪੁਰਾਣਚੋਲਾ॥੧॥ ਗੁਰਮਾਣਿਸਜਣਮੇਰੇਗੁਣੇ

ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਗੀਣੀ ॥ ਹਰੀ ਵੰਦਤੁ ਮਣੀ ਹੋਵਾਈ ਟੀ
ਬਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕੀਨ ਸੁਟੇ ਜੀਗੀਏ ਆਪਣਕ ਨੀਸੋਇ
॥ ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹਿਗੋਨਿ ਤਨ ਪੇਈ ਆਉਇ ॥ ੩ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈ ਐਨਾ ਟਿਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣ ਗਵਾ
ਈ ਗੰਠ ਤੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੀਨਿ ॥ ੪ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ਤੁਜਾ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀ
ਆਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਗਵਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਤਵੈ ਚੋਲਕਾ
ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੰਗਿਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਵਿਰਿ
ਅਭਰੁ ਪੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾ
ਣੀ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਾਛੁ ਕਰਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ
॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਗੁਣਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲ
॥ ਨਿਤ ਰਵੇ ਸੋਗ ਗਣ ਦੇਖੁ ਮਾਗਹੁ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਵੇ

ਆਤੁ ਤੇ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗੁਸਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮੁਸਲਾ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਤੁਤੁਧਰਤੀ

ਬੀਜੁਕਸਾਕੋ ਸਲਾ ਲਿਆਪੁ ਸੋਗਿਪਾਣੀਮਨੁ

ਕਿਰਸਾਟੁ ਹਿਰਿਦੈ ਜਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵੁ ਸਿਪਤੁ ਨਿਰ

ਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਹੇ ਗਰਬਾ ਸਿਉ ਨ ਜਾਇਆ ਪਿਤ ਸੁਤੇ ਸ

ਗਲਕਾਲਿ ਤਮਾਤ ਤੇਰੇ ਹੋਰਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਗਗਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰੁ ਸਦ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਇਨਤਾਜਿ

ਆਤਮੇ ਤੇ ਹਿਧਿ ਆਈ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜੁ ਤੇ ਹਿਜਬਰ

ਖੇਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸੁ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਬੀਸਸਪ

ਤਾਂ ਹੋਰ ਬਾਸੋ ਸੰਗੈ ਤੀਨਿ ਬੋਝਾਨਿ ਤਕਾਉ ਸਾਰੇ ॥

੨ ਸ ਅਠਾਹੁ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੇ ਤੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵੇ

ਕੁਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮੁਸਲਾ ॥ ਘਰੁ ੪

ਅਛਲਛਲਾਈ ਨਹ ਛੁਲੈ ॥ ਨਾਪਾਉ ਕਟਾਹ ਕਰਿ ਸੈ

ਪਾਨਿ ਸਾਧਿ ਗਏ ਤਿਥੈ ਗਏ ॥ ਇਸਲੈ ਕੀ ਕਾਜੀ

ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸਚ ਪੁਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਥਾਇ
 ਮਿਲਾਵਹੋਇ। ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਿਲੇ ਸੋ ਮਿਲਿਹੋ ਜੀ
 ਸਨ। ਓਹ ਆਪੇ ਲੇਖਿ ਮਿਲਾਇ। ਤੁਜੈਗਾ ਇਕੋ ਕ੍ਰੋਮਿ ਲੇਖਿ
 ਗਿਰਿਅਵੈ ਨਾਇ। ਸਰੁ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਾਏ ਕੋਹਿ ਅ
 ਸਮਾਇ। ਜਿਸਨੇ ਆਪੇ ਦਇਆ ਭਰੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ
 ਮਿਸਮਾਇ। ੨॥ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪੀਤਿ ਤਨੋ ਤਕੀ ਵਰਕਹੀ ਵੀ
 ਚਾਹਾ। ਮਤਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵੀ। ਭੁਟੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ ਵਿਕਾਰੁ। ਲ
 ਖਚਉਗਾ ਸੀ। ਹਰਮ ਦੇ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਤੋਇ ਖੁਆਗਾ। ਤੁ
 ਰਬ ਲਿਖਿ ਆਕਸਾਵਟਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਾਗਾ। ੩॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖ ਜੀ। ਸਿਰਦੀ ਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਸਥ
 ਰਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾਹਿ ਮਿਲੇ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਰੁਥਾਇ। ਪਾਗਸਿ
 ਪਗਸਿ ਐ ਪਾਗਸੁ। ਇਨੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸਮਾਇ। ਨਿਨਕਉ ਪੁਰ
 ਬ ਲਿਖਿ ਆਤੇ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ। ੪॥ ਮਨ
 ਭੁਖੁ ਪਾਮਤ ਕਹੀ ਮਤੁ ਤੁਰੁ। ਗੁਰਿ ਪੁਰਾਗਾ। ਲਖਚਉ
 ਗਸੀ। ਨਿਨਿਸਿਰੀ ਸਰੁ ਸੈਰੇ ਅਧਾਗਾ। ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ
 ਇਆਲੈ। ਮਰਨ ਕਰਦਾ ਸਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਕੁੰਹੁ ਮਾਖਿ ਭੁਟੀ

ਪੁਲੈ॥੧॥ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀ ਵਾਕਿ ਬੁਝੈ॥ ਗਾਗਰਾਉ॥
 ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ॥ ਭਉ ਦਰੀ ਇਤੁ ਤਨੁ ਪਾਈਐ॥
 ਸਚ ਬੁਝੁ ਆਇ ਜਲਾਈਐ॥੨॥ਇਤੁ ਤੇਲ ਦੀ ਵਾ
 ਇਉਂ ਜਲੈ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣ॥ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ॥੧॥ਘਰੁ
 ਇਤੁ ਤਨਿ ਲੈ ਗੋਬਾਟੀਆ॥ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਸੇਵਕ ਮਾਣ
 ਆ॥ ਸਭ ਤੁਨੀ ਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ॥੩॥ਇਚਿ
 ਤੁਨੀ ਆ ਸੇਵਕ ਮਾਈਐ॥ ਤਾਦਰਗਾ ਹਥੈ ਸੁਣ ਪਾਈ
 ਐ॥ ਕਪੂਨ ਨ ਕਬਹੂ ਡਾਈਐ॥੪॥੪॥

ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਪਉ ੧॥ ਸਿਸਹੀਕੀ ਸਿਰਕ
 ਰਿਹੈ ਤਿਸਹੀਕਾ ਸੁਕੁ ਕੋਇ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਣੁ ਦੀ
 ਸਚ॥ ਪਾਇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਅਤਰਿ ਨਿ ਸਕੈ ਸੁਭ
 ਸੈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਸੋਇ ਸਿਲੇ ਸੇ ਨਾ ਵਿਛੁਨਹਿ
 ਤਿ ਨ ਨਿਜ ਪੁਰੇ ਵਾਸਾ ਹੋਇ॥੧॥ ਸੇਹੇ ਗਮ ਸੇਹੇ

ਕਰਮੁ ਮਨੁ ॥ ੫ ॥ ਧਰੁ ॥

2 ਭ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥

ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਤਿਨ ਮਸਕਰੈ ॥ ਮੈ ਮੈ ਗੁਰ ਕਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ
ਸੀਐ ਅਧਿ ਮੁਕਤੁ ਮੈ ਹਿਤੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਭੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਨ
ਕਰਨ ਕਰਨ ਕਰਨ ॥ ਅੰਤੁ ਹੀ ਕਿਛੁ ਪਰੈ ॥ ਲਖ ਲਖ
ਖਰਬ ਖਰਬ ॥ ਮੈ ਮੈ ਚੀਚੈ ॥ ੧ ॥ ਧਿ ਮਨਾ ਧਿ ਮਨਾ
ਸਮੁਤੁ ॥ ਲਾਲ ਲਾਲ ਲਾਲ ॥ ਕਰਨ ਕਰਨ
ਮੁਖ ਧੀ ॥ ਨਿਉ ਚਖੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ॥ ੨ ॥ ਕਰਨ
ਕਰਨ ॥ ਮੈ ਮਨ ਧੀ ਤਿਚਰਨ ਪੁਰ ਮਨਾ ॥
ਗਰਿ ਗਰਿ ॥ ਤਨ ਦਿਪਤੀ ॥ ਅਖੀ ਅਨ ਕਉ ਮੈ ਤੇ ਧੁ
ਦਰਸਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਭੀ ॥ ਕਰਨ ਨਿਪੁਰਿ ਗਰਿ ॥ ਤਿਨ
ਕਰਨ ॥ ਲਾਲ ਲਾਲ ॥ ਮਨ ਮਨ ॥ ਪਾਵਨ ਪਾਵਨ
ਅਖੀ ॥ ਮਨ ਮਨ ॥ ਮੈ ਮੈ ॥ ਮੈ ਮੈ ॥

ਤਪੁਰਨਾਥੀਸਮੀਅਨਉਪਵਥਕਰਨਹੀਕਰਸੁਨਾਕਰ
 ਗਹਿਲੀਏਨਨਕਜਨਅਪੁਨੇਅਪਧਰਿਸਗਰਹੀਮਰਸਾ
 ॥੨॥ ਕਾਨਹਮਾਯਾਪਾ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਭਰਉਸੁਖ
 ਧਿਅਸੁਰਗਪਲਕਰਤਾ॥੧॥ ਗਉ॥ ਕਨਿਕਮੰਦਰਪਟਮੇ
 ਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਏਕਸਿਉਰਤਾ॥੧॥ ਮੁਕਤਿਲਾਲਅਨਿ
 ਕਭੇਗਾਥੀਨਾਮਨਕਰਤਾ॥ ਗੁਰੋਰੋਜਗੁਰੁਮਿਸੈਨਸਖੀ
 ਧਿਅਸੀਗਿਸੁਖੀਬੈਰਤਾ॥੨॥ ਕਾਨਹਮਾਯਾਪਾ॥ ਪਾਗੁ
 ਜਨਕਉਪਕਰਸੰਗੇਅਸਨੇਗੁ॥ ਸਜਨੇਤੁਮੀਤੁਮੇਰਾਗਿਉਤੇਰੇ
 ਸਭਕੇਲਾ॥੧॥ ਗਉ॥ ਮਾਨੁਮੰਗਉਦਾਨੁਮੰਗਉਧਨੁਲਖਮੀ
 ਸੁਤਦੇਹਾ॥੧॥ ਮੁਕਤਿਨੁਗਤਿਭੁਗਤਿਪੁਰਨਪਰਮਨੰਦਪਰ
 ਮਨਿਧੰਨਾ॥ ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਨਿਯਲਨਕਸਦਸਦਕੁਰ
 ਏਕਾ॥੨॥

ਬਖਸਿਏਹੁਤਏਨਕਸੀ

ਕਨਕ ਮੰਤਰਾ ॥ ਅਸਤਪਦੀ १४ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਨਿਸਿ ਅਵੈਗੋ ॥ ਲੇਹ ਰਿਹਨੁ ਹੋਵੈ ਮੰਗਿ ਪ
 ਰਸ ਗੁਲੁ ਪਰਸ ਕੇ ਹੋਇ ਅਵੈਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮਾਧੁਰ ਖੁਹੈ ਪਰਸੁ ਜੇ ਲਗੈ ਸੇਛੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਿਓਗੁ
 ਰਭੁ ਪਦੇ ਸਿਤ ਰਹੁ ਲਿਖਾ ਗੁਰ ਸੇਵ ਕਯੈ ਜਰਖਾਵੈ
 ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੋ ਨਿਕੇਗੁਰ ਬਚਨਿ ਅ
 ਮਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਿਓ ਅੰਬ ਗਿਕਿ ਅਮਰ ਪਦ ਪਏ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨਿ ਪਿਅਵੈਗੋ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਨਿ
 ਸੰਗ ਨਿਓ ਭੀ ਸੁਖ ਸੁਖ ਕਾਗਿ ਪਿਅਵੈਗੋ ॥ ਦਾਇਅ
 ਲਈ ਨਰ ਏ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਮਾਰੁ ਪ੍ਰਾਦਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥
 ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਨਿਪਏ ਮੇਥਾ ਪਤਿ ਨਰਖਾਨ ਕਉ ਪੁ
 ਭੁ ਅਵੈਗੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮਨੁ ਮੈਥੈ ਜਨੇ ਉਪਗਿਓ ਰਿਹਿ ਲ
 ਏਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੪ ॥ ਗਰਿਹ ਰਿਹ ਰਿਹਿ ਰਿਹ ਰਿਹ ਰਿਹ

ਨੇਵਹਿਤਿ ਰਗ ਮਾਇ ਵੈਗੋ ਗੁਰਮਤਿ
 ਮਾਤਿਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਇ ਰਹਿਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੋਲਿ
 ਮਿਲਵੈਗੋ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਦੁਬੇਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਪ
 ਰਚੈ ਨ ਮੁਖਿ ਅਵੈਗੋ॥੬॥ ਗਿਰਿਗੁਰੁ ਪੁਰਿ ਪੈਰੈ ਰਹਿ
 ਜਨ ਕਉ ਧੁਜ ਕਰਵੈਗੋ॥੭॥ ਸਾਕਤ ਨ ਰਸਾ ਤ੍ਰਿਗੁਰੁ ਨੀ
 ਕਰਤ ਬੇਮੁਖ ਰਹਿ ਰਸਾ ਵੈਗੋ॥੮॥ ਲਿਭੁ ਲਾਗਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੇ
 ਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਰਹਿ ਗਿਲਾਵੈਗੋ॥੯॥ ਰਮਨੁ
 ਸਭਨਾ ਕਾ ਤਾਰੁ ਲਾਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਵੈਗੋ॥
 ਸਨਕੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਰੇ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਧਿਆਇ ਵੈਗੋ॥

੮॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹਾ ੫ ਏਤੁ॥ ਸੇਉ ਧੋ
 ਲਿਖਾ ਮਾਧਿਅਾ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ

ਅਯੋ। ਰਾਮਾਧਿਅਯੋਸਤੁ ਛਲਾ ਪਾਏਧਨਿ ਪਦਿ ਤੇ ਦ
ਰਤਾਗੀ ਅਯਾਤਸੰਗਿ ਨਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਨ ਸਾਸਿ
ਉਲਿਦਲਾਗੀ ਅਯਾਤਸੰਗਿ ਨਾਮੇ ਪਾਬਿਕਾਗੁ
ਲਾਗੀ ਤਰੁਤਿ ਨਕੇ ਪਾਏ। ਬਿਨਦਿਤਿ ਨਾਕ ਸਗਲੁ
ਅਮੀਬ ਰਤਾਗਿ ਵਰਸੁ ਪਾਏ। ੧॥ ਬਿਨਦਿਤਿ ਨਾਕ
ਸਗਲਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਨਿਤ ਰੁਜਤ ਨਾਗੇ ਲਾਗ ਸਕੀਰ
ਸਕਿਸੁ ਅਮੀਗੁ ਲਾਗੇ ਲਾਗੁ ਲਾਗੇ ਜੀ ਦਲੁ
ਰਿਅਸਿਓ ਪੀਦੁ ਜਨਮ ਅਰਣੁ ਰਾਗੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ
ਪਾਏ। ਅਧਿਧਿਅਯੋ। ਬੁਧਿ ਦੁਖ ਲਾਗੇ
ਕਰਿਦਇਆਦੇ ਤੁਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਅਇ
ਲਾ। ਬਿਨਦਿਤਿ ਨਾਕ ਜਨੁ ਪੁਰਿ ਬਾਏ। ੨॥ ਭਵਿ
ਸਸਤਿ ਸਮਾਇਲਾ। ੩॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤੁ ਰੁਜਤੁ
ਗੋਪਾਲੇ। ਜਪਤਪਸੰਜਮ ਪੁਰਨ ਪਾਲੇ। ਨਿਤ ਰੁਜ
ਤੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਸੁਛਲਾ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇ
ਆਗੀ ਬਿਰਗਾਈਐ। ਨਿਤਾਧਿਅਯੋ। ਪਰਦੁ

ਸੰਤੀ ਆਇਆ ॥ ਨਪਤਾਪ ਸੰਜਮ ਪਰਿਪਰਿ ਨਿਰੰ
ਜਨਗੋ ਬਿਦ ਬੰਨ੍ਹ ਸੰਗਿ ਗਏ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ
ਰਿ ਦਇਆ ਦੀ ਜੇ ਪਰਿਪਤੁ ਪੁਛ ਪਛੇ ॥ ੩੦ ॥ ਮੰਗ
ਲਾ ਚਾਹੇ ਤੇ ਜ ਅਨੰਦ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦ
ਪੁਤਾ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪਗਾਂ ਮੀ ਇਥ ਅਨ ਕੀ ਪੁ
ਨੀ ਆ ॥ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸੁਯੋ ਸਮਾਈ ਬੁਧੁ ਤਿਥੁ ਬਿ
ਨੁ ਨੀ ਆ ਲੇ ਕੀ ਠਿਲਾਇ ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ਬਿਕਰ ਗਬਿਨ
ਸੇ ਮੰਦਾ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੪੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੁਰੁ ਕਾ ਲਿਖਾ ਨਾਮੁ ਪੜਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗਾਮੈ ਗੈਸੈ
ਤੁਨ ਪਾਇ ਆਹੁ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਹੈ ॥ ਤੁਮਰੇ
ਪੁਬਰ ਪੁਰਖ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਪਰਿ
ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੰਦ ਅਗਮੈ ਤੁਅਗਮ ਅਗਮ ਪਰਿਗਟਿ
ਆਹੁ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਗਤਿ ਬੁਧੀ ਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ
ਨਾਹੁ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸ

ਸਭਾਵਤਿ ਸੁਖਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੁਅਮਿ
 ਤੁਅੰਤੋਲੁ ਅਪਰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬੁਧਜਪੀਐ ਸਾਦੰ ॥੧੬॥
 ਆ॥੨॥ ਤੁਸਤਤਿ ਕਰਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜਨਮਾਧੰਗੁ ਰਗਾਵਤਿ
 ਹਰਿਗਾਇਆ ਤੁਮੰਜਲਾਨਿ ॥੧੭॥ ਸੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
 ਕਤੁ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥ ਜਨਕਥੀ ਕੁਪਾਕਰਤੁ ਜਗਦੀਸੁ ਰਾਮ
 ਹਰਿਦੇਵੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਮੈ ਸੁਖ ਅੰਧਲੇ ਨਾਮੁ
 ਏਕੈ ਤੇ ਜਨਨ ਕਰਮੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੯॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਕਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਧੁਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰ ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਅਭਿਮਕਰੰਦ ਰਾਮ ਮਧੁਲਾ ਸਿਉ ਮਨੁ
 ਟਹਿ ਟਹਿਰੀ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ॥ ਅਨਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਨੁ
 ਨਕ ਬੁਝੈ ॥ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਚੜ੍ਹਿ ਕੁਕਰੀ ਜੈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਉ
 ਬੇਨਤੀ ਅੰਤੁ ਖਾਧੇ ਬਿਰਾਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈ ॥੩॥ ੧॥
 ਗੁਰੁ ਕਾਇਆ

ਸਤੁਕਿਰਾਇ ਅਨਾ॥ ਸਭ ੫

गुनराचकुंठभर

१६ श्री उग्रपुसादि॥

ਰਾਗੁ ਪੁਰਾਤੀ ਬਿਰਾਸਾ ਮੁਲਾ

۱۳۹۹

ਤਕਕਾਤਿਕਾਦਪਦਭਾਬਿਖੁਅੰਮਿਤਦੁਇਸਮਕਭਿਜਾਨੁ

१॥ विभाज्यते सद्यः गतिमासमाश्रिते विद्युद्वहते स

ਸੁਕੁਤੀਰੰਗਾਇਆਪੁਕਿਅਕੀਜੋਤਿਚੁਕਾਅਭਿ

ਮਾਤੁਲਾਤਿਤੁਰੀਆਮੰਗਤਮਾਤੁਲਾਤਿਤੁਰੀਆ

ਫਿਰਿ ਮਾਇਆਇਆ ਜੋ ਨ ਤੁਜੁ ਭੁਭੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਸ
 ਯਾਵੈ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕੁਝੁ ਭੁਭੁ ਮਾਇਆ
 ਮਾਇਆਇਆ ਕੁਝੁ ਚਿਤੁ ਨ ਕਰਿ ਜਾਇ
 ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤੀ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਆ
 ਯੋਗੁ ਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ ਗੰਗੀ ਸਿਰਿ ਟਿਭੁ
 ਯਾਇ ਧਰਤੀ ਮੇਲੁ ਕੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇ
 ਭੇਕੁ ਕਰਿ ਗਇਆ ਬਝੀਆ ਕੇਰਿ ਜੁ ਕੁਦੀ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲਿ ਮਾਇਆ ਗਇਆ ਮਾ
 ਧਰਿ ਧਰਿ ਧਰਿ ਮਾਇਆ ਧਰੁ ਦੇ ਕੇਰੁ
 ਮੁਖਿ ਧਰੁ ਧਰੁ ਧਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਤਾਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦੇ ਚਿਕਿਤੁ ਜੁ ਗਿਯ
 ਟਿਪੁ ਟਿਪੁ ਧਰਿ ਮਾਇਆ ਧਰੁ ਦੇ ਕੇਰੁ
 ਸੋ ਮੁਰਤੁ ਤੁ ਤੁ ਤੁ ਤੁ ਧਰੁ ਦੇ ਧਰੁ ਟਿਪੁ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਗੀਠੀਆਂ ॥ ੧ ॥ ਗਤਾਉ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਦੁਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਕਿਸ
ਸੇ ਦੁਹਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਦੁਹਾਇ ਪਰਤੀ
ਬਾਇਆ ਭਯਤ ਰਤਿ ਸਿਮਰਤੁ ॥ ੪ ॥
ਦੀ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਬਾਝਿ ਪਰਭਭਰੀਆ
ਦੀ ॥ ੩ ॥ ਸੰਗਿ ਸਾਧੀ ਨ ਤਤਿ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥
ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੋ ਫਿਕਰੀ ਆਰਦਾਸਿ ॥
ਦਾਨ ਪੋਥਾ ਕਉ ਦਤਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਘ
ਗਤੀ ਮਧਕਾ ॥ ੧ ॥ ਘਾਟੁ ਧਰਤੁ ਪਰਭੁ
ਘਾਟੁ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਖਾਈ ਮੋਦ
ਗੁਰਾਨੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਮੋਕੁਰ
ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਤਾਉ ਕਿਲਾਓ ਘਮੋਦੇ
ਸੰਗਿ ਸੰਤ ॥ ਗੁਰਾਨੁ ਘਮਾਧਨ ਤੇਆ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਲਾ ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਗੁਰੂਗੋ
 ਪੇਸਾਨਿ ਸੁ ਪ੍ਰਭਾਇ ਤਹਿ ਤਿਨੁ ਪੁਨ
 ਪੇਸੇ ॥ ੧ ॥ ਤਦਾਇ ਮਨੁ ਤੇ ਦੁਖੁ
 ਦੁਤਰਿ ਤਾ ਲੁਗਾ ਬਿਨਾਸਿ ਗਏ ਬਿਨਿ
 ਅਸੰਨਾ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਿੰਤਾ ਬਦਲਿ ਉਠਾ
 ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭਾ ਪੁਨਾ ਆਇ
 ਆਚੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤੇ ਆਪੁ
 ਗਾਉ ॥ ਗੁਰਬਾਨੁ ਦੇਵੀ ਨਾਮਿ ਦੈ ਨਿਵ
 ਭੁਖ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਬਾਨੁ ਬਾਨੁ ਦਾਇਆ ਲੁ
 ਗਾ ਤਹਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇ ਨਿਭ
 ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਭਲਾ ॥ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂਗੋਸਾਨੁ ਪੁਨੁ ਆਇਆ ਗਦੀ
 ਦਇਆ ਸੀ ਤੇ ਕੇਰਿ ਪਾ ਲਾ ਮੁਖਿ

ਨਾਮੁ ਧਾਰਿਯਕ ਧਾਰਿਯਾ ॥ ਗਤਾਉ ॥
 ਸੰਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ਨਿਰਲਿ ਭਵਿਯਾ ਧਰਮੁ
 ਪਾਤਕੁ ਤਿਨਿ ਧਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਈ ਧਰਮੁ ॥
 ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣੁ ਸੁਖ ਮਨਿ ਦੁਖੇ
 ਪਾਤਕਿ ਗੁਣੁ ਕਾਏ ਗੁਣੁ ਕਾ ਕਤੁਰੇ ॥
 ੨ ॥ ੬ ॥ ਧਰਮੁ ਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਧਰਮੁ
 ਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮ
 ਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮਸਮ
 ਧਰਮੁ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਧਰਮੁ ਤੀ ਮਤਲਾ
 ਧਰਮੁ ਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਧਰਮੁ
 ੧ ॥ ੧ ॥ ਧਰਮੁ ਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਧਰਮੁ
 ਧਰਮੁ ਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਧਰਮੁ ਤੀ ਮਤਲਾ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਚਰਚਾਇਆਂ ਤਰੁ ਪੁਰੁਸ਼ਾ
 ਰਚਉ ਪਰਿਤੁ ਭੀ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਆਉਤਿ ॥
 ਪ੍ਰਾਨਮਾਯਾ ਰਹੁ ਬਿਦਿਯਾ ਰਹੁ ਸੋਭਾ
 ਰਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਨਮੋ ਸਾਕਾਰ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁ ਸਾਨਿ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਕਾ ॥ ਸੰਤ
 ਰੇਨ ਕਰਉ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਲੁਖ
 ਅਨੇਕਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਤਲੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
 ਗੋਤਮਤ ਪਾਸਾ ਫਿਕਿਅਾਇ ਸਾਈ ਭੀ
 ਤਵੀ ਮਾਇ ਦੁਖੁ ਕਾਇਆ ਸਾਧਨਾ
 ਸਾਗੀਰ ਚਿਤਨੁ ਰੁਗੁ ਪੁਏ ਤਾਮਸਿ ਪ
 ਛੇਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕੋਈ ਨਾਇ ਨ ਕੁਛੁ
 ਕਾਈ ॥ ਸੋ ਕੁਛੁ ਨਿਸੁਆਪਿ ਕੁਛੁ ਏ

१७ मतिगुम्मार

(Faint handwritten text in Devanagari script, likely bleed-through from the reverse side of the page.)

NamdhariLibrary@gmail.com

१॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
१॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
२॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
३॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
४॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

५॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
६॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
७॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
८॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
९॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
१०॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

੩॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਾਸਰਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਗੁ ਮਾਏ ॥ ਸਨਕਰੁ
 ਪੁਰਾਣਿ ॥ ਅਭਿਰਾਮੁ ਰੂਪੀ ॥ ਗਾਉ ॥ ੪॥
 ਸੁਤਿ ਮਾਏ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਤਿਖੰਡਤਾ ॥ ਮਾਏ ॥
 ਗਾਉ ॥ ਪੁਰਾਣਿ ॥ ਬਿਖਾਣੀ ॥ ਕੀਰਤਿ ॥ ਅਧਨਾਉ ॥ ੧॥ ਗਾਉ ॥
 ਕਤੇਕਤੀ ॥ ਰਿਸੁਖੀ ॥ ਤੇਖੀ ॥ ਛੇਕਉ ॥ ਛੇਕਉ ॥ ਸਮਾਏ ॥
 ਕਉ ॥ ਛੇਕਉ ॥ ਪਾਉ ॥ ੧॥ ਸਾਤੁ ॥ ਸੁਖ ॥ ਰੁਖ ॥ ਤੇਤੀ ॥
 ਤੀਰਥ ॥ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਕਤੀ ॥ ਸਾਧ ॥ ਸੰਗਿ ॥ ਸਮਾਉ ॥
 ॥ ੨॥ ੩॥ ਸੁਤਿ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥ ਸਾਧਿ
 ਅਸਾਧਰੀ ॥ ਅੰਤਿ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਸੁਤਿ ॥ ਰਿਖੀ ॥
 ਮੇਕਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ੧॥ ੧੧ ॥ ਸਾਧ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਰਿਖੀ ॥
 ਰੁਖ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਸੰਗਿ ॥ ੧॥ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ॥ ਸੰਗਿ ॥ ਸਮਾਉ ॥
 ਰਿਖੀ ॥ ਅੰਤਿ ॥ ਤੇਤੀ ॥ ਗਾਉ ॥ ਕਤੇਕਤੀ ॥ ੨॥ ਗਾਉ ॥ ਸੁ
 ਗੁਰੂ ॥ ਸੰਗਿ ॥ ਰਿਖੀ ॥ ਅੰਤਿ ॥ ਸਾਧ ॥ ਸੰਗਿ ॥ ਸਮਾਉ ॥

३॥ सुभक्तः तस्मिन् विराजते श्रीगुरुदेवः ॥
 भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या ॥
 भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या ॥
 भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या ॥
 भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या ॥
 भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या ॥

न

॥८१११॥

१६ सतिमुद्रासुखं सुखमुद्राः

सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः ॥
 सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः ॥
 सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः ॥
 सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः ॥
 सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः सुभक्तः ॥

ਗੁਰਗਾਵੇ ਸਤੁਗਾਨਤਿ ਤਕਾਨਤਿ ਨਿਰਭੇਪਰਾ ॥੧॥

ਤਿਲੀਮੁਸਤਲਾਖ ਘਰੁ ੩

ਮਿਤਾਵਾਨੁਸਾਤਿ ਬੁਧਿਮਤਿ ਕਾਨੁਸਾਤਿ ਬੁਧਿਮਤਿ ਕਾਨੁ ॥

ਨੀਤਿ ਸਾਧਨੁ ਕਉਰੇ ਰੇ ਰਾਨੁ ॥੧॥ ਸਤੁਗੁਰੁ ਕਉਰੇ ਰੇ ਰਾਨੁ

ਪ੍ਰਣੀਤਿ ਤੁਧੁ ਗੰਗੇ ਸਿਰੁ ਰੁਤੁ ਸਿਰਿ ਪੈਰਾ ਰੇ ਸਿਰੁ ਰੁਤੁ

ਸਿਰੁ ਰੇ ਰੇ ਅਧੁਨਾ ॥ ਸਿਰਿ ਰੁਪਾਈ ਮਿਰਾ ਮਿਟੀ ਕਰੇ

ਸਾਗੁ ॥ ਪ੍ਰਣੀਤਿ ਪ੍ਰਣੀਤਿ ਮਾਨੁ ਰੇ ਰੇ ਕਾਮਰਾਪਾ ਹਰਾਨਾ ਸੁਰਾ

ਤਿਰੀ ਮਾਲਾ ਸੀ ਅਵਤਾਰੇ ਪਾਵਤੁ ॥ ਸਿਰਿ ਰੁਤੁ ਰੁਤੁ ਰਾਨੀ ਕੀ

ਗਧਾ ਮਤਿ ਕਾਨੁ ॥੩॥ ਤੁਸਾ ਮਧੁ ਅਰਧੁ ਅਰਧੁ ਮਨੁ ਕੀ

ਪ੍ਰਣੀਤਿ ਰੇ ਰਾਨੁ ॥ ਸਤੁਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਰਾਗਾਨੀ

ਅਰਾਮੀ ॥੪॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੀਮੁਸਤਲਾਖ ਘਰੁ ੨. ਨੀਤਿ ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ

ਰੇ ਰੇ ਅਰਿਅਕਤਿ ਤਿਲੀਮੁਸਤਲਾਖ ॥ ਅਧਿਕਾਰਿ ਰੇ ਰੇ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਉ ਅਰਥਿ ਆਇ ॥ ੮ ॥ ਧਾਰਣੀ ਤਿਥਿ ਪਾਇ ਸੰਸਾਰ
 ਨਾਸੀ ਅਤਿ ਮੁਖ ਕਤ ਬਹੁ ਰੂਪ ਛੇਤੀ ॥ ੯ ॥
 ਅਪਉ ਪੀਵਨ ਕਰੀ ਨਰੀ ਸਮਾਇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਸਭ ਕੇ
 ਦਿਸੈ ਅਮਾਪ ਰੂਪੁ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥

੧੬ ਸਭ ਕੁ ਰੂਪੁ ਸਾਇ ॥ ਛੇਤੀ ਸਭ ਕਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥

ਤਖਿਰਲੀ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਲਿ ਆਇ ॥ ਛੇਤੀ
 ਗਤਿ ਮੁਖ ਸੀ ਗਿਆ ਪੁਰੁ ਪਈ ॥ ਛੇਤੀ ਮੁਖ ਤਿਥਿ
 ਜਾਇ ਮੁਖ ਤਤੁ ਤਰੀ ਆਮੰਤੀ ਏਖਿ ॥ ਸੁਖਾਨ ਕਰਕਿ
 ਠਹੀ ਮੁਖ ॥ ਸਤਿ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਵੈ ਸਿਰੀ ਗਤਿ ਮੇਠੀ ॥
 ਰਪੀ ਮੁਖ ਸੀ ਗਾਇ ॥ ਛੇਤੀ ਮੁਖਿ ਵੈ ॥ ਸਮਾਪਿ
 ਸੀ ਸੇ ਪੁਰੰਤ ਬੀਛੀ ॥ ਛੇਤੀ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਤਿ ਏਕੁ
 ਤਮ ਜਾਨੁ ਪਈ ॥ ਸਮਾਪਿ ਰਜਾ ਤਤੁ ਏਕੁ ਮੁਖ
 ਕਿਛੁ ਸਜੀ ॥ ਸਮਾਪਿ ਵੀਏ ਸੀ ਗਾਇ ॥ ਸਮਾਪਿ

Handwritten text in Gurmukhi script, likely a manuscript page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is somewhat faded and the paper shows signs of age and wear.

ਕਰੈ ਅਪੇਡੀ ਪਾਤਿ ਆਸਾ ਬਿਨਸੀ ਆਸਿ
 ਗਤਿ ਅਪੇ ਆਪਿ ਉਤਿ ਪਾਤਿ ਏਕੈ ਭੁਭਿਏ
 ਕੈ ਅਨਾਨੀ ਭਤਾ ਭੰ ਮੁਤੀ ਪਰਵਾਰ
 ਉਨ ਭੈ ਕੈ ਬੀਰੁ ਜਾਗਤਿ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੁਖ ਪੁਨਕੇ
 ਅਪਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਲਿਖ ਲਿ
 ਵਲਿ ਲਿਖ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਦ ਬਲਿ ਤਰਿ ਆ
 ਮਿਤ ਪੁਣਤ ਸਾਰਿ ਅਤੁਲ ਭੰਗੁ ਗਰਿ ਪੈਰੈ ਭੰਭੇ
 ਰੈ ਅਪਰ ਅਪਗਾ ਅਪੁਨੇ ਭਾਵੁ ਕਰਿ ਮਝਾ
 ਫੁਲੈ ਪਾਰਿ ਉਪਤਿ ਪਕਲੇ ਏਕੈ ਨਿਮਯੁ ਪਾਰਿ
 ਅਨਾਨੀ ਸਮਸਾਰਿ ਉਨੀ ਅਗੈ ਨਿਮਸਾਰਿ ਦਿਪਾਰ
 ਫਲ ਜੀਨੀ ਮੁਲੀ ਏਕੈ ਭੰਗੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣੁ ਦਰਿ
 ਤੁਲਿ ਲਿਖ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਦ ਬਲਿ ਤਰਿ ਆ
 ਲਿਖ ਲਿਖ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਦ ਬਲਿ ਤਰਿ ਆ

ਗ੍ਰਿਹਵਾਤਾਬਰਪਰਥਤਪੁਜਾਬੰਦਪਈ
ਜੋਤੀਗਾਨਕਥਿਅੰਪੰਦੁਇਅਪਰਤੁ
ਮੇਨਮੁਤ੍ਰਪੁਲੇਟਤਈ॥ ੨॥ ਮੋਤਿਅਨਥ
ਪਿਅਨਥਜਿਉਜਾਤਿਉਰਬੁਤੁਡਾਜੋਜੋਅ
ਪਤਿਸਗਲਜਾਕਉਕਰਹਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿ
ਲਖੀ॥ ਨਾਨਕੁਪਿਅੰਪੰਮੇਵਮੇਵਰਜਿਜਾਨ
ਤਿਉਉਰਬਤੁਮੋਤੀ॥ ੩॥ ਮੋਤਿਮੁਛਲੀਤੁਮੁਨਿ
ਕੁਰੀਯਤੁਭਾਥਿਨਿਕਿਉਸਰੋ॥ ਮੋਤਿਚੜਕਿ
ਤੁਮਬੁਦਕਿਪਤਉਅਥਿਪਰੋਮੁਥਿਪਰੋਤ
ਗੋਪਿਅਸਮੇਜੀਅਤੀਪੁਨਪਤੋਲਭਲਾਤਿ
ਇਸਕਮਤਿਤਮਰੀਤਏਗਤੋਭਤਿਭਾਤਿਉਮਿ
ਭੁਅੰਪਗਜਿਉਕਰਵਿਦਿਰੁਗੋਨਿ॥ ਨਾਨਕੁਪਿਅੰ
ਮੁਪੰਪਿਅਮੇਲਾਸੀਗਤਿਮੁਛਲੀਜਿਗਾਵਿ

[The following text appears to be bleed-through from the reverse side of the page and is largely illegible due to fading.]

ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ ॥ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਨੈਤ ਮਰੇਰ
ਗਪਾਰਿ ਇਐ ਐ ਆਪਿ ਰੁਮੇਰ ਸੇਤੋ ਬੰਕਦੁ
ਅਰੁ ਸਗਲ ਬਾਤਿ ਗਾਤਿ ਤੀ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ
ਗਮੀ ਆਦਿ ਸੰਗਲ ਗੁਨ ਗਵੇਤਾ ਨਵਲਾਵਤਾ
ਨੇਤ ਬਲਕਵਨ ਗੁਨ ਗਾਤਾ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੇਰੀ ਦੇਖ
ਮੇਰੀ ਸਗਲ ਸੰਸਦੁ ਬਤਿ ਗਾਨ ਕਾ ਪਿਆਪੇ
ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਐ ਸੁਆਮੀ ਆਪਰੰ ਪਰਾ ॥
ਰਗ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ ॥ ਪਾਛੰਤੁ ॥ ਮੇਰਿ ਤਰਿ ਪੁਰੁ
ਸੇਜਾ ਮਨੁ ਸੁਖ ਸਾਮੁ ਦੁਰਾ ਮਾਗੁ ਰਾਤੁ ਰੇਤਰਿ ਪਾਏ ਆ
ਏ ਆ ॥ ਗੰਗਾਵਤੀ ਮਾਦੁ ਗਾਮਾ ॥ ੬੬ ॥ ਗੰਗਾ ਮੇ
ਤਾਗਵੀ ॥ ਤਰਿ ਮਸਕਿ ਮਾਣਾ ॥ ਗਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਤਰਿ ਮੇ
ਕੁਤੇ ਨਨਕ ਮਨਿ ਰੁਕੁ ਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਮਣੀ ਆਤਰਿ ਮਾਣੁ
ਤਰਿ ਅਪ ਪੁਰੁ ਤਰਿ ਮਾਧੇ ਗਾਮਾ ॥ ਕੁੰਗੁ ਪਿਆਪੁ ਗਾਵ
ਸੇ ਆਤਰਿ ਤਰਿ ਮਾਧੇ ਗਾਮਾ ॥ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਤਰਿ ਮੇਰੇ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਗੰਗਿਗਿਤਰਿਗਪੇਰਮਾਜਨੁਨਕਸਤਜਿਮਿਲਈ
ਅਤਰਿਗਸਿਤਰਿਸੁਪੇਰਮੁ॥੩॥ ਮਾਦਸਜਨਮੁਤਾਰੀਪਾ
ਈਅੰਤਰਿਗਵੇਵੇਗਮਾਜਨੁਗਿਮਿਲੁਸੋਤਗਉ
ਰੰਗੁਤੋਏਪੇਰਮਾਜਿਨੰਮਾਦਸਜਨਮਿਪਾਇਅਤਿ
ਨਕਸੁਮਦੇਗਮਾਤਰਿਤਰਿਗਸਿਪਕਨਨਕੁਜਨੁਤੇਗ
ਮੁ॥੩॥ ਗੁਰਤਰਿਪਕੁਅਗਮੁਦਿਕਾਇਅਮੁਤੁਤੁਰੰ
ਗਿਭੀਨਰਮਾਤਰਗਤਵਛੁਤਰਿਨਮੁਤੋਗੁਮੁਖਿਤਰਿ
ਦੀਨਰਮਾਤਰਿਨਮਾਜੀਮੁਤੋਗੁਮੁਖਿਤਰਿਦੀ
ਨਰਮਾਸਫਲਾਜਨਮੁਤਰਿਪਾਇਅਨਕਪਕੀਨਰ
ਮੁ॥੩॥ ਗੁਰਵਿਲਵਛੁ॥੪॥ ਮੰਗਲਾਸਯੁਤਾ
ਇਅਪਕੁਅਪਨਗਇਅਰਮੁਅਥਿਨਸੀਬਰੁਮੁਇਅ
ਮੰਓਪਜਿਅਚਓਰਮਾਮਾਨਿਪੀਰੀਲਾਗੀਵੇਡੇਰਗੀ
ਕਵਾਮੀਲਾਏਪੁਰਾਪਤਿਸਤਜਿਸਮਈਐਗੀਵੇਦਪਾ
ਈਐਦੇਤੰਸੀਧਾਏਮੁਤੁਮੁਤੋਗਦੀਨੁਗੀਰਾਦੀਕਰਓਸੇਵਾ
ਪਿਕੁਰਵਨਸੁਗੰਧੀਧਾਏਅਥਿਨਵੇਤੰਨਾਮਕਰਤਪ੍ਰਯੋਤ

ਮੋਤਾ ਲਹਿਕਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਭਇਆ ਸਮਾਤੀ ਕੁਝ ਭਰਿ
ਗਠਿ ਕੁਈ ਸਾਤ ਰਾਮੁ ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਾਪਤ ਹਿਸੀਨਾ
ਪਾਤ ਰਾਮੁ ॥ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਤ੍ਰ ਰੋਇ ਇਸਾਹ ਭਕਤ
ਤੀ ਅਕਾ ਬਬੀ ਚੰਗੇ ਰਾਮੁ ॥ ਇਕੁ ਚਿਨਿ ਇਕੁ ਮਾਨਿਓ
ਅਇਸੁ ਅਮੀਲਾਇ ਪ੍ਰਤੀਪਿ ਅਗੇ ॥ ਕਰਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕੁਪੇ ॥ ਚੰਗੇ ਬਿਨੀਤੀ ਮਿਲੈ ਤਜਿ ਸੁਲਾਤਾ ॥ ਬਿਨ
ਵੀਤਿ ਨਾਕ ਦਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਸੁ ਅਥਾਤਾ
॥ ੨ ॥ ਸਤ ਅਟਲੁ ਗਈ ਆਪੁਰਨ ਸੰਜੇ ਗਗਨਾਸੁ
ਖਸੀ ਮਬੂਤ ਭਏ ਗਇਆ ਵਿਜੇ ਗੁਰਾਮੁ ॥ ਮਿਲਿ
ਸੰਤ ਪਇਅ ਰੋਇ ਇਸਾ ਪਰੇ ਬਾਈ ਆਚਾਰਜੀ
ਆਮਿਲਿ ਇਕ ਤੁੰਡੇ ਸੁੰਜਿ ਛੰਦੇ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਭੰਪਨੀ ਮਾਈ ਐ ॥ ਮਿਲਿ ਜੇ ਤਿਜੇ ਤੀ ਭੰਤਾ ਪ੍ਰੀ
ਤੀ ਤਹਿ ਨਾਸੁ ਸੁਖੁ ਰਾਸੁ ਭੰਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਵੀਤਨ ਨ ਕੰਸ
ਰਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਵਜੈ ਗੁਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੁ
ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੇ ॥ ਗਗਨਾਸੁ ॥ ਸੰਪਤਿ ਪਾਰਿ ਇਸਾ

ਅਇਸਾਨਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੀਰਸਾਗੁਰਚਰਨਲਾ
ਗੀਸੁਤਜਜਗੀਸਗਲਈਵਪੁਨੀਐਮੇਰੀਅਮ
ਪੁਰੀਸਤਿਪੁਰੀਤਰਿਮਿਦੇਕਤਵਿਛੁਨਿਅਗਾਅਨੰਦਾ
ਨਦਿਗੁਵਜੀਵਜੇਤੀਮਤਿਮਨਕੀਤਿਅਗੀਗਥਿ
ਵੀਤਿਨਾਕਸਗਸੁਅਮੀਸਤਿਸੀਗਿਭਿਵਯਾਗੀ
ਰਾਮਾ॥॥॥

੧ ਰਿਸਤਿਗੁਪਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਾਯਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੭੨॥
ਜੇਦਗਿਸੰਗਤੁਕੁਕਰੇਮਾਯੀਖਸਮੁਸੁਟੇ॥ ਭਾਵੈਪੀਰਕ
ਭਾਵੈਪਕੇਏਕਵਗਈਦੇਇ॥੧॥ ਜਾਣਹੁਜੇਤਿਨਪੁਨਹੁਜਾ
ਤੀ॥ ਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥੧॥ ਗੁਰੀਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕ
ਰਾਇਆਪਿਉਲਮੋਚਤਿਪਰੇਇ॥ ਜਾਤੁੰਕਰਣਾਗੁਕਰਤ
ਗੁਰੀਆਮੁਤਾਜੀਕਿਆਸੰਗੁ॥੨॥ ਆਪਿਉਪਏਅ
ਪੇਦੇਇ॥ ਨਾਪੇਤੁਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਰਮਾਧਿਲਿਖਮਾਤ੍ਰਦਿਗਮੇਜੀਓ॥੩॥ਮੀਚਨੁ
 ਕੁੰਦੇਖੀਨੀਦਨਅਵੇ॥ਮੇਰੇਮਾਤਿਤਿਦੇਵਨਗੁਰਾਵੇਰ
 ਪੁਲਕਾਵੇ॥ਗੰਗਾਨਿਦਾ॥ਅਕਰੁਕੁੰਦਮਿਲਾਯਨਨ
 ਕਗੁਰਮਿਲਿਓਮੇਜੀਓ॥੪॥੩॥

